

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ
ΜΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ
ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ
Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ;
ΔΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ
Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ
ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΑΣ ΠΡΟ-ΙΟΝΤΑ

**ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΕΤΑΙ
Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ;**

ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ - ΔΥΟ ΘΕΩΡΙΑΙ
ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ
Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ
ΤΟ ΠΑΝΑΡΑΒΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΜΙΑ ΥΠΟΥΛΟΣ ΠΑΘΗΣΙΣ
Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ ΤΗΣ Ν. ΥΟΡΚΗΣ

Ο Κ. ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Ο Κ. ΑΙΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,70

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31.5.59 ΔΡΧ. 2.915.841.173,53

80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΚΑΪΡΟΝ)

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Περιηγητῶν:

Τὸ Ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου
(ἐναντι ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE")

Ἀνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON

LONDON E. C 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

Αὐτὴν δὲξω...

Γιάννα

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ Loumidis

Αὐτὴν δὲξω...

...εἶν

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΛΟΥΜΙΔΗ

Εἶναι ἡ καλλιτέρα!

Εἶναι ἡ σοκολάτα πού ἔλειπε ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα.

ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΚΑΚΑΟΥ ΛΟΥΜΙΔΗ Ε.Π.Ε.

Αὐτὴν δὲξω...

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ *φρ. Ε. Σ. 106*

ΗΜΕΡΟΜ. *4-6-92*

ΑΡΙΘ. *45669*

Κίνηση

Για μία ζεστή
φωλιά....

...ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

MOBILO GRECO

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ & ΣΙΑ

ΚΟΡΑΗ 5 ΤΗΛ. 24.442

DALMINE S.P.A. — MILANO

- Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής δι' άγωγούς ύδατος, αερίων κλπ.
- Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής δι' άγωγούς ύγρων καυσίμων, συμφώνως πρὸς τὰς άμερικανικὰς προδιαγραφὰς A.P.I.
- Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής διὰ βιομηχανικὰς χρήσεις, ναυπηγικὰς έργα-
σίας κλπ.
- Σωλήνες τεχνητῆς βροχῆς ταχυτάτης συνδέσεως.
- Σωλήνες μετὰ ραφῆς μαῦροι καὶ γαλβανισμένοι.
- Φιάλαι ὀξυγόνου, άσετυλίνης κλπ. — Δεξαμενὰι αερίων.
- Ἐμβόλα καὶ ἐμβολοδόχοι διὰ ὑδραυλικά πιεστήρια (έλαιοπιεστήρια κλπ.).
- Στῦλοι ἠλεκτροφωτισμοῦ, διανομῆς ρεύματος, κεραΐαι ραδιοφώνου, τηλεο-
ράσεως, ἱστοὶ πλοίων.
- Μεταλλικὰ κατασκευαὶ (ὑπόστεγα δι' άποθήκας, θέατρα, στάδια κλπ.).
- Ἐν γένει πάσης φύσεως σωληνωτὰ προϊόντα διὰ πᾶσαν χρῆσιν.

LORO E PARISINI S.P.A. — MILANO

- Θραυστήρες • Τριβεΐα • Μπετονιέραι • Μεταφορεῖς • Ἐκκαφεῖς • Βαροῦλκα.
- Γερανοὶ δι' οἰκοδομικὰς ἐργασίας, οἱ μεγαλύτεροι τοῦ κόσμου.
- Πλήρεις ἐγκαταστάσεις (Ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον Μέγδοβα - Δ.Ε.Η.

INDUSTRIE ELETTRICHE DI LEGNANO

- Μετασχηματισταὶ πάσης φύσεως.

COSTRUZIONI MECCANICHE "RIVA" — MILANO

- Ὑδροστρόβιλοι • Ἀντλῖαι μεγάλης ἰσχύος

ACCIAIERIA E TUBIFICIO DI BRESCIA

- Ὁ πλέον εἰδικευμένος οἶκος διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν ἀγω-
γῶν ὑπὸ πίεσιν.

CERETTI E TANFANI — MILANO

- Γερανοὶ λιμένος, σιλός.
- Ἐναέρια μεταφορικά μέσα.
- Βαροῦλκα, γερανογέφυραι.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ι. ΚΟΥΛΑΚΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΗΣ 15 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 26.330 - 20.300

τά ξενοδοχεία:

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΤΕΝΕ ΠΑΛΛΑΣ
ΛΟΥΣΥ Χαλκίδος
ΑΡΚΑΔΙΑ
ΑΠΕΡΓΗ Κηφισιάς
ΒΙΛΛΑ ΡΙΖ Θεσσαλονίκης
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ Γλυφάδας
ΤΣΑΓΚΑΡΑΔΑ Πηλίου Ε.Ο.Τ.
ΣΥΡΟΥ Τουριστικόν Ε.Ο.Τ.
ΠΑΡΟΥ Τουριστικόν Ε.Ο.Τ.
ΣΕΣΙΑ Πατρών
ΑΤΛΑΝΤΙΣ Βούλας
ΝΑΥΠΛΙΟΥ Τουριστικόν
Και 200 άλλα...

τά Ίθια:

ΑΧΙΛΛΕΥΣ	ΜΙΑΟΥΛΗΣ	ΝΕΡΑΪΔΑ	ΙΩΝΙΑ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ	ΑΙΓΑΙΟΝ	Κ.Α.Π.
ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ	ΚΑΝΑΡΗΣ	ΑΙΟΛΙΑ	Κ.Α.Π.
ΜΑΣΣΑΛΙΑ	ΑΓΓΕΛΙΚΑ	ΕΡΜΗΣ	

και τό Βασικό όχημα των Σ.Ε.Κ.

...έπρωτίμησαν και μεταχειρίζονται αποκλειστικώς ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΡΥΘΜΟΥ, και τά άνεγνωρι-
σμένα ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Stromatex

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ

ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ: ΧΡ. ΛΑΔΑ 1- ΤΗΛ. 23.565- ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Β. ΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ- ΤΗΛ 475-136
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31- ΤΗΛ. 21.095 • ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΨΑΡΩΝ 54- ΤΗΛ. 462-403, 462-037

ΕΞΥΠ

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 614 - 885 — 614 - 886 ΑΘΗΝΑΙ

Τύποις: 'Α' φοί Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικού 40, 'Αθήναι

Τιμή τεύχους Δρχ. 8

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1959

ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο "Ελλην" Υπουργός 'Εξωτερικών άπαντά εις τόν ΑΙΩΝΑ	8
Δύο κόσμοι, δύο θεωρίες 'Υπό κ. 'Αγγ. Προκοπίου	11
Τί συμβαίνει εις την Κύπρον 'Υπό κ. Κ. Α. Ρουσσέν	12
'Η βιομηχανική ισχύς της 'Αν. Γερ- μανίας	14
'Η σύνδεσίς μας με την Κοινήν 'Αγοράν 'Υπό κ. Α. Κωνσταντινίδη	15
Δύσιν και 'Ανατολή	18
Παραμερίζεται ή πολιτική του τρόμου; 'Υπό κ. Τ. Πηλείδη	20
Παναραβικών Συνέδριον	23
Τά γεωργικά μας προϊόντα 'Υπό κ. Β. Νικολοπούλου	24
Είναι δυνατή ή ένωσις των 'Εκκλη- σιών;	28
Ο αγών κατά του Καρκίνου	32
'Η άλλη όψις της Ν. 'Υόρκης	37
Ο Πειραιεύς εις τό διεθνές προσκήνιον	40
Δέν υφίσταται πρόβλημα τροχαίας... ..	43
Τά μέτρα προστασίας της βιομηχανίας	45
Τά θεμέλια της Δημοκρατίας 'Υπό κ. Α. Δ. Γκορβάλα	49

Συνδρομαί: 'Ιδιωτών έτησια	Δρχ. 100
έξάμηνος »	65
Τραπεζών, 'Ανων. 'Ε- ταιρειών, Ν.Π.Δ.Δ. έτησια	» 200
έξάμηνος »	140
'Εξωτερικού μετά τελών ά- ποστολής	\$ 18

Εμβάσματα:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ
Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ

Επιτρέπεται ή άναδημοσίευσις άρ-
θρων του περιοδικού έφ' όσον άνα-
φέρεται ή πηγή των

Γιάνα

καταλυτική...

...ή **NEA** BRAUN
μέ **NEA** τιμή
530 Doh!!

► Μεταλλική Κεφαλή
► 26 Μαχαίρια
Λάμα MICROTOMIC
(Αποκλειστικότης της BRAUN)

BRAUN

Η ΜΟΝΗ ΠΟΥ ΞΥΡΙΖΕΙ ΤΕΛΕΙΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ - Ν. ΛΑΓΓΟΥΣΗΣ
ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥΔΗ 27 - ΤΗΛ. 22.705

Η ΕΛΛΑΣ ΔΙΗΛΘΕ ΚΡΙΣΙΜΟΥΣ ΣΤΙΓΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Η βαρυσήμαντος αποκάλυψις του «Αιῶνος» ὅτι εἰς τρεῖς περιπτώσεις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δξύτητος περὶ τὸ Κυπριακόν, ἠπειλήθη ἄμεσος σύρραξις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ ὅτι ἐκατέρωθεν εἰχον διαταχθῇ ὥρισμένοι στρατιωτικαὶ μετακινήσεις, ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ τὰ ἀρμοδιώτερα καὶ περισσότερον ὑπεύθυνα πρόσωπα. Εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος του, ὁ «Αἰών», εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὸ ἀναγνωστικόν του κοινὸν ὅτι θὰ ἐδημοσιεύετο εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον του ἡ ἐπιβεβαίωσις τῆς πληροφορίας αὐτῆς, ἡ ὁποία προεκάλεσεν εὐλογον ζωηρὰν αἰσθησιν μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἡμερήσιος Τύπος ἀπέδωκε τὴν πρέπουσαν σημασίαν.

Τὸ πλέον ὑπεύθυνον πρόσωπον ἐν Ἑλλάδι, μετὰ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Εὐάγγ. Ἀβέρωφ-Τοσίτσας, ὁ ὁποῖος εὐρέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς κρίσιμώτερας στιγμὰς τῆς πορείας τοῦ Κυπριακοῦ καὶ εἶναι ὡς ἐκ τούτου περισσότερον παντὸς ἄλλου εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ὅλας τὰς φάσεις τοῦ θέματος, ἀπὸ τῆς σημαντικώτερας μέχρι τῶν λεπτομερειακῶν. Πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπηρθύνθη ὁ «Αἰών» διὰ δύο ἐρωτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὁ κ. Εὐάγγ. Ἀβέρωφ-Τοσίτσας, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἀκολουθῶς:

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ.

Ὁ τέως ἐν Ἀγκύρᾳ Ἑλλην πρεσβευτὴς κ. Γεώργιος Πεσμαζόγλου.

Ἐρώτησις: Εἰς τὸ περιοδικὸν Ο ΑΙΩΝ ἐδημοσιεύθη πληροφορία, μεταδοθεῖσα ἀπὸ ἀρχηγὸν ξένου Κράτους πρὸς Ἑλληνα ἐπίσημον ὅτι «τρεῖς φορές κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑλληνοτουρκικῆς διαμάχης περὶ τὸ Κυπριακόν, ὑπῆρξε σχεδὸν βεβαίωσις περὶ ἐκρήξεως πολέμου μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας». Ἡμπορεῖτε κ. ὑπουργέ, νὰ μᾶς ἐπιβεβαιώσετε τὴν πληροφορίαν;

Ἀπάντησις: Ἐκτιμῶ ἐντελῶς ἰδιαίτερος τὸ περιοδικόν σας—ἐν ἐκ τῶν καλλιτέρων πού ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλάς—καὶ εἰλικρινῶς θὰ ἤθελα νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν ἐρευνάν σας. Ἀντιλαμβάνεσθε ὅμως ἀσφαλῶς εἰς πόσον δύσκολον θέσιν εὐρίσκομαι προκειμένου νὰ σᾶς ἀπαντήσω.

Ἐρώτησις: Ἀντιλαμβανόμεθα πλήρως τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ὑπαγορεύουν τὴν ἐπιφυλακτικότητα καὶ τοὺς δισταγμούς σας. Ἐν τούτοις, ἐπεὶ δὴ πρόκειται μόνον περὶ κακοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπιθυμεῖ νὰ λησμονήσῃ, θὰ συνέβαλεν ἴσως εἰς τὴν ἐκ νέου σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῶν δύο λαῶν, ἡ ἐπισήμανσις τῶν τρομακτικῶν κινδύνων πού διετρέψαμεν τὴν ἐποχὴν πού εἴχομεν χωρισθῇ.

Ἀπάντησις: Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν καθ' ἣν διηύθυνα τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, διήλθομεν πράγματι κρίσιμους φάσεις εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Περὶ τῆς ἐντάσεως ὅμως καὶ τῆς φύσεως τῆς κρίσεως, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ διμυλίσω.

Ἐκεῖνο πού πρέπει νὰ τονισθῇ εἶναι ὅτι χάρις εἰς τὴν βαθεῖαν σύνεσιν καὶ τὸ μέγα πολιτικὸν θάρρος τῶν δύο πρωθυπουργῶν κ.κ. Καραμανλῆ καὶ Μεντερές, ἡ περίοδος τῶν κρίσεων παρήλθε καὶ ἤδη εἰσῆλθομεν εἰς περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν οἰκοδομοῦμεν μίαν νέαν εἰλικρινή φιλίαν, μίαν νέαν στενὴν συνεργασίαν. Οἱ οἰωνοὶ εἶναι καλοί. Τὰ ἐκκρεμῆ ἑλληνοτουρκικὰ θέματα εἰσέρχονται εἰς μίαν φάσιν ἰδιαίτερας εὐχάριστον.

Θὰ ἦτο σφάλμα βαρὺ—συνέχισεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν—καθ' ἣν ἐποχὴν οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων νὰ ἀρχίσωμεν συζητήσεις ἐπὶ τῶν δευτέρων κρίσεων τὰς ὁποίας μόλις πρὸ ὀλίγου διήλθομεν. Ἐκαστος θὰ τὰς ἐρμηνεύσῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ θὰ κινδυνεύσωμεν, συζητοῦντες τὸ παρελθόν, νὰ βλάψωμεν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ὅταν λησμονηθοῦν τὰ πάθη, ὅταν ἡ συνεργασία μας παγιωθῇ—κατέληξεν ὁ κ. Ἀβέρωφ—τότε θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ κρίνωμεν τὸ παρελθόν, βάσει τῶν ἐντυπώσεων

μας καὶ βάσει τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα βεβαίως θὰ διατηρηθοῦν.

Ὁ Αἰὼν ἀπηρθύνθη ἐν συνεχείᾳ εἰς ἐτέραν ἐξέχουσαν προσωπικότητα, τὸν κ. Γεώργιον Πεσμαζόγλου, μέχρι πρὸ διμήνου πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀγκυραν. Δεχθεὶς τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβευτοῦ εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν, εἰς μίαν στιγμὴν ὅπου ἐθεωρεῖτο βέβαιον ὅτι ἡ καταιγὶς θὰ ἐκσπάσῃ, ὁ κ. Γεώργ. Πεσμαζόγλου, χάρις εἰς τὰς ἀνεγνωρισμένας ἰκανότητάς του, τὴν πείραν του, τὴν μετριοπάθειάν του ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς δεσμούς του με τοὺς Τούρκους ἰθύνοντας, κατώρθωσε, μὲ ἐξαιρετικῶς λεπτοὺς χειρισμούς, νὰ διατηρήσῃ τὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν καὶ νὰ φέρῃ μέγα μέρος τοῦ βάρους τῶν διαπραγματεύσεων.

Πρὸς τὸν κ. Πεσμαζόγλου ἀπηρθύνθη ὁ Αἰὼν καὶ ζητήσας τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν πληροφοριῶν του, ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

«Λυποῦμαι πάρα πολὺ διότι, διατελέσας πρέσβυς καὶ διεξαγαγὼν μέρος τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸ Κυπριακόν, δὲν δικαιούμαι νὰ ἰδῶ συνεντεύξεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Νομίζω, ἐν τούτοις, ὅτι ἐπανειλημμένως ἐφθάσαμεν πολὺ κοντὰ εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κρίσεως καὶ διὰ τοῦτο δὲν μὲ ἐκπλήσσει ἡ ἀναγραφείσα εἰς τὸ περιοδικόν σας γνώμη ξένου πρωθυπουργοῦ. Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ξένοι πολιτικοὶ ἄνδρες εἶχον ἀναλόγους γνώμας καὶ πληροφορίας.

Εὐτυχῶς τώρα—συνέχισεν ὁ κ. Πεσμαζόγλου—ἀπεκατεστάθησαν αἱ σχέσεις μας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ οὕτω ἠνοιχθῇ ἡ ὁδὸς εἰς μίαν ἐποικοδομητικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο ἔθνων. Ἡ ἑκτασις ὅμως τῆς συνεργασίας αὐτῆς θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς κατανόησεως τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξουν ἀμφότεραι αἱ Κυβερνήσεις. Δύναμαι νὰ προσθέσω ὅτι, ἐὰν πρέπει νὰ κρίνω ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας ἐν Ἀγκύρᾳ συνομιλίας κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ μας τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπάρχει τοιοῦτον πνεῦμα κατανόησεως».

Σαφεῖς ὑπαινιγμούς, ἐξ ἄλλου, περὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἔκαμαν ὁ πρόεδρος τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Τουρκίας κ. Κοραλτὰν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Λονδίνον περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Τζελάλ Μπαγιάρ εἰς τὸν προεκλογικὸν λόγον του τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1957 εἰς Ἀττάλειαν. Ὅλα αὐτὰ ὑπῆρξαν περιστατικά, τὰ ὁποῖα ἐδικαιολογοῦν τὰς πλέον ζωηρὰς ἀνησυχίας διὰ τὴν ἐναρξιν ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐξευρίσκετο τρόπος συμβιβαστικῆς ρυθμίσεως τῆς διαφορᾶς.

"Ανθρωποι και ζιζάνια

Η ΚΙΝΑ ΑΠΟΚΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Κάθε λεπτό της ημέρας δύο άνθρωποι πεθαίνουν και τρεις γεννώνται εις όλον τον κόσμο. Η σύγχρονος επιστήμη αυξάνει τας προσδοκίας μας από την ζωήν. Κατά την επομένην εικοσιπενταετίαν ο σημερινός πληθυσμός των 2.800.000.000 της γης θα ανέλθῃ ως υπολογίζεται εις 4.000.000.000 και εις τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς θὰ διπλασιασθῇ. Θὰ εἶναι τότε δυνατόν νά τραφοῦν αὐτὰ ἐκ τῆς γῆς; Πολλὰ προσιδεῖται καταβάλλονται διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς τῶν εἰδῶν διατροφῆς λ.χ. μετὰ τὴν διάνοξιν τῶν παρθένων γαιῶν διὰ νὰ καλλιεργηθοῦν, μετὰ τὴν ἀξιοποίησιν ἐδαφῶν ποὺ ἔχουν ὑποστῇ διαβρώσιν, μετὰ τὴν ἐπαρκῆ παροχὴν ὕδατος καὶ μετὰ ἀρδευτικὰ ἔργα. Ἀλλὰ παρ' ὅλα τὰ μέτρα ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἡ ὁποία διατίθεται διὰ τὴν καλλιέργειαν εἰδῶν διατροφῆς μειοῦται μετὰ ρυθμὸν 10.000 στρεμμάτων ἡμερησίως ἐξ αἰτίας τῆς διαβρώσεως τοῦ ἐδάφους, τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἄλλων παραγόντων. Ὁ γεωργὸς πρέπει νὰ ἀξιοποιήσῃ κάθε στρέμμα, νὰ παράγῃ καλύτερας ποιότητας ἐσοδείας καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὴν παραγωγὴν τοῦ σίτου. Αἱ σύγχρονοι μηχανικαὶ γεωργικαὶ μέθοδοι βοηθοῦν τὸν γεωργὸν εἰς τὸ ἔργον του. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ, ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ὥστε αἱ καλλιέργειαι του νὰ προστατεύωνται ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς ἐχθροὺς—ἀπὸ τὰ βλαβερά ἔντομα καὶ ἀπὸ τὰς νόσους—. Ὑπολογίζεται ὅτι αἱ νόσοι ἀπὸ τὰ ἔντομα καὶ τοὺς μύκητας καταστρέφουν τὸ 20% τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ θερισμοῦ, μετὰ πλεον ποσοστὸν 10% ζημιῶν κατὰ τὴν ἀποθήκευσιν.

Ἡ καταπληκτικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐντομοκτόνων, τῶν ἀπολυμαντικῶν τοῦ ἐδάφους καὶ διαφόρων ἄλλων μέσων ἐξολοθρεύσεως τῶν μυκήτων καὶ τῶν ζιζανίων, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἔδωκεν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ὅπλα, νὰ καταπολεμήσουν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ θερισμοῦ, πολλὰ δὲ ἀπὸ τὰ ἀποτελεσματικώτερα ἐξ αὐτῶν ἔχουν ὡς βάσιν τὸ πετρέλαιον.

Τὸ Ἰράκ ἐδαπάνησεν σχεδὸν 438.000 λίρ. Ἀγγλίας διὰ τὴν χρῆσιν ἐντομοκτόνων ἄλλὰ, ἡ ἐσοδεία, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ἦτο 110 φορές μεγαλύτερα τοῦ ἐν λόγω ποσού, διεσώθη. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ ἀδρινη ἐχρησιμοποίηθη ἐπίσης μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς σιταρόψιδας τοῦ ζαχαροκαλάμου, ἐνὸς βλαβεροῦ ἐντόμου, τὸ ὁποῖον τρέφεται ἀπὸ τὰ φύλλα καὶ τὰς ρίζας καὶ τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ καταστρέψῃ μίαν ὁλόκληρον φυτεῖαν ζαχαροκαλάμου ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, μειώνοντάς τὴν παραγωγὴν κατὰ 85%.

Μεγάλην αἰσθησιν προεκάλεσεν εἰς τοὺς δυτικούς σχολιαστὰς μία συνέντευξις, τὴν ὁποίαν παρεχώρησε εἰς τὴν ἰταλικὴν κομμουνιστικὴν ἐφημερίδα «Οὐνιτά», ὁ πρόεδρος τοῦ Βορείου Βιετνάμ Χὸ Τσί-μινχ. Ἡ συνέντευξις ἐλήφθη εἰς τὸ Ἀνὸϊ, ὁ δὲ Χὸ Τσί-μινχ ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως: «Εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον οἱ Κινεῖς θὰ ἔχουν ἀτομικὰ ὅπλα». Καὶ οἱ Κινεῖς παρρηγοῦνται εἰς τὸ Λονδίνον, ἐνεθυμήθησαν ὠρισμένα λόγια τὰ ὁποῖα οἱ Κινεῖς εἰχον εἶπει πρὶν ἀπὸ ἑνα χρόνον, ὁπότε ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν ὑπουργῶν Τσὲν-γι εἶχε τότε δηλώσει ὅτι «ἡ Κίνα θὰ εἶχεν ἀτομικὰ ὅπλα εἰς ἕνα μέλλον ὃχι καὶ τὸσον μακρυνόν!» Ἐξ ἄλλου, ὁ Λιν Γιά-λοῦ, γενικὸς διοικητὴς τῆς κινεζικῆς κομμουνιστικῆς ἀεροπορίας εἶχεν ὁμιλήσει περὶ «ἀτομικῶν ὀπλων καὶ πυραύλων, κατασκευαζομένων ἀπὸ τοὺς ἐργάτας, τοὺς μηχανικοὺς καὶ τοὺς ἐπιστήμονας τῆς χώρας μας».

Φυσικὰ, δὲν ἀποκλείεται οἱ Κινεῖς νὰ «μπλοφάρουν». Εἶναι πολὺ αἰσθητικὴ τῶν κομμουνιστῶν, τὸ νὰ καυχῶνται περὶ στρατιωτικῶν προόδων πολὺ πρὶν αἱ πρόδοι αὐταὶ πραγματοποιηθοῦν. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν δυτικὴν ἀντικατασκοπεῖαν, οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας εἶναι ἀπολύτως ἱκανοὶ νὰ λύσουν τὰ θεωρητικὰ προβλήματα τῶν πυρηνικῶν ὀπλων. Καὶ ἰδοὺ τί, μέχρι στιγμῆς, εἶναι ἀπολύτως βέβαιον:

Τὸ 1958 οἱ Ρῶσοι ἔδωσαν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Κίναν ἕνα ἡλεκτροκυκλότρον τῶν εἰκοσιπέντε ἑκατομμυρίων βόλτ, κατασκευασθὲν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Τόμσκ. Ἀπὸ δὲ τῆς 13ης Ἰουνίου παρελθόντος ἔτους, λειτουργεῖ παρὰ τὸ Πεκῖνον ἕνας μικρὸς ἀτομικὸς ἀντιδραστήρ (7.000-10.000 κιλοβάττ περίπου).

Οἱ δυτικοὶ ἐπιστήμονες ὑπολογίζουν ὅτι ἕνας τοιοῦτος ἀντιδραστήρ ἡμπορεῖ νὰ παραγάγῃ περὶ τὰ τρία χιλιάγραμματα πλουτονίου κατ' ἔτος. Θεωρητικῶς τοῦτο σημαίνει ὅτι χωρὶς περαιτέρω ρωσικὴν βοήθειαν, οἱ Κινεῖς, ἐντὸς δεκαοκτῶ μηνῶν—ἤτοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους,—θὰ ἡμποροῦσαν νὰ παραγάγουν ἀρκετὸν πλουτόνιον διὰ τὴν πρῶτην τῶν ἀτομικῶν βόμβαν. Ἀλλ' οἱ Κινεῖς ἡμποροῦν νὰ κατορθώσουν κάτι παρόμοιον. Μέχρι στιγμῆς, ὡς εἶπε κάποιος ἐμπειρογνώμων τοῦ Πενταγώνου, ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα ἔχει ἱκανότητα «μὴδὲν» εἰς τὰ ἀτομικὰ ὅπλα. Ὁ διευθυν-

τῆς τοῦ τμήματος ἐρευνῶν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης δόκτωρ Χέρμπερτ Γιόρκ, ἐδήλωσεν ὅτι ἀμφιβάλλει πολὺ περὶ τοῦ κατὰ πόσον ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα ἔχει ἐπιτελέσει οἰανδήποτε πρόδοον εἰς τὸν τομέα τῆς παραγωγῆς ἱδικῶν τῆς ἀτομικῶν ὀπλων.

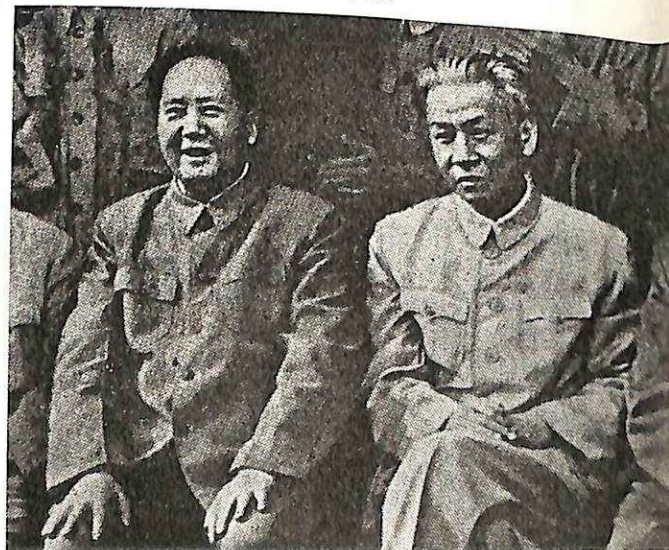
Ἡ Μόσχα δὲν ἔχει καμμίαν διάθεσιν νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀνατολικά της σύνορα εἰς ἕνα ἀντίπαλον ὀπλισμένον μετὰ πυρηνικὰ ὅπλα. Ἐν τούτοις, πολλοὶ δυτικοὶ στρατιωτικοὶ ἐμπειρογνώμονες, ἀνατριχιάζουν καὶ μόνον σκεπτόμενοι ὅτι οἱ Κινεῖς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν πυρηνικὰ ὅπλα. Διότι ἡ Κίνα, μετὰ ὅλον τὸν κολοσιαστὸν τῆς πληθυσμῶν, αὐξανόμενον μετὰ ρυθμὸν 13 ἑκατομμυρίων ψυχῶν κατ' ἔτος, εἶναι τὸ μόνον ἔθνος, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ἐλπίδας ἐπιβιώσεως ἐν περιπτώσει ἀτομικῶν πολέμου. Βρετανὸς βουλευτὴς, ἐπισκεφθεὶς πέρυσιν τὴν Κίναν, ἐξεφώνησε λόγον ἐνώπιον Κινέζων κρατικῶν λειτουργῶν καὶ κατέληξε μετὰ σχολίον ὅτι «φυσικὰ ἕνας ἀτομικὸς πόλεμος σημαίνει ἀμοιβαίαν ἐξόντωσιν».

Τὸ ἀκροατήριόν του ἐξέσπασεν εἰς τὰ γέλια.

—Μὰ καλὰ, τί τὸ ἀστεῖον ὑπάρχει; ἤρωτησε κατὰπληκτος ὁ Ἀγγλος. Καὶ ὁ διερχόμενος τοῦ ἀπήντησε:

—Δὲν τὸ καταλαβαίνετε ἴσως, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι τὸ πῶς παράλογο πρᾶγμα ποὺ εἶπατε! Ἀτομικὸς πόλεμος θὰ ἐσήμαινε καταστροφὴν μόνον διὰ τὴν Δύσιν. Ὅπως δὲ ποτε ὁμοῦ, θὰ ἐπέλυν αὐτοῦ τὸλάχιστον διακόσια ἢ τριακόσια ἑκατομμύρια Κινέζων καὶ ἔτσι πάλιν θὰ εἶμεθα τὸ ἰσχυρότερον ἔθνος ἐπὶ τῆς Γῆς!

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας Μάο-Τσέ-Τονγκ καὶ ὁ Χάιρ-Αιού, ὑπουργὸς τῆς βασιλείας βιομηχανίας, εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν ἀτομικῶν ἐργαστηρίων παρὰ τὸ Πεκῖνον.

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ἡ διαφορὰ στὸ πολιτικὸ σύστημα, στηρίζεται στὸν τρόπο ποὺ σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν στοὺς δύο κόσμους

Δύο κόσμοι, δύο δεωρίες

Μία ἀπὸ τὶς βασικὲς διαφορὰς τῶν δύο κόσμων, ποὺ ἐδημιούργησαν οἱ δύο πόλεμοι, εἶναι τὸ πολιτικὸ σύστημα τῆς διακυβερνήσεως των. Στὶς δημοκρατικὲς πολιτεῖες τῆς Δύσεως ὑπάρχει ἕνα κόμμα ποὺ ἀσκεῖ τὴν ἐξουσία καὶ ἕνα ἢ περισσότερα κόμματα, ποὺ ἐλέγχουν τὴν ἀσκηση τῆς ἐξουσίας αὐτῆς. Τὸ κόμμα ποὺ κυβερνᾷ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐκλογικὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Τὸ κόμμα ποὺ ἀντιπαρατείνεται τὴν κυβερνήσασαν ἐντοπροσωπεύει τὴ μειοψηφία. Ὅλα ὅμως τὰ κόμματα συμμετέχουν στὴ Βουλὴ, ποὺ ἐκλέγεται περιοδικὰ ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν ἐνηλίκων καὶ ἐκφράζει τὴν κυριαρχικὴ θέλησιν τοῦ ἔθνους.

Ὁ μονοκομματισμὸς

Στὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς, ποὺ διέπονται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως, τὸ πολιτικὸ σύστημα δὲν ἀνέχεται τὸν ἐλεγχὸ τοῦ κόμματος κατὰ τὴν ἀσκηση τῆς ἐξουσίας του. Τὸ κόμμα ταυτίζεται μετὰ τὸ κράτος καὶ ἀποτελεῖ ἕνα σῶμα μαζί του. Ἡ διαδοχὴ στὴν ἐξουσία δὲν γίνεται μετὰ τὴν ἐκλογὴν. Γίνεται μετὰ τὴν ἐνδοκομματικὴ πάλη, ποὺ καταλήγει ἄλλοτε στὴν ἐξόντωσιν τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ ἄλλοτε στὴν ἐξόντωσιν τῆς οὐράς ποὺ κυβερνᾷ. Ὅπως στὶς μεσαιωνικὲς ἀυτοκρατορίες, ποὺ δὲν ἐννοῦσαν ἀκόμη τὸ κληρονομικὸ δικαίωμα τῶν βασιλικῶν οἰκων, ἡ διαδοχὴ στὸ θρόνον γινώταν μετὰ ἀνταγωνισμὸν πρᾶγματι, τὸ ἴδιο καὶ στὰ μονοκομματικὰ κράτη ἡ διαδοχὴ στὴν ἐξουσία γίνεται μετὰ τὴν ἐκκαθάριση. Ὁ Στάλιν στερεώθηκε στὴν ἀρχὴ ἀφοῦ ξεκαθάρισε ὅλους τοὺς ἀντιπάλους του, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ ἀντιπλευρὴν τοῦ κόμματός του. Ὁ Κροῦτσσεφ ἀνέβηκε στὴν ἐξουσία μετὰ τὴν ἴδια μέτρα κατὰ τῶν φίλων τοῦ Στάλιν, ὅπως ὁ Μάδρα.

Ἡ διαφορὰ αὐτὴ στὸ πολιτικὸ σύστημα στηρίζεται στὸν τρόπο μετὰ ὁποῖο σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀνήκουν στοὺς δύο κόσμους.

Στὸ μονοκομματικὸ κράτος τὸ φρονεῖο τῆς σκέψεως εἶναι ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος. Αὐτὴ κρίνει, αὐτὴ καθορίζει τὶς ἀξίες τῶν πραγμάτων, τὴν ἱεραρχίαν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους, αὐτὴ ἐρμηνεύει τοὺς σκοποὺς τῆς ἱστορίας. Εἶναι ἀλάθητη. Ὁ λαὸς τῆς ὀφείλει πίστη καὶ ὑπακοή.

Ἐν αἰσθητῇ ἐσωτερικῇ ἀσφαλείᾳ γιὰ τὴν βεβαιότητα τοῦ μέλλοντος συντηρεῖ τὶς μεγάλες μάζες τοῦ μονοκομματικοῦ κράτους. Ἡ κρίσις τοῦ νοῦ ἀμβλύνεται ἀπὸ τὴν πίστη.

Ἐπιστρέφουμε ἔτσι στὸ μεσαιωνικὸ καθεστὼς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἤλθαν ν' ἀνατρέψουν οἱ δημοκρατικὲς ἐπαναστάσεις τῆς Δύσεως.

Ὁ πνευματικὸς αὐτὸς ταυτισμὸς μεσαιωνικῆς ἐκκλησίας καὶ μονοκομματικοῦ κράτους, μὴς ὑποχρεώνει νὰ ἐξετάσωμε τὶς δυνάμεις ἐκείνης τῆς σκέψεως, ποὺ ἐδημιούργησαν στὸ δυτικὸν κόσμον τὴν ἐλευθερίαν του.

Κατὰ τὸ δογματικὸ αὐτὸ σύστημα τοῦ μεσαιῶνος ὁ φυσικὸς κόσμος ἀποτελοῦσε ἕνα ὁργανικὸν σύνολον, μετὰ κέντρο τὴν ἀκίνητη γῆ καὶ περιφέρειαν τὸν τὸν ἥλιο, τὴ σελήνη καὶ τ' ἄστρα. Ὁ κόσμος αὐτὸς ἦταν ὁργανωμένος μετὰ κλίμακες ἀπὸ ἱεραρχίας πλασμάτων, ποὺ δὲν τὰ ἐβλεπαν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ποὺ μπορούσαν νὰ τὰ ἐννοήσουν μετὰ τὸ θρησκευτικὸν τους αἰσθημα, γιὰ τὸ νοητὸς κόσμος ἦταν ὑπαρκτός, αἰώνιος καὶ ἀπόλυτος.

Ἡ ἐκκλησία καὶ ἀργότερα ἡ θεοκρατικὴ βασιλεία ἀποτελοῦσαν τὴν ὁρατὴν μορφογραφίαν τοῦ νοητοῦ αὐτοῦ καὶ ἀόρατου κόσμου.

Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν καὶ ἐδῶ ὁργανωμένοι μετὰ ἱεραρχίας καὶ κλίμακες. Ὁ Πάπας καὶ ἀργότερα ὁ Μονάρχης, ἦσαν στὴν κορυφὴ τῆς βαθμωτῆς ἱεραρχίας. Ἐπειτα ἦσαν οἱ ἐκκλησιαστικοί, οἱ διάφοροι σκάλες προνομίων καὶ βαθμῶν κοινωνικῆς διακρίσεως. Στὰ τελευταῖα σκαλοπάτια ἦσαν οἱ ἄστοι καὶ παρακάτω οἱ ἀργότες.

Στὸν μεσαιῶνα

Ἐτσι, κατὰ τὸ δογματικὸν σύστημα τοῦ μεσαιῶνος, ἄλλοι ἄνθρωποι ἦσαν ἀπὸ τὴ φύσιν τοῦ κόσμου καὶ τὴ θέα διάταξιν τῶν πραγμάτων, προωρισμένοι νὰ κυβερνοῦν καὶ ἄλλοι νὰ ὑπακούουν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀνωτάτου κλημακίου τῆς ἱεραρχίας δὲν ἐπιδεχόταν κριτικὴν καὶ ἐλεγχον. Γιὰ τὴν ἐπιγῆσιν ἀπὸ τὴν ἀλάθητη σοφίαν τοῦ ἀνθρώπου—τοῦ Πάπα ἢ τοῦ Μονάρχου—ποὺ εἶχε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι ἐπρεπε νὰ παραδέχωνται ἀνεξέταστα τὶς κρίσεις τους γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς γνώσεως. Γιὰ τὴν ἡ μὴν ἐξουσία ποὺ μπορούσε νὰ καθορίσῃ τὴν ἀξία τῶν πραγμάτων καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Θεοῦ.

Οἱ σκοποὶ αὐτοὶ ὑπῆρχαν μέσα σὲ ὅλα τὰ πράγματα καὶ ἐνεργοῦσαν, παρὰ τὰ ἐμπόδια τῆς ἀδρανείας ὕλης. Συνιστοῦσαν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ὁργανισμόν. Ὅσο ὁ ἄνθρωπος ἐπαίρει συνείδησιν τοῦ θεοῦ σκοποῦ ποὺ ἔκλεινε μέσα του, τόσο προχωροῦσε στὴν ἱεραρχίαν τῆς ἐπιγῆσιν τάξεως, καὶ ἐργαζομένης ὑποθήκης καὶ γιὰ τὴν οὐράνιαν τάξιν. Γιὰ τὸ τέλος τοῦ βίου ὑπῆρχε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ τιμωρία, ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλασις.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ὁργανώσεως τῆς ζωῆς καὶ τῆς νοστορίας τῶν μεσαιωνικῶν ἀνθρώπων ἦταν ἄριστον, ὡς λογικὸν κατασκευασμὸν. Δανειζόμεναι στοιχεῖα ἀπὸ τὸν Πλάτωνα, ὅπως τὴν ὑπόθεσιν τῆς ὑπάρξεως νοητοῦ κόσμου, ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλη, ὅπως τὴν θεωρίαν τῆς ἐσωτερικῆς σκοπιμότητος τῶν ὑπάρξεων, τοῦ Ὁμιῶ Ἀκουινάτου, ὅπως τὸ σύστημα τῆς κλιμακωτῆς ἱεραρχίας. Ἡ σὺλληψις του εἶχε καὶ ἕνα θελητικὸν ποιητικόν. Γιὰ τὴν γῆ, κέντρο τοῦ σύμπαντος, γινώταν μὴ μεγαλειώδης σκηνή, ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἐπαίξε ἕνα δράμα, γραμμένο ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεόν, μετὰ πλοκή καὶ κάθαρσι.

Ἀν ἀντικαταστήσωμε τώρα τοὺς ὁρους τῆς ποιητικῆς καὶ λογικῆς αὐτῆς κατα-

σκευῆς τοῦ μεσαιῶνος μετὰ τοὺς ὁρους τῆς θεωρητικῆς κατασκευῆς ποὺ χαρακτηρίζει σήμερον τὰ μονοκομματικὰ κράτη, θὰ ἔχομε ἀνάγλυφον τὴν ομοιότητα τῶν δύο συστημάτων. Τὴ θέσιν τοῦ Θεοῦ τὴν παίρνει ἡ μυθικὴ ὑπόστασις τῆς ἱστορίας. Αὐτὴ γράφει τὸ δράμα ποὺ ὁδηγεῖ ἀναγκαστικὰ, σύμφωνα μετὰ τοὺς ἐσωτερικοὺς σκοποὺς τῆς, στὴν κάθαρσιν. Ἡ κόλασις εἶναι ὁ καπιταλισμὸς καὶ ὁ παράδεισος ὁ κομμουνισμός. Ἡ βαθμωτὴ ἱεραρχία κατέχεται ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος, τῆς γραφειοκρατίας τοῦ στρατοῦ. Τὴ θέσιν τοῦ Πάπα κατέχει ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος. Τὸ Κόμμα εἶναι ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ δόγμα του ἀλάθητον.

Τὸ κάστρο τοῦ μεσαιωνικοῦ δογματισμοῦ ἄρχισε νὰ σαλίζει στὸ 15ον αἰῶνα, ἀπὸ τότε ποὺ μερικὰ ἐλεύθερα πνεύματα ζήτησαν νὰ ἐπανεξετάσουν τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐξω ἀπὸ τὰ δογματικὰ τεῖχη τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Τὸ πρῶτον σκίστημα τῆς πνευματικῆς ἐπαναστάσεως σημειώθηκε ὅταν ὁ Κοπέρνικος ἐτόλμησε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἕνα ταξίδι στὸν σύμπαν μετὰ τὸ μικρὸ σκάφος τῆς ἀτομικῆς του σκέψεως. Ἡ μεσαιωνικὴ εὐπείθεια στὴν αὐθεντία, κλονίστηκε. Ὁ Κοπέρνικος διεπίστωσε ὅτι ἡ Γῆ δὲν ἦταν τὸ κέντρο τοῦ σύμπαντος. Μετὰ τὴν αἰρετικὴν του υπόθεσιν, γιὰ τὴν θέσιν τοῦ ἡλίου στὸ κέντρο τοῦ κόσμου, ἡ σκηνογραφία τοῦ δράματος ἄλλαξε.

Ὁ Γαλιλαῖος ἦλθε νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀλλαγὴν τῆς σκηνῆς καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ πῶς ἡ γῆ δὲν ἦταν ἀκίνητη.

Τὸ τρίτον πλήγμα κατὰ τὸν δογματισμὸν τοῦ μεσαιῶνος ἐδόθη ἀπὸ τὸν Ἰσαάκ Νεύτων, στὸ 17ον αἰῶνα, μετὰ τὸ νόμον τῆς βαρύτητος.

Πρὸς τὴν ἀλλαγὴν

Τὴν ἴδια ἐποχὴν ποὺ οἱ πρωτοπόροι τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης ἀνοίγαν ὁρίζοντα στὸ κάστρο τοῦ μεσαιωνικοῦ δογματισμοῦ, οἱ θαλασσοπόροι ἐξερευνήσαν τὸν νῆαν κόσμον ἔφρασαν στὴν Ἐρυθρὰν παρὰ τοῦ μνημόνευ. Ἡ Γῆ φανερώθηκε στὰ μάτια τους πῶς εἶχε στρογγυλὸ σχῆμα καὶ ὅχι ἐπίπεδο, ὅπως ἐπίστευαν οἱ παλαιοὶ γεωγράφοι. Καὶ ἀκόμη οἱ ταξιδιωτὲς ἀπεκάλυπταν πολιτισμοὺς τῶν ἀγνώστων ἡπείρων, ποὺ εἶχαν ζήσει ἐξω ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ δογματισμοῦ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ ὅσοις εὐτυχεῖς. Μήπως λοιπὸν ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι τρόποι ζωῆς ἐξω ἀπ' αὐτοὺς ποὺ πλῆσαν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, τρόποι ποὺ ἐξησφάλιζαν καλύτερα τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων;

Μετὰ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀρχίζει ἡ κριτικὴ τῶν ἀπολυταρχικῶν καθεστώτων τῆς Δύσεως. Ἀν ὁ Νεύτων εἶχε συμπληρώσει τὴν ἐπαναστάσιν κατὰ τῆς εἰκόνης τοῦ κόσμου, ὁ Τζὼν Λόκ ἤρθε νὰ κλονίσῃ τὴν στατικότητα τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῆς ἀπολυταρχίας. Ἡ Δημοκρατικὴ Ἐπανάστασις τῆς Δύσεως περνοῦσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, γιὰ νὰ προσετοιμάσῃ τὴν μεγάλην ἀλλαγὴν.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

Ὁλόκληρος ὁ παρελθὼν μὴν Ἰούλιος ὑπῆρξε μία δραματική διαδρομὴ ἐθνικῆς ἀγωνίας διὰ τὴν Κύπρον. Ἡ ἀγωνία ὑπῆρξε τοσοῦτω μᾶλλον ἔντονος, διότι οἱ Κύπριοι δὲν ἐγνώριζον οὔτε καὶ ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθοῦν «διατί» συνέβαινον ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνώμαλα καὶ τόσο ἐπικίνδυνα. Ἐπικίνδυνα δι' αὐτοὺς εἰδικῶς καὶ δι' ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος γενικώτερον. Ἐφ' ὅσον ὅμως, μὲ τὴν πάροδον τῶν ἡμερῶν, διελευκαίνοντο τὰ διάφορα σκοτεινὰ ἔμχει τοῦδε αἵτια καὶ αἱ ἀφορμαὶ τῆς κυπριακῆς κρίσεως, τόσο ὁ ἑλληνικὸς κυπριακὸς πληθυσμὸς ἀντεμετώπιζε καὶ μεγαλύτερον τὸ ἐρωτηματικόν. Καὶ ὁ διαρρέυσας Ἰούλιος δὲν ἤρκεσε διὰ νὰ διαλύσῃ, ὅχι τὰς ἀνησυχίας αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπορίας αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὸ θεμέλιον τῆς ἀνησυχίας του.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Τὰ ἑλληνοκυπριακὰ ἐρωτηματικά, παρ' ὅλον τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον περικλείουν αἱ γενικεύσεις καὶ αἱ ὑπερπαλουστεύσεις, δύνανται καὶ πρέπει νὰ συνοψισθοῦν καὶ νὰ ἐκλαϊκευθοῦν. Ἐάν μέχρι τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1959 καὶ καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ἔθνικόν μέτωπον τῆς Κύπρου οὔτε ἡ ἐλαχίστη ρωγμὴ, τοῦτο ὀφείλετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ ἐν γένει κατάστασις ἐνεφανίζετο ὑπὸ μίαν ἀπλὴν καὶ κατανοητὴν διὰ κάθε «Ἑλληνικὴν Κύπριον μορφήν. Ὅλοι ἐγνώριζον ποῖος ὁ ἰσχύων νόμος, ποῖα ἡ ἰσχύουσα ἐθνικὴ ἐπιταγή. Ἰσχυεν ὁ νόμος τοῦ πολέμου καὶ ἐθνικὴ ἐπιταγὴ ἦτο ἡ εἰς αὐτὸν ὁλοκληρωτικὴ συμμετοχὴ παντός «Ἑλληνος Κυπρίου. Πάντες τὸ ἀντελαμβάνοντο αὐτό, τὸ κατενόουν καὶ τὸ ἐπίστευον. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν γυμνασίων, τὰ νήπια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, οἱ πλοῦστοι ἐπιχειρηματίαι καὶ οἱ πέννιες, πάντες. Ὁλόκληρος ὁ ὄγκος τῶν 450.000 περίπου Ἑλλήνων Κυπρίων.

Τί ἰσχύει εἰς τὴν Κύπρον;

Ἦλθεν ὅμως ἡ 19η Φεβρουαρίου, ἡμέρα τῆς εἰς Λονδὶνον ὑπογραφῆς τῶν συμφωνιῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ Κυπριακοῦ, διὰ νὰ σημάνῃ τὸν τερματισμὸν τῆς ἰσχύος τῆς ἐθνικῆς ἐπιταγῆς πρὸς συμμετοχὴν εἰς αὐτόν. Ἐκτοτε τί ἰσχύει εἰς τὴν Κύπρον; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν εἰς τὰ χεῖλη ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου κατὰ τὸν Φεβρουά-

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

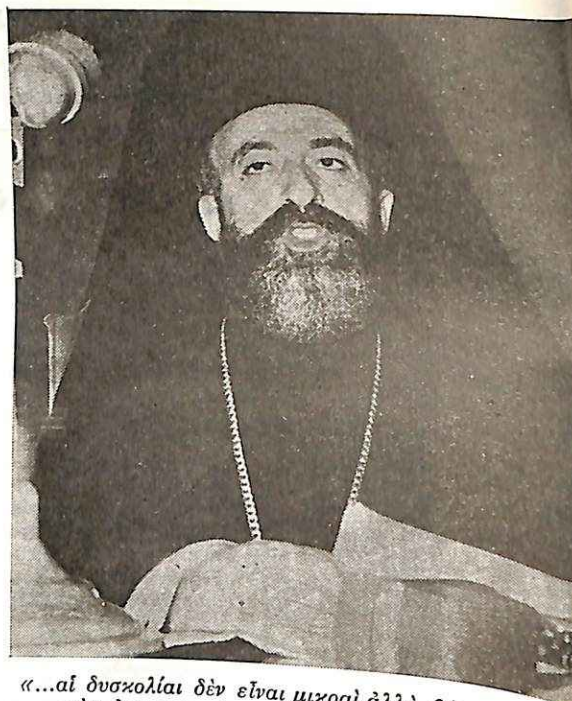
Τὰ μπλόκα καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ καὶ τὰ ἐκτακτὰ μέτρα τῶν δυνάμεων κατοχῆς ἐτελείωσαν. Ὁ κυπριακὸς λαὸς ἐπέβαλε, ἔστω καὶ ἐν μέρει, τὰς θελήσεις του.

«...αἱ δυσκολίαι δὲν εἶναι μικραὶ ἀλλὰ θὰ τὰς ἀντιμετωπώσωμεν ἡνωμένοι».

τὸν τερματισμὸν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τοῦ πολέμου καὶ τὴν ἰσχύν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου.

Οἱ Κύπριοι Ἕλληνες, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐπιδεικνύοντες τὴν καταπληκτικὴν τῶν ὀριμότητα καὶ ἐτοιμότητα ὅπως ἀπολαύσουν τοῦ μεγάλου ἀγαθοῦ τῆς ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ἄλλοτε καὶ πεισμώνως προσφάτως τοὺς ἠρνοῦντο, ἐπιθεώρησαν καὶ συνεμορφώθησαν. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοῦ, οἱ πλείστοι ἴσως, διεφώνουν πρὸς ὀρισμένας διατάξεις τῶν συμφωνιῶν. Πολλῶν ἡ καὶ ὅλων ἴσως ἡ καρδιά νὰ ἐπτόθει καὶ νὰ ἠγωνίσθη δι' ἄλλα, πολὺ περισσότερα καὶ πολὺ ἀρτιώτερα. Δὲν τοὺς τὸ ἀπέκρυπεν ἄλλωστε οὔτε ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις οὔτε καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, οὔτε ὁ στρατηγὸς Γρίβας. «Ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ἤθελον περισσότερα. Ἀλλὰ παρεμύριση καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτας, παρεμύριση καὶ ἀπὸ τὸν λαὸν ὁ πόθος τοῦ καλλιτέρου διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ὁ ἄμεσος κίνδυνος τοῦ χειρότερου.

Καὶ ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου. ἤρχισεν μὲ τὴν ἀρσιν τῶν μέτρων ἐκτάκτου ἀνάγκης, μὲ τὴν ἀπόλυσιν τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, μὲ τὴν παράδοσιν τοῦ ὀπλισμοῦ τῶν μαχητῶν τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἤρχισεν καὶ ἐπρωχῶρει κανονικῶς, πρὸς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτητοῦ δημοκρατίας τῆς Κύπρου, τὴν ὁποῖαν εὐαγγελίζονται αἱ συμφωνίαι καὶ πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐνατένιζον καὶ ἐνατενίζουσιν μὲ τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον δὲν τοὺς ἔλλειπε ποτέ, οἱ Ἕλληνες Κύπριοι.

Αἰφνιδίως ὁ ὀρίζων νεφοῦται

Ἐνῶ ὅμως ἐπρωχῶρει τὸ ἔργον, μὲ τὴν δυσκολίαν ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀναμένεται ὡς συνήθης εἰς κάθε νέον μεγάλο ἔργον, αἰφνιδίως ὁ ὀρίζων ἐκαλύφθη ἀπὸ μέλανα νέφη. Ἀπὸ τὸν τῆς ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἐξετοξεύθησαν κατηγορίαι κατὰ τῶν συμφωνιῶν, κατηγορίαι κατὰ τῶν χειριζομένων τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν. Ἡ καταγγελία τῶν συμφωνιῶν ἀνεκλήθη μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν στρατηγὸν κ. Γρίβαν, ἀλλὰ παρέμεινε ἡ κατηγορία κατὰ τῆς κακῆς ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς τῶν. Περισσότερον συγκεκριμένως, κατηγογήθη ὅτι, εἰς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος τῆς Δημοκρατίας, παρατηρεῖται ἀσυγχώρητος ὑποχωρητικότης ἐναντί τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Ἀγγλοτῶρκων, κυρίως τῶν Τούρκων, εἰς τὸ ζήτημα τῶν χωριστῶν Δήμων τοὺς ὁποῖους καθιερώνει ἡ συμφωνία. Ἐπίσης, ὅτι εἰς τὴν ὑποεπιτροπὴν τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὴν χάραξιν τῶν ὁρίων τῶν παραχωρουμένων στρατιωτικῶν βάσεων εἰς τὴν Βρετανίαν, γίνονται παραχωρήσεις εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ὀφειλόμεναι εἰς «προφορικὰς δεσμεύσεις» αἱ ὁποῖαι ἀνελήφθησαν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν συμφωνιῶν.

Καὶ διερωτῶνται, μὲ τὸ δίκαιον τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς ἀρνηθῇ, οἱ Ἕλληνες Κύπριοι. Τί ἰσχύει; Ὁ νόμος τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου; Καὶ ἐὰν ὑποθεθῇ ὅτι ὁ νόμος τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου δὲν εἶναι καλός, τότε διατὶ συνεστήθη ὑπευθύνως καὶ ἐπιστήμως ἡ πρὸς αὐτὸν ὑποταγή; Ἀκόμη καὶ ἐὰν παραμερισθοῦν καὶ αὐτά, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπανεληθῶμεν εἰς τὸν νόμον τοῦ πολέμου, ὅταν δὲν ὑπάρχουν πλέον τὰ ὅπλα διὰ τὴν διεξαγωγὴν του, δεδομένου ὅτι ὁ ἡγέτης τοῦ πολέμου, διέτα-

ξε τὴν παράδοσιν τῶν; Ἀλλὰ καὶ ἂν καὶ αὐτὸ ἀκόμη παραμερισθῇ, εἶναι δυνατόν νὰ διατάσσῃ κανεὶς ἕνα λαὸν ὁλόκληρον ἀπὸ τῆς μίας στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην, νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείῃ τὰς πύλας τοῦ Ἰαννοῦ; Μὲ τὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποῖαν μετακινεῖται ἕνας λόχος ἀπὸ τὴν γραμμὴν ἐπαφῆς εἰς τὰ μετόπισθεν καὶ ἀπὸ τὰ μετόπισθεν εἰς τὸν πρόωπον γραμμὴν;

Μὲ τὰς ἀπορίας αὐτὰς ἀναπαντήτους, οἱ Ἕλληνες Κύπριοι, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν μελέτην τῶν συμφωνιῶν ἡ πρὸς τὰς ὁποῖας συμμόρφωσις τοὺς συνεστήθη τὴν 1ην καὶ 9ην Μαρτίου. Ἡρενήρως διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ σημεῖα τῆς διαφωνίας, τὴν βασιμότητα τῶν κατηγοριῶν. Ὅχι βεβαίως διὰ νὰ ἐξαρθήσουν τὴν περαιτέρω στάσιν τῶν ἐκ τῶν συμπερασμάτων τῆς μελέτης αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπονεύμουν τὸ ἱστορικὸν δίκαιον.

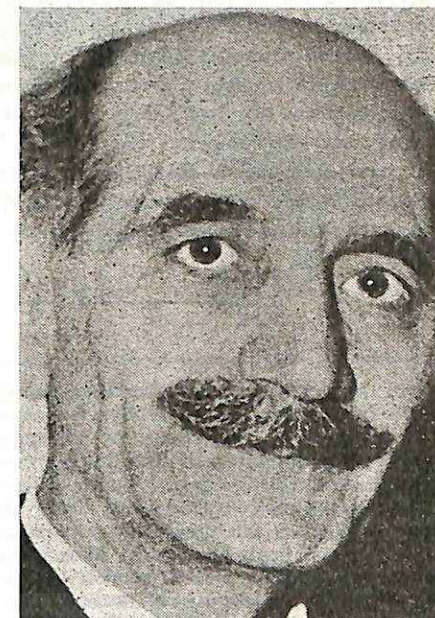
Αἱ καταγγελίαι κατὰ τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν χειριζομένων τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν, ὅπως προσέλεθη, χωρίζονται εἰς δύο μεγάλας κυρίας κατηγορίας. Εἰς τὴν ὑποχωρητικότητα τὴν ἐπιδεικνυομένην εἰς τὸ θέμα τῶν χωριστῶν Δήμων, καὶ εἰς τὴν ὑποχωρητικότητα διὰ τὰ ὅρια τῶν βρετανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Τὸ πρῶτον θέμα χειρίζεται ἡ συνταγματικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Λευκωσίας. Τὸ δεύτερον, ἡ ὑποεπιτροπὴ τοῦ Λονδίνου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 τῆς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου, περιλαμβάνονται διὰ τοὺς Δήμους τὰ ἑξῆς:

«Χωριστὰ Δημαρχεῖα θὰ δημιουργηθοῦν εἰς τὰς πέντε μεγαλῦτέρας πόλεις τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Τούρκων κατοίκων τῶν πόλεων αὐτῶν. Ἐν τούτοις (α) εἰς ἐκάστην τῶν πόλεων τούτων ἐν ὅργανον συντονισμοῦ θὰ δημιουργηθῇ, τὸ ὁποῖον θὰ μεριμνᾷ διὰ τὰς ἐργασίας, αἰτίνας δέον νὰ ἐνεργοῦνται ἀπὸ κοινῶν καὶ θὰ ἀσχολῆται μὲ τὰς ὑποθέσεις αἰτίνας θὰ χρειάζονται σχετικὴν συνεργασίαν. Τὰ ὅργανα αὐτὰ θὰ ἀπαρτίζονται ἐκ δύο μελῶν, ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν Δημαρχείων, δύο μελῶν ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Δημαρχείων καὶ ἑνὸς προέδρου ἐκλεγμένου κατὰπιν κοινῆς συμφωνίας ὑπὸ τῶν δύο Δημαρχείων, (β) ὁ πρόεδρος καὶ ἀντιπρόεδρος (τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου), θὰ ἐξετάσων ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἐὰν ὁ χωρισμὸς οὗτος τῶν Δημαρχείων εἰς τὰς πέντε μεγαλῦτέρας πόλεις θὰ πρέπη νὰ συνεχισθῇ ἢ ὅχι».

Αὐτὰ περιλαμβάνουν αἱ συμφωνίαι, αὐτὰ συνεστήθη τὴν 9ην Μαρτίου εἰς τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους νὰ ἀποδεχθοῦν διὰ τοὺς Δήμους. Ἐγινε καμμία ὑποχώρησις εἰς αὐτά, κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς

συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Λευκωσίας; Εἰς τὰς ἀστροφάπας τῶν καταγγελιῶν ἐν μέσω τῆς Ἰουλιανῆς αἰθρίας, δὲν ἀναφέρεται καμμία συγκεκριμένη ὑποχώρησις. Ἀπὸ ὅ,τι εἶναι γνωστὸν, οἱ Τούρκοι ἐζήτησαν κατ' ἀρχὰς γεωγραφικὸν χωρισμὸν τῶν Δήμων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀποκλείει τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας. Ἐν τούτοις, φαίνεται ὅτι οἱ Τούρκοι ὑπεχώρησαν τῶρα τῆς ἀξιώσεως τῶν αὐτῆς. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον πάντως, εἶναι ὅτι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν σχετικῶν ἁρθρῶν τοῦ Συντάγματος, προβλέπεται ὅτι οὐδεὶς Ἕλλην Κύπριος θὰ πληρῶνῃ δημοτικούς φόρους καὶ τέλη εἰς τουρκικὸν Δήμον καὶ ἀντιστρόφως.

Διγενής: «Ὅχι ἄλλες ὑποχωρήσεις...»

Αὐτὸ εἶναι τὸ θεμελιώδες καὶ αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς στραγγαλίζει τὰς διαθέσεις τῶν Τούρκων διὰ τὴν ἐδαφικὴν ἐπέκτασιν τῶν Δήμων τῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς δημιουργεῖ πονοκεφάλους διὰ τὸ μέλλον τῶν. Διότι, ἐνῶ ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῶν ἐνιαίων Δήμων, τὰ ἐκ Τούρκων Κυπρίων δημοτῶν ἐσοδα τῶν Δήμων δὲν ὑπερβαίνουν, κατὰ μέσον ὅρον τὸ 8% τῶν δημοτικῶν προϋπολογισμῶν (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 52)

Ἡ σύνδεσις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα (Κοινὴν Ἀγορὰν, ὡς ἀπεκλήθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κυοφορίας τῆς), εἶναι πλεονεκτήματα τετελεσμένων καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ καθορισθῶν αἱ διαδικασίαι καὶ οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ πραγματοποιηθῇ ὁπωσδήποτε αὕτη, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν πληρῆ ἐνταξίν τῆς εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκονομικὴν κοινότητα τῶν ἐξ εὐρωπαϊκῶν χωρῶν (Γαλλίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας καὶ Λουξεμβούργου). Αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις, μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἀρχίσαντες ἤδη, θὰ λάβουν συγκεκριμένην καὶ, ὑπὸ τινὰς προϋποθέσεις, ὁριστικὴν μορφήν ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν, ὁπότε θὰ διεξαχθῶν τὸσον εἰς τὰς Βρυξέλλας (ἐδρὰν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς), ὅσον καὶ ἐνταῦθα ἀποφασιστικῆς σημασίας συνομιλίαι. Διότι, δέον νὰ ὑπογραμμισθῇ, ἀπὸ τὰς συνομιλίας αὐτάς, τὰς ὁποίας θὰ διεξαγάγῃ ἡ ἑλληνική, ἐν πρώτοις, ἀντιπροσωπεία κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον εἰς Βρυξέλλας καὶ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἐνταῦθα κατὰ τὸν Ὀκτώβριον-Νοέμβριον, θὰ καθορισθῶν ἡ ἔκτασις τοῦ μεταβατικοῦ καθεστώτος, ἥτοι τῆς σ υ ν δ ε σ ε ω ς τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰς χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Εἶναι προφανές, ὅτι αἱ ἀνωτέρω διαγραφόμεναι ἐξελίξεις θὰ ἀποτελέσουν σταθμὸν εἰς τὴν πορείαν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, δοθέντος ὅτι ἐρρίφη πλεὺς ὁ κύβος καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ—οὔτε καὶ θὰ ἦτο σκόπιμος—οἰαδήποτε ὑπαναχώρησις ἐξ ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι θὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς νὰ καταβληθῇ ἡ σοβαρώτερα ἰσὺς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον προσπάθεια ἀντιμετωπίσεως πολυπλόκων καὶ δυσχερῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ εὐστοχῶς προβολῆς συγκεκριμένων, καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν πλεόν, προϋποθέσεων καὶ αἰτημάτων, ὥστε, κατὰ τὰς διεξαχθησόμενας διαπραγματεύσεις, νὰ ἐξασφαλισθῶν οἱ ἀναγκαῖοι εὐνοϊκοί, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ὅροι ἐκ τῆς συνδέσεώς τῆς μετὰ τὰς προηγμένας οἰκονομίας τῶν ἐξ χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ὡς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ὅλος χειρισμὸς τοῦ θέματος, ἡ ἐνδελεχὴς διονύχισις ὀρισμένων κρίσεων, διὰ τὴν τύχην καὶ τὴν πρόδοον τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, προβλημάτων, θὰ ἀντιμετωπισθῶν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἀρμοδίους, συνεπικουρούμενους καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἀπεδείχθη καὶ ἀπὸ προγενεστέρας συναρεῖς πρὸς τὸ θέμα ἐνεργείας τῶν, ἔχουν κατονοήσῃ πλήρως τὴν σημασίαν τῶν διαγραφόμενων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκονομικὴν ἐξελίξεων καὶ τῶν συνεπειῶν τῶν διὰ τὴν διανύουσιν τὸ στάδιον τῆς ἀναπτύξεώς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Περιττὸν, ἄλλωστε, νὰ λεχθῇ, ὅτι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τῆς χώρας, εἶναι οἱ ἀμέσως καὶ κυριώτατα ἐνδιαφερόμενοι, οἱ ὁποῖοι καὶ πρῶτοι θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς ζημίας, ἡ θὰ καρπωθῶν τὰ ὀφέλη ἀπὸ τὰς ἐν λόγω ἐξελίξεις.

Αἱ διαγραφόμεναι ἐξελίξεις

Πρὶν εἰσελθῶμεν εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀντιμετωπίζεταί (ἐν ὅναι τῶν συνομιλιῶν πού θὰ ἀρχίσουν κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀρμοδίων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς εἰς Βρυξέλλας καὶ ἐνταῦθα), τὸ ὅλον θέμα τῆς συνδέσεως καὶ ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κοινότητα τῶν ἐξ καὶ πρὶν ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον αἱ ἀποκρυσταλλούμεναι ἤδη ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ἀπόψεις ἀνταποκρίνονται εἰς μίαν εὐτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνακυπτόντων ἐκ τῆς ἐν λόγω συνδέσεως προβλημάτων, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ παρακολουθήσωμεν δι' ὀλίγων τὴν διαγραφομένην πορείαν τῆς οἰκονομικῆς ἐνοποιήσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τὰς τελευταίας ἐξελίξεις, ὡς τεῖνον αὐταὶ νὰ ἀποκρυσταλλωθῶν εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χώρον. Αἱ ἐν λόγω ἄλλωστε, ἐξελίξεις ἀποτελοῦν τὸ ἐξ ἀντικειμένου πλαίσιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ κινήθων αἱ ἑλληνικαὶ ἐνέργειαι καὶ πρωτοβουλία.

Τὸ σπέρμα τῆς ιδέας διὰ μίαν οἰκονομικὴν ἐνοποίησιν τῆς Εὐρώπης εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀχλὺν τῶν πρώτων θεωρητικῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀγωνιώ-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

δους ἐκείνης προσπάθειας ἀνορθώσεως τῆς γηραιᾶς Ἡπείρου ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ τελευταίου πολέμου. Πρὶν ἀκόμη ἡ οἰκονομικὴ αὐτὴ ἐνοποίησις—ὡς προϋπόθεσις διὰ μίαν πολιτικὴν ἐνωσιν βραδύτερον—προκύβη ὡς συγκεκριμένη ἀνάγκη διὰ τὴν ταχύτεραν ἀνορθώσιν τῆς Εὐρώπης, ὑπῆρχεν ὡς ὅραμα κατωτέρω, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, πού ἐκυριάρχει εἰς τὴν σκέψιν τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν κύκλων τῆς Ἡπείρου, ἀναμετρούσης τὴν θέσιν τῆς ἐναντι τῶν δύο πανισχυρῶν συγκροτημάτων τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ ἐναντι τῆς νέας διαμορφουμένης καὶ τῆς ροπῆς εἰς τὸν διεθνή καὶ παγκόσμιον στίβον. Μία πλεόν συγκεκριμένη προετοιμασία, διὰ τὴν προαγωγήν τῆς ιδέας, ὑπῆρχεν ἡ ἀμερικανικὴ πρωτοβουλία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παροχῆς τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ πρὸς ἄνθρωπον τῆς Εὐρώπης, μετὰ τὴν παράλληλον ἰδρυσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (Ο.Ε.Ο.Σ.) καὶ 1948-1951, ὁπότε, πρὸς τὸν σκοπὸν ταχύτερας ἀνορθώσεως τῆς ἀμερικανικῆς ἐπινεύσει, ἐθεσπίσθη ἡ παροχὴ ἐπίσης σπουδαίων, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐνοποιητικῆς οἰκονομικῆς προσπάθειας, μέτρον τῆς ἀλληλοδιαδόχου ἀνταλλαγῆς πτωχότερος τρόπος διανομῆς τῆς παρεχόμενης ἀμερικανικῆς βοήθειας διὰ τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. καὶ ὁ συντονισμὸς τῶν ἀμερικανικῶν προγραμμάτων τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἰδίας, ἦσαν οἱ πρῶτοι σοβαροὶ χωρῶν, ἀπὸ συγκεκριμένης οἰκονομικῆς προσπάθειας τῆς ιδέας μίας ἐνοποιήσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας, εὐθὺς ὡς θὰ εἶχε πραγματοποιηθῇ ἡ οἰκονομικὴ τῆς ἀνορθώσεως.

Κοινὴ Ἀγορὰ καὶ Ε.Ζ.Ε.Σ.

Τὸ ἔτος 1953, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὑπῆρχεν ἀποφασιστικὴ νίκη τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, εἶχεν ἐπιτύχει, μετὰ τὴν ἐντατικὴν προσπάθειαν καὶ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ μίαν ἄλλην ἐξ ἴσου σπουδαίαν καὶ μεγάλην νίκην—τὴν οἰκονομικὴν ἀνορθώσιν τῆς Εὐρώπης. Ἡδὲ ἀπὸ τὸ 1953 μετὰ τὴν ἐκπληκτικὴν πρόδοον καὶ τῆς μεταπολεμικῆς Γερμανίας, ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας τῆς νέας ἐποχῆς, ὡς ἀνεφύη αὕτη ἀπὸ τὴν διαμόρφωσιν μίας ὑπερεθνικῆς ἀγορᾶς, ἐνὸς εὐρύτερου, ὑπερμὸς αὐτός, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἤρχισεν νὰ γίνεταί ταχύτερος τὴν πρὸς τὴν ἐνοποίησιν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Διότι τὴν ἀνωτέρω Κοινότητα ἀπέτελεσαν ἀκριβῶς αἱ ἐξ χωρῶν τῆς ἀργότερον (1956-1957) Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἥτοι ἡ Γαλλία, Γερμανία, Ἰταλία, Βέλγιον, Ὁλλανδία καὶ Λουξεμβούργον.

Ὡς ἀντίδρασις πρὸς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν τῶν ἐξ ἀνωτέρω χωρῶν, ἐγένετο ἡ ἀγγλικὴ προσπάθεια, διὰ τὴν δημιουργίαν εὐρύτερας, ἀλλὰ χαλαρώτερης οἰκονομικῆς ἐνότητος ὅλων τῶν χωρῶν (17) τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. τῆς ἀποκλειθεῖσης Ἐλευθέρας Ζώνης Εὐρωπαϊκῶν Συναλλαγῶν (Ε.Ζ.Ε.Σ.).

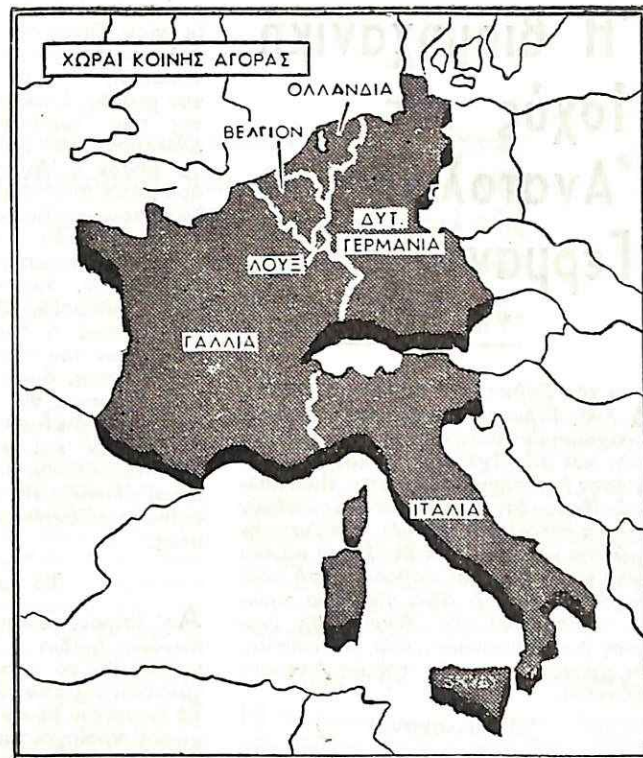
Αἱ κυριώτεροι διαφοραὶ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν οἰκονομικῶν ἐνώσεων—τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ.—ἦσαν πρῶτον ὅτι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ περιελάμβανε μόνον τὰς ἐξ πλεόν προηγμένας οἰκονομικῶς χώρας τῆς Εὐρώπης, ἐνῶ ἡ Ε.Ζ.Ε.Σ. καὶ τὰς 17 (μεταξὺ τῶν ὁποίων φυσικὰ καὶ τὰς ἀνωτέρω ἐξ χωρῶν τῶν μετεχούσας τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ.). Δεύτερον ὅτι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν μίας ὑπερεθνικῆς οἰκονομίας—ὡς προϋπόθεσιν ἐπίσης διὰ μίαν πολιτικὴν ἐνοποίησιν τῆς Εὐρώπης—ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ μὴ ὑπάρχουν φραγμοὶ οὐκ μόνον εἰς τὴν ἐλευθέραν διακίνησιν τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ ὅλων γενικῶς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς—τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου. Ἐνῶ ἡ Ε.Ζ.Ε.Σ. ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὴν διευκόλυνσιν μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Ζώνης ἐμπορίου καταργουμένων, σὺν τῷ χρόνῳ, ὅλων τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν. Ὡς συνέπεια τοῦ συνεκτικωτέρου δεσμοῦ μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς ἐνιαίας ὑπερεθνικῆς οἰκονομίας διὰ τὰς χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, προέκυπτε ὅτι θὰ ἐφήρμοζαν ἐνιαίον δασμολόγιον ἐναντι τῶν ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς χωρῶν, ἐνῶ διὰ τὴν χαλαρώτεραν οἰκονομικὴν ἐνωσιν τῶν χωρῶν τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ., ὅτι αἱ χώραι τῆς θὰ ἐφήρμοζαν αὐτόνομον ἐκάστη δασμολόγιον ἐναντι τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἐκτὸς τῆς Ζώνης χωρῶν.

Εἶναι γνωστὰ αἱ ἀναφεύσαι ἀντιθέσεις μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, κατὰ κύριον λόγον, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ., αἱ ὁποῖαι καὶ τελικῶς ἀπέληξαν εἰς τὸν θάνατον τοῦ κυοφορούμενου βρέφους, ὀφειλόμενον πρωτίστως εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐπιμονὴν δημιουργίας ἐντὸς τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ. προϋποθέσεων, αἵτινες νὰ εὐνοοῦν τὰς χώρας τῆς κοινοπολιτείας καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ε.Ζ.Ε.Σ. ἐμπορεύματα.

Ἀντιθέτως ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἐπροχώρησε καὶ προχωρεῖ ὀλοταχῶς, μετὰ ρυθμὸν μὴ ἐπιδεχόμενον πλεόν ἀναστροφήν. Πράγμα περίεργον. Αἱ ἀρχικῶς διατυπωθεῖσαι, ἰδίως ἀπὸ ἀγγλικῆς πλευρᾶς, ἀπόψεις καὶ εὐσεβεῖς πόθοι ἐν πολλοῖς, ὅτι ὁ νεόπλαστος γαλλικὸς ἐθνικισμὸς τοῦ Ντε Γκώλλ θὰ διέσπα μετὰ τὰς ἐκδηλοῦς ἀντιαμερικανικὰς αἰχμὰς τοῦ τὴν πορείαν πρὸς πραγμάτωσιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ὅχι μόνον ἀπεδείχθησαν ἀβάσιμοι, ἀλλὰ, τουναντίον, αὐτὸς ὁ νεόπλαστος γαλλικὸς ἐθνικισμὸς ἀπέτελεσε λίαν ἰσχυρὰν προωθητικὴν δύναμιν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ ρυθμοῦ, ἰσὺς διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν σφυρηλάτησιν ἀπὸ τοῦδε τῶν ὁρῶν διὰ τὴν, κατ' ἐπέκτασιν τῆς οἰκονομικῆς ἐνότητος, πολιτικὴν ἐνότητα τῆς Εὐρώπης, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξέχουσιν θέσιν ὑπολογίζεται νὰ κατέχῃ ἡ νέα Γαλλία. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἀναμφισβητήτως καὶ διὰ τὴν Ἀμερικὴν—παρὰ τὰ λεγόμενα περὶ ἐνδεχομένου οἰκονομικοῦ ἀνταγωνισμοῦ—θὰ ἦτο εὐκταία ἡ πραγμάτωσις καὶ ἀνδροαῖς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ὡς ἐξασφαλιζούσης μοιραίως καὶ μίαν κοινὴν πολιτικὴν τοποθέτησιν τῶν χωρῶν τῆς, φυσικὰ παρὰ τὸ πλεῖρον τῆς Ἀμερικῆς ἐναντι τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Τὰ ἑλληνικὰ αἰτήματα

Παραγωγικότης, λοιπὸν, ἡ ὁποία καὶ ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν ἐτῶν θὰ ἐπιβάλλῃ τὴν σφραγίδα τῆς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν οἰκονομικῶν εἰς τὸν χώρον τῆς Εὐρώπης, ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ μέλλει νὰ διαδραματίσῃ σπουδαιότατον ρόλον εἰς τὴν ἐξελίξιν τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ εἰδικότερον εἰς τὴν τύχην τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν, ὡς ἡ Ἑλλάς, χωρῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς τοῦ 1960, αἱ συνέπειαι τῆς ἀρξαμένης ἤδη λειτουργίας τῆς ἀνωτέρω οἰκονομικῆς κοινοπραξίας, δὲν ὑπολογίζεται νὰ εἶναι

Αἱ χώραι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς

σοβαρά. Προϊόντος ὁμῶς τοῦ χρόνου, τὰ μέτρα πού συνεφωνήθησαν μεταξὺ τῶν ἐξ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, καὶ αἱ ρυθμίσεις, δασμολογικαὶ κ.λ.π. θὰ ἀρχίσουν νὰ ἐπιδρῶν ἀπὸ πολλῶν πλευρῶν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Συγκεκριμένως διὰ τὴν Ἑλλάδα—παρὰ τὰς μεμψιμοιρίας ὅτι ἀπωλέσθη πολὺτιμος χρόνος μετὰ τὰς συζητήσεις κατὰ τὴν περίοδον, ὅπου ἐπιστεύετο ἡ ἰδρυσις τῆς Ε.Ζ.Ε.Σ.—δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν τὴν εὐρίσκει ἀνέτοιμον—ὅπου τουλάχιστον ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἀντιπολιτευτικὴν διάθεσιν—ἡ συγκρότησις τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ὁρῶν ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἦτο συμφέροντα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν ἡ σύνδεσις τῆς μετὰ τὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Διότι ἡ προεργασία διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Ε.Ζ.Ε.Σ., εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον λάβει μέρος καὶ αἱ χώραι τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἔχουν γίνῃ κατανοητὰ καὶ νὰ ἔχουν ἀναγνωρισθῇ τὰ κυριώτερα ἑλληνικὰ αἰτήματα, ἀφορῶντα εἰς τὰς προϋποθέσεις ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν εὐρύτεραν οἰκονομικὴν κοινότητα.

Καὶ μεταξὺ αὐτῶν, ἀσχετῶς ὀρισμένων λεπτομερεστέρων διεκδικήσεων καὶ εἰδικωτέρων διευκολύνσεων καὶ μεταχειρίσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ θὰ γίνων ἐνδελεχέστερα συνομιλία κατὰ τὰς προσεχείς διαπραγματεύσεις, εἶναι κυρίως, ὡς πληροφοροῦμεθα:

1) Αἶτημα χορηγήσεως 12-15 ἐτῶν προθεσμίας διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἑλληνικοῦ δασμολογίου, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δασμολογίου μεταξὺ τῶν χωρῶν—μελῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

2) Βοήθεια ἱκανή, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν σημαντικῶν ἐργῶν ὑποδομῆς.

3) Εἰδικὴ εὐνοϊκὴ μεταχειρίσις τῶν ἐξαγωγίμων γεωργικῶν προϊόντων τῆς χώρας.

4) Καθιέρωσις εἰδικῶν κινήτρων καὶ ἄλλων διευκολύνσεων διὰ τὴν προώθησιν τῆς εἰσορῆς ξένων ἰδιωτικῶν κεφαλαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐπένδυσιν τῶν εἰς παραγωγικὰ ἔργα (φορολογικὰ ἀπαλλαγὰς ὡς πρὸς τὰ κέρδη τὰ ἐπενδύμενα εἰς παραγωγικὰ ἔργα κ.λ.π., παρεχόμενα ἀπὸ τὰς ξένας κυβερνήσεις κ.λ.π.).

Πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑπάρξῃ, βοηθοῦσης καὶ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας καὶ τῆς γενομένης ἐν τῷ μεταξὺ ἐντατικῆς ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, ὁ κατάλληλος περὶ τὸ ὅλον θέμα χειρισμὸς, ὥστε οὐκ μόνον νὰ μὴ ζημιωθῇ ἡ συνεχιζομένη ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας, ἀλλὰ, τουναντίον, νὰ θεμελιωθῶν ἀκόμη σοβαρώτερα δυνατότητες μεγαλυτέρας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἡ βιομηχανική ἰσχὺς τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας

ὑπὸ Harry Gilray

Διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία εἶναι, ταυτοχρόνως, προκεχωρημένη θέσις «παρένθετον» μεταξύ αὐτῆς καὶ τῶν ἑχθρῶν τῆς καὶ ἀποικία. Ἐφ' ὅσον ἡ πυρηνικὴ ὑφίσταται, εἶναι μᾶλλον ἀπίθανον ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ θὰ σκεφθοῦν ποτὲ νὰ προελάσουν πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἔχουν κανένα λόγον νὰ φοβοῦνται εἰσβολὴν ἀπὸ τοὺς δυτικούς. Ὅθεν, ἡ ἀξία τῶν δύο πρώτων προσόντων τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας βαίνει μειουμένη, ἐνῶ, ἀπειναντίας, κάθε χρόνον ἡ σημαία τῆς ὡς ἀποικίας αὐξάνεται.

Ἡ Βιομηχανία

Ἡ Δημοκρατία τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, καθὼς ἀποκαλεῖται, ὑφίσταται θεωρητικῶς ὡς ανεξάρτητον κράτος ἀπὸ τοῦ 1949 μὲ πρωτεύουσάν της τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον. Διὰ τοὺς δυτικούς, ἡ δημοκρατία αὕτη θεωρεῖται ὡς ἀπάτη. Πιστεύουν ὅτι τὸ ἔκλογικόν της σύστημα ἀφήνει δολόκληρον τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Σοσιαλιστικοῦ (Κομμουνιστικοῦ) Κόμματος, τοῦ ὁποίου ἄρχων εἶναι ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Κ.Ε. Βάλτερ Οὐλμπριχτ.

Τὸ κράτος τὸ ὁποῖον διοικεῖ ὁ Οὐλμπριχτ ἔχει ἑκτασιν 41.700 τετραγωνικά μίλια. Ἡ ὑπαίθριος ἀπὸ τὰς κατὰ μῆκος τῆς Βορείου Θαλάσσης πεδιάδας μέχρι τὰ δόση τῶν ὁρέων τῆς Θουριγγίας φαίνεται μᾶλλον κενὴ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Δύσεως καὶ τοῦτο διότι τὰ 80% τῶν κατοίκων τῆς ἔχουν κατέλθει εἰς τὰς πόλεις. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι εἶναι φιλέργοι καὶ ἐπιδίδου τεχνίται. Οἱ Σοβιετικοί, ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς ἠχρήστευσαν σχεδὸν τὴν βιομηχανίαν τῆς περιοχῆς, κατὰ τὰ

πρόσφατα ἔτη ὄχι μόνον ἐξήτησαν τὴν ἐκ νέου βιομηχανοποίησιν τῆς χώρας ἀλλὰ καὶ ἤσκησαν πίεσιν διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη μὲ τὸν ταχύτερον δυνατὸν ρυθμόν. Σήμερον λοιπόν, ἡ ἐπιδεδίωκτος τῶν Γερμανῶν τεχνιτῶν ὑπηρετεῖ δολόκληρον τὸν κομμουνιστικὸν κόσμον. Τὸ πόσον ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη—οἰκονομικῶς τοῦλάχιστον—μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν καὶ τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμόν, μαρτυρεῖ ἡ, μετὰ τὴν κατὰ Μάϊον ἐν Ἀλβανίᾳ συνεδρίσιν, ἀνακοίνωσις τοῦ Συμβουλίου Ἀμοιβαίας Οἰκονομικῆς Βοηθείας, τοῦ ὁποίου ἡ δραστηριότης καλύπτει δολόκληρον τὸν σοβιετικὸν συνασπισμόν. Ἐν πρώτῳ, ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία θὰ συνδεέτο διὰ κοινοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου μὲ τὴν Πολωνίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν. Ἐπὶ πλέον ἐδόθη εἰς τὴν χώραν ἡ ἐντολὴ ὅπως εἰδικευθῇ εἰς τὴν παραγωγὴν ὠρισμένων προϊόντων βιομηχανικῆς ἰδίας χρήσεως.

Τὸ ἐμπόριον

Ἀφ' ἑτέρου, στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀνακοινῶνται ἡ ἴδια ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία μαρτυροῦν τὸ πόσον ἄμεσος εἶναι ἡ ἐξάρτησις τῆς ἀπὸ τὸ σοβιετικὸν σύστημα. Τὸ ἐν τρίτον μόνον τῶν εισαγωγῶν τῆς χώρας προέρχονται ἀπὸ τὸ δυτικὸν Βερολίνον, τὴν δυτικὴν Γερμανίαν ἢ τὸν δυτικὸν κόσμον—ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προέρχονται ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμόν. Καὶ μόνον τὸ ἐν τέταρτον τῶν γερμανικῶν ἐξαγωγῶν πηγαίνει εἰς τὴν Δύσιν, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα τρία τέταρτα ἐξάγονται εἰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ. Σκοπὸς τοῦ ἐμπορίου μὲ τὴν Δύσιν εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ προμήθεια ὑλῶν, ἀπαραιτήτων διὰ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς χώρας. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν καλλιτέρων προϊόντων τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας διοχετεύεται εἰς τὸν σοβιετικὸν συνασπισμόν.

Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία ἀποδεικνύεται χρήσιμος διὰ τὴν Μόσχαν, ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκονομικάς. Ἐπὶ παραδείγματι ὁ χερρ Οὐλμπριχτ ἐπανειλημμένως ἐσπευσε νὰ υιοθετήσῃ ἕνα τὸνον δυσφορίας καὶ ἐπιπλήξεως ἀπέναντι τῆς Πολωνίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας φυσικά, ὅσον ἀφορᾷ ζητήματα

δογματικά, ὁσάκις τοῦτο ἐξυπηρετεῖ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Κρεμλίνου. Ἡ στάσις αὕτη—ἐκ παραλήλου μετὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν χώραν σταθμεύουν 22 σοβιετικαὶ μεραρχίαι—ἐβοήθησε προφανῶς τὰ μέγιστα τὴν Μόσχαν εἰς τὸ ν' ἀποθαρρύνῃ τὰς τάσεις ἀνεξαρτησίας, τὰς ἀναπτύχσεως μεταξύ τῶν Πολωνῶν κομμουνιστῶν.

Αἱ ἐπιδιώξεις τῆς Μόσχας

Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ συνασπισμοῦ κόσμον τῆς πολιτικῆς, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία ἔχει διὰ τὴν Μόσχαν σημασίαν ἀπείρως μεγαλύτεραν. Ἐν τούτοις, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ καλλίτερον τοὺς σκοποὺς τοῦ Κρεμλίνου, ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία ἔχει ἀνάγκην διενθεῖν ἀναγνωρίσεως. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν Δυτικῶν παρατηρητῶν, αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν χώραν ταύτην ἐπιδιώξεις τῆς Μόσχας εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

1) Νὰ ἐνισχύσῃ τὴν νομιμότητα τῶν κομματικῶν στελεχῶν τῆς Ἀν. Γερμανίας, ἀφήνουσα νὰ ἐννοήσουν ὅτι τὸ Κρεμλίνον ἠμπορεῖ νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ ἐξυψώσῃ τὴν θέσιν τῆς χώρας τῶν. 2) Νὰ ἐπιτύχῃ μίαν νόμιμον ἀναγνώρισιν της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἠμποροῦν οἱ κομμουνισταὶ ν' ἀντιμετωπίζουν εὐχερέστερον τὰς δυτικάς προτάσεις περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν. 3) Νὰ πείσῃ τὸν πληθυσμόν ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν καθεστὼς θὰ εἶναι βιώσιμον μόνον ἐφ' ὅσον συμμορφώσῃται πειθινῶς πρὸς τὰ σχέδια τῆς Μόσχας. 4) Νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν τῆς Ἀν. Γερμανίας εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον διὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν της ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν χρησιμοποίησιν διὰ νὰ ἐξάγῃ δυτικὰ προϊόντα εἰς τὸν ἀνατολικὸν συνασπισμόν. 5) Διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἕνα ἀκόμη διπλωματικὸν παράγοντα, ἐξυπηρετοῦντα τοὺς κομμουνιστικούς σκοπούς, εἰς οἵανδήποτε χώραν ἡ ὁποία θὰ ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν. 6) Τέλος, νὰ κατοχυρώσῃ τόσον καλὰ τὴν νομιμότητα τοῦ κράτους, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ὑπογραφῆς μιᾶς συνθήκης εἰρήνης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας τοῦ Οὐλμπριχτ νὰ συναινέσουν εἰς τὰ ὅσα ἐπιθυμεῖ ἡ Μόσχα.

Τὸ «ἄλυτον» πρόβλημα

Ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναλύσεως οἱ δυτικοὶ παρατηρηταὶ ἐλαχίστας ἐλπίδας τρέφουν περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου προτάσεως τῶν Σοβιετικῶν ὅπως καταστήσουν τὸ Βερολίνον «ἐλευθέραν πόλιν», καθὼς καὶ περὶ οἰασδῆποτε λύσεως τοῦ γερμανικοῦ προβλήματος. Ὑπῆρξεν ὀφθαλμοφανὲς ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις ἐπέδιδεκεν ἀπλῶς νὰ ἐκβάλῃ τὰς δυτικάς δυνάμεις ἀπὸ τὸ δυτικὸν Βερολίνον, διὰ νὰ κατοχυρώσῃ ἀκόμη καλλίτερον τὴν κυριαρχίαν της ἐπὶ τῆς Ἀν. Γερμανίας. Αἱ μεσολαβήσασαι ἑκτοτε ἀτελείωτοι συνομιλίας, οὐδόλως ἐμείωσαν τὴν ἀρχικὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν.

Ἡ οὐσία τῆς δυτικῆς θέσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξετίαν ἦτο ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας εἶχον δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν μιᾶς Κυβερνήσεως. Καὶ ἡ μόνη δεκτὴ προσωρινὴ λύσις εἰς τὰ ὅγματα τῶν τε δυτικῶν Γερμανῶν καὶ τῶν ξένων παρατηρητῶν εἶναι κάποιος τρόπος, τῆρῶν τὰ προσχήματα, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπέτρεπε εἰς τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι ἐπραγματοποιήσαν μίαν ἐπιτυχίαν, ἐνῶ τὸ «στάτους κβὸ» θὰ παραμείνῃ ὡς ἔχει.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Τοὺς πολιτικούς κύκλους τῶν Ἀθηνῶν ἀπασχολοῦν τρία θέματα:

1) Αἱ πληροφορίες περὶ ἀνασχηματισμοῦ καὶ διευρύνσεως τῆς κυβερνήσεως, 2) ἡ ἔκτασις τῆς κινήσεως Γρίβα καὶ 3) αἱ ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐπιπτώσεις ἐνδεχομένης συνεννοήσεως μεταξύ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ἡ κίνησις Γρίβα

Ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων, λίαν πιθανός. Τελευταίως πυκνοῦνται αἱ πληροφορίες ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὥστε νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία καὶ εἰς ἄλλα στελέχη τῆς Ε.Ρ.Ε. νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Δὲν προσφέρονται, ὅμως, ἐνδείξεις περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἀνασχηματισμός, οὔτε περὶ τῆς ἐκτάσεως τὴν ὁποίαν θὰ προσλάβῃ. Βάσει ὠρισμένων πληροφοριῶν πιστεύεται ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ τέραν τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ὅτι οἱ μέλλοντες νὰ ἀντικατασταθοῦν ὑπουργοὶ καὶ ὑφυπουργοὶ δὲν θὰ ὑπερβούν τοὺς δέκα. Δὲν θὰ ἦτο, ἐν τούτοις, φρόνιμον νὰ δοθῇ ἀπόλυτος πίστις εἰς τὰς τοιαύτας πληροφορίες, διότι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀπηχοῦν μόνον εὐσεβεῖς πόθους, δεδομένου ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔχει ἀποφύγῃ νὰ ἐκμυστηρευθῇ τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος προθέσεις του καὶ εἰς τοὺς στενωτέρους τῶν συνεργατῶν του. Διότι δὲν θέλει νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν κίνδυνον πιέσεων πρὸς ὑπουργοποίησιν καὶ διότι θέλει νὰ διατηρήσῃ πλήρη εὐχέριαν χειρισμοῦ. Κατ' ἀκολουθίαν, ἀπλᾶ εἰκασίαι θὰ εἶναι ὅλαι αἱ δημοσιεύμεναι, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαγγελίας τοῦ ἀνασχηματισμοῦ, πληροφορίες.

Τὰ περὶ διευρύνσεως

Ὡς εἰκασίαι ἐπίσης πρέπει νὰ χαρακτηρισθοῦν καὶ τὰ δημοσιεύματα περὶ διευρύνσεως τῆς κυβερνήσεως διὰ τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν φίλων τοῦ κ. Παπανδρέου ἢ ἀνεξαρτοποιηθέντων φιλελευθέρων βουλευτῶν. Ὑπὸ τὰς ὑφισταμένους συνθήκας συσχετισμοῦ τῶν κοινοβουλευτικῶν δυνάμεων, ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἔχει λόγον ἀναζητήσεως μείζονος κοινοβουλευτικῆς βάσεως. Ἐξ ἄλλου, ἡ διευρύνσις θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ μειώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τῆς Ε.Ρ.Ε. νέων ὑπουργῶν καὶ νὰ διαφεύσῃ πολλὰς ἐλπίδας, μὲ ἀπωτέραν συνέπειαν διόγκωσιν τῆς μικρᾶς ὁμάδος τῶν δυσηρεστημένων κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Ἐνῶ δὲ σήμερον, οἱ ἐλάχιστοι δυσηρεστημένοι δὲν διαθέτουν δύναμιν ἢ διαθέσιν ἀποχωρισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ σώματος, ἡ αὐξήσις των θὰ τοὺς ἐγέννα τὸν πειρασμόν νὰ ἀποπειραθοῦν, τὸ ὀλιγώτερον, ἀσκήσιν πιέσεως ἐπὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων των, μὲ ἀποτέλεσμα δημιουργίας δυσαρστού, ἐντὸς τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, ἀτμοσφαίρας. Δι' αὐτὸ θὰ πρέπει, μᾶλλον, νὰ παραμερισθῇ ἡ ὑπόθεσις περὶ διευρύνσεως, ἐνῶ αἱ περὶ ἀνασχηματισμοῦ πληροφορίες πρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ μετὰ σχετικῆς ἐπιφυλάξεως.

βάσεως θεμελιωμένης ἐπὶ ἀποκαλύψεων ἀγνώστων στοιχείων, ἡ δημοσία ζωὴ δὲν θὰ αἰσθάνεται τὸν ἀντίκτυπον τῆς παρουσίας του. Εἶναι οὗτος ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ σημειωθείσα περὶ αὐτὸν πολιτικὴ κίνησις παρέμεινεν εἰς ἐμβρυώδη μορφήν. Παρὰ ταῦτα, θὰ ἦτο ἐκτὸς πραγματικότητος ἡ διαπίστωσις ὅτι τοὺς πολιτικούς κύκλους δὲν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ ἡ περίπτωσις Γρίβα.

Περὶ τὴν διεθνήν ὕφεσιν

Ἡ Ἀντιπολίτευσις, διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλου, ἠθέλησε νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἐπικείμενας συναντήσεις Ἀϊζενχάουερ—Κρούτσσεφ, ὡς ἀπαρχὴν διεθνούς ὕφεσεως, τῆς ὁποίας ἡ ὁλοκληρώσις μοιραίως θὰ εἶχεν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἀνεξαρτήτως, ὅμως, τοῦ γεγονότος ὅτι μέχρις ὅτου καταδειχθῇ ἡ ἀκριβὴς σημασία τῶν συναντήσεων, θὰ εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ λόγος περὶ οἰασδῆποτε μεταβολῆς τῆς διεθνούς ἀτμοσφαίρας, πέραν τῆς προκληθείσης ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης ἐκχειρίας εἰς τὸν ψυχρὸν πόλεμον, ἀντικειμενικὴ παρατηρητὰ ὑποστηρίζουν ὅτι ἐνδεχομένη ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεννόησις δὲν πρόκειται νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀλλαγὴν τοῦ status quo, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐπισημοποίησιν του καὶ εἰς de jure ἀναγνώρισιν του. Ἐὰν ἡ πρόβλεψις αὕτη δικαιωθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων, τότε ἐνίσχυσις τῶν ἐκατέρωθεν ἐσωτερικῶν καθεστώτων θὰ προέλθῃ καὶ ὄχι ἐξασθένησις. Ὁ ἀρχηγὸς ὁμοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ὅταν ὁμιλῇ περὶ ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τῆς χώρας, ἐννοεῖ ὅτι ἡ ὕφεσις θὰ κλονίσῃ τὴν θέσιν τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ θὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀναθεώρησιν τόσον τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Ἡ ἐρμηνεία αὕτη τῶν συνεπειῶν τῆς ὕφεσεως καὶ ἂν ἀπορρίψωμεν τὴν προεκτεθεῖσαν ἀποψιν τῶν ἀντικειμενικῶν παρατηρητῶν, εἶναι τὸ ὀλιγώτερον τομηρὰ. Διότι ἡ μὲν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ μας δὲν θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὴν Οὐράσικτων, ἔστω καὶ ἂν ἀναπτυχθοῦν περισσώτερον αἱ μετὰ τῶν χωρῶν τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ σχέσεις μας, ἡ δὲ ἐσωτερικὴ μας θὰ ἔχῃ ὡς ἄξονα τὴν προστασίαν τοῦ καθεστώτος ἀπὸ κομμουνιστικὴν διὰβρωσιν. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Βενιζέλος πιστεύῃ ὅτι θὰ διαμορφωθοῦν τότε συνθήκαι εὐνοοῦσαι τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ὑπόθεσις αὕτη γίνῃ δεκτὴ, δὲν θὰ ἦτο εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὰ καθεστὼς ὑποχρεωμένοι νὰ σκληρύνῃ τὴν στάσιν του, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀποτελεσματικωτέρας ἀμύνης του ;

Δ.

Ἡ λεωφόρος Στάλιν, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Βερολίνον, ἀνωκοδομήθη ἐσπευσμένως κυρίως χάριν προπαγανδιστικῶν σκοπῶν, διότι ἡ ἀνατολικὴ ζώνη τῆς γερμανικῆς Πρωτευούσης παρουσίαζεν ἀπελπιστικὴν καθυστέρησιν εἰς οἰκοδομὰς ἐν συγκρίσει μὲ τὴν δυτικὴν.

Ἐφ' ὅσον ἡ Σοβ. Ἐνωσις παραμένει πιστὴ εἰς τὰς γνωστὰς στρατηγικὰς καὶ τακτικὰς μεθόδους τῆς, ἐν τῇ ἐσφαλμένῃ ἐλπίδι ὅτι δι' αὐτῶν πλησιάζει περισσότερο εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὀνείρου τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν κατάστασιν: Τὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων λαῶν καὶ ἐθνῶν πόθον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας, ὁ ὁποῖος θὰ στρέφεται πάντοτε ἐναντίον αὐτῆς καὶ τῶν σχεδίων τῆς.

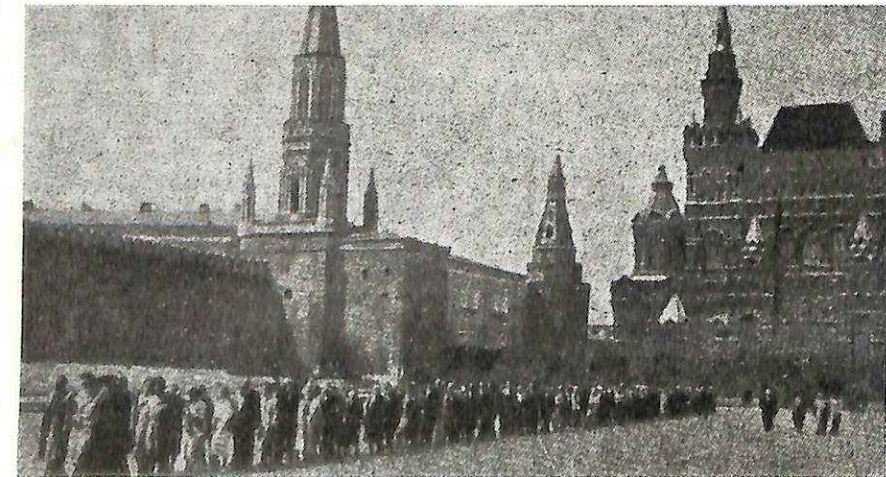
Ἡ παροῦσα κρίσις μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἡ ὁποία δυνατὸν νὰ χαλαρωθῇ κατὰ τὴν ἀπὸ τὴν προσεχῇ ἐπίσκεψιν τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ εἰς Ἡ.Π.Α., χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἀνατολὴ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πάντοτε «ἐπιτιθεμένη» θεωροῦσα ὡς πλεονέκτημά της τὴν δημιουργίαν πολιτικῆς ἐντάσεως, ἡ δὲ Δύσις, ἐπιθυμοῦσα τὴν χαλάρωσιν τῆς ἐντάσεως ταύτης, ὑποχρεοῦται ν' ἀνταποκριθῇ ἐξαναγκασμένη νὰ λαμβάνῃ θέσιν ὁλόνεν καὶ περισσότερο ἀμυντικήν. Καὶ δὲν εἶναι περίεργοι οἱ στρατιωτικοὶ ὅροι, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτὴν, διὰ τὸν ἀπλούστατον τῶν λόγων ὅτι ἡ ρωσικὴ πολιτικὴ, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Λένιν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὡς διδασκάλον του τὸν Κλάουζεβιτς, μετῆλθε τὰς μεθόδους καὶ ἐστηρίχθη εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῆς στρατιωτικῆς στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς.

Μία ἐπιθεσις στηρίζεται γενικῶς εἰς τὴν εὐχάριστον μάλλον σκέψιν, διὰ τὸν ἐπιτιθέμενον, ὅτι ἡ προέλασις δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνακοπῇ ἐπὶ μακρόν. Εἶναι πασίγνωστον ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λένιν, οἱ Σοβιετικοὶ ἡγάτα υἱοθέτησαν τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν καὶ ὅτι κατὰ τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κ.Κ. ὁ κ. Κροστσεφ ἐφθάσε μέχρι τοῦ σημείου νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡμποροῦσεν ἀνευ πλέμου νὰ ὑποτάξῃ καὶ νὰ κατακτήσῃ, ὅχι μόνον οἰκονομικῶς ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς, τὰς ἐκτὸς τοῦ ρωσικοῦ συνασπισμοῦ χώρας. Ἀλλ' αὐτὰ τὰ ὑποβλητικὰ συνθήματα καθίστανται βαθμὴν δὸν ὀλιγώτερον πειστικά, ὅταν μία ἐπιθεσις ἀρχίζει νὰ ἐξαντλῇται ἀπὸ τὰς συνεχεῖς κρούσεις ἐναντίον ἐνὸς μέχρις στιγμῆς ἀρραγοῦς μετώπου. Λεπτομερὲς ἀνάλυσις τῆς σημερινῆς παγκοσμίου καταστάσεως θ' ἀπεκάλυπτεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ εὐρίσκονται ἀκριβῶς εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον. Διότι οἱ συνεχεῖς τῶν προσπάθειαι νὰ συνεχίσουν τὴν μεγάλην τὴν πατροπαράδοτον ἀποτελεσματικότητά των, ἐνισχύουν μάλλον παρὰ ἐξασθενοῦν τὸ ἀντίπαλον μέτωπον, τὸ μέτωπον τῶν ἀμυνομένων.

Ὑπὲρ ποίου ἐργάζεται ὁ χρόνος

Ὅσον περισσότερο αὐτὴ ἡ ἀμυνα διέπεται ἀπὸ ἕνα πνεῦμα ρώμης, ἐνότητος καὶ ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων, τόσο περισσότερο εἶναι αἱ πιθανότητες τερματισμοῦ τῆς ρωσικῆς ἐπιθέσεως. Κατὰ γενικὸν κανόνα, ἡ συνθήκη εἰρήνης δὲν ἐπακολουθεῖ ἀμέσως τὴν κατάρτασιν τῆς ἐπιθέσεως, δεδομένου ὅτι αἱ ἀντιμαχόμενοι παρατάξεις ἔχουν τὴν τάσιν ἐπὶ τι διάστη-

Ρώσοι «διαδηλωταὶ» παρελαύνουν ἔξωθεν τῆς πρεσβείας τῆς Δ. Γερμανίας εἰς ἐνδειξὴν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἐνταξιν τῆς χώρας εἰς τὸ ΝΑΤΟ.

ΔΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

μα νὰ ἐνισχύουν τὰς θέσεις των, καθ' ὃν χρόνον ὁ πόλεμος καθίσταται ψυχρότερος.

Ἡ σημερινὴ παγκόσμιος πολιτικὴ κατάσταση φαίνεται πῶς πλησιάζει ἕνα τοιοῦτον στάδιον στασιμότητος. Ἀλλὰ μία κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέτωπα εἶναι «κατεψυγμένα» οὐτως εἶπεν, δὲν ἔχει κανένα νόημα παρὰ μόνον ὅταν ἡ παράταξις ἡ ἐπιθυμοῦσα νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεσιν καὶ ἡ ὁποία παρὰ τὴν θέλησιν τῆς ὑπεχρεώθη εἰς αὐτὴν τὴν στασιμότητα, ἔχει κάποια προοπτικὴν ἀνανεώσεως τῆς ἐπιθέσεως με νέας δυνάμεις κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν, καὶ διανοίξεως ἐνὸς ρήγματος εἰς τὸ ἀντίπαλον μέτωπον. Ὅταν ὁμως ἡ ἐπιθυμία αὕτη ἀποδεικνύεται χιμαιρική, καιρὸς εἶναι νὰ προβῇ εἰς μίαν ἐπανεκτίμησιν καὶ ἀναθεώρησιν τῆς ἀποτυχούσης στρατηγικῆς. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ὁ παράγων χρόνος ἀποβαίνει εἰς βάρος ὅχι ἐκείνου ὁ ὁποῖος αἰσθάνεται ἀσφαλὲς εἰς μίαν ἰσχυράν ἀμυντικὴν θέσιν, ἀλλ' ἐναντίον ἐκείνου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀνήγαγε τὴν ἐπιθεσιν καὶ τὰ προπαγανδιστικὰ τῆς ἀποτελέσματα εἰς ζήτημα ἀρχῆς, ἐνεπλάκη εἰς μίαν θέσιν δυσχερῆ ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἐν κινήσει ἔχει παύσει πλέον νὰ προχωρῇ! Τὸ νὰ καταδικασθῇ εἰς μίαν ἀπελπιστικὴν ἀδράνειαν, μεσοῦσης μιάς ἐπιθέσεως, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν προώθησιν μιάς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς, τοῦτο σημαίνει, εἰς τὴν πραγματικότητα, ὀπισθοχώρησιν διὰ μίαν πολιτικὴν βασιζομένην εἰς τὴν κίνησιν, τὴν ἔντασιν καὶ τὴν ἀνατροπὴν. Ὁ λογικώτερος τρόπος ἐξόδου ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴν, διὰ τοὺς φορεῖς μιάς τοιαύτης πολιτικῆς, θὰ ἦτο νὰ παύσουν ν' ἀναζητοῦν πλεονεκτήματα εἰς τὴν σύγκρουσιν, νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐπεκτατισμοῦ καὶ τῆς «ἐπιθέσεως» ὡς ἰδεολογικῶν ἐργαλείων καὶ νὰ συνάψουν μίαν πραγματικὴν εἰρήνην.

Ἐκπνέει ἡ σοβιετικὴ ἐπιθεσις

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἰδιοφυεῖς ἰδέας τοῦ Λένιν ἦτο ἡ ἐξῆς: Εἶναι θεμελιώδους σημασίας διὰ τὸν δρῶντα πολιτικὸν ν' ἀναγνωρίζῃ τὰ μεγάλα ρεύματα καὶ τὰς μεγάλας τάσεις, διὰ νὰ προσανατολίζετο συμφώνως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν των καὶ ὅχι ἀντιθέτως πρὸς αὐτὴν. Ὁ ἴδιος ἔδρασε πάντοτε ἀναλόγως καὶ ἐπέτυχε κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος τὸν σκοπὸν του. Τὸ ὄνομα τοῦ ρεύματος κατὰ τὴν ἐποχὴν του ἦτο «ἐπαναστάσις». Ἀλλὰ τί πράττουν σήμερον οἱ Σοβιετικοὶ ἡγάται, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τοῦ Λένιν; Ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ διέπεται ἀπὸ κάποιον σκεπτικισμόν, διότι δέον κυρίως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀντίθεσις εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν μεταξὺ ἰδεολογίας καὶ πραγματικότητος. Τὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς εἶναι αἰσθητὰ τόσο εἰς τὸ ἐσωτερικόν ὅσον καὶ διεθνῶς.

Ὑπάρχει μία σαφὴς σχέσις μεταξύ τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ρωσικὴ «ἐπιθεσις» πνέει σχεδὸν τὰ λοιπῆς. Ὁ χρόνος δὲν εὐνοεῖ μίαν δύναμιν ἡ ὁποία, με τὴν βοήθειαν διαφόρων συνθημάτων, πορεύεται ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι καὶ πρὸς τὴν βούλησιν τῶν λαῶν πρὸς αὐτοδιάθεσιν. Μακροπρόθεσμως οἱ Σοβιετικοὶ θὰ ἡμπορέσουν νὰ προπαγανδίσουν ἐπιτυχῶς τὴν πολιτικὴν των, ὅχι διὰ τῆς καταπίσεως τῶν ἐλευθεριῶν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς εἰς τὸ ἰδεώδες τῆς ἐλευθερίας, χωρὶς καμμίαν πλέον ἰδεολογικὴν ἢ καὶ γλωσσικὴν ἀκόμη παραποίησιν.

Ὑπὸ τοῦ Δρ. ΒΕΡΝΕΡ ΚΟΝΤΖΕ Καθηγητοῦ τοῦ Π/μίου Χαϊδελβέργης

Εἶναι βασικῆς σημασίας, εἰς τὴν ἀνωτέρω φράσιν, ἡ λέξις «μακροπρόθεσμος». Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, ὁπότε αἱ ἐπιθέσεις ἐξασθενοῦν καὶ ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται πρὸς ἕνα στατικὸν ψυχρὸν πόλεμον, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμένωμεν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ θὰ ἀνοίξουν ἀποτόμως καὶ θ' ἀφήσουν ἐκτεθειμένον ἕνα τομέα τοῦ ψυχροῦ τῶν μετώπων, παραιτούμενοι τῆς Γερμανίας ἢ ἄλλων δορυφόρων των, δεχόμενοι λ.χ. τὴν διενέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν καὶ δημοψηφισμάτων. Διότι ὁ καθεὶς γνωρίζει ποῖα θὰ ἦσαν τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν μεγάλην σύγκρουσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν σπουδαιότερον ρόλον παίζει τὸ γερμανικὸν πρόβλημα, πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ ἀπολύτως οἰαδήποτε λύσις περιλαμβάνουσα μίαν μονόπλευρον ἀπελευθερωτικὴν πρωτοβουλίαν. Πλὴν τοῦ γεγονότος ὅτι μία τοιαύτη λύσις θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀντιρεαλιστική, ἐν ὅψει τῆς σημερινῆς κατανομῆς τῶν δυνάμεων εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ὁ συλλογισμός, τὸν ὁποῖον θ' ἀντιπροσώπευε, ἀποτελεῖ μίαν κακὴν ὁδὸν πρὸς τὸ μέλλον. Μία τοιαύτη πρωτοβουλία, λαμβάνουσα χώραν καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ψυχρὸς πόλεμος συνεχίζεται δὲν θὰ ἐσήμαινε, φυσικὰ, παρὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν δορυφόρων χωρῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἰς ὅ,τι ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν Δύσιν. Τοῦτο ὁμως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θὰ ἦτο ἀπλῶς ἀνέφικτον, ἀλλὰ καὶ ἀντίθετον, πρὸς τὰ συμφέροντά των, ἐνδιαφέρον, ἀνεπιθύμητον διὰ τὸ μέλλον, διότι θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ οὐχὶ με τὴν συναίνεσιν, ἀλλὰ με τὰς ἀντιρρήσεις τῆς Ρωσίας. Δὲν θὰ ἐδιδεμίαν εὐτυχὴ λύσιν εἰς τὴν ρῆξιν μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀλλ' ἀπεναντίας θὰ τὴν καθίστα ὀξύτεραν, πράγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε πρέπει ν' ἀποτελέσῃ σκοπὸν τῆς πολιτικῆς τῆς Δύσεως.

Ἐὰν ὑπῆρχε καλὴ διάθεσις...

Ἐφ' ὅσον ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις παραμένει πιστὴ εἰς τὰς παλαιὰς στρατηγικὰς καὶ τακτικὰς τῆς μεθόδους, θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ μίαν κατάστασιν: Τὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων λαῶν καὶ ἐθνῶν πόθον τῆς ἐλευθερίας, ὁ ὁποῖος στρέφεται ἐναντίον τῆς. Ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς καταστάσεως αὐτῆς, θὰ εἶναι ἡ συνεχὴς μείωσις τοῦ γοήτρου καὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐὰν πάλιν ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ κατορθώσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν ἰδεολογικὴν φυλακὴν τῆς, φυλὰς εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀλυσσοδετοὶ ὅχι μόνον οἱ λαοὶ ἀλλὰ καὶ αὕτη ταύτη ἡ πολιτικὴ, τότε θὰ ἔχῃ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τῶν διαπραγματεύσεων διὰ λύσεις ἐποικοδομητικὰς. Τοιαῦτα λύσεις δὲν θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐπικίνδυνον διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ἀπεναντίας θὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπειδὴ τότε τὸ δυτικὸν μέτωπον, ὁ «καπιταλιστικὸς κλοιὸς» ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὴν διάλεκτον τῆς προπαγάνδας των, θὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται. Μία τοιαύτη ἀλλαγὴ θὰ ἐσήμαινε ὅτι καὶ αὕτη ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις ἐνδιαφέρεται διὰ μίαν πολιτικὴν χαλάρωσιν. Τοῦτο δὲν θὰ ἦτο δι' αὐτὴν ἐπικίνδυνον, δεδομένου ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς δυτικῆς πολιτικῆς εἶναι οὕτως ἡ ἄλλως προσανατολισμένοι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ θὰ ἐλάμβαναν ἀνεπιφυλάκτως καὶ χωρὶς καμμίαν ὀπισθοβουλίαν ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων τῆς, τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐζήτη.

Ἡ τύχη τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ ὅλον γερμανικὸν πρόβλημα, μόνον ἐντὸς ἐνὸς τοιοῦτου εὐρυτέρου πλαισίου ἀξίζει τὸν κόπον νὰ μελετηθῇ. Ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν τὸ Βερολῖνον καὶ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, οὐδέποτε ἔπαυσαν ν' ἀποτελοῦν στόχον τῶν ἐπιθέσεων τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς. Ἡ κομμουνιστικὴ θεωρία τῶν «δύο γερμανικῶν κρατῶν» ἐχρησίμευσε τόσο εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἤδη κεκτη-

μένων, ὅσον καὶ ὡς ἕνα εἶδος βαθμίδος ὀδηγοῦσης εἰς τὴν πρὸς δυσμὰς ἐπέκτασιν. Πρόθεσις των ἦτο νὰ καταστήσουν τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν μίαν χώραν ἐτοιμὴν νὰ δεχθῇ μίαν εἰσβολὴν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν χρησιμοποιοῦνται ὅλαι αἱ γνωσταὶ μέθοδοι ἀνατροπῆς καὶ ἐκφοβισμοῦ, τὰς ὁποίας μετέρχονται συνήθως εἰς ἕνα πόλεμον νευρῶν καὶ ἡ εὐνόητος ἀνυπομονησία τῶν Γερμανῶν, ὅσον ἀφορὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἐνοποιήσεως, τυγχάνει μιάς καταλλήλου ἐκμεταλλεύσεως. Ὑποτίθεται ὅτι αἱ ἀπειλαὶ ἐξασθενοῦν τὸ ἠθικὸν σθένος καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Ἡ μόνη ἀπάντησις εἰς τὴν τακτικὴν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θ' ἀποβῇ ἀποτελεσματικὴ, εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κινδύνου καὶ ἡ ἀντιμετώπισις του με ἐκείνην τὴν ἀνεσιν, τὴν ὁποίαν καθιστὰ δύνατὴν μόνον ἕνας ἐλεύθερος τρόπος ζωῆς.

Ἡ διχοτόμησις τῆς Γερμανίας καθίσταται πλέον ἀλγεῖν καὶ ἀνυπόφορος παρὰ ποτὲ ἄλλοτε, καὶ ἔχομεν ἀνάγκην περισσότερας παρὰ ποτὲ ὑπομονῆς. Διότι ἡ ἀνυπομονησία ὀδηγεῖ εἰς τὴν νευρικότητα καὶ ἡ νευρικότης εἰς τὴν ὑποβολὴν προτάσεων παραλόγων, αἱ ὁποῖαι ἰσοδυναμοῦν πρὸς αὐτοκτονίαν. Εὐτυχῶς ἡ ἀρετὴ αὐτὴ ὑπάρχει εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν—καὶ ἰδιαίτέρως εἰς τοὺς Βερολινέζους με ἐπὶ κεφαλῇ τὸν συνετώτατον δήμαρχον των Βίλλυ Μπράντ—ὁ ὁποῖος ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ σηματοκώτερον διὰ τοὺς Γερμανοὺς σήμερον εἶναι νὰ παραμείνουν ἡνωμένοι καὶ ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ διαχασθοῦν ἀπὸ ἐσωτερικὰς ἀντιθέσεις.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, θὰ ἐδεῖ νὰ τεθοῦν ὠρισμένα ἐρωτηματικά: Μία τοιαύτη στάσις δὲν ἰσοδυναμεῖ με ἐγκατάλειψιν τοῦ ἰδεώδους τῆς ἐνοποιήσεως, ἐφ' ὅσον τόση ὑπομονὴ ὀδηγεῖ αἰμαίνως εἰς τὸν πειρασμὸν τῆς παθητικότητος; Καὶ ἡ ἀποις αὐτῆς δὲν ἀποτελεῖ ἀρίστην δικαιολογίαν διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ἀδράνειαν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παραμένουν ἰκανοποιημένοι ὅταν μόνον οἱ ἴδιοι εὐημεροῦν; Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν φαίνωμεθα νὰ εὐνοοῦμεν μίαν κυβερνητικὴν πολιτικὴν, διδουσαν προτεραιότητα εἰς ἄλλους σκοποὺς ἀπὸ ἐκείνους τῆς γερμανικῆς ἐνότητος;

Οἰαδήποτε ἐρμηνεία τοῦ εἶδους ἐκείνου τὸ ὁποῖον ὑποβάλλουν αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐρωτηματικά, θὰ ἐσήμαινε πλήρη παρανοήσιν τῆς ὡς ἀνω ἀναλύσεως. Ἡ ἰκανότης νὰ περιμενῶμεν καὶ νὰ εἰμεθα ψυχραίμοι, δὲν εἶναι τὸ ἴδιον πράγμα με τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν ἀδράνειαν. Ἀπεναντίας, ἐφ' ὅσον δὲν μᾶς διδουν τὴν ἐνοποίησιν κατὰ κάποιον εἰρηνικὸν τρόπον, πρέπει νὰ εἰμεθα συνεχῶς ἐπὶ ποδός. Ὅχι κατὰ τρόπον πυρετώδη ἢ φανατικόν, ἀλλὰ με ψυχραιμίαν, ἔχοντες ὁμως πάντοτε μέσα εἰς τὰς καρδίαις μας τὸ φλέγον πρόβλημα.

Εἰς ἀναζήτησιν μέλλοντος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα

Συχνὰ ἀκούει κανεὶς νὰ λέγουν ὅτι θὰ ἔπρεπε εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἰδεολογίαν νὰ ἀντιπαραθεσώμεν ἕνα καθωρισμένον δυτικὸν τρόπον ζωῆς καὶ ὅτι τὸ νὰ μὴ ἔχομεν μίαν καθωρισμένην ἰδέαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ Δύσις νὰ ζῇ, εἶναι μειονέκτημα. Διότι ἡ ἀντίπαλος παράταξις εἶναι εἰς θέσιν νὰ δρᾷ αἰτίρως ἀνετώτερον με ἕνα πλήρες καθ' ἑαυτὸ ἰδεολογικὸν σύστημα. Ὅμως ὅταν πιστεύῃ κανεὶς τὴν γνώμην αὐτὴν, δὲν βλέπει τὰ πράγματα καθαρά, ὡς ἔχουν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο δυτικογερμανοὶ, ἐὰν ἐπιθυμοῦν νὰ κρίνουν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, ὀφείλουν νὰ ἐνημερωθοῦν ἐπὶ τῶν διδασκαλιῶν τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμου. Μόνον ἔτσι θὰ ἡμπορέσουν νὰ διεσπύσουν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ ἀντιπάλου των. Ἀλλὰ ἡ ἀποδοχὴ μιάς δυτικῆς «ἀντι-φιλοσοφίας» οὕτως εἶπεν, δὲν θὰ ἦτο τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν πολὺ ἀμφίβολον δρόμον τῆς ἰδεολογίας. Δὲν ὑπάρχει καὶ οὕτε πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι ἡ πολιτικὴ μας δύναμις ἐγκείται εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν εἰμεθα φορεῖς μιάς πολιτικῆς θρησκείας ἢ φιλοσοφίας, ἡ ὁποία ἰσχύει διὰ τὸν οἰονδήποτε ἄνθρωπον.

Πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ μία ὁδὸς πρὸς τὸ μέλλον, ἕνα μέλλον τὸ ὁποῖον ν' ἀποδέχεται τὴν παγκοσμιότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς διαφορὰς μεταξύ θρησκειῶν, λαῶν καὶ φυλῶν. Ἀρκετὰ ἐνηρώρισamen τὰς ἀπανθρώπους συνέπειας τῶν ὑποχρεωτικῶν προσκλητικῶν, τῶν ἐκκαθαρίσεων καὶ τῶν μαζικῶν ἐξοντώσεων, ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, τοῦ ἔθνους ἢ τῶν φυλῶν. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ παραδεχθῶμεν ἐν πάσῃ σοφροτάτῃ ὅτι τοιαῦτα ἐγκλήματα διεπράχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν χάριν τῶν ἐξάλλων αὐταπατών. Τὰς αὐταπάτας αὐτάς, πρέπει νὰ τὰς καταπολεμῶμεν ὅπουδήποτε τοῦ σημερινοῦ κόσμου ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται. Ἐὰν ἀντιταχθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς μπολσεβικικῆς ἰδεολογίας τοῦ καταναγκασμοῦ, θὰ πρέπει νὰ τὸ πράξωμεν ὑπὸ μίαν ἐννοίαν τελείως πρακτικὴν. Τὸ νὰ ἐκφράζωμεν γνώμην αἱ ὁποῖαι οὐδεμίαν μᾶς δημιουργοῦν ὑποχρέωσιν δὲν ἀρκεῖ. Ὑπάρχουν πλῆθος τρόπων διὰ τῶν ὁποίων ἡμποροῦμεν νὰ προσπαθῶμεν νὰ ἐλθῶμεν εἰς ἐπαφὴν με τοὺς λαοὺς τοῦ Παραπετάσματος.

ΤΟ ΘΕΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΙΑΣ

Παραμερίζεται ή πολιτική του τρόμου;

Την 15ην του προσεχούς Σεπτεμβρίου ο πρωθυπουργός της Σοβιετικής Ένωσης κ. Νικήτα Κρούτσεφ θα επισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ἀϊζενχάουερ θ' ανταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἡ εἶδησις αὕτη, τὴν ὁποίαν ἀνήγγειλον ταυτοχρόνως ἡ Οὐάσιγκτων καὶ ἡ Μόσχα καὶ ἐπεβεβαίωσαν, μὲ ἐκτάκτους συνεντεύξεις πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου εἰς τὰς δύο πρωτεύουσας, ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος καὶ ὁ Ρώσος πρωθυπουργός, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὸ θεαματικώτερον καὶ τὸ μεγαλύτερον γεγονός τῶν τελευταίων ἐτῶν. Εἶναι ἡ πρώτη ἀκτὶς ἡλίου καὶ αἰθρίας εἰς τὴν βεβαρυμένην ἀτμόσφαιραν τοῦ ψυχροῦ πολέμου ποὺ ἐπισκιάζει ἀπειλητικῶς τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ τερματισμοῦ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ ἀφετηρία τῶν σημερινῶν ἐξελίξεων, αἱ ὁποῖαι, μετὰ τὴν πρόσφατον ἔντασιν, ὠδήγησαν, σχεδὸν ἀπροόπτως, εἰς τὴν ἀπαρχὴν τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν δύο γιγαντιαίων δυνάμεων, πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ὄχι μόνον εἰς τὴν τρέχουσαν διεθνή συγκυρίαν ποὺ κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ἐπιταχυνόμενη πορεία ἡγετῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἀποκατάστασης τοῦ κόσμου πρὸς νέας, ἀδιανοήτους μέχρι καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκομῆ ἐτῶν, προοπτικάς. Κατὰ ταῦτα, ὑπὸ μίαν βαθύτεραν ἐννοίαν, ἡ ἀπόφασις συναντήσεως Ἀϊζενχάουερ-Κρούτσεφ ὑπηρετοῦν ἀπὸ τὴν προϋφύσταν συνειδητοποίησιν τῶν κολλοσιαίων δυνατοτήτων εὐημερίας ἢ ὀλέθρου ποὺ διανοίγει ἡ κατὰ γεωμετρικὴν πρόδον ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς καὶ τῆς οἰκονομίας. Ἡ νομοτέλεια τῆς ἀναπτύξεως τῶν δύο τούτων μεγίστων καὶ ἀποφασιστικῶν παραγόντων τοῦ συγχρόνου κόσμου, συντελουμένη σχεδὸν ταυτοχρόνως καὶ ὁμοιομόρφως ἐντὸς τῶν δύο ἰδεολογικῶν στρατοπέδων, κατευθύνει τὰς κοινωνικὰς ἐξελίξεις, κατὰ συγκλίνοντα τρόπον, πρὸς τὴν ἐνότητα, πέραν τῶν ἤδη παραωχημένων σχημάτων τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐὰν αἱ μεγάλοι ἀνακαλύψεις τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος καὶ ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις τοῦ 18ου καὶ 19ου συνέτριψαν τὴν στεγανότητα τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν παλαιῶν πολιτισμῶν καὶ ἐπέβαλον τὴν οἰκονομικὴν διηπειρωτικὴν ἀλληλεξάρτησιν, κατὰ μείζονα λόγον εἶναι ἀναπόδραστος ὅτι αἱ ἀπροσμέτρητοι δυνατότητες τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς θὰ ὠδηγήσουν διὰ τῆς ἀλληλεπιδράσεως καὶ τῆς ἀλληλεισδύσεως, εἰς τὴν διαμόρφωσιν ὁμοιομόρφου κοινωνικῆς ζωῆς καὶ, κατ' ἀναγκαίαν προέκτασιν, εἰς προσέγγισιν τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν καθεστώτων. Τὸ σημερινὸν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀγεφύρωτον χάσμα μεταξὺ τῶν δύο συνασπισμῶν, δὲν δύναται ν' ἀμαυρώσῃ τὴν αἰσιόδοξον προοπτικὴν τῆς ἐνότητος τοῦ κόσμου, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἱστορικὴ πορεία δὲν ἀκολουθεῖ εὐθείαν ἀλλὰ διαγράφει μαίανδρον, μὲ ἀντινομίας καὶ φαινομενικὰς παλινδρομήσεις. Ἐὰν ὁ ἀργὸς ρυθμὸς τῶν παλαιῶν κλειστῶν κοινωνιῶν ἐφαίνετο σχεδὸν ἀκίνητος ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ἡ σημερινὴ ἀπτή ἐπιτάχυνσις τῶν μεταβολῶν—τῶν ὁποίων πληθύνονται αἱ ἐνδείξεις καὶ τὰ φαινόμενα—ἐπιτρέπει, χωρὶς τὴν ἀνάγκην προφητικῆς ἱκανότητος, τὴν πρόβλεψιν τῆς ἐπερχομένης ἐνότητος τοῦ κόσμου, ποὺ εὐρίσκεται εἰς τὴν λογικὴν τῶν ἐξελίξεων καὶ εἶναι εὐαναγνώστως εἰς τὰς δέλτους τῶν γεγονότων. Συνειδηθῶν δὲ τούτου ἔχουν τόσον οἱ Ἀνατολικοὶ ὅσον καὶ οἱ Δυτικοί, ἂν καὶ ἡ εὐλογος ἀδυναμία ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ παλαιὰ σχήματα τὴν προεξοφλεῖ ἐπ' ὀνόματι τοῦ καπιταλισμοῦ ἢ τοῦ κομμουνισμοῦ. Λίαν ἐνδεικτικὴ, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, εἶναι ἡ παρατήρησις τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροέδρου κ.

ΑΙ-ZENXAΟΥΕΡ :
Θὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν
Ρώσον Πρωθυπουργὸν
χωρὶς νὰ παρεμποδίσωμεν τὰς μετακινήσεις του εἰς
τὴν χώραν μας.

Νίζον, ὁ ὁποῖος, ὁμιλῶν ἀπὸ τῆς τηλεοράσεως εἰς Μόσχαν, ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀκατάλληλον καὶ ἀρνητικὴν τὴν προσφιλεῖς εἰς τὸν κ. Κρούτσεφ θεωρίαν τῆς «εἰρηνικῆς συνυπάρξεως» καὶ ἐτόνισε, πολὺ ὀρθῶς, ὅτι αὕτη ἐξυπακούει τὴν διαίρεσιν τοῦ κόσμου εἰς δύο ἐχθρικά στρατόπεδα, χωρισμένα ἀπὸ τὸ τεῖχος τοῦ μίσους καὶ τοῦ φόβου, ἐνῶ οἱ λαοὶ ἔχουν ἀνάγκην νὰ ζήσουν ἐντὸς ἐνιαίφου καὶ ἀνοικτοῦ κόσμου.

Οἱ λόγοι τῆς ἀμερικανικῆς μεταστροφῆς

Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ παρορατῇ ἡ δύναμις ἀντιστάσεως—συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς ἀδρανείας τῶν θεσμῶν—τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν ἐποικοδομημάτων τῶν δύο ἀντιπάλων στρατοπέδων, τῶν ὁποίων ἡ ἀναπροσαρμογὴ ἢ ἡ ἀναχώνευσις εἰς νέον τύπον δὲν εἶναι ἀσφαλῶς θέμα τῆς αὔριου. Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ τοῦδε ἐμφανὲς ὅτι ἡ φορὰ τῆς ἐξελίξεως πρὸς τὴν

κατεύθυνσιν τῆς ἐνότητος, εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸ βάθος τῶν σκέψεων τῶν ἰθυνόντων καὶ ἀρχίζει ν' ἀποτυπώται εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς κάπως μακροπροθέστου πολιτικῆς τῶν.

Οἱ ἄμεσοι λόγοι, ποὺ ἐπέδρασαν εἰς τὴν διαγραφόμενην μεταστροφὴν τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ἐναντὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν καὶ τῶν τελευταίων δισταγμῶν διὰ μίαν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετ' αὐτῆς, πηγάζουν ἀπὸ σειρὰν διαπιστώσεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ συνομίσθωσιν ὡς ἀκολουθῶν :

α) Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις ἀπέκτησε τὰ ἀτομικὰ καὶ πυρηνικὰ ὄπλα καὶ ἐν συνεχείᾳ μάλιστα διὰ τῶν διηπειρωτικῶν πυραύλων ἐξησφάλισε καὶ ποῖαν τινὰ ὑπεροχὴν, κατέστη φανερόν ὅτι οὐδεμία πλέον δυνατότης ὑφίσταται ἀπωθήσεως τῆς ἐντὸς τῶν συνόρων τῆς, ὅπως ὑπεστήριζεν ἡ σχολὴ Ντάλλες.

β) Ἡ κολλοσιαία ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἰσχύος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως—ποὺ τὴν τοποθετεῖ ἀμέσως μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας—καὶ ἡ σημειωθεῖσα πρόοδος ὁλοκλήρου τοῦ «σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου», κατέστησαν τὸν Ἀνατολικὸν Συνασπισμὸν ἱκανὸν ν' ἀνταγωνισθῇ καθ' ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἀμερικανικὴν ἐπιρροὴν διὰ τῆς χορηγήσεως στρατιωτικῆς, τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς βοήθειας πρὸς τὰς λεγομένας οὐδετέρας χώρας.

γ) Ἡ ἀτέρμων ἀνταγωνιστικὴ προσπάθεια τῆς ἐφευρέσεως καὶ κατασκευῆς διαρκῶς πλέον συγχρονισμένων ὄπλων, ἡ ὁποία βαρύνει θανάσιμως τὴν οἰκονομίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν συμμάχων τῶν, δὲν ἔμπορεῖ νὰ συνεχισθῇ χωρὶς κίνδυνον κλονισμοῦ τῆς οἰκονομίας καὶ κοινωνικῶν ἀναστάσεων τῶν χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, αἱ ὁποῖαι—μεινεκτοῦσαι κατὰ ταῦτα τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ—ἔχουν ἐλάχιστα περιθώρια συμπίεσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ λήψεως ἀντιδημοτικῶν δρακοντείων περιορισμῶν.

δ) Ἡ μὴ ἐκκαθάρισις τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ ἡ συνεχὴς, μετὰ τὸν τερματισμὸν του, συσσώρευσις ἐκρηκτικῶν προβλημάτων εἰς ὅλα τὰ σημεία τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραταθῇ ἐπ' ἀπειρον, χωρὶς τὸν κίνδυνον γενικῆς ἀναφλέξεως, ποὺ θὰ σημάη καὶ τὸ τέλος τῆς Γῆς.

ΚΡΟΥΤΣΕΦ :
Εἶμαι βέβαιος ὅτι
ἡ ρεαλιστικὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων θὰ ὠδηγήσῃ καὶ εἰς λύσεις.

ε) Αἱ προσδοκίαι τῆς αὐτομάτου καταρρέσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστώτος τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἢ τῆς ἀνταρσίας τῶν δορυφόρων, ὑπὸ τὰ ἀπαθὴ βλέμματα τοῦ Κρεμλίνου, διεψεύσθησαν, ἰδίως μετὰ τὴν ἀδιστακτοὺ καὶ δραστηρίαν ἐπέμβασιν τῶν Ρώσων εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.

στ) Ἡ τακτικὴ εὐχρεία τῆς Μόσχας νὰ δημιουργῇ ἐκάστοτε εἰς διάφορα σημεία τοῦ κόσμου ἐπικινδύνους καταστάσεις, ὅπως ἡ ἐπίθεσις τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας εἰς τὰ στενὰ τῆς Φορμόζας, ἡ κρίσις περὶ τὸ Βερολῖνον, ἡ διαταραχὴ εἰς τὸ Λάος ὑποχρεώνει τὴν Δύσιν εἰς ἐκ τῶν ἐνόντων ἀμυντικὴν πολιτικὴν, ἀποβαίνουσαν κατὰ κανόνα εἰς βάρος τῆς.

ζ) Ἀπεδείχθη ὅτι ἡ «ἰσορροπία τοῦ τρόμου», ἀρνητικὴ καὶ στατικὴ θεωρία ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της, δὲν ἀποτελεῖ πολιτικὴν ἱκανὴν ν' ἀντιμετωπίσῃ θετικῶς καὶ μὲ δυναμισμόν τὰς ρευστὰς πραγματικότητας τῆς διεθνούς καταστάσεως.

Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις, τὰς ὁποίας ἐπεσήμανον ἐγκαλ-

ρῶς σημαίνοντες Ἀμερικανοὶ δημοσιολόγοι, πολιτικοὶ καὶ διπλωμάται, ἤγαγον τοὺς ἰθύνοντας τὴν ἀμερικανικὴν πολιτικὴν, ἰδίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ντάλλες, εἰς τὴν ἐπανεκτίμησιν τῶν διεθνῶν δεδομένων καὶ τὴν ἐναρξίν ἐκπονήσεως νέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Αἱ ἐπιδιώξεις τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς

Ἡ ἀντίστοιχος, ἐξ ἄλλου, μεταστροφή τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία κατέστη πλέον ἐκδηλος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς πρωθυπουργίας ὑπὸ τοῦ κ. Κρούτσεφ, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν συνειδοτοποίησιν ὀρισμένων καταστάσεων καὶ γεγονότων :

α) Ἡ κατάκτησις τῆς ἀτομικῆς καὶ πυρηνικῆς ἰσοτιμίας μετὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀπέσβεσε τὴν κατέχουσαν τὸ Κρεμλῖνον, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος, φοβίαν τῆς «καπιταλιστικῆς περικυκλώσεως», ἐνῶ ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀπόψεως κατηύνασε τὸ ἄγχος τοῦ συμπλέγματος ἀνασφαλείας καὶ κατωτέροτος τῶν ἰθυνόντων.

β) Ἡ ἀνάγκη παγιώσεως τῶν ἀσταθῶν ἀκόμῃ καθεστώτων τῶν δορυφόρων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ ἡ διατήρησις τῶν κεκτημένων θέσεων τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπῃν καὶ τὴν Ἀσίαν, προϋποθέτει ἐν τινι μέτρῳ τὴν σωτηρίαν ἐστὼ ἀναγνώρισιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν συμμάχων τῶν.

γ) Ἡ ἀπρόσκοπτος ἐκτέλεσις τοῦ μεγαλεπήβολου σοβιετικοῦ ἐπταετοῦς οἰκονομικοῦ σχεδίου καὶ ἡ παράλληλος βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ Συνασπισμοῦ, δὲν νοεῖται ὑπὸ ἀτμόσφαιραν ψυχροῦ ἔστω πολέμου.

δ) Ἡ ἀποτυχία τῶν σοβιετικῶν ἐλιγμῶν πρὸς διάσπασιν τῆς Δυτικῆς Συμμαχίας, διὰ τῆς ἐπιτηδείου ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταξὺ τῶν δυτικῶν χωρῶν διαφορῶν, ἐπέσει τὸ Κρεμλῖνον ὅτι εἶναι μάταιαι αἱ προσπάθειαι διαίρεσεως τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ὁ ὁποῖος ἀποκρούει ἐκαστοτε συντηγμένους πᾶσαν σχετικὴν κρούσιν τῆς Μόσχας.

ε) Ὁ ἐξοπλιστικὸς ἀνταγωνισμὸς εἶναι ἐξ ἴσου ἐπαχθὴς διὰ τὴν οἰκονομίαν τῶν χωρῶν τοῦ «σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου» καὶ καθυστερεῖ, ἐπικινδύνως διὰ τὰ καθεστῶτα του, τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην βελτιώσεως τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς τῶν λαῶν του.

στ) Ἡ τακτικὴ τῆς δημιουργίας αἰφνιδιαστικῶς καὶ κατὰ περιόδους, ἐστῶν ὀξείας διεθνούς κρίσεως, δὲν εἶναι ἄμοιρος κινδύνου γενικῆς ἀναφλέξεως ποὺ θὰ καταστρέψῃ τοὺς πάντας.

ζ) Ἐφ' ὅσον στρατιωτικῶς ἀποκλείεται πλέον ἡ «ἐξαγωγή» τοῦ κομμουνισμοῦ, αἱ ἐλπίδες διὰ τῆς ἐξάπλωσιν του ἐναποτίθενται εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ἀνταγωνιστικῆς ἱκανότητος τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ νὰ παρέμβῃ εἰς τὴν διεθνή οἰκονομίαν καὶ ἐκμεταλλευόμενος τὰς συμφυεῖς πρὸς τὸν καπιταλισμὸν κρίσεις νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν «χρεωκοπίαν» του.

Αἱ διαπιστώσεις αὗται, τὰς πλείστας τῶν ὁποίων διεκήρυξεν ἡ ἀφήκε νὰ ὑπονοηθῶν ὁ ἐλευθεροστομος Ρώσος πρωθυπουργός, ἤγαγον τὴν νέαν μετασταλινικὴν ἡγεσίαν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως νὰ ἐπιζητήσῃ, παντὶ σθένει, τὴν συνεννόησιν μετὰ τοῦ δυτικοῦ κόσμου καὶ κυρίως μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡγέτιδος δυνάμεως τοῦ ἀντιπάλου συνασπισμοῦ. Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀνωτέρω γεγονότων, ἡ σοβιετικὴ μεταστροφή πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ θεωρῇται ὡς εἰλικρινής.

Πῶς ὁ κ. Κρούτσεφ ἐξεβίασε τὴν πρόσκλησιν

Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1958, τῆς πρωθυπουργίας ὁ κ. Κρούτσεφ ἐπέδωκε συστηματικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μίαν προσέγγισιν πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐστὼ διὰ τῆς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Αἱ προσπάθειαι του ὅμως προσέκρουσαν εἰς τὴν ἀκαμπτὴν πολιτικὴν τοῦ Ντάλλες καὶ τὰς κακὰς ἀναμνήσεις ἐκ τῶν μεγάλων συναντήσεων τῆς Γιάλτας καὶ τοῦ Πότσδαμ. Ὅταν ὁ Ρώσος πρωθυπουργός διεπίστωσεν ὅτι ἡ συνήθης μέθοδος δὲν ἔφερεν ἀποτελέσματα, ἀπέφασκε νὰ χρησιμοποίησιν δραστηκὰ μέτρα διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν ὁδὸν τῆς προσεγγίσεως. Πράγματι, τὴν 27ην Νοεμβρίου τοῦ 1958 ἐξαπέλυε τὸ περίφημον ἐκείνου τηλεγράφων περὶ Βερολίνου, τὸ ὁποῖον καὶ πρέπει νὰ λογιζέται ὡς τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως τῶν ἐξελίξεων ποὺ ὠδήγησαν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς 15ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἀμερικανικὴν πρωτεύουσαν. Ὁ τακτικὸς αὐτὸς ἐλιγμὸς αἰφνιδίασε τοὺς δυτικούς καὶ ἐδημιούργησεν ὀξείαν ἀτμόσφαιραν κρίσεως εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς μετέβη, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους, εἰς Μόσχαν καὶ ὑπεσχέθη εἰς τὸν κ. Κρούτσεφ διάσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέ-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 50)

Τὸ παρελθὸν θέρος ἐχρειάσθη μία ἐπανάστασις εἰς τὸν Λίβανον, μία ἄλλη εἰς τὸ Ἰράκ καθὼς καὶ αἱ Ἀγγλο-αμερικανικαὶ ἀποβάσεις, διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ Ἀραβες νὰ συμφωνήσουν ἐπάνω σὲ κάτι. Εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη κατέστησαν ἀπὸ κοινοῦ γνωστὴν μίαν ἀπόφασιν ἀνανεώ-νουςαν τὴν πίστιν των εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς μὴ εἰσβολῆς, τῆς μὴ ἐπεμβάσεως καὶ τῆς συνεργασίας, τὰς ὁποίας εἶχον υἱο-θετήσῃ περὶ δωδεκαετίας. Ἀλλ' εὐθύς ὡς τὰ ἄμεσα προ-βλήματα ἐτακτοποιήθησαν, ἤρχισαν πάλιν νὰ φιλονικοῦν.

Ἡ ἀραβικὴ ἐνότης, εὐρισκομένη σήμε-ρον μακρύτερον παρὰ ποτὲ ἄλλοτε πάσης πλήρους πολιτικῆς πραγματο-ποιήσεως, ἔχει παύσει νὰ σημαίνει καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἱκανότητα συνασπισμοῦ καὶ συνεργασίας, χάριν μιᾶς κοινῆς αἰ-τίας. Ἡ Βαγδάτη καὶ τὸ Κάιρον εἶναι ἐχθροί. Τὰ σύνορα μεταξὺ Δαμασκού καὶ Ἀμμάν ἔχουν κλείσει. Μεταξὺ Καίρου καὶ Τύνιδος καὶ Καίρου καὶ Ἀμμάν ἀνταλλάσ-σονται τακτικώτατα ὕβρεις. Τὸ διαμετα-κομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Βυρηττοῦ ἔχει στραγγαλισθῇ ὡς ἐκ τοῦ πείσματος τῶν Σύρων. Ἐάν ὁ πρόεδρος Νάσσερ ταχθῇ ὑπὲρ μιᾶς ἀπόψεως, εἶναι 100 % βέβαιον

Ὁ ἡγέτης τῆς Ἀραβικῆς Δη-μοκρατίας Συνταγματάρ-χης Νάσσερ.

ὅτι ὁ στρατηγὸς Κάσσεμ θὰ ταχθῇ ἀκρι-βῶς ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου. Ἐάν ὁ βασιλεὺς Χουσεῖν κάμῃ μίαν προσφορὰν εἰρήνης, τότε τοῦ λέγουν ἀμέσως ὅτι ἔχει συνάψει μυστικὴν συμμαχίαν μετὰ τὸν κ. Μπέν Γκουριόν. Αἱ σχέσεις Αἰγύπτου καὶ Σου-δάν εἶναι ἐλαφρῶς τεταμμένα, ἐξ αἰτίας τοῦ ζητήματος τῶν ὕδατων τοῦ Νείλου, ζητήματος ζωτικωτάτης σημασίας δι' ἀμφοτέρας τὰς χώρας. Καὶ ὅταν δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε ἄλλο, ὁ πρόεδρος Νάσσερ στρέφεται ἐναντίον ἐκείνων τῶν Ἀράβων ἡγετῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατὰ τὸν ἄλλο τρόπον, συνδέονται μετὰ τὴν Ἀγγλίαν—διαφόρους «προσκυνημένους» σείχηδες, τὸν Σουλτάνον τοῦ Μουσκάτ, καθὼς καὶ κάποιους κυβερνήτας τῆς νοτίου Ἀρα-βίας. Οἱ ὕμενται ἐνθαρρύνονται εἰς τὸ νὰ δημιουργοῦν συνεχῶς ἐπεισόδια εἰς τὰ νότια σύνορα τῆς χώρας των—παρ' ὅλον πὺ καθὼς φαίνεται ἔχουν οἱ ἴδιοι ἀρκετοὺς «μπελάδες» εἰς τὸ κεφάλι των.

Ἱμπεριαλισμός καὶ Ἐθνικισμός

Οἱ Ἀραβες ἡγέτες φαίνονται ὅταν νὰ εἶναι «μπελεγμένοι» μέσα στὰ ἴδια τους τὰ λόγια. Οἱ ἴδιοι δὲν φαίνονται νὰ τὸ ἀντιλαμβάνονται, ἀλλ' ἀσφαλῶς οἱ ἀρα-βικοὶ λαοὶ ἔχουν ἀρχίσει νὰ διερωτῶνται. Τὴν μίαν ἡμέραν οἱ ἡγέται των βεβαιώ-νουν ὅτι ὁ ἱμπεριαλισμός εἶναι νεκρός,

καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ ἴχνη ἐσαρώθηκαν ἀπὸ τὸν λεγόμενον ἀραβικὸν ἐθνικισμόν. Καὶ τὴν ἐπομένην καταλογίζουν εἰς τὸν ἱμπεριαλισμόν τὴν εὐθύνην δι' ὅλα τὰ δεινὰ πού τοὺς μαστίζουν καὶ τοὺς χω-ρίζουν σήμερον. Ἀλλὰ τώρα πλέον ὁ πρόεδρος Νάσσερ ἔχει ἀντιληφθῇ ὅτι οἱ ἱμπεριαλισταὶ δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην «χλωμά πρόσωπα» πού ἔρχονται μετὰ κα-ράβια ἀπὸ τὰ δυτικά. Ἀλλ' ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ δὲν ἔκαμε τὸν ἱμπεριαλισμόν παρὰ ἕνα πιὸ «εὐλοκοσερβίριστο», δηλητηρια-σμένο πιάτο. Ἡ ρῆξις μεταξὺ Καίρου καὶ Βαγδάτης δὲν ὀφείλεται διόλου εἰς τοὺς ἱμπεριαλιστάς, εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀραβικὴ. Ὅταν ὁ ἱρακινὸς στρατὸς ἀνέτρεψε τὴν φιλοδυτικὴν μο-ναρχίαν, ὅλοι οἱ δυτικοὶ πολιτικοί, ὁμι-λοῦντες περὶ τῆς ἐπανάστασεως, συνε-φώνουν ὅτι ἂν μὴ τι ἄλλο θὰ ἐγεγύρωνε τὸ χάσμα μεταξὺ Καίρου καὶ Βαγδάτης, πράγμα ὅμως πού δὲν συνέβη.

Εἰς ἀναζήτησιν ἐχθρῶν

Τὸ Ἰσραήλ ἀποτελεῖ ἐμφανέστερον κάπως στόχον διὰ τοὺς ἀναζητοῦντας ἀγωνιωδῶς ἐχθρούς Ἀραβας. Ἀλλ' ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὰ ὅσα καθημερινῶς λέ-γουν οἱ ἡγέται των, οἱ Ἀραβες δὲν τὰ ἐκατάφεραν ν' ἀνταπεξέλθουν καλλίτερον εἰς τὰς δολοποκίας τοῦ Ἰσραήλ παρ' ὅτι τὰ ἐκατάφεραν ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὸν ἱμπεριαλισμόν. Οἱ Ἰσραηλίται ἱδρυσαν τὸ κράτος των ἐπάνω εἰς ἐβραϊκὰ ἐδάφη, τὸ ὑπερῆσπισησαν ἐπιτυχῶς ἐναντίον τῶν ἀραβικῶν στρατιῶν τὸ 1948, κατεξυτέ-λισαν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Αἰγύ-πτου τὸ 1956 καὶ παρὰ τὰς προσπάθειας τῶν Αἰγυπτίων νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ὅπως χρησιμοποιήσουν τὴν Διώρυγα τοῦ Σου-έζ, ἐκείνοι διέσπασαν τὸν ἀραβικὸν ἐμπο-ρικὸν ἀποκλεισμόν καὶ ἐξεκίνησαν νὰ εὗρουν φίλους καὶ ἀγορὰς εἰς τὴν Ἀφρι-κὴν καὶ τὴν Ἀσίαν. Ὁ πρωθυπουργὸς των ἐπρότεινε τελευταίως ὅπως οἱ τέσ-σαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαουδα-ραβίας Ἰμπντ Σαούντ.

Γενεὺν παύσουν ν' ἀσχολοῦνται μετὰ τὸ Βερολίνον καὶ εὗρουν ἕνα τρόπον οὐδετε-ροποιήσεως τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ τῶν συνεπειῶν μιᾶς τοιαύτης πρωτοβουλίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἤδη μωλωπισμένον ἐγωισμόν τῶν Ἀράβων. Προσεπιήθησαν ὅτι οὐδὲν κὰν τοὺς ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν. Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ τοὺς ἐνοχλῇ οἰαδήποτε πρό-τασις ἐκ μέρους τοῦ κ. Μπέν Γκουριόν. Οὗτος, ὅμως, προσφέρων ἕνα σχεδίου διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν πραγμάτων τῆς Μέ-σης Ἀνατολῆς, διέπραξε τὸ αὐτὸ σφάλμα τὸ ὁποῖον εἶχον πράξει κατὰ τὸ παρελ-θὸν καὶ αἱ μεγάλα δυνάμεις μετὰ τὴν σύμφω-να καὶ τὰ δόγματά των. Οἱ 4 ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν προφανῶς δὲν ἔδωσαν σημασίαν εἰς τὰς προτάσεις του—ἐν ἀντι-θέσει πρὸς τοὺς Ἀραβας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐσκέφθησαν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῶν συνε-πειῶν των. Σημαίνει ἀκόμη, ἡ πρότασις Μπέν Γκουριόν, ὅτι τὸ Ἰσραήλ ἐλαχί-στην ἐκτίμησιν τρέφει πρὸς τὰς ἱκανότη-τας δι' ἴδιαν πρωτοβουλίαν τῶν Ἀρά-βων. Ἐκ παραλλήλου ὅμως ὑπάρχουν βάσιμοι λόγοι νὰ πιστεύῃ τις ὅτι τὸ ἴδιο ἀκριβῶς σκέπτονται καὶ αἱ μεγάλα δυνάμεις.

Μέχρι στιγμῆς οἱ Ἀραβες ἔχουν ἀπο-τύχει, ἔχουν χάσει ὅλας τὰς προσφερεθείσας εἰς αὐτοὺς εὐκαιρίας ὅπως ἐνωθοῦν. Ὁ Ἀραβικὸς Σύνδεσμος δὲν κατώρθω-σε ποτὲ σπουδαία πράγματα, ἐπειδὴ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ φίλοι των τὸν ἔκαμαν ἕνα εἶδος λέσχης πολὺ «κλειστής» καὶ ἀφήκαν πολλοὺς ἄλλους Ἀραβας νὰ πε-ριμένουν στὸν διάδρομον. Οἱ Ἀραβες δὲν κατώρθωσαν μάλιστα ν' ἀφήσουν κατὰ μέρος τὰς διαφορὰς των διὰ νὰ κά-μουν τὸν πόλεμον τοῦ 1948. Δὲν ἐδέχθησαν τὸν πρόεδρον Νάσσερ ὡς τὸν μοναδικὸν ἀνθρωπινὸν ὁποῖος θὰ ἤμπορούσε νὰ τοὺς ἐνώσῃ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐνότητα ὁμιλῶν ἀπλῶς περὶ αὐτῆς καὶ ἐξακολούθη νὰ ὁμιλῇ δι' αὐτὴν ὡσὰν νὰ ὑφίστατο ἡδη πέραν τῶν συ-νῶρων τῆς Αἰγύπτου. Ἡ ἐπιμονὴ του ὅμως περὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς δρόμος ὁ ἀγωνεῖς τὴν ἐνότητα, τοὺς ἀφῆ-κε περισσότερον διηρημένους παρὰ ποτέ.

Τὸ δημιουργηθὲν κλίμα

Ἐάν ὁ ὑπόλοιπος κόσμος θεωρῇ τοὺς Ἀραβας ὡς ἀνθρώπους περιέργους καὶ γελοίους, τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν του. Καὶ δὲν πταῖουν οὔτε αἱ ἱμπεριαλιστικαὶ μηχανορραφίαι εἰς τὴν Μέσην Ἀνατο-λήν, οὔτε ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἀλλοῦ, οὔτε αἱ κομμουνιστικαὶ δολοποκίαι ἡ ἢ ἔχθρα τοῦ Ἰσραήλ. Ἐάν οἱ Ἀραβες περιμένουν νὰ τοὺς μεταχειρισθοῦν ὡς ἐνήλικας, θὰ πρέπει πρῶτον νὰ δεχθοῦν τὰς εὐθύνas τῶν ἐνηλίκων.

ΤΟ ΠΑΝΑΡΑΒΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΟΞΥΤΑΤΑΙ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

Οἱ Δυτικοί, οἱ ὁποῖοι φθάνουν μόλις εἰς τὰ ὀλιγώτερον ἐξελεγμένα τμήματα τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου, παραπονοῦνται συχ-νὰ ὅτι ἡ δύσκολος γλῶσσα καὶ οἱ αὐστη-ρότατοι κοινωνικοὶ φραγμοὶ τοὺς ἐμπο-δίζουν ἀπὸ τοῦ νὰ συναντοῦν καὶ νὰ ἐρ-χῶνται εἰς ἐπαφὴν μετὰ πολλοὺς ἐγγωρίους.

Οἱ ἀλληλομισοῦμενοι Ἀραβες ἡγέται ἔχουν υἱοθετήσῃ τὴν ἴδιαν τακτικὴν τῆς ἀπομονώσεως καὶ μεταξὺ των. Ἐχουν μάλιστα δημιουργήσῃ ἀκόμη καὶ ἕνα εἶ-δος τεχνητοῦ γλωσσικοῦ «φράγματος» οὕτως εἰπεῖν. Μία λέξις λ.χ. ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ εἰς τὸ Κάιρον διαφορετικὴν σημα-σίαν ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὴν Βαγδάτην.

Μία πιθανὴ λύσις

Ὁ μόνος πιθανὸς τρόπος διὰ νὰ ξε-φύγουν ἀπὸ τὰς δυσχερεῖς αὐτὰς κα-ταστάσεις οἱ Ἀραβες ἡγέται εἶναι νὰ συγκροτήσουν μίαν διάσκεψιν καὶ νὰ ὁμιλήσουν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον μετὰ εἰλι-κρίνειαν. Ἐάν ἦτο δυνατόν νὰ συγκαλέ-σουν αὐτὴν τὴν διάσκεψιν κάποιον μακρὰν ἀπὸ τοὺς ὄχλους τῶν ἀραβικῶν ὁδῶν καὶ ἀπὸ τοὺς προπαγανδιστικὸς μηχαν-ισμοὺς τοὺς ὁποῖους κινοῦν, θὰ ἦτο δυ-νατόν ν' ἀνακαλύψουν ἀκόμη καὶ τῶ-ρα ὅτι ἔχουν πολλὰ τὰ κοινά. Ἀσφα-λῶς δὲν θὰ εἶναι εὐκολον νὰ ἐξευρεθῇ ὁ κατάλληλος τόπος. Τὸ Κάιρον δὲν εἶναι κατάλληλον ἐπειδὴ θὰ ἐφαίνετο ὡσὰν οἱ ἄλλοι νὰ ἀπέτιον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν πρόεδρον Νάσσερ. Τὴν Βαγδάτην πάλιν δὲν θὰ τὴν ἐδέχτο ὁ ἴδιος ἐπειδὴ οἱ ἱρα-κινὸι ἔσυνον τὸ ὁμοίωμα του διὰ τῶν ὁδῶν τῆς, μετὰ ἕνα σχοινὶ περασμένοι εἰς τὸν λαιμόν του. Τὸ Ἀμμάν θὰ ἔθεωρεῖτο

Οἱ Σύριοι δὲν τρέφουν φιλικὰ αἰσθήμα-τα ἐναντι τῆς Λύσεως. Εἰς τὴν φωτο-γραφίᾳ διαδελθῶν περιφέρουν συμβολι-κῶς φέρετρον μετὰ τὴν ἐπιγραφήν Η.Π.Α. διὰ νὰ τονίσουν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἐπι-ροὴ ἔπαισε νὰ ὑφίσταται εἰς τὴν χώραν.

ὡς τελείως ἀσήμαντον καὶ ἐπὶ πλέον δὲν διαθέτει τὰς καταλλήλους ἀνέσεις. Καὶ οἱ Σαουδάραβες, ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα εἰς τὴν χώραν των, δὲν θὰ ἔχουν καὶ πολλὴν διαθέσιν νὰ προσκα-λέσουν ξένους εἰς τὴν Ριάδ. Ἡ Βηρυττός,

Ὁ πρωθυπουργὸς Κάσσεμ ἐξακολουθεῖ νὰ κλυδωνίζεται με-ταξὺ τῶν μεγάλων κομμάτων τὰ ὁποῖα προσπαθοῦν νὰ δη-μιουργήσουν κατὰ-στασιν ὀφελοῦσα τὰ σχέδιά των. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Κά-σσεμ χαιρετᾷ ὁπα-δούς του εἰς τὴν Βαγδάτην πρὸ τῆς προσάφτου ἐκεῖ ὁ-ξύνσεως.

λόγω τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς περὶ οὐδετε-ρότητος καὶ λόγω τοῦ ὅτι διαθέτει ἀφθo-να καὶ καταλλήλως ἐξοπλισμένα ξενο-δοχεῖα θὰ ἦτο ὁ ἰδεώδης τόπος, ἐάν δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκτεθῇ ἡ διάσκεψις εἰς τὴς παραξενιές τοῦ λιβανέζικοῦ τύπου. Ἀλλ' ἐάν οἱ Ἀραβες ἡγέται δὲν εὐρί-σκουν πού τὴν κεφαλὴν κλίνει ἐντὸς τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου, τότε ἂς συναθροισθοῦν κάπου ἄλλου.

Θὰ πεισθοῦν οἱ ἡγέται;

Εἰς τὴν διάσκεψιν αὐτὴν θὰ ἦτο καλὸν κληθοῦν ὅλοι οἱ Ἀραβες ἀρχηγοὶ κρατῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦν. Οἱ μονάρχαι τῆς Σαουδαραβίας, Ἰορδανίας, Λιβύης, Μα-ρόκου καὶ Ὑεμένης, οἱ πρόεδροι τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας, τῆς Τυνησίας καὶ τοῦ Λιβάνου, οἱ πρωθυ-πουργοὶ τοῦ Ἰράκ καὶ τοῦ Σουδάν, οἱ σείχαι τοῦ Κουβάιτ, τῶν νήσων Μπα-χρεῖν καὶ τοῦ Κατάρ, σείχαι, ἐμίρηδες, σουλτάνοι καὶ τοπάρχαι τῆς νοτίου Ἀ-ραβίας. Ποῖος ὅμως δὲν ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ τοὺς καλέσῃ καὶ ποῖος θὰ ἐδέχετο; Εἰς καὶ μόνον Ἀραβ θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀρκετὰ ἀμερόλη-πτος διὰ ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον αὐτό, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἀραβικοῦ Συν-δέσμου κ. Ἀμπντ ἄλ Χαλίλ Χασσούνα. Παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀνεπάρκειαν τῆς καὶ τοὺς δεσμούς της μετὰ τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Η.Α.Δ., ἡ γραμματεία τοῦ συνδέσμου ἀπέφυγε μετὰ προσοχὴν πολλοὺς ὑφάλους. Ἐάν ὁ κ. Χασσούνα ἤμπορούσε νὰ κάμῃ τὸ θαῦμα καὶ νὰ πεί-σῃ τὸν πρόεδρον Νάσσερ καὶ τὸν στρα-τηγὸν Κάσσεμ νὰ δεχθοῦν—θὰ ἦτο βέ-βαιος ὅτι θὰ ἐξησφάλιζε καὶ τὴν προσέ-λευσιν τῶν ἄλλων. Διότι ἐάν ἤρουντο, ἡ σύγκλησις τῆς διασκέψεως δὲν θὰ εἶχε νόημα. Ἡ πρόσφατος πρότασις τοῦ βασιλέως Χουσεῖν περὶ συγκλήσεως μιᾶς ἀραβικῆς «διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτῳ ἐπιπέδῳ» διήλθεν ἀπαρατήρητος ἐπει-δὴ δὲν προήρχετο ἀπὸ τὸν κατάλληλον ἀνθρωπιν.

Ὅποτεδήποτε οἱ Ἀραβες συναθροί-ζονται διὰ νὰ συζητήσουν, ἔχουν τὴν συνθήειαν νὰ φιλονικοῦν ἀγρίως καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐκδίδουν ἕνα κοινὸν ἀνακοι-νωθὲν θρηνηολογούντες διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Γάλλων εἰς τὴν Ἀλγερίαν καὶ ὀρκι-ζόμενοι ὅτι οἱ πρόσφυγες θὰ ἐπανέλθουν κάποτε εἰς τὴν Παλαιστίνην. Ἀλλ' ὁ κόσμος γνωρίζει τὸ πῶς αἰσθάνονται οἱ Ἀραβες διὰ τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὴν Πα-λαιστίνην. Ὅ,τι τώρα χρειάζονται, εἶναι τὸ νὰ δείξουν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἠμποροῦν νὰ χειρισθοῦν μόνον των τὰς ὑποθέσεις των καὶ ὅτι δὲν εἶναι τὸσόν ἀνόητοι ὅσον ὁ κόσμος νομίζει.

Δύο περιστατικά πού έσημειώθησαν τελευταίως, ή χειρονομία δηλαδή δύο παραγωγών πού ήναγκάσθησαν νά διανείμουν δωρεάν χιλιάδας οκάδων πατάτας και μήλων, παρά νά τās πωλήσουν εις τās προσφερομένας υπό του έμπορίου έξευτελιστικάς τιμάς, συνθέτουν τήν εικόνα τών δυσχερειών τās οποίας διέρχονται τά γεωργικά προϊόντα και κυρίως τά έξ αὐτῶν φθαρτά.

Η έλλειψις ώργανωμένων άγορών φθαρτῶν γεωργικών προϊόντων, ή άπουσία ώργανωμένου συστήματος διακινήσεως αὐτῶν, τὸ πλῆθος τῶν μεσαζόντων και ή άδυναμία χρονικής κλιμακώσεως τῆς παραγωγῆς ώστε νά άποφεύγεται ή υπερπροσφορά εις ώρισμένην εποχίην του έτους, άποβαίνουν εις βάρος τῶν παραγωγῶν άφ' ενός και τῆς έθνικῆς οικονομίας άφ' έτέρου. Διότι ή μείωσις του γεωργικοῦ εισοδήματος, μικρά μὲν σήμεραν (4% περίπου διά τὸ παρελθόν έτος) έχει δυσμενή αντίκτυπον εις τήν ὅλην οικονομίαν. Περιορίζεται ή άγοραστική Ικανότης του άγροτικοῦ πληθυσμοῦ και ήδη, εκ του λόγου τούτου, έμφανίζεται κάμψις τῆς βιομηχανικῆς και βιοτεχνικῆς παραγωγῆς εις τήν ύπαιθρον, ή οποία δέ έπηρέαση δυσμενῶς και τήν οικονομίαν τῶν άστικῶν κέντρων. Τά άνωτέρω, εκτός του ότι άποβαίνουν εις βάρος του παραγωγῶν δὲν ώφελοῦν οὔτε τήν κατανάλωσιν, ή οποία καταβάλλει συνεχῶς ὑψηλοτέρας τιμὰς πρὸς ὅλους τῶν μεσαζόντων.

Βεβαίως ή κυβέρνησις, άναγνωρίζουσα τήν σημασίαν τῶν φθαρτῶν γεωργικῶν προϊόντων διά τήν οικονομίαν μας και τās μεγάλας δυνατότητας έξαγωγῆς των, καταβάλλει μεγάλας προσπάθειας πρὸς τὸν τομέα αὐτῶν. Τούτο άποδεικνύει άλλωστε τὸ έξαγγελθέν προσωρινόν πενταετὲς πρόγραμμα οικονομικῆς ανάπτυξεως τῆς χώρας, τὸ όποίον προβλέπει τήν εφαρμογήν ευρύτετου γεωργικοῦ προγράμματος με δημοσίας επενδύσεις τῆς τάξεως τῶν 7.840 εκάτ. δραχμῶν και πέραν αὐτῶν 750 εκάτ. δραχμ. διά γεωργικάς βιομηχανίας. 'Η εκτέλεσις του γεωργικοῦ προγράμματος θά συμβάλῃ εις τήν αύξισιν τῶν εισπράξεων συναλλάγματος, διά τῆς αύξήσεως τῶν έξαγωγῶν κυρίως τῶν νοπῶν προϊόντων, κατά 76 εκάτ. δολάρια και τῆς μειώσεως τῶν εισαγωγῶν γενικῶς κατά 32 εκάτ. δολάρια.

Ειδικώτερον διά τὰ φθαρτά γεωργικά προϊόντα, εις τὸ καταρτιζόμενον υπό του ὑπουργείου Γεωργίας πενταετὲς άγροτικόν πρόγραμμα, προβλέπεται έξάπλωσις τῶν ὁπωροκηπευτικῶν εις ώρισμένας περιοχὰς τῆς χώρας, έξοπλισμός τῆς άγροτικῆς οικονομίας διά τῶν άπαρατήτων τεχνικῶν μέσων και μηχανικῶν εκγκαταστάσεων διαλογῆς, επεξεργασίας και τυποποιήσεως τῶν προϊόντων, ψυκτικῶν χώρων και καταλλήλων μεταφορικῶν μέσων (βαγόνια—ψυγεία κ.λ.π.). Διά νά έξαπλωθῇ ή καλλιέργεια πρέπει νά επεκταθοῦν αἱ άρδευσεις ἐπὶ νέων εκτάσεων. 'Ο ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Κ. 'Αδαμόπουλος ὁμιλῶν σχετικῶς, εἰρήλωσεν ότι ή άρδευομένη εκτασις, ή οποία σήμεραν άνέρχεται εις 3.600.000 στρέμματα, έντὸς πενταετίας θά αύξηθῇ κατά 2.000.000 στρέμματα και ότι δύναται αὕτη εις τὸ μέλλον νά φθάσῃ τὰ 12.000.000 στρέμ. με τήν εφαρμογήν ενός έντατικοῦ και μακρᾶς πνοῆς προγράμματος.

Φορεῖς εφαρμογῆς του άγροτικοῦ προγράμματος θά εἶναι κυρίως τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας και ή 'Αγροτική Τράπεζα, θά χρησιμοποιηθοῦν όμως και οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί, διά τούς όποίους καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως άναπροσαρμοσθοῦν πρὸς τās σημερινὰς ἀνάγκας τῆς γεωργίας.

Οἱ φορεῖς τῶν έξαγωγῶν

Διά του πενταετοῦς άγροτικοῦ προγράμματος θά ρυθμισθῇ και τὸ θέμα τῶν φορέων τῶν έξαγωγῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων γενικῶς και κυρίως τῶν φθαρτῶν, διά τὰ όποία τὸ πρόβλημα εἶναι ὀξύτερον λόγω τῆς μεγάλης των ευπαθείας. 'Η συγκροτηθεῖσα πρὸς τούτο από μακροῦ υπό

τὸν κ. Κ. Χρυσανθόπουλον, ὑφυπουργόν 'Εμπορίου, ειδική επιτροπή, ήσυχολήθῃ επανειλημμένως με τὸ θέμα και κατέληξεν εις τὸ ότι επιβάλλεται ή δημιουργία μεγάλων έξαγωγικῶν φορέων, με οικονομικήν, τεχνικήν και οργανωτικήν επιφάνειαν, ώστε τὸ θέμα τῆς έξαγωγῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων νά τεθῇ ἐπὶ νέων βάσεων. Παράλληλως εξετάζεται και τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς, διότι άποτελεῖ βασικήν ἀνάγκην ή προσαρμογή τῶν καλλιεργειῶν και ή τυποποίησις τῶν άγροτικῶν προϊόντων εις ποικιλίας και τύπους οἱ όποιοι ζητοῦνται σήμεραν από τήν διεθνή άγοράν. 'Ηδη έχει καταρτισθῇ νομοσχέδιον και έχει ὑπογραφῆ ἐπὶ τῶν περισσότερων εκ τῶν άρμοδίων ὑπουργῶν, τὸ όποῖον προβλέπει τήν προσαρμογήν τῆς παραγωγῆς πρὸς τās προτιμήσεις τῆς ξένης καταναλώσεως. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν νά γίνεταῖ λόγω περι έξαγωγῶν όταν δὲν εἶναι δυνατόν νά προσφέρῃ ή 'Ελλάς τās ποικιλίας τās Ικανοποιούσας τās ξένας άγοράς. Χρεάζεται ὀχι μόνον παρακολούθησις τῶν προτιμήσεων τῶν καταναλωτῶν άλλὰ και τῆς παραγωγικῆς προσπάθειας τῶν άλλων χωρῶν, δεδομένου ότι ὁ συναγωνισμός εἶναι μέγας. 'Επὶ πλέον πρέπει νά εἰσμεῖς εις θέσιν νά πωλούμεν τὰ προϊόντα μας εις τιμὰς συναγωνισμοῦ. 'Αδυναμία τῆς ελληνικῆς παραγωγῆς εἶναι 1) ή μεγάλη απόστασις από τās άγοράς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης και 2) τὸ θερμὸν του κλίματος διά τὰ θερινὰ ὁπωροκηπευτικά. Οἱ δύο αὐτοὶ συντελεστοὶ άποτελοῦν άδυναμίας διά τὸν προϋποθέτουσιν ειδικὰς μεταφορὰς υπό ψύξιν, αἱ όποια συνεπάγονται μεγαλυτέρας δαπάνας και συνεπῶς μειώουσι τήν παραγωγικήν τιμὴν τῶν προϊόντων, ἰδίως διά τās περιόδους κατά τās όποια γίνονται συγχρόνως έξαγωγὰς και υπό άλλων κρατῶν, τὰ όποια μᾶς συναγωνίζονται.

Μέτρα διευκολύνσεως τῶν έξαγωγῶν

Διά τήν διευκόλυνσιν τῶν έξαγωγῶν και τῶν γεωργικῶν προϊόντων ή κυβέρνησις έλαβεν ἐφέτος σειράν μέτρων. Οὗτω δι' άποφάσεως τῆς Νομισματικῆς 'Επιτροπῆς ένεκρίθῃ ή προσέφορησις γραμματίων και συναλλαγματικῶν, προσκομιζόμενων υπό βιομηχάνων ή εμπόρων άσχαλουμένων με τήν κατασκευήν ή έμπορίαν αὐτοκινήτων—ψυγείων, εκδόσεως ή άποδοχῆς έξαγωγικῶν επιχειρήσεων νοπῶν γεωργικῶν προϊόντων. Διά τῆς άποφάσεως αὐτῆς επιδιώκεται ή ένίσχυσις τῆς προμηθείας συγχρονισμένων μεταφορικῶν μέσων διά τήν καλὴν συντήρησιν και μεταφορὰν τῶν φθαρτῶν γεωργικῶν προϊόντων. Παράλληλως επετεύχθη ή μείωσις κατά 15 % του τιμολογίου φοροτοκροφωτικῶν δι' έξαγόμενα έσπεριδοειδῇ μέσω τῆς 'Ελευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης.

'Η Κυβέρνησις, εκτός τῶν άνωτέρω, εις τήν προσπάθειαν δημιουργίας μεγάλων έξαγωγικῶν ὁργανισμῶν, οἱ όποιοι, εξοπλισμένοι με τὰ κατάλληλα μέσα, θά προωθήσουν άφ' ενός τās έξαγωγὰς νοπῶν προϊόντων και άφ' έτέρου θά άπαλλάξουν τούς παραγωγούς από τήν εκμετάλλευσιν εις τήν όποίαν ὑπόκεινται σήμεραν, λόγω τῆς ὑπάρξεως πολλῶν μεσαζόντων, μελετᾷ τήν προνομιακήν ἀνάθεσιν τῶν έξαγωγῶν νοπῶν προϊόντων εις τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς, άφού προηγουμένως εξασφαλίσουν ὀρισμένως προϋποθέσεις. 'Η σκέψις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως προέκλεισεν, ὡς ἤτο φυσικόν, τήν έντονον ἀντίδρασιν τῶν έξαγωγέων, οἱ όποιοι ὑποστηρίζουν ότι ή πραγματοποίησης του σχεδίου αὐτοῦ θά εἴη δυσμενεῖς συνεπείας ἐπὶ τῆς έξαγωγικῆς με προσπάθειας και θά

άποβῇ εις βάρος τῶν παραγωγῶν. 'Υπογραμμίζουσι πάντως ότι δὲν ἔχουν ἀντίρρησιν εις τήν ίδρυσιν έξαγωγικῶν ὁργανισμῶν υπό τῶν ὁρῶν ότι θά λειτουργοῦν ἐπὶ ἰσοῖς ὁροις πρὸς τούς Ισχύοντας διά τούς ἰδιώτας έξαγωγείς, χωρίς προνομιακήν μεταχείρισιν. 'Αντιθέτως οἱ ενδιαφερόμενοι συνεταιρισμοὶ ὑποστηρίζουν ότι θά επιτύχουν τήν δημιουργίαν εὐνοικοῦ κλίματος εις τās ξένας άγοράς διά μεγαλυτέρας έξαγωγὰς, διότι θά μειώσουν τὸ κόστος τῶν έξαγομένων προϊόντων και θά άπαλλάξουν τούς παραγωγούς από τήν στυγνὴν εκμετάλλευσιν τῶν εμπόρων, οἱ όποιοι προαγοράζουν τήν παραγωγήν (άγορά έπιτιζομένου πράγματος) εις έξευτελιστικάς τιμὰς και πιέζουν παντοιοτρόπως τούς παραγωγούς νά τούς ὑπογράψουν εικονικά τιμολόγια. Αἱ ἐπὶ του θέματος κυβερνητικὰ άποφάσεις ἀναμένονται με ζωηρὸν ενδιαφέρον. 'Επ' ευκαιρίᾳ πρέπει νά ὑπογραμμισθῇ ότι αἱ προσπάθειαι τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν δὲν πρέπει νά στραφοῦν μόνον εις τὸν τομέα τῶν έξαγωγῶν, άλλὰ κυρίως εις τήν ὁργάνωσιν τῆς εσωτερικῆς άγορᾶς, διότι εκ τῆς ὑφισταμένης έλλείψεως ὁργανώσεως πᾶσχουν μεγάλας τῶσον οἱ παραγωγοὶ ὅσον και ή κατανάλωσις.

'Η ρύθμισις τῆς παραγωγῆς

Δυσκόλον πρόβλημα επίσης εἶναι τὸ τῆς ρυθμίσεως τῆς παραγωγῆς, ὡστε νά εκλείψῃ τὸ επιζήμιον φαινόμενον τῆς μαζικῆς προσφορᾶς τῶν νοπῶν προϊόντων εις τήν κατανάλωσιν, ή οποία δὲν έχει τήν δυνατότητα νά τὰ άπορροφήσῃ, με αποτέλεσμα νά πῆπτουν άφ' ενός αἱ τιμαί, άφ' έτέρου δὲ νά ὑφίστανται μεγάλην φθοράν τὰ προϊόντα. Πρὸς τήν κατεῦθύνσιν αὐτὴν ἐγένετο ἐν βῆμα τουλάχιστον δι' ἐν προϊόν, τήν πατάτα. 'Η ὑπερπαραγωγή και αἱ δυσχέρειαι διαδέχσεως του προϊόντος ὡδήγησαν εις τήν ψήφισιν υπό τῆς 'Επιτροπῆς Νομοθετικῆς 'Εξουσιοδοτήσεως του νομοθετικοῦ διατάγματος περί ρυθμίσεως τῆς έξαγωγῆς γεωκλιμάκωσις κατά περιφερείας τῆς έξαγωγῆς τῶν γεωμῆλων εκ του εδάφους και ή κυκλοφορία και διάθεσις του προϊόντος ἀναλόγως τῆς άπορροφητικότητος τῆς εσωτερικῆς άγορᾶς. 'Η ὑφισταμένη, παρά τὰ άνωτέρω μέτρα, δυσχέρεια εις τήν έξαγωγήν γεωμῆλων ὡφείλεται ἐφέτος κυρίως εις τās δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, αἱ όποια κατέστησαν δψιμον τήν παραγωγήν, ὡστε έδυσχεράνθη ή έξαγωγή του προϊόντος, δεδομένου ότι αἱ ξέναί άγοραὶ ενδιαφέρονται μόνον διά τήν πρώϊμον παραγωγήν. 'Η δυσχέρεια αὕτη αντιμετωπίσθη διά τῆς λήψεως μέτρων, ὡς ή καθιέρωσις ἀριθμοῦ ὑποχρεωτικῶν γευμάτων διά γεωμῆλων έβρομαδικῶς εις τās ἐνόπλους δυνάμεις, τὰ σώματα άσφαλείας και τὰ νοσοκομεία και τῆς έντάσεως τῶν έξαγωγικῶν προσπαθειῶν, αἱ όποιαὶ ὡς άποτέλεσμα ἔχουν τās τελευταίας ἡμέρας τῆν πώλησιν εις τήν Οὐρουγουάην ποσότητος 4.000 τόννων πατάτας πρὸς 65 λεπτά τὸ κιλόν, πού θά άνακουφίστῃ τās πιεζόμενας άγοράς Νάξου, Θεσσαλονίκης και Λέσβου.

'Η παραγωγή ὁπωροκηπευτικῶν

Η παραγωγή ὁπωροκηπευτικῶν ἐν συγκρίσει με τήν προπολεμικήν ηῡξήθη κατά ποσοστὸν ὑπερβαίνον τὸ 170 %. Παραπλεῦρας παραθέτομεν συγκριτικόν πῖνακα τῆς παραγωγῆς νοπῶν προϊόντων εις τόννους κατά τὰ έτη 1935—38 και 1957—1958 και ἔνουν μόνον εἰδῶν και αὐτῶν κατά προσέγγισιν διά τὸ 1959.

ΤΑ ΝΩΠΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΥΤΗΣ ΠΗΓΗΣ — ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ — Η ΠΙΘΑΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ 1965 — ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ ΔΙΑ ΤΟ 1959

Είδος Προϊόντος	ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΝΩΠΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝΝΟΥΣ			
	1935—1938	1957	1958	1959
'Εσπεριδοειδῇ	52.000	241.308	274.022	
'Οπώραι νοπαι	117.000	245.000	234.790	261.150
'Επιτραπέζιοι σταφυλαί	80.000	121.513	111.111	119.398
Φράουλα	—	1.700	2.700	3.238
Πεπόνια				
Καρπούζια	202.000	455.000	405.389	
Διάφορα λαχανικά	346.000	1.134.000	1.072.341	
Γεώμηλη	146.000	467.000	469.858	
Σύνολον	943.000	2.665.521	2.570.211	

'Εκ του άνωτέρω πίνακος προκύπτει ότι τὸ έτος 1957 ήτο τὸ άποδοτικώτερον από πλευρᾶς παραγωγῆς. 'Αλλά εκ του παρητιθέμενου κατωτέρω πίνακος προκύπτει ότι ήτο και τὸ καλλίτερον έτος

ἀπό έξαγωγικῆς πλευρᾶς, διά τὰ φθαρτά προϊόντα. Οὕτω αἱ έξαγωγὰς, κατά τὰ έτη 1938 και 1957, 1958 και δι' ὀλίγα εἶδη διά τὸ 1959, ἔχουν ὡς ἐξῆς :

Είδος Προϊόντος	ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΝΩΠΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝΝΟΥΣ			
	1938	1957	1958	1959
Μῆλα	—	29.648	45	
'Εσπεριδοειδῇ	14.634	38.783	39.395	
Ροδάκινα	—	7.988	16.144	
'Επιτραπέζιοι σταφυλαί	10.671	23.142	13.959	
Λοιπαὶ ὀπώραι	—	267	401	1606 (βερύκοκα)
Λαχανικά διάφορα	867	937	1.882	529 (συνεχίζον.)
Γεώμηλη	—	1.425	10.917	10.021
Φράουλα	—	239	253	321
Σύνολον	26.172	102.429	82.996	

'Εκ τῶν έξαχθέντων τὸ 1957, 29.648 τόννων μήλων οἱ 22.000 τόννοι ἦσαν μήλα επιτραπέζια και οἱ 7600 βιομηχανικά, χρησιμοποιηθέντα εις τήν παρασκευὴν κονσερβῶν. 'Εξ άλλου ή μεγάλη διαφορά εις τās έξαχθείσας ποσότητας επιτραπέζιων σταφυλῶν τὸ 1957 και τὸ 1958, ὀφείλεται εις τήν έξαγωγήν μεγάλων ποσοτήτων γλεύκους εις τὴν Γαλλίαν κατά τὸ 1958 εις ὀρεκτὰ Ικανοποιητικὰς τιμὰς.

Κυριώτεραι χώραι έξαγωγῆς

Κυριώτεραι χώραι έξαγωγῆς τῶν ελληνικῶν ὁπωροκηπευτικῶν προϊόντων εἶναι αἱ Δυτ. Γερμανία, 'Αγγλία, Αὐστρία, 'Ελβετία, πολλὰ εκ τῶν 'Ανατολικῶν χωρῶν ὡς Σοβ. 'Ενωσις, 'Αν. Γερμανία, Τσεχοσλοβακία, με Ικανὰς ποσότητας και με μικροτέρας δι' ὀρισμένα εἶδη, ὡς έσπεριδοειδῇ, ή Βουλγαρία, Πολωνία, Ρουμανία και Οὐγγαρία. 'Εκ τῶν άλλων χωρῶν άπορροφοῦν μικρὰς ποσό-

τητας ή Φινλανδία, Γιουγκοσλαβία, Σουηδία, Νορβηγία και ελαχίστας ποσότητας ή Αἰθιοπία, Σιγκαπούρη, 'Αντεν και 'Ιαπωνία. Εἰς τās άπομεμακρυσμένας αὐτάς χώρας τῆς 'Αφρικῆς και τῆς 'Ασίας έξάγονται κυρίως επιτραπέζιοι σταφυλαὶ από τὸ 'Ηράκλειον Κρήτης.

Κυρία εισαγωγικὴ χώρα τῶν 'Ελληνικῶν γεωμῆλων εἶναι ή Μ. Βρεταννία, ή οποία τὸ 1958 ἐπὶ συνόλου 10.917 έξαχθέντων τόννων άπερρέφρησε τούς 10.725 τόννους.

Αἱ τιμαὶ πωλήσεως τῶν έξαγωγῶν ὁπωροκηπευτικῶν ἦσαν ἐφέτος ελαφρῶς κατώτερα τῶν περισυνῶν. Τὰ ελληνικά ροδάκινα ποικιλίας Κουτόνια π.χ. ἐπωλήθησαν εις τήν άγοράν του Μονάχου παραδοτέα εις Γευγελή, εις τήν τιμὴν τῶν 120—130 δολαρίων κατά τόννον, ήτοι κατά 40 δολάρια εὐθηρότερον του παρελθόντος έτους. Τούτο ὀφείλεται εις τήν πείσιν τῆς άγορᾶς από τὰ Ιταλικά ροδάκινα. 'Η Ιταλικὴ παραγωγή ροδάκνων ἀνήλθεν ἐφέτος εις 750.000 τόννους ἐναντι

533.000 τόννων του 1958, ἀλλ' ἦσαν κατωτέρας ποιότητος και δι' αὐτὸ ἐπείσαν τὰς τιμὰς. Εἰς τὸ Μόναχον εἰσῆχθησαν μέχρι τῆς 27ης 'Ιουλίου, 2.403 βαγόνια με Ιταλικά ροδάκινα και μόνον 117 με ελληνικά.

Εἰς Ικανοποιητικὴν τιμὴν ἐπωλήθησαν ἐφέτος τὰ ελληνικά βερύκοκκα, ήτοι 180 δολάρια, κατά μέσον ὅρον, τὸν τόννον. Τὰ ελληνικά βερύκοκα παρουσιάζουν μεγάλον έξαγωγικόν ενδιαφέρον και έρχονται, εις ποιότητα, ἀμέσως μετὰ τὰ μεγαλόκαρπα Ισπανικά.

Διά τήν μεταφορὰν τῶν έξαχθέντων κατά τὸ 1958 ὁπωροκηπευτικῶν χρησιμοποιήθησαν 2777 βαγόνια—ψυγεία. 'Ο ἀριθμὸς αὐτὸς άφορᾷ τὰ φορτία και ὀχι τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων βαγονίων. Εἰς τὰ διακινηθέντα με βαγόνια—ψυγεία εἶδη δὲν περιλαμβάνονται τὰ έσπεριδοειδῇ τὰ όποία μεταφέρονται με ἀπλὰ μεταφορικά μέσα.

Προβλέψεις διά τὸ 1965

Τὸ τμήμα τυποποιήσεως και έλέγχου έξαγομένων νοπῶν προϊόντων του ὑπουργείου Γεωργίας, προβλέπει ότι, αν εφαρμοσθῇ τὸ προαναφερθέν πενταετὲς άγροτικόν πρόγραμμα, ή παραγωγή νοπῶν προϊόντων κατά τὸ 1965 θά αύξηθῇ κατά μέγα ποσοστόν. Συγκεκριμένως προβλέπει ότι ή παραγωγή κερασίων θά αύθῃ εις 15.000 τόννους, ἐναντι 8.200 τ. του 1959, βερύκοκκων εις 25.000 ἐναντι 16.000, ροδακίνων εις 60.000 ἐναντι 46.000, μήλων 150.000 ἐναντι 93.000, άχλαδίων εις 60.000 ἐναντι 38.000, επιτραπέζιων σταφυλῶν εις 150.000 ἐναντι 119.000, φράουλας εις 10.000 ἐναντι 3.000, έσπεριδοειδῶν εις 300.000 ἐναντι 270.000, γεωμῆλων πρώϊμων εις 350.000, τομάτας εις 600.000 ἐναντι 450.000, άγγουριῶν εις 50.000 ἐναντι 44.000, πιπεριῶν νοπῶν εις 30.000 ἐναντι 13.000, κρομμύων νοπῶν εις 180.000 ἐναντι 139.000 και νοπῶν φασολίων εις 70.000 ἐναντι 55.000 τόννων του 1958.

Βιομηχαναὶ κονσερβοποιήσεως

Εἰς τήν χώραν λειτουργοῦν ἐν συνόλῳ 44 βιομηχαναὶ κονσερβοποιεῖς ὁπωροκηπευτικῶν προϊόντων κατασκευάζουσαι πολλὰ τομάτας, διάφορες κονσέρβες κηπευτικῶν (μπάμιες κλπ.) κομπόστες και μαρμελάδες. Αἱ βιομηχαναὶ αὗται εἶναι δυναμικότητος επεξεργασίας 12.000 τον. κονσερβῶν και νοπῆς τομάτας. 'Εκ τῶν βιομηχανιῶν αὐτῶν λειτουργοῦν 11 εἰς 'Αργολίδα, 9 εἰς 'Αθήνας, 9 εἰς Θῆραν, 7 εἰς Κῶ, 2 εἰς Θεσσαλονικην και ἀνά μία εἰς Ρόδον, Κιάτο, 'Αμαλιάδα, Νάξον, Λαγκαδὰ και Αἴγιον.

'Επίσης λειτουργοῦν 22 βιομηχαναὶ χυμῶν έσπεριδοειδῶν, δυναμικότητος επεξεργασίας 70.000 τόν. Αἱ βιομηχαναὶ αὗται λειτουργοῦν εις Χανιά 6, 'Αθήνας 5, Σπάρτην 2, Χίον 2, 'Αρταν 3 και ἀνά μία εἰς Ρόδον, Ναύπλιο, Καλάμας και Αἴγιον.

'Ηδη τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας εὐρίσκειται εις συνεννοήσεις με 'Αμερικανούς επιχειρηματίας διά τήν ίδρυσιν ἐπ' αὐτῶν εργοστασίων κονσερβοποιήσεως φρούτων και λαχανικῶν ἐντὸς τῆς 'Ελευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης. Τὰ προϊόντα του εργοστασίου αὐτοῦ θά έξάγονται. 'Ενδιαφέρον διά τήν ίδρυσιν παρομοίων εργοστασίων ἐντὸς τῆς 'Ελευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης εξέδηλώθη και εκ μέρους Γερμανῶν και 'Αγγλῶν επιχειρηματιῶν.

"Εργα υπό εκτέλεσιν ἐντὸς του 1959

Διά τὸ τρέχον έτος ἔχουν προγραμματισθῇ και τελοῦν υπό μελέτην και εκτέλεσιν, εκ κεφαλαίων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και τῆς Α.Τ.Ε., τὰ κάτωθι έργα: 1) 'Επέντασιν εκκαταστάσεων εργοστασίων χυμῶν έσπεριδοειδῶν ἐνώσεως συνεταιρισμῶν Χανίων. 'Η εκ 5.000 τόννων δυναμικότης του εργοστασίου θά αύξηθῇ εις τὸ τριπλάσιον. Προβλεπόμενη δαπάνη 1 εκάτ. δρχ. 2) 'Ιδρυσις εργοστασίου χυμῶν έσπεριδοειδῶν εις περιφέρειαν Βορείου Πελοποννήσου. Προβλεπόμενη δαπάνη 3 εκάτ. δρχ. 3) 'Ιδρυσις νέου εργοστασίου χυμῶν έσπεριδοειδῶν εις 'Αρταν υπό τῆς ένώσεως συνεταιρισμῶν, δυναμικότητος 10.000 τόννων. Προβλεπόμενη δαπάνη 3 εκάτ. δρχ. 4) 'Ιδρυσις κέντρου διαλογῆς και συσκευασίας μήλων και ροδακίνων εις Νάουσαν, διά τὸ όποῖον ἐχρηματοδοτήθη συμπληρωματικῶς τὸ ΕΛΚΕΠΑ με 1.600.000 δρχ. και έτέρου κέντρου (Συνέχεια εἰς σελ. 53)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Εν ὄψει τοῦ «διαλόγου» μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως» ποὺ ἀρχίζει εἰς τὰς 25 Δεκεμβρίου μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως κ. Νικήτα Κροϋστσεφ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἐτοιμάζεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὸ Λονδίνον, εἰς τοὺς Παρισίους καὶ τὴν Βόννην, ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ θὰ διεξαγάγῃ κατατοπιστικὰς συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι θ' ἀποβλέπουν εἰς τὴν πλήρη διευκρίνησιν τῶν ἀπόψεων ἐνὸς ἐκάστου τῶν δυτικῶν συμμάχων, ἐπὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν διαφορῶν μετὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Καὶ εἰς μὲν τὸ Λονδίνον, ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ εὕρῃ κατανόησιν καὶ θὰ συναντήσῃ πνεῦμα ἐνισχύσεως τῶν προσπαθειῶν του. Ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἡ ὁποία ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς συνεννοήσεως τῶν δύο κόσμων καὶ πρώτη ἠνωίξε τὸν δρόμον πρὸς τὴν Μόσχαν διὰ τοῦ ταξιδίου τῶν κ.κ. Χάρολδ Μάκ Μίλλαν καὶ Σέλγουϊν Λόυντ, τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον. Εἰς τοὺς Παρισίους, ἡ ἀπόφασίς αὐτὴ δὲν εἶναι ἐξ ἴσου εὐνοϊκὴ. Ὁ στρατηγὸς Ντέ Γκῶλ, ὅχι διότι κατ' ἀρχὴν ἀντιτίθεται εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν δύο συνασπισμῶν, ἀλλὰ διὰ λόγους γοήτρου τῆς Γαλλίας, δὲν φαίνεται ὅτι δικάζεται συμπαθῶς πρὸς τὸν «διάλογον» τῶν δύο μεγάλων, ὁ ὁποῖος θέτει εἰς δευτέραν μοῖραν, ἔναντι τῆς παγκοσμίου διπλωματικῆς δραστηριότητος, τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας. Τέλος εἰς τὴν Βόννην, ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ θὰ εὐρεθῇ μέσα εἰς πυκνὴν ὁμίχλην δυσπιστίας. Ὁ καγκελάριος Ἀντενάουερ καὶ ὁλόκληρος ἡ Κυβέρνησις του ὑποπτεύονται ὅτι ἡ νέα ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παρουσιάζει ρήγματα καὶ ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῆς συνεννοήσεως μετὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν εἶναι τόσο ζωντανή ὥστε νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἐπικινδύνους ἀκόμη ἀβραρίας. Εἰδομένου δὲ ὅτι τὸ κύριον θέμα τῶν ἀμερικανοσοβιετικῶν συνομιλιῶν θὰ εἴδῃ τὸν γερμανικὸν καὶ εἰδικότερον τὸ Βερολῖνον, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ἄλυτον εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης, οἱ Γερμανοὶ ἰθύνοντες ἐκφράζουν φόβους ὅτι δὲν ἀποκλείεται κάποια ρύθμις εἰς βάρος τῆς Ὁμοσπονδίας Γερμανικῆς Δημοκρατίας νὰ ἀνακύψῃ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ «διαλόγου». Βεβαίως ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ταξιδεύει εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ ἀπόφασιν νὰ παρασχῇ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους συμμάχους κάθε δυνατὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν θά διαφυλαχθῶν καὶ ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παραμένουν σταθεραὶ εἰς τὰς συμμαχίας των, ὥστε οὐδεμία νὰ προκύψῃ ρύθμις εἰς βάρος των. Καί, ἀναντιρρήτως, τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν Ἀϊζενχάουερ—Κροϋστσεφ θὰ ἀποβοῦν θετικώτερα, ἔάν ὁ δεύτερος τῶν συνομιλητῶν γνωρίζῃ ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς Πρόεδρος ὁ μὲν ἔξοισι δόξει νὰ ὁλῶν τῶν συμμάχων του καὶ ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Δύσεως παραμένει πάντοτε σταθερά. Διότι ἀλλοίμονον ἔάν ἐπηλήθευν αἱ κακαὶ προβλέψεις ἐνδιαφερομένων τινῶν κύκλων, ποὺ θεωροῦν ὅτι κλονίζονται τὰ θεμέλια τῆς ἐνότητος αὐτῆς...

ΚΑΜΨΙΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Αἱ ἐξαγωγαὶ σημειῶνουν ἐπίμονον κάμψιν. Τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐνεφανίσθη μείωσις ὅχι κατ' ὄγκον ἀλλὰ κατ' ἀξίαν καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πλεόν δυσάρεστον. Οἱ παράγοντες ποὺ συντελοῦν εἰς τὴν κακὴν αὐτὴν ἐξέλιξιν εἶναι γνωστοί. Εἶναι τὸ ὑψηλὸν κόστος παραγωγῆς ποὺ ἐμποδίζει τὴν συναγωνιστικότητά των ἑλληνικῶν προϊόντων ἔναντι τῶν ὁμοειδῶν ἄλλων χωρῶν εἰς τὰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἶναι ἐπίσης ἡ ἐλλείψις ὀργανώσεως καὶ συστήματος ἱκανοῦ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ξένου καταναλωτικοῦ κοινοῦ. Τέλος, ὑπάρχουν καὶ ὠρισμένοι ἄλλοι παράγοντες, τοὺς ὁποίους ἔχει ἐπισημάνει ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ

ἀντίδρασις εἶναι βραδεῖα. Εἰς τὰς ἀποθήκας ὑπάρχουν 28.000 καπνῶν παλαιῶν ἐσοδεῶν καὶ ἡ ποσότης αὐτῇ θὰ αὐξηθῇ ὑπερμέτρως μετὰ τὴν ἐπικείμενην ἐσοδεῖαν. Φαίνεται ὅτι ὁ ζωτικώτατος τομεὺς τῶν ἐξαγωγῶν ἔχει παραμεληθῇ εἰς σημείον ποὺ νὰ δημιουργεῖται κατὰστασις ἐπικινδύνος. Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς προσωπικῆς παρεμβάσεως τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, διὰ νὰ μὴ εὐρεθῶμεν συντόμως ἐνώπιον ὀξείας κρίσεως.

ΤΑ ΚΑΠΝΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πρέπει νὰ υπογραμμισθῇ ὅτι οὐδεὶς πέραν τῆς δεούσης σημασίας πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὰς ἀγοράς τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Δὲν

βλάπτει βεβαίως ἡ ἐκδηλωθεῖσα καλὴ διάθεσις, ἀλλ' εἶναι δύσκολον νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν της μία ἐπιτροπὴ τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ., ἡ ὁποία θὰ περιέλθῃ τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, δίκην ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου, διὰ νὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀγορὰν ἑλληνικῶν καπνῶν. Τὰ ἀποθεματοποιημένα ἑλληνικά καπνὰ δὲν θὰ πωληθῶν μετὰ τὰ συστήματα. Δι' ὅ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀρθῶς προσανατολίζεται πρὸς τὴν ἰδέαν νὰ τὰ ἀνταλλάξῃ μετὰ κεφαλαιουχικά ἀγαθὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ πενταετοῦς προγράμματος.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΖΑΧΧΑΡΩΣ

Εἰς δύο γερμανικοὺς οἴκους κατεκυρώθη ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου ἐργοστασίου ζαχχαρώς, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ ὀκτῶ ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ θὰ εἶναι ἐτοιμὸν πρὸς λειτουργίαν τὸ 1963. Μετὰ παραγωγὴν 30.000 τόννων ζαχχαρώς ἐτησίως καλύπτονται αἱ σημεριναὶ καταναλωτικαὶ ἀνάγκαι. Ὁρθῶς ὅμως ἀντιμετωπίζεται ἡ παραγγελία καὶ δευτέρως μονάδος, ἀφοῦ αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλωσεως αὐξάνονται, ἐν ᾧ μέτρω ἀνέρχεται τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον. Τὰ ἐργοστάσια ζαχχαρώς θὰ βοηθήσουν καὶ εἰς τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιέργειων, διότι θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς χιλιάδας ἀγρότας τῆς Θεσσαλίας ὅπως, ἀντὶ τῆς ἀντιοικονομικῆς καλλιέργειας σίτου, ἐπιδοθῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν τεύλων. Τὰ ὑποπροϊόντα, ἐξ ἄλλου, τῆς ζαχαροβιομηχανίας, θὰ χρησιμοποιηθῶν εἰς τὴν παραγωγὴν ζωοτροφῶν, διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ὁποίων καταναλίσκεται σήμερον συνάλλαγμα.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΡΧΑΡΤ

Ἡ ἀφίξις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως καθηγητοῦ Ἐρχαρτ εἰς Ἀθήνας, παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητηθῶν ἐκ νέου ὅχι μόνον τὰ ζητήματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν συνδεδεμένην τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, μέλος τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰδικώτερα θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν δύο χωρῶν. Ἡδη, ἡ Βουλὴ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας ἐνέκρινε τὰς συμφωνίας τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου καὶ τὸ διακρατικὸν δάνειον τῶν 200 ἑκατομμυρίων μάρκων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Παραλλήλως, πιστώσεις 400 ἑκατομμυρίων μάρκων ἀναμένουν ν' ἀπορροφηθῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν, μετὰ προμηθείας ἐκ Γερμανίας εἴτε κεφαλαιουχικῶν, εἴτε καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπὸ ὅρους ἰδιαίτερας εὐνοϊκούς. Ἐνα εὐρύτατον πεδῖον ἑλληνογερμανικῆς συνεργασίας διηνοιχθῇ ἤδη καὶ τὰ εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν δὲν θ' ἀργήσουν νὰ καταστοῦν ἐκδηλὰ. Ὁ καθηγητὴς Ἐρχαρτ εἶχε ἐπανειλημμένως ἀποδείξει ὅτι κατέχεται ἀπὸ φιλικώτατα αἰσθήματα ἔναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνομιλιῶν του εἰς Ἀθήνας μετὰ τοὺς Ἑλληνας ἐπιστήμους, θὰ ἐπιδείξῃ τὰς ἰδίας καλὰς διαθέσεις πρὸς στερεώσιν τῆς ἑλληνογερμανικῆς συνεργασίας καὶ φιλίας, ποὺ ἀπεδείχθη τόσον ὠφέλιμος καὶ διὰ τὰς δύο χώρας.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εἶναι εὐχάριστη ἡ πρόσφατος κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις, σύμφωνα μετὰ τὴν ὁποίαν,

κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ σύσκεψιν τῶν ἀρμοδίων παραγόντων, διεπιστώθη ὅτι ἡ «οἰκονομία συνεχίζει τὴν ἀνοδικὴν τῆς πορείαν μερῶν, ὁ ὁποῖος ἤρχισε προφάτως νὰ ἐπιταχύνεται. «Εἶναι δυνατόν ἡ σημειούμενη ἀναζωογόνησις εἰς τὰς συναλλαγὰς νὰ ὀφείλεται εἰς ἐποχιακοὺς λόγους, ὅπως εἶναι ἐπίσης δυνατόν ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ληφθέντων οἰκονομικῶν μέτρων». Ἀν περὶ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ πρόκειται, ἐπιτρέπεται νὰ αἰσιοδοξῶμεν διὰ τὸ μέλλον. Πάντως, εἰς τὴν ἰδίαν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν ὑπάρχει καὶ ἓνα ἀρκετὰ δυσάρεστον σημεῖον. Ἡ ἐλάττωσις τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων, συνεπεία τῆς μειώσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Τὴν ἐλάττωσιν αὐτὴν ὀφείλομεν νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν δι' ἄλλων πόρων. Δὲν μᾶς εἶναι ἀπαράιτητος μόνον ἡ ἐξοικονόμησις συναλλάγματος ποὺ ὑπὴργόρευσε τὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰσοσκελισίς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ὅχι μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκάνοτης τοῦ νὰ χρηματοδοτῇ εἰς τὰ ἴδια πάντοτε ἐπίπεδα τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων ἐπεμβάσεων.

ΑΣΤΟΧΟΝ

Ἐπὶ ἄλλοις ἄστοχοις ἡ ἀξίωσις τῶν τιμῶν τῶν εἰστηρίων εἰς τὰς λεωφορειακὰς γραμμὰς τοῦ λεκανοπέδιου τῆς Ἀττικῆς. Ὁδὸς Ἑλλήνων πιστεύει ὅτι οἱ λεωφορεῖς οὐκ ἐπιθυμοῦν, ὅστε νὰ σπείσῃ τὸ Κράτος νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἀξιώσεις των. Ἀντιθέτως, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα πεῖθουν ὅτι τὰ κέρδη των εἶναι ἀξιολογώτατα. Εἴθε ἡ ἀπῆλθον αὐτῇ νὰ μὴ δώσῃ τὸ σήμα γινεῖων ἀξίωσης, ὅπως κατὰ κανὼνα ἐγίνετο κατὰ τὸ παρελθὸν δταν ἠρξάντο αἱ τιμαὶ τῶν εἰστηρίων εἰς τὰς ἀστικές συγκοινωνίας. Τότε θὰ εἶναι ἀρκετὰ διὰ κάθε προσπάθειαν ἐνασφαρξῆς τοῦ τιμαρῆτου εἰς τὸ πρὸ τῶν ἀξίσεων ἔτος των.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἡ 23ῃ Διεθνὴς Ἐκθέσις Θεσσαλονίκης ἀνοίγει τὰς πύλας τῆς καὶ πάλιν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου. Ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς εἶναι ὑπερήφανος διότι ἡ Ἐκθέσις τῆς συμπρωτεύουσας ἔχει πλεόν ὀριστικῶς ἐπιβληθῇ εἰς τὴν παγκόσμιον βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ὥστε εἰς κάθε νέον περίοδον ν' αὐξάνονται σημαντικῶς οἱ ἀριθμοὶ καὶ τῶν ἐκεθέντων καὶ τῶν ἐπισημειῶν. Ἐπὶ πλεόν, ἡ Ἐκθέσις τῆς Θεσσαλονίκης προσφέρει τὴν καλλίτεραν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῶν διαρκῶς βελτιουμένων ἑλληνικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις τῶν ξένων ἀποτελεῖ ἡδὴ γεγονὸς.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Διὰ τῆς συνεντεύξεως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» τῆς Λευκωσίας γίνεται μιὰ ὀρθὴ τοποθέτησις τῶν κυπριακῶν πραγμάτων καὶ διὰ τῶν χειλέων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ κυπριακοῦ λαοῦ τιμᾶται, ὅπως ἀξίζει, ὁ ἀντιστρατηγὸς κ. Γ. Γρίβας. Πράγματι, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διεκήρυξε δημοσίᾳ τὴν τεραστίαν συμβολὴν τοῦ κ. Γρίβα εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου καὶ τοῦ ἀνεγνώρισε τὸ ἀνακαίρετον δικαίωμα του νὰ ἔχῃ καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του διὰ τὰ πράγματα τῆς Κύπρου. Δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς γενναίουφύχου παραχώρησεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὸν στρατηγόν, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ἐπαναλήψεως γνωστῶν ἀπόψεων τοῦ Ἐθνάρχου, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διαλύσῃ τὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν ποὺ ἐδημιουργήθη, ὑποκινήσει τρίτων, εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο ἀνδρῶν. Οὐδὲς πρᾶγματι εἶχε ποτὲ ἀρνηθῇ εἰς τὸν στρατηγόν τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτεται τὴν τύχην ἐνὸς λαοῦ ὑπὲρ τοῦ ὁποιοῦ ὁ ἴδιος

τόσας θυσίας προσέφερεν. Δυστυχῶς, εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τὸ Ἐθνάρχον καὶ Διγενῆ ἐνεφύλλοχόνησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἐβδομάδας ἀνάτιοι παρεξηγήσεις ποὺ ἔτειναν νὰ προκαλέσουν ἓνα ἐπὶ χάρσιν μὲ ἀμέσους ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Κύπρον. Ἡ ὁλθέτρια αὐτῇ τροπῇ τῶν πραγμάτων εἶναι ἔργον τρίτων, ἐνδιαφερομένων νὰ ἐκμεταλλευθῶν πρὸς ἴδιον ὄφελος τὸ γόητρον τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι ἡ διαφύλαξις τῆς ἐνότητος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, τὸσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ὀριστικὴν διασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας του. Ὁ στρατηγὸς Γρίβας, ὁ ὁποῖος πολλὰ προσέφερεν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀποτίναξεως τοῦ βρεταννικοῦ ζυγοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια ὅτι ἐκτιμᾷ τὴν σημασίαν τῆς ἐνότητος, ἐξίσως εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἐθαυματούργησεν. Καὶ ὅλοι ἀναμένουν ὅτι αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις του θὰ κατατείνουν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐνότητος αὐτῆς. Ἀλλ' ὡστε, ὁ στρατηγὸς, ὁ ὁποῖος ἔτυχε καὶ δώρου ἀκράδεως ἀπὸ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὴν Κέρκυραν, εἶχε τὴν καλὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσῃ λόγους φρονήσεως, ὑπαγορευομένους ἀπὸ τὸν ἀμετρον πατριωτισμὸν τοῦ Ἀνακτοῦ, ἔχοντος πρὸ ὀφθαλμῶν ἀποκαταστατικὰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ὁ κ. Γρίβας ἀπὸ τὰ ἴδια διακατεχόμενος αἰσθήματα, ἀσφαλῶς θὰ ἐξέτιμησε τὸς λόγους τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΤΑ ἙΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Εὐαγγ. Ἀβέρωφ—Τσιτσα, ἐπὶ τῷ τεματισμῷ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων, ἀνεφέρει ὅτι αὐτὰ ἀπὸ δυνάμει ἀποτελέσματα ἀπολύτως ἱκανοποιητικά. Πρὸς τὸ παρὸν κατηρτίσθησαν κοινὰ εἰσηγήσεις δύο ἀνωτέρων διπλωματικῶν ἐπαλλήλων τῶν κ.κ. Δημ. Μπίτσιου καὶ Κιουνεραλί, αἱ ὁποῖαι θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ ἀσφαλῶς θὰ τύχουν καὶ περαιτέρω ἐπεξεργασίας πρὶν ἢ τύχουν τῆς τελικῆς ἐγκρίσεως των. Ὁπωσδήποτε εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονὸς ὅτι, κατὰ τὰς εἰς πρῶτον στάδιον διαπραγματεύσεις, ἐπεκράτησε ἐκατέρωθεν πνεῦμα μετριοπαθείας καὶ κατανοήσεως, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τῆς συμφωνίας. Ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτὰς στήλας ἔχει τονισθῇ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ὅτι ἡ θερμὴ, ἡ ἐγκάρδιος συνεννόησις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον ἀνάγκη καὶ διὰ τὰς δύο χώρας. Ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ εἰμεθα συνδεδεμένοι μετὰ τοὺς Τούρκους καὶ οἱ Τούρκοι μετὰ ἡμᾶς, διότι μόνον ἐστὶ ἐξασφαλίζομεν τὴν ἐθνικὴν ἀμυνὰν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας μας. Ἐντὺν τῷ, ὅτι οὐδεὶς ποὺ προήλθεν ἀπὸ τὸν κυπριακόν, ἡ δέξις ποὺ προήλθεν ἀπὸ τὸν κυπριακόν, ὑπεχώρησαν μαζί μετὰ τὴν ὀριστικὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος. Οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου οἰκοδομοῦν τὴν νέαν Δημοκρατίαν των ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοὺς Τούρκους τῆς νήσου καὶ πιστεύουν ὅτι, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν μεταξὺ των συνεννόησιν, θὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ εὐμεγέλις ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει, ἐπομένως, κανένα ἐμπόδιον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ μιὰ ἐξ ἴσου εὐλικρινὴς συνεννόησις καὶ μετὰ τῶν δύο χωρῶν.

ΤΟ "ΒΑΥΜΑ ΤΟΥ 1959,"

Ἐπιγραμματικοὶ οἱ Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι ἐξακριβήσαν ὡς «θαῦμα τοῦ 1959» τὸν ἐπικείμενον περίπτωτον τοῦ κ. Νικήτα Κροϋστσεφ εἰς τὴν περίφημον πέμπτην λεωφόρον τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἶναι, πράγματι, ἓνα «θαῦμα» ἡ πλήρης ἀνατροπὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ποὺ εἶχε χαράξῃ καὶ ἠκολούθει μετὰ πίστην καὶ φανατισμὸν ὁ ἀείμνητος Τζὼν Φόστερ Ντάλλες. Ὁ διάδοχός του εἰς τὸ Σταίτη Νητπάρτμεντ, ὁ κ. Κρίστιαν Χέρτερ καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος Νίξον ἔκριναν ὅτι ἡ προτιμώτερον ν' ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν τὸ προπαγανδιστικὸν ἐπιχείρημα ὅτι ἡ Δύσις ἀποκρούει τὴν συνάντησιν τῶν Μεγάλων, διότι εἰς τὴν κομμουνιστικὴν φιλερηνικότητα ἀντιτάσσει μυστικὰ, φιλοπόλεμα σχέδια. Ἐνδέχεται ἡ τακτικὴ αὐτὴ νὰ ἀποδείχῃ καλλίτερα, μολονότι ὁ ἀείμνητος Ντάλλες—ἓνας γνήσιος πούριτανος, μετὰ βεβαίαν πίστην εἰς τὰς ιδέας του—τὴν ἐξέωρει ἀνωφελῇ διὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον. Ἀπομένει ν' ἀποδείχῃ τὴν χρησίμην θὰ πρὸς ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τὰς συνομιλίας τῶν δύο Μεγάλων καὶ ἔαν εἶχεν ἄδικον ὁ ἀποθανὼν ἀρχηγὸς τοῦ Σταίτη Νητπάρτμεντ. Δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα θ' ἀπέβαινε σωτηρία μιὰ συνεννόησις Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς εὐχονται ὁλοψύχως, ἀλλὰ ὀλίγοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ «συν-ὑπαρξή» εὐρίσκεται μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐφικτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

Ἡ ἀποδοχὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν τῶν Ἑλλήνων, ἀποτελεῖ ἓνα οἰκονομικὸν γεγονὸς μεγίστης σημασίας. Ἐξουδετερώθη, διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ὁ κίνδυνος νὰ εὐρεθῇ ἡ Ἑλλάς ἐκτός τῶν διαμορφουμένων δύο βασικῶν οἰκονομικῶν μορῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου κάθε χώρα προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ τῆς συμφέροντα. Ἡ πλέον εὐχάριστη πλευρὰ τοῦ γεγονότος εἶναι ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως γίνεται ἐνῶ εἶχον τεθῇ ὠρισμένα προϋποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ διεξαχθῶν διαπραγματεύσεις. Πράγματι, ἡ Ἑλλάς ἔθεσεν, διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, τοὺς ἰδίους ὅρους ποὺ εἶχον τεθῇ καὶ διὰ τὴν ΕΖΕΣ, ἥτοι: Ἀναστολὴν ἐπὶ δωδεκαετίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν δασμολογικῶν μειώσεων, παροχὴν εὐχερίας ἐπιβολῆς ἡ αὐξήσεως δασμῶν, προκειμένων περὶ νεοειδισμένων ἢ ταχέως ἀναπτυσσομένων βιομηχανικῶν κλάδων, ἀπορρόφωσιν τῶν ἐξαγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἑκατὸν οἰκονομικῶν ἐνίσχυσιν δι' ἔργα ὑποδομῆς, Βεβαίως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προβλεφθῇ ἐάν ὅλα αὐτὰ αἱ προϋποθέσεις θὰ γίνωνν δεκτὰ ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀρχίσουν τὸν προσεχῆ μῆνα εἰς τὰς Βρυξέλλας καὶ θὰ συνεχισθῶν τὸν Ὁκτώβριον εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἀπόφασίς ἐν ταῦτοις, ἐνῶ δὲν προδικάζει τὴν ἀποδοχὴν τῶν προϋποθέσεων, παρέχει ὅμως σαφὲς ἐνδείξεις περὶ αὐτῆς. Αἱ μετέχονσαι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος εἰς χώρας, Γαλλία, Γερμανία, Ἰταλία, Βέλγιον, Ὀλλανδία καὶ Λουξεμβούργον ὅχι μόνον κατέχονται ἀπὸ τὰς ἀρίστας διαθέσεις ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὠρισμένοι ἐξ αὐτῶν διὰ τὸν ἐκπροσώπων των εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν, ἔλαβον ἡδὴ σαφὴ θέσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

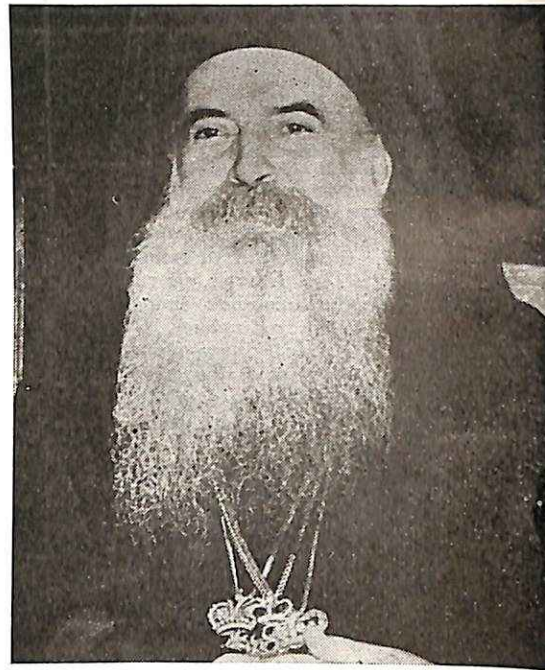
ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ;

Τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, σύμπασα ἡ Χριστιανωσύνη συνεκινήθη βαθύτατα ἐξ αἰτίας δύο φράσεων, περιεχομένων εἰς μίαν συνήθη ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Τύπον τοῦ Βατικανοῦ. Αἱ δύο αὐταὶ φράσεις ἦσαν χαμένες εἰς τὸ τέλος μιᾶς εἰδήσεως ἐπὶ τῶν συνηθισμένων καθημερινῶν ἀσχολιῶν τοῦ Πάπα Ἰωάννου τοῦ ΚΓ'. Ἡ πρώτη ἀνήγγελεν ὅτι ἡ Αὐτοῦ Παναγιότης θ' ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν μιᾶς «οἰκου-
μενικῆς συνόδου διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκκλησίαν». Ἡ δευτέρα φράσις διηκρύνει ὅτι ἡ σύγκλησις του «ἀπέβλεπεν ἐπίσης καὶ εἰς μίαν πρόσκλησιν πρὸς τὰς χωρισθείσας κοινότητας τὰς ἐπιζητούσας νὰ ἐνω-
θοῦν». Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σφάλῃ κανεὶς περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀνω-
τέρω προτάσεων. Ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία, ἡρχίζε ν' ἀντιμετωπίζῃ τὸ
κολοσσιαῖον πρόβλημα τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.

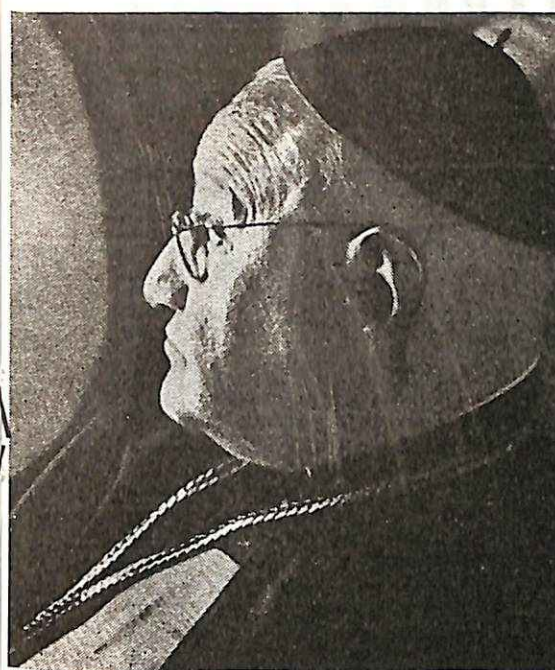
Ο λόγος τῆς καταπληξέως δὲν ὠφείλετο μόνον εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἕνας καινούργιος Πάπας, τρεῖς μόνον μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του, ἐξήγγελε τὸ γεγονός αὐτὸ κατὰ τρόπον τὸσον ἀνεπίσημον. Ἡ εἰδήσις συνεκίνησε τοὺς χριστιανούς, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ, ἔχουν συνέλθῃ μόνον εἰκοσι οἰκουμενικαὶ συνόδοι. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν συνῆλθον εἰς στιγμὰς κρίσεως διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἀναγγελία λοιπὸν τοῦ προσεχοῦς ἐνέβαλεν εἰς πλείστας σκέψεις. Οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέται ὅλων τῶν δογ-

λέγουν ὅτι θὰ συνέλθῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν Ρώμην. Καὶ ἐπειδὴ αἱ προετοιμασίαι θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως τεράστιαι δὲν πρέπει νὰ ἀναμένεται ὅτι τὸ συνέδριον θὰ συνέλθῃ ἐνωρίτερον τοῦ 1960.

2) Ποιοὶ θὰ παραστοῦν εἰς αὐτό; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ προσέκλεσε τεραστίως συγχύσεις καὶ ἔδωσε λαβὴν εἰς πλῆθος ἐσφαλμένων πληροφοριῶν κατὰ τὰς πρώτας ἑβδομάδας μετὰ τὴν δῆλωσιν εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ'. Μερικαὶ ἐφημερίδες

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας λέγει: Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὁδόδοξος ἐκκλησία κληθῇ εἰς τὴν Οἰκου-
μενικὴν Σύνοδον τὴν ὁποίαν συγκαλεῖ ὁ Πάπας, θὰ ἐκπροσωπηθῇ μόνον ἐὰν ὁλό-
κληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος κληθῇ ὡ-
σάυτως νὰ ἀποστείλῃ τοὺς ἀντιπροσώ-
πους του.

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κράτους τοῦ Βα-
τικανοῦ καὶ ὁλοκλήρου τοῦ καθολι-
κοῦ κόσμου Πάπας Ἰωάννης 23ος, ὁ
ὁποῖος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς συγ-
κλήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὅ-
λων τῶν ἐκκλησιῶν διὰ νὰ διαπιστω-
θῇ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐνω-
σίς των.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ρωμαιοκαθολικοὶ — Ἱστορικοὶ Καθολικοὶ — Ἀνατολικοὶ Ὁρθόδοξοι 1054

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἀγγλικανοὶ 1534

Λουθηρανοὶ 1517

Καλβινισταὶ 1536

Ἀγγλοὶ Προτεστάνται

Μεταρρυθμισθεῖσαι Ἐκκλησίαι

Πουριτανοὶ

Σχισματικοὶ

Πρεσβυτεριανοὶ

Προσκυνηταὶ

Κουάκεροὶ

Βαπτισταὶ

Ὁ πίναξ δεικνύει τὰ κύρια
τμήματα εἰς τὰ ὁποῖα
διηρέθη ὁ Χριστιανισμὸς
μετὰ τὸν διαχωρισμὸν του εἰς
τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυ-
τικὴν Ἐκκλησίαν.

Ποιμανιοκρατικοὶ

Ἐπισκοπικοὶ

Ἐνωτικοὶ

Μεθοδισταὶ

Οἱ ἐμπειρογνώμονες ἐξακολουθοῦν νὰ διερωτῶνται κατὰ πόσον μέλη ἄλλων δογμάτων θὰ κληθοῦν ὡς παρατηρηταί. Ἀλλ' οἱ περισσότεροι θὰ συμφωνήσουν ὅτι εἰς τὸ συνέδριον δὲν θὰ κληθοῦν νὰ πα-
ραστοῦν καὶ ξένοι. «Δὲν θὰ γίνῃ τίποτε πού νὰ ὁμοιάζῃ με συζήτησιν» λέγει ὁ Νέβιλλ «ἢ οἰαδήποτε διαπραγματεύσεις με ἄλλα δόγματα».

3) Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὸ συνέδριον λά-
βουν μέρος μόνον Καθολικοὶ, τότε
πῶς τὸ συνέδριον τοῦτο εἶναι δυνα-
τὸν νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως
τῶν διαφόρων δογμάτων;
Ὁ καινούργιος Ποντίφης γνωρίζει
καλὰ ὅτι πρὶν ἡ ἐκκλησία του πράξῃ τι
ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ, θὰ
πρέπει νὰ ἀλλάξῃ τὴν στάσιν της πρὸς τὰς

ἄλλας ἐκκλησίας. Διαπρεπὲς θεολόγος ἐρωτηθεὶς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Ὁ τε-
λευταῖος Πάπας, ὁ Πίος ΙΒ', ἠκολούθησε
μίαν πολιτικὴν ἀπομονώσεως τῆς Ρωμαϊ-
κῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ ἄλλα
θρησκευτικὰ «σώματα» καὶ ἀπὸ τὸν σύγ-
χρονον κόσμον. Ἡ θεωρία μου εἶναι ὅτι ὁ
Ἰωάννης ΚΓ', προτίθεται ἀπεναντίας νὰ
φέρῃ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἐπα-
φήν με τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας».

Πολλοὶ καθολικοὶ ἄλλωστε παρ' ὅλον
ὅτι ἡγάπων καὶ ἐσέβοντο βαθύτατα τὸν
Πίον ΙΒ' ὡς ἕνα θρησκευτικὸν ἡγέτην,
διηθάνοντο ὅτι ἡ ἀδιάλλακτος στάσις
του ἀπέναντι τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἦτο
ἐσφαλμένη. Ὁ Πίος οὐδὲ κἀν ἐγνώρισε
λῆψιν μιᾶς ἐπιστολῆς τὴν ὁμοίαν ἔλαβε τὸ
1949 ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τοῦτο ἔρχεται
εἰς κτυπητὴν ἀντίθεσιν με τοὺς θερμοτά-
τους χριστιανικοὺς χαριετισμοὺς τοῦ Πά-
πα Ἰωάννου ΚΓ' πρὸς τὸν Πατριάρχην.

Σήμερον ἡ ἀδιαλλαξία τοῦ καθολικι-
σμοῦ ἐκδηλοῦται κυρίως μεταξὺ τῶν κύ-
κλων τοῦ Βατικανοῦ καὶ δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία ὅτι πολλοὶ ἀνώτατοι τιτλοῦ-
χοι τῆς Ἀγίας Ἐδρας θὰ ἀντετέθησαν εἰς
τὴν ἰδέαν μιᾶς τοιαύτης συνόδου. Καὶ ὁ
παράδοξος τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνῆγ-
γελειν ὁ Ἰωάννης, θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ὁ μονα-
δικὸς διὰ νὰ ὑπερπηθῇ τὰς ἀντιρρήσεις
των. Διότι διησθάνετο ὅτι ἦτο πλέον και-
ρὸς νὰ δεῖξῃ τὸ Βατικανὸν μίαν ὅψιν φιλι-
κὴν πρὸς τὸν ὑπόλοιπον Χριστιανισμόν.

4) Ὑπάρχουν ἄλλα δόγματα ἐνε-
ργούντα ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τοῦ Χρι-
στιανισμοῦ;

Βεβαίως. Οἱ Προτεστάνται ἀπὸ 50ετίας
ἤδη κινεῖνται πρὸς τὴν κατεύ-
θυνσιν αὐτήν. Ἡ κίνησις αὕτη
εἶναι μοναδικὴ εἰς τὴν ἱστορίαν
τῆς Χριστιανοσύνης, ἱστορίαν δι-
χασμῶν μεταξὺ διαφόρων δογ-
μάτων, αἰρέσεων κ.λ.π. Ἐδῶ
καὶ πενήτηντο χρόνια, διὰ πρῶ-

Πρέπει νὰ στραφῶμεν εἰς
τὰς ἀρχὰς τῆς Θρησκείας,
ἡ ὁποία ὁμιλεῖ περὶ μιᾶς
καὶ μόνης ἐκκλησίας, λέγει
ὁ Δρ. Κάρολ Μπάρθ, θεω-
ρητικὸς προτεστάντης. Δε-
ξιὰ: ὁ καθηγητὴς Χριστό-
φορος Ντόουσον (καθολι-
κός) διαπιστώνει ὅτι τὸ με-
γαλύτερον ποσοστὸν τῶν
ὁρθόδοξων ἀνῆκει εἰς τὰς
κομμουνιστικὰς χώρας.

τὴν φορὰν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν
Ἀποστόλων, παρατηρεῖται μί-
α τάσις ἀντίθετος. Ἡ κίνησις τῶν
Διαμαρτυρομένων ἤρχισεν ἀπὸ
τὸ 1910 περίπου καὶ ἐκαρποφό-
ρησε τὸ 1948, ὅταν συνῆλθεν εἰς
τὸ Ἀμστερνταμ τὸ Παγκόσμιον
Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς
τὸ ὁποῖον παρέκλινθησαν ἀντιπρό-
σωποι ἀπὸ πλείστας διαμαρτυρο-
μένας καὶ ὁρθόδοξους (πλὴν τῆς
ρωσικῆς) ἐκκλησίας. Ἐπρόκειτο,
ὑπὸ μίαν ἐννοίαν, περὶ μιᾶς ἀ-
ληθῶς οἰκουμενικῆς συνόδου. Οἱ Κα-
θολικοὶ προσεκλήθησαν καὶ αὐτοὶ ἀλ-
λὰ δὲν παρέστησαν. Τὸ Συμβούλιον
συνῆλθε μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ 1954 εἰς
Ἡβανσον τοῦ Ἰλλινόϊς καὶ ἐφέτος συ-
νῆλθε κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου εἰς Ρόδον.
Τὸ Συμβούλιον θ' ἀποκτήσῃ συντόμως
ἔδραν εἰς τὴν Γενεύην.

Ἀτυχῶς, ὁ δόκτωρ Μπλαϊκ, μέλος τῆς

ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου,
ἐκφράζει τὴν θλίψιν του ἐπειδὴ τόσον
πολλοὶ διαμαρτυρόμενοι δὲν φαίνονται
νὰ ἔχουν ἰδέαν περὶ τῆς σημασίας τοῦ
Συμβουλίου καὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι
δι' αὐτοῦ ἔχει ἤδη σχεδὸν ἐπιτευχθῇ ἡ
ἐνότης τοῦ προτεσταντικοῦ κόσμου. Σκο-
πὸς τοῦ Συμβουλίου, ὑπῆρξε κατ' ἀρχὴν ἡ
δημιουργία μιᾶς «ὁμοσπονδίας» τῶν δια-
φόρων προτεσταντικῶν δογμάτων, ἡ
ὁποία θὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ
Χριστιανισμοῦ. Ἐν κατακλείδι, ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον ἰδιαίτερως ἀξίζει ἐξάρσεως, εἶναι
τὸ γεγονός ὅτι σήμερον τόσον οἱ Δια-
μαρτυρόμενοι ὅσον καὶ οἱ Καθολικοὶ ἐπι-
διώκουν τὴν ἐνότητα τοῦ χριστιανικοῦ
κόσμου.

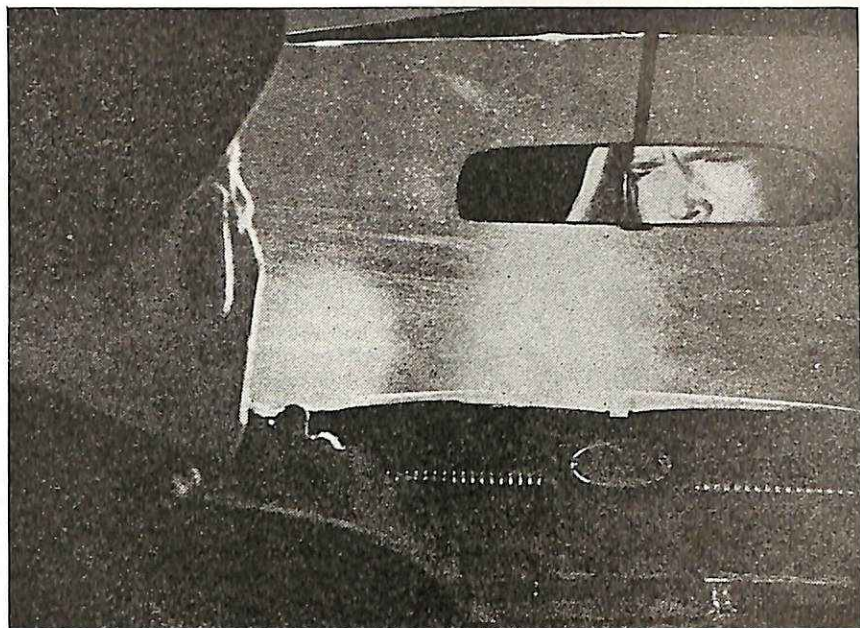
5) Τί ὑπάρχει ὀπισθεν τῆς νέας
αὐτῆς κινήσεως ὑπὲρ τῆς ἐνότητος
τοῦ Χριστιανισμοῦ;

«Δὲν μπορῶ νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ Χριστός,
ὅταν ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας Του,
ἐπέδωκε τὴν δημιουργίαν 250 αἰρέσεων.
Ὁ Θεὸς πρέπει νὰ εἶχε κατὰ νοῦν μίαν
Ἐκκλησίαν». Αὐτὰ ἦσαν τὰ λόγια τοῦ
ἐπισκόπου Χένρυ Νὸξ Σέριλλ ἐνὸς ἐκ τῶν
περιφερειακῶν προέδρων τοῦ Παγκο-
σμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ὑπάρχουν
ἐπὶ πλέον καὶ ἐντυπωσιακὰ θεολογικῆς
φύσεως ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ὁμοῦς
ὑπῆρχον ἀνέκαθεν. Ἀλλὰ σήμερον, τὸ
σημαντικώτερον εἶναι ὅτι ὁ Χριστιανι-
σμός ζεῖ ἐντὸς ἐνὸς κόσμου ἐχθρικοῦ καὶ
ἀντιμετωπίζει ἰσχυροτάτας ὑλιστικὰς
δυνάμεις. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέται λοι-
πὸν φρονοῦν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν
ἡμπορεῖ ν' ἀντεπεξέλθῃ πλέον εἰς τὴν
πολυτέλειαν τοῦ διχασμοῦ. Ὁ αἰδ. Ρό-
μπερτ Σ. Μόρς, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς
Καλιφορνίας εἶπε σχετικῶς τὰ ἑξῆς: «Ὁ
Πάπας Ἰωάννης ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀνά-
γκην τῆς στιγμῆς. Ἡ ἐκκλησία του ἀπο-
δεικνύει ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν ἕνα κοινὸν
ἔδαφος διὰ τὸν ἀγῶνα των κατὰ τοῦ ὕλι-
σμοῦ».

6) Τί ἐπιχειρήματα ὑπάρχουν ἐναν-
τίον τῆς ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐν πρώτοις ὑπάρχει κάποια μειονότης
προτεσταντικῶν δογμάτων, ἡ ὁποία ἀν-
τιτίθεται εἰς τὴν ἐνωσιν μετὰ τὰς ἄλλας Ἐκ-
κλησίας καὶ δὲν μετέχει οὐδὲ καὶ αὐτοῦ
τοῦ Παγκ. Συμβουλίου. Ἐπὶ πλέον μερικὸι
ἐκκλησιαστικοὶ παράγοντες, ἐννοοῦντες
τὴν ἐνότητα ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ὀρι-
σμένους ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν
τῆς «μιᾶς ἐκκλησίας» Παράγων τοῦ Συμ-
βουλίου ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Ἀσφαλῶς τὸ
Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν δὲν
σκοπεῖ νὰ γίνῃ ὑπερεκκλησία. Δὲν θεω-
ρεῖ καὶ ἐαυτὸ ὡς ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὡς μίαν
ὁμοσπονδίαν ἐκκλησιῶν». Ἀλλ' ἡ ὑπε-
ρεκκλησία εὐρίσκεται ἀκόμη τόσον μα-
κριὰ ὥστε νὰ μὴν ὑπάρξῃ λόγος ἀνη-
συχιῶν. Οἱ περισσότεροι ἐκκλησιαστικοὶ
ἡγέται δὲν ἐπιδιώκουν οὐδὲν ἄλλο ἢ πε-
ρισσότεραν ἐνότητα τῆς ἡδὴ ὑφισταμένης.
(Συνεχίει εἰς τὴν σελ. 53)

Μία Ύπουλος πάθησις

Πολλοί οδηγοί πάσχουν από την «τύφλωσιν των χρωμάτων» αλλά, είτε διότι δεν το γνωρίζουν ή από αδιαφορίαν, εξακολουθούν να αποτελούν σοβαρόν κίνδυνον οδικών δυστυχημάτων.

Όταν η αστυνομία συνέλαβε τον Έντγκαρ Ουίλλιαμς, τραπέζιτικόν υπάλληλον, αυτός έμεινε κατάπληκτος έπειδή το αυτοκίνητό του δεν έτρεχε με περισσότερα από 35 χιλιόμετρα την ώρα. 'Αλλ' η εκπληξίς του μεγάλωσεν ακόμη περισσότερο, όταν του είπαν ότι είχε άγνοήσει τρεις φορές τα κόκκινα σήματα. 'Όταν άργότερον προσήχθη ενώπιον του δικαστού, εξηκολούθει να διαμαρτύρεται: «Τα φώτα ήσαν πράσινα». 'Ησυχα ήσυχα ο δικαστής, έπηρε ένα μολύβι, το έκράτησε ψηλά και ζήτησεν από τον Έντγκαρ να του είπη τί χρώμα είχε. 'Ο Έντγκαρ αδιστάκτα σχεδόν είπε πως ήσαν πράσινο. 'Αλλά το μολύβι ήταν κόκκινο. 'Η διαπίστωσις ότι ήταν τυφλός ως προς τα χρώματα, συνεκλόνησε τόσο πολύ τον άτυχο Ουίλλιαμς, ώστε άμέσως παρέδωσε την άδεια οδηγού αυτοκινήτου στον δικαστή, χωρίς αυτός να του την ζητήσει. «Στο μέλλον θα οδηγή το αυτοκίνητον άποκλειστικώς ή γυναίκα μου» είπε καθώς έπλήρωνε το πρόστιμό του.

Ελάχιστοι ανακαλύπτονται

Όπως και χιλιάδες άλλοι άνθρωποι, ο Έντγκαρ δεν είχε ποτέ του υποψιασθή πως ή όρασίς του ήταν έλαττωματική ως προς τα χρώματα: Είναι πολλοί εκείνοι που δεν μαθαίνουν ποτέ ότι βλέπουν τα πράγματα διαφορετικά παρ' ότι οι άλλοι άνθρωποι. 'Ελάχιστοι ανακαλύπτονται όταν περνούν από ιατρικήν εξέτασιν εις το στράτευμα ή προκειμένου να προσληφθούν εις τους σιδηροδρόμους. Κατά το παρελθόν έπιστεύετο έν γένει ότι μόνον 10 % των άχρωματοπικών ήσαν γυναίκες. Σήμερον οι έπιστήμονες δεν είναι και τόσο βέβαιοι περί αυτού.

Ζήτημα ζωής και θανάτου

Οι περισσότεροι άσθενείς δεν διαθέτουν κανένα μέσον διά ν' ανακαλύψουν την άσθένειάν των, εκτός εάν κατά τύχην κάμουν καμμίαν παραβασιν όπως ο Ουίλλιαμς. Πρό έτών, κάποιοι άτυχής έβαφε το σπίτι του μισό κίτρινο και μισό πράσινο, πιστεύοντας πως έπρόκειτο για ένα και το αυτό χρώμα. Σφάλματα σαν κι' αυτό είναι κατ' άρχήν κομικά αλλά ήμπορούν ν' άποβούν και μοιραία. 'Ο οδηγός, ο οποίος συγχέει το πράσινο με το κόκκινο—όπως

τά 75 % των ανθρώπων που πάσχουν από την άσθένειαν αυτήν—είναι έκτεθειμένος εις τροχαία δυστυχήματα. 'Επί πλέον υπάρχουν πλήθος εργασιών εις τάς οποίας το πράσινο και το κόκκινο είναι συνώνυμα της ζωής και του θανάτου. 'Ο μηχανοδηγός πρέπει να γνωρίζει καλώς τί σημαίνουν τα σήματα αυτά. 'Ο ηλεκτρολόγος πρέπει να γνωρίζει τί χρώμα έχουν τα σύρματα που συνδέει. 'Ο φαρμακοποιός πρέπει να γνωρίζει το χρώμα της διαλύσεως που ετοιμάζει. Ούτω ένας άχρωματοπικός δεν ήμπορεί, επί πλέον, ν' άσχοληθή με την ζωγραφικήν, την εκτύπωσιν έγχρωμων εικόνων, την φωτογραφίαν, την έσωτερικήν διακόσμησιν κ.λ.π.

Εργασίαι επί του θέματος

Μέχρι πρό τινας το πρόβλημα έθεωρείτο ως άσημαντον, άκριβώς διότι έλάχιστοι εκ των πασχόντων έχουν επίγνωσιν της καταστάσεώς των. Οι έπιστήμονες ένγνώριζαν έλάχιστα. Κατά τα τελευταία όμως έτη, αί συναφείς έρευναι έπολλαπλασιάσθησαν, αί σημαντικώτεραι δέ ίσως εργασίαι είναι του δ/ρος Ντάρντελλ, διαπρεπούς Βρετανού οφθαλμιάτρου, προϊσταμένου της βρετανικής 'Υπηρεσίας 'Οφθαλμολογικών 'Ερευνών. Αυτός και οι συνεργάται του προέβησαν εις μίαν έξαιρετικώς έμπεριστατωμένην «χαρτογράφησιν» του ανθρώπινου οφθαλμού, τη βοηθεία ενός άληθώς εκπληκτικού συστήματος κατόπτρων και έμελέτησαν την κατασκευήν του οφθαλμού μιάς μεγάλης ποικιλίας ζώων, θηλαστικών, ιχθύων ή έντόμων. Διεπίστωσαν λοιπόν, ότι εκ των ζώων αυτών άλλα ήσαν ευαίσθητα εις ώρισμένα μόνον χρώματα, ένθ' άλλα ή-

μπορούσαν να διακρίνουν χρώματα τα όποια ο άνθρωπος δεν ήμπορεί να διακρίνη. Ούτω, ή μέλισσα λ.χ. ήμπορεί να διακρίνη το υπεριώδες φώς το όποιον είναι διά τον άνθρωπον άόρατον, χάρις εις την διαφορετικήν κατασκευήν της «χρωστικής ουσίας» του οφθαλμού.

Αι κυριώτεραι μορφαι

Επί τη βάσει των εργασιών του, ένας άλλος έπιστήμων, ο δρ Ράστον, του Καίμπριτζ, μαζί με τον συνάδελφόν του Ρ. Ουήλ, από το Λονδίον, συνέχισαν τάς έρεύνas και διεπίστωσαν ότι ο άνθρωπινος οφθαλμός διαθέτει στοιχεία καθιστώντα αυτά ίκανόν να διακρίνη το πράσινον φώς ως έπίσης και άλλα, δια να διακρίνη το κόκκινον. Μέχρι στιγμής δεν άνεκαλύφθησαν τα στοιχεία εκείνα που του επιτρέπει να διακρίνη το ίδιον φώς. 'Από το σημείον αυτό, ξεκινώντας, ο Ράστον ήμπορεσε να καθορίση την αίτιαν των κοινότερων μορφών άχρωματοπίας.

Ούτω, ή π ρ ω τ ο ν ο π ί α, σύγχυσις του έρυθρού και του πράσινου έν συνδυασμώ με άναισθησίαν εις το κόκκινο φώς, ώφέιλετο εις έλλειψιν στοιχείων ευαίσθητων εις το έρυθρόν χρώμα.

'Η δευτερονοπία, είναι το αυτό, αλλά με την διαφοράν ότι ο πάσχων ήμπορεί να διακρίνη το κόκκινον φώς. Αιτία ή άπουσία στοιχείων ευαίσθητων εις το πράσινον χρώμα.

Και ή τ ρ ι τ α ν ο π ί α, ή σπανιωτέρα όλων, χαρακτηρίζεται από σύγχυσιν μεταξύ των κυανών και των κίτρινων χρωμάτων. 'Οφέιλεται πιθανώς εις πάθησιν ή έλλειψιν των στοιχείων των ευαίσθητων εις το ίδιον—όπως υποθέτουν—χρώμα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Οι αντιξοότητες των καιρών δεν έμπόδισαν τους Βερολινέζους να γιορτάσουν και φέτος το μεγάλο γεγονός του κινηματογράφου—το έννατο διεθνές Φεστιβάλ. Για τους Γερμανούς και τους πολλούς ξένους, που συγκεντρώνονται κάθε χρόνο την ίδια εποχή στο Βερολίνο, το Φεστιβάλ τουτο έγινε πιά παράδοση. 'Η «Μπερλινάλε» ύψώθηκε στην πρώτη σειρά των διεθνών εκδηλώσεων του είδους.

Από τις 26 'Ιουνίου μέχρι τις 7 'Ιουλίου το πολυάριθμο κοινό χάρηκε ένα ποσοτικά και ποιοτικά πλούσιο πρόγραμμα: κλασσικές και σύγχρονες ταινίες, διαλέξεις, γιορταστικές εκδηλώσεις κ.ά. Σαράντα έξ έθνη άπ' όλες τις γωνιές της γής—ανάμεσα τους και ή 'Ελλάδα—πήραν μέρος σ' αυτή την 'Ολυμπιάδα του φίλμ. Σύμπτωμα του «ψυχρού πολέμου»: τα άνατολικά κράτη δεν άντιπροσώπευθησαν.

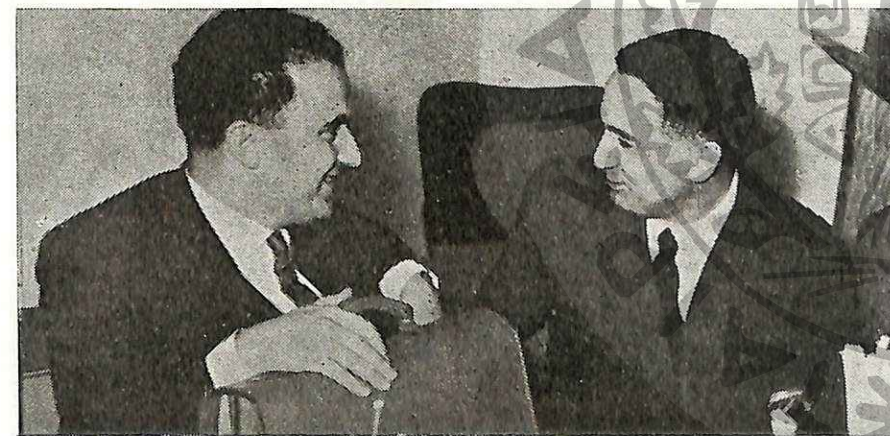
Δεν ήταν βέβαια εξαντλητική ή παρουσίαση της διεθνούς κινηματογραφικής παραγωγής. 'Αλλά στο κοινό του Φεστιβάλ δόθηκε μιά καλή ιδέα για τις καλλιτεχνικές τάσεις σε διάφορους τομείς και γεωγραφικούς χώρους. 'Ότι ή προβολή των αισθητικών έπιτευγμάτων συνδέθηκε με έντυπωσιακή ρεκλάμα και έμπορικό θόρυβο, είναι άυτονόητο. Στα πλαίσια της σημερινής οικονομίας το φίλμ είναι καλλιτέχνημα και έμπόρευμα συνάμα.

'Ενας άντικειμενικός άπολογισμός πρέπει φυσικά να στηριχθή σε αισθητικά κριτήρια. 'Από την άποψη αυτή είναι άπαράτητη ή διάκριση ανάμεσα στις αξιολογες ταινίες και σ' εκείνα τα φίλμ, που και στην καλύτερη περίπτωση, δεν ξεπερνούν τα σύνορα της μετριότητας. Πριν έκφράσω τις κρίσεις μου για την πρώτη κατηγορία, θέλω να άπαριθμήσω τις ταινίες της δεύτερης ομάδος.

Μετριώτατα φίλμς

Το γερμανικό φίλμ «...Κι' όλ' αυτά Δευτεριάτικα», βγαλμένο από την κωμωδία του Πρίστλεϋ «'Η σκανδαλώδης υπόθεση του κ. Kettle και της διδος Μοον», άποτελεί μιά φάρσα κακής ποιότητας. Πολύ άφελές το φίλμ του 'Ιράν «Το σπασμένο φυλαχτό». Το ίδιο και ή δική μας ή «'Αστέρω», που άντιπροσώπευσε τον ελληνικό κινηματογράφο, χωρίς να άφήση δυστυχώς τις καλύτερες έντυπώσεις. Καλοπροαίρετη, αλλά κακότεχνη ή Ινδική ταινία «Το ίερό νησί». 'Εκπλη-

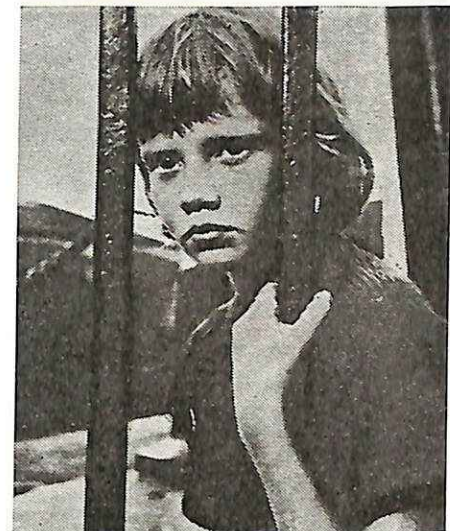
«Ο κ. Παύλος Τζεργιάς και ό δέν Βερολινώ Προξένος της Ελλάδος κ. Σωσίδης (δεξιά), ό όποιος καταβάλλει άξιεπαίνους προσπαθείας διά την προβολήν της πνευματικής παραγωγής της χώρας μας εις το έξωτερικόν».

κτικά κακόγουστο το φιλλανδικό φίλμ «Σβέν Ντούφβα». 'Αστοχο πείραμα το άυστριακό «Πανόπτικον 1959». Μέτριο, αλλά καλοπαιγμένο, το Ιρλανδικό «'Ο Γολιάθ του Γκαλουαίη». Χωρίς πειστική ένταση το άγγλικό άστυνομικό «'Η πολιορκία του Πίντογκουτ». Προσεγμένο, αλλά χωρίς ποιητική πνοή το σουηδικό «'Ο άμαξός του θανάτου», βγαλμένο από το γνωστό βιβλίο της Λάγκερλεϋ. Ξεπερασμένος στρατιωτικός ρομαντισμός στο Ισπανικό «'Αέκα τουφέκια περιμένουν». 'Ανιάρη ή βραζιλιανή «'Αγάπη στο Ρίο». Κακή έπεξεργασία γνωστού θέματος στο «Ξέσπασμα των αισθημάτων» του Μεξικού.

Βραβεία εις ταινίας και ήθοποιους

Περνώ τώρα στις αξιολογες ταινίες. Το φίλμ της 'Αργεντινής «'Ιπάρξεν οι ξένοι» έχει κάποιες προθέσεις κοινωνικής κριτικής, που δεν πραγματοποιούνται όμως με συνέπεια. Το Ιταλικό φίλμ «'Αλνέκο στην άβυσσος»—φαινομενικά πολεμικό, στο βάθος θρησκευτικό—άναφέρεται στην μάχη του ανθρώπου για την κατάκτηση του νοήματος της ζωής. 'Αξιοπρόσεκτο και το γερμανικό έργο «Το υπόλοιπο είναι σιωπή», άν και ή πραγματοποίηση της κεντρικής του ιδέας—ή παρουσίαση του 'Αμλετ σε μοντέρνα μορφή—χωλαίνει. Πολύ καλό στο είδος του το άγγλικό «Tiger bay» με την έξαιρετη μικρή Μίλς, που δίκαια πήρε βραβείο για την ήθοποιά της. 'Η γαπωνέζικη ταινία «Το κρυφό όχυρό» έχει σκηνές σαιχηρικού μεγαλείου και αξίζει το βραβείο της 'Επιτροπής της Διεθνούς 'Ομοσπονδίας του Κινηματογράφου Τύπου και την «'Αργυράν 'Αρκτον» για την σκηνοθεσία, που της δόθηκε. 'Η δεύτερη γαπωνέζικη συμβολή στο φεστιβάλ «'Ο γυμνός ήλιος» δεν φτάνει βέβαια στο επίπεδο του «Κρυφού 'Οχυρού», αλλά έχει πρόσθετες καλές προθέσεις. 'Απολαυστικοί ο Ζέν Γκαμπέν στο γαλλικό φίλμ «'Αρχιμέντ Λέ Κλοσάρ» και ή Σίρλεϋ Μάκ Λαιν στην άμερικανική κωμωδία «Ρώτησε κάθε κορί-

'Η μικρά Μίλς, ή όποια έβραβεύθη διά την ήθοποιάν της στο άγγλικό φίλμ «Tiger Bay». Κάτω. 'Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη στο φίλμ «'Αστέρω».

τσι». Κι' οι δυο βραβεύθηκαν για την ήθοποιά τους. Χωρίς βραβείο έμεινε δυστυχώς το όλλανδικό φίλμ «Το χωριό στο ποτάμι», άν και άφησε πάρα πολύ καλές έντυπώσεις.

Την «Χρυσήν 'Αρκτον» πήρε, όπως περιμέναμε όλοι, το γαλλικό φίλμ «Οι έξάδελφοι». Στο κέντρο της ταινίας αυτής στέκονται δυο νέοι με δολότελα διαφορετικούς χαρακτήρες και βασικά αντίθετες άντιλήψεις. 'Ο σοβαρός, μελετηρός και ψυχικά εύθραυστος Σαρλ είναι ή προσωποποίηση της άγνότητος, ένθ' ο έξάδελφός του Πάολ άποτελεί τυπικό εκπρόσωπο εκείνων των κύκλων της νεολαίας, που σπαταλούν την ζωή τους σε όργιαστικές εκδηλώσεις κυνικού σνομπισμού. Μιά γυναίκα δίνει την άφορη για την άναπόφευκτη σύγκρουση των δυο νέων. 'Από την σύγκρουση βγαίνει νικητής ο Πάολ. Μά ή νίκη του είναι μόνο φαινομενική, γιατί Ισοδυναμεί με ήθική αυτοκαταδίκη. 'Ο Κλωντ Σαμπρόλ έπεξεργάστηκε το θέμα με καθαρά κινηματογραφικά μέσα και του έδωσε πειστική δύναμη. 'Ισως είναι υπερβολικός και σχηματικός ο Ισχυρισμός, ότι τα έργα του Σαμπρόλ πρέπει να θεωρηθούν σαν το «νέο κύμα»—αυτή είναι ή έκφραση, που άρχίζει να καθιερώνεται—του γαλλικού κινηματογράφου. Γενόμεναι όμως, πως οι δυνατότητες του νέου αυτού δημιουργού δεν έπιτρέπεται να υποτιμηθούν.

'Ότι το ελληνικό φίλμ δεν ήκανοποίησε το άπαιτητικό κοινό του Φεστιβάλ, σημείωσα παραπάνω. 'Η «'Αστέρω» είναι ίσως «έμπορική» στην 'Ελλάδα, δεν εκπληρώνει όμως τις καλλιτεχνικές προϋποθέσεις για την εκπροσώπηση του ελληνικού κινηματογράφου στο έξωτερικό.

ΠΑΥΛΟΣ Ν. ΤΖΕΡΓΙΑΣ

Ο διαπρεπής Έλληνας καρκινολόγος του οποίου η μέθοδος διαγνώσεως του καρκίνου της μήτρας αποτελεί σήμερα εις την Αμερικανικήν τὴν πλέον διαδεδομένην καὶ ἀσφαλὴν τρόπον διαγνώσεως τῆς ἐπαλάττου νόσου.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Εἰς τὴν Βηθεσδά τῆς Μαίριλαντ (ΗΠΑ) καὶ ἐντὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγιεινῆς, ἐνὸς ἀπεράντου οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος, λειτουργεῖ καὶ στεγάζεται, εἰς ἓνα ἀπλοῦν σχετικῶς οἰκημα, γνωστὸν μὲ τὰ στοιχεῖα 19, τὸ Ἐθνικὸν Ἀντικαρκινικὸν Ἰνστιτούτον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐν ἑκ τῶν ἐξοχωτέρων ἱατρικῶν ἱδρυμάτων τοῦ κόσμου, μεταξὺ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μὲ τὴν καταπολέμησιν τῆς «νόσου τοῦ αἰῶνος». Διευθυντὴς καὶ σχεδὸν ἀπόλυτος ἀρχὴν τοῦ Ἰνστιτούτου, τοῦ ὁποῖου αἱ αἰθούσαι βρῖθουν ἀπὸ ποντικούς—πειραματόζωα, ἐγκλωβισμένους μέσα σὲ γυάλες, εἶναι ὁ δόκτωρ Τζὼν Χέλλερ, ἓνας συμπαθητικὸς καὶ εὐπροσέγγηρος ἐπιστήμων, ἡλικίας 34 ἐτῶν. Ἰδού μερικὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα—«ἀνακοινωθέντα» τοῦ ἀγώνος κατὰ τοῦ καρκίνου, τὰ ὁποῖα ὁ δόκτωρ Χέλλερ ἔδωκε προσφάτως εἰς τὴν δημοσίωσιν:

α) 450.000 Ἀμερικανοὶ προσβάλλονται κατ' ἔτος ἀπὸ καρκίνον καὶ ἀπ' αὐτοὺς ὑποκύπτουν οἱ 260.000. Οὕτω ὁ καρκίνος καθίσταται ὁ μεγαλύτερος φονεὺς ἀνθρώπων, μετὰ τὰς καρδιακὰς καὶ ἀρθρικές παθήσεις. β) Ὁ καρκίνος τῶν πνευμόνων εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσεται ταχύτερον ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν τῆς νόσου, θεραπεύεται δυσκολώτερον καὶ φονεὺς κάθε χρόνον 35.000 Ἀμερικανούς, ἑκ τῶν ὁποίων 85%

εἶναι ἄνδρες. γ) Κατόπιν μιᾶς συνεχοῦς ἀσκήσεως τῶν κρουσμάτων, ἐπὶ 50 ἐτη, ἡ λευχαιμία εἰς τὸν Βορρᾶν ἔχει περιορισθῇ ἐνῶ αἱ περιπτώσεις εἰς τὸν Νότον τῶν Η.Π.Α. ἐξακολουθοῦν νὰ πολλαπλασιάζονται.

Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν ἐπιτύχει ἄρκετὰ πράγματα εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν κατὰ τῆς νόσου. Ὅπως λέγει ὁ δόκτωρ Χέλλερ, σήμερον ἐπὶ τριῶν καρκινοπαθῶν σώζεται ὁ εἰς, ἥτοι θεραπεύεται ἡ λαμβάνει παράτασιν ζωῆς διὰ μίαν πενταετίαν ἢ καὶ περισσότερον. Μέχρι πρό τινος ἀκόμη, ἐσώζετο μόνον εἰς ἐπὶ τεσσάρων. Χάρις εἰς τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καὶ τὴν κατάλληλον θεραπείαν εἶναι δυνατὴ ἡ διάσωσης τῶν 50 % τῶν καρκινοπαθῶν. Ἐκ τῶν 260.000 οἱ ὁποῖοι κάθε χρόνον ἀποθνήσκουν ἀπὸ καρκίνον εἰς τὰς Η.Π.Α., οἱ 75.000 κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, «πηγαίνουσι ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀπαθείας ἢ τοῦ φόβου τῶν νὰ ὑποβληθῶν εἰς θεραπείαν.

Τὰ τρία ἐρωτήματα

Ἡ ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς νόσου, τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβε τὸ ὡς ἄνω ἱδρυμα εἶναι πρωτοφανὴς εἰς τὰ ἱατρικὰ χρονικά. Ὅταν ὁ δρ. Χέλλερ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ τοῦ 1948 ἐλάμβανε ἀπὸ τὸ Κράτος ἑτησίαν ἐπιχορήγησιν 14 ἐκ. δολλαρίων. Κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος ἔλαβεν ἐνίσχυσιν 75 ἐκ. καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον οἰκονομικὸν ἔτος ἡ ἐνίσχυσις ἔφθασε τὰ 100 ἐκ. δολάρια. Τὸ ἱδρυμα ἀπασχολεῖ 675 ὑπαλλήλους, ἱατροὺς κ.λ.π. ἐπιφορτισμέ-

τροφῆς οὕτως εἰπεῖν, μεγαλυτέραν τῆς κανονικῆς, ἀναπαράγονται ταχύτατα καὶ ἐνωρίτατα καὶ ἀποθνήσκουν ἐπίσης ἐνωρίς.

Ἀνώμαλα κύτταρα ὑπάρχουν καὶ εἰς τοὺς ὑγιεῖς

Ποῦ ὀφείλεται ὁμως ἡ παρουσία τῶν καρκινωματικῶν κυττάρων; Ἐν προκειμένῳ οἱ ἐπιστήμονες δὲν ἡμποροῦν νὰ συμφωνήσουν. Ὁ δρ. Σάμουελ Γκράφ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολοῦμπια, ἔχει τὴν ἐξῆς γνώμην: ὅλα τὰ καρκινωματικὰ κύτταρα εἶναι προϊόντα μεταβολῶν—ὀφειλομένων εἰς πλῆθος γνωστῶν παραγόντων: κληρονομικὰ ἐλαττωματικὰ γένη, ἀκτινοβολία ἀπὸ ἀκτίνων Χ ἢ γάμμα, ὑπεριώδεις φῶς, χημικοὺς παράγοντας, περιλαμβανομένων καὶ πολλῶν ὑδρογονανθράκων, φυσικὸν ἐρεθισμὸν τῶν ἱσθῶν καὶ ἀσφαλῶς, εἰς ὠρισμένα, τοῦλάχιστον, εἶδη ζωικοῦ καρκίνου καὶ εἰσβολὴν κάποιου ἰοῦ. Πιθανὸν ὁμως καὶ νὰ ὑπάρχουν ἄλλοι, ἀγνωστοὶ παράγοντες...

Ἄλλοι ἄνθρωποι παθαίνουν καρκίνον καὶ ἄλλοι, εὐτυχῶς οἱ περισσότεροι, ὄχι. Τίθεται λοιπὸν τὸ ἐρώτημα: Ὑφίστανται ἡλλοιωμένα κύτταρα καὶ εἰς τὸν ὄργανισμόν τῶν μὴ καρκινοπαθῶν; Ἀσφαλῶς, ἀπαντᾷ ὁ διδάσκαλος καρκινολόγος δρ. Τζὼρτζ Μούρ, ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησεν ἀνώμαλα κύτταρα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦσαν κάλλιστα νὰ εἶναι προκαρκινωματικῆς μορφῆς, εἰς τὸ αἷμα ἀτόμων ὑγιῶν πάσης ἡλικίας. Ἐχεῖ τὴν γνώμην ὅτι εἰς τὸ σῶμα παντὸς ζώου

ἓκ μιᾶς σειρᾶς δραματικῶν πειραμάτων ἐπὶ ἐθελοντῶν φυλακισμένων, τὰ ὑγιᾶ ἄτομα ἔχουν φυσικὴν ἀνοσίαν εἰς τὰ καρκινωματικὰ κύτταρα ἄλλων ἀτόμων. Ἐνῶ τὰ ἄτομα τὰ πάσχοντα ἀπὸ προχωρημένον καρκίνον δὲν ἔχουν ἀνοσίαν οὐδὲ ἀπέναντι τῶν ἰδίων τῶν κυττάρων ἢ κυττάρων ἄλλων καρκινοπαθῶν ἀτόμων.

Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων εἶναι ἀγνωστον τὸ διατὶ παραλύει ἡ ἀντικαρκινικὴ ἀμύνα τοῦ ὁργανισμοῦ. Πολλοὶ μεγάλοι ἱατροὶ παραδέχονται κάποια κληρονομικὴν προδιάθεσιν. Ἄλλ' ἀσφαλῶς εἶναι καταστρεπτικὸς ὁ συνδυασμὸς ἐνὸς χημικοῦ καρκινογόνου καὶ τοῦ φυσικοῦ ἐρεθισμοῦ—ὡς ἀπεδείχθη πλειστάκις ἐπὶ καπνοδοχοκαθαριστῶν καὶ ἄλλων ἐργατῶν, ἐκτεθειμένων εἰς βλαβερὰς ἀναθυμιάσεις.

Τὸν μεταδίδει ἴσως;

Σήμερον, λέγει ὁ δόκτωρ Χέλλερ, αἱ σπουδαιότεραι περὶ τὸν καρκίνον ἐρευνᾶ ἀφοροῦν τὴν μελέτην τῶν ἰῶν ὡς πιθανῶν αἰτίων». Ἀπὸ τοῦ 1911 ἥδη, ὁ δρ. Πέυτον Ροῦς εἶχεν ἀποδείξει ὅτι ἓνας καρκίνος (σάρκωμα) εἰς τὰ κοτόπουλα προκαλεῖται καὶ ἡμπορεῖ νὰ μεταδοθῇ δι' ἰοῦ. Ἀργότερον διεπιστώθη ὅτι ἰοὶ προὔκλουν καὶ ἄλλου εἶδους ὄγκους εἰς τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα. Ἀλλὰ τὸ χάσμα μεταξὺ ζῶων καὶ ἀνθρώπου ἐφαίνετο ἀγεφύρωτον. Τότε ὁ δρ. Τζὼν Μπίτνερ, τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μινεσώτας ἀπέδειξεν ὅτι εἰς ὠρισμένα ποντίκια, ὁ καρκίνος

βέβαιος, δὲν εἶναι παρὰ μόρια ἰῶν τῆς λευχαιμίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ δύσπιστοι ὁμως ἀναζητοῦν περισσότερας ἀποδείξεις.

Ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ θεραπεία

Τελευταίως, πολλοὶ ἐπιστήμονες ἔχουν ἄρκετὰ προχωρήσει καὶ εἰς τὴν ἐρευναν τῶν κυττάρων τῶν χρωμοσωμάτων, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν ἀποτελοῦνται ἀπὸ θεοξυριβοπυρηνικὸν ὀξύ, ἢ DNA. Ἀλλὰ πολλοὶ ἰοὶ ἀνθρωπίνων ἀσθενειῶν ἔχουν πυρηνὰς ἀποτελουμένους ἀπὸ μίαν μορφήν DNA. Ἔτσι οἱ ἐπιστήμονες στρέφουν τὰς ἐρεῖνας τῶν καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

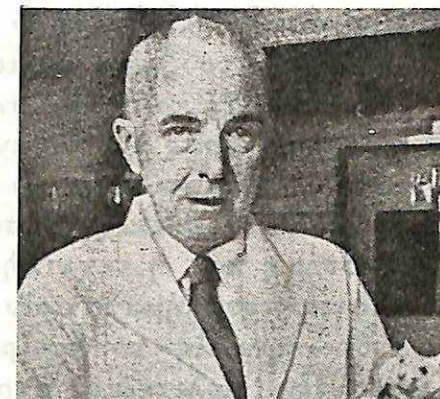
Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάγνωσιν, τὴν θεραπείαν καὶ τὴν ἱασιν τοῦ καρκίνου, ὁ δρ. Χέλλερ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ καταπληκτικότερα ἐξέλιξις ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ χημειοθεραπεία—ἥτοι ἡ θεραπεία τῆς νόσου διὰ φαρμάκων. Ἀλλὰ πρὶν ὁ ἱατρός πλήρῃ τὴν ἀσθένειαν, πρέπει, κατὰ πρῶτον, νὰ τὴν διαγνώσῃ καὶ νὰ τὴν ἐντοπίσῃ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κάποτε δὲν γίνετο παρὰ πολὺ ἀργά. Καὶ ἐν προκειμένῳ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέροντος εἶναι αἱ ἐργασίαι τοῦ ἑλληνικοῦ καταγωγῆς ἱατροῦ δόκτορος Γεωργίου Παπανικολάου, ἐτῶν 76, τοῦ ἱατρικοῦ Κολλεγίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κόρνελ, ἐπινοητοῦ ἰδίας καὶ ἀπολύτως ἀσφαλούς μεθόδου ἐγκαίρου διαγνώσεως τοῦ καρκίνου τῆς μήτρας. Προσπάθειαι ἐπινοήσεως μιᾶς μεθόδου αἰματοσκοπικῆς διαγνώσεως τῆς νόσου (πλὴν φυσικὰ τοῦ καρκίνου τοῦ αἵματος, τῆς λευχαιμίας δηλαδή) ἀπέτυχαν μέχρι στιγμῆς, οἱ δὲ ἱατροὶ ἐξακολουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς παλαιὰς, πατροπαράδοτους μεθόδους, τὴν ἀκτινογραφίαν, τὸ τέστ «Πάπ» ὅπως ἀποκαλοῦν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸν κ. Παπανικολάου, τὴν ἐξωτερικὴν ἐξέτασιν καὶ διάφορα ἐργαλεῖα, ὅπως τὸ πρωκτοσκόπιον καὶ τὸ βρογχοσκόπιον.

Συνήθως, πατροπαράδοτος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ καὶ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας: Διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ δι' ἀκτίνων Χ. Εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, οἱ καρκινολόγοι πρέπει νὰ ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ παρατείνουν τὴν ζωὴν τῶν πελατῶν τῶν ἐπὶ πέντε ἢ δέκα τὸ πολὺ ἐτη.

Ραδιοϊσότοπα καὶ χειρουργεῖς

Ἡ χειρουργικὴ καθ' ἑαυτὴν ἔχει κάμει προόδους τῶσον μεγάλας, ὥστε πολλοὶ αὐθενταὶ πιστεύουν ὅτι ἔχει δώσει πλέον σχεδὸν ὅ, τι ἤδυνάτο νὰ δώσῃ.

Οὕτω, ὁ μεγάλος καρδιοχειρουργὸς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μινεσώτας Οὐώλτον Λίλλχεϊ ἀνέπτυξεν ἀξιοθαύμαστον ἐπαγγελματικὴν δραστηριότητα, μετὰ τὸ 1950, ὅποτε δι' ἐγχειρήσεως τοῦ ἀφῆρεσαν ἓνα λυμφοσάρκωμα καὶ ἱστὸς εἰς μεγάλην ποσότητα. Ἐξ ἄλλου ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν ἐπινοοῦνται καὶ νέοι τρόποι χορηγήσεως μεγαλυτέρων «δόσεων» ἀκτινοβολίας εἰς τὰ πλέον δυσπρόσιτα μέρη τοῦ σώματος. Παράδειγμα αἱ βόμβες κοβαλτίου, ἱσχυρότατα μηχανήματα ἀκτίνων Χ, καθὼς καὶ ἰδιοφνεῖς τρόποι ἐμφυτεύσεως ραδιοϊσοτόπων ὅπως τὸ ἱρίδιον 192 καὶ τὸ ὑπτιρον 90 ἐπὶ ὄγκων. Ἐπὶ πλέον ἡ φαρμακευτικὴ ἔχει προσδεύσει τῶσον πολὺν, ὥστε ἀνακουφίζει τοὺς πόνους καὶ, κατὰ κανὸνα, παρατείνει τὴν ζωὴν τῶν 60 % τῶν πασχόντων ἀπὸ καρκίνον τῶν πνευμόνων, τοῦ στήθους, τῶν ὠθηκῶν ἢ τοῦ προστάτου, καθὼς ἐπίσης καὶ τῶν πασχόντων ἀπὸ

Ἄνω: Ὁ δόκτωρ Πέυτον Ροῦς ἀπέδειξε ὅτι ὁ καρκίνος δύναται νὰ μεταδοθῇ δι' ἰοῦ. Εἰς τὸ μέσον: Ὁ ἱατρός Σάμ Φόρμπερ τοῦ Ἀμερ. Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι πεπεισμένος ὅτι καὶ οἱ ὕγιεις φέρουν σὲ ὑποτυπώδη κατάστασιν καρκινογόνα κύτταρα μὴ δυνάμενα νὰ βλάψουν παρὰ εἰς δεδομένην στιγμὴν ὅποτε καὶ παρουσιάζεται ἡ ἀσθένεια λέγῳ ἀδυναμίας τοῦ σώματος νὰ καθυλώσῃ καὶ ἐξουδετερώσῃ τὰ ἐπαναστατοῦντα κύτταρα. Κάτω: Ὁ δόκτωρ Λουδοβίκος Γκρός ποὺ ἐπέτυχε νὰ ἀναπτύξῃ ὄγκους εἰς νεογέννητα ποντίκια δι' ἐνέσεως ἰῶν προερχομένων ἀπὸ λευχαιμικὰ ποντίκια.

λευχαιμικὴν ἢ τὴν νόσον τοῦ Χότζκιν. Ὅθεν, μετὰ τῶν ἱατρῶν ἐπικρατεῖ μεγάλη αἰσιοδοξία διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου. Δυσκολωτάτη ἀτυχῶς, εἶναι ἡ πρόληψις ἀκόμη καὶ τῶν ἀπλουστερόν μορφῶν τοῦ καρκίνου, διότι οἱ ἱατροὶ, ὡς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἐνδειξιν περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατόν νὰ προληφθῇ ἡ ἐπάρατος νόσος.

Ἡ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΛΛΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΩΣ

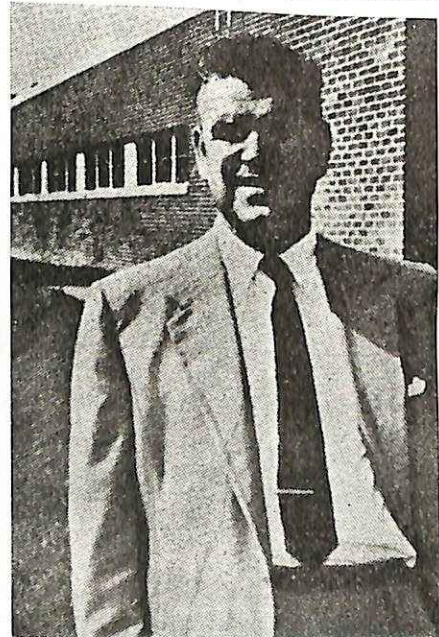
νοὺς μὲ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν συντονισμόν πρὸς τὰς ἰδικὰς τῶν ἐρεῖνας καὶ τῶν ἐργασιῶν χιλιάδων ἄλλων ἐρευνητῶν ἐργαζομένων ἀνεξαρτήτως...

Οἱ ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τῆς νόσου ἐπιστήμονες, πρέπει ν' ἀποκριθῶν εἰς τὰ ἐξῆς τρία δυσκολώτατα ἐρωτήματα: 1) Τί εἶναι ὁ καρκίνος καὶ ποῖα εἶναι τὰ αἰτία του; 2) Τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐνωρίτερον καὶ καλλίτερον ἀντιληπτὸς καὶ νὰ θεραπευθῇ; 3) Τίνι τρόπῳ ἡμπορεῖ νὰ προληφθῇ;

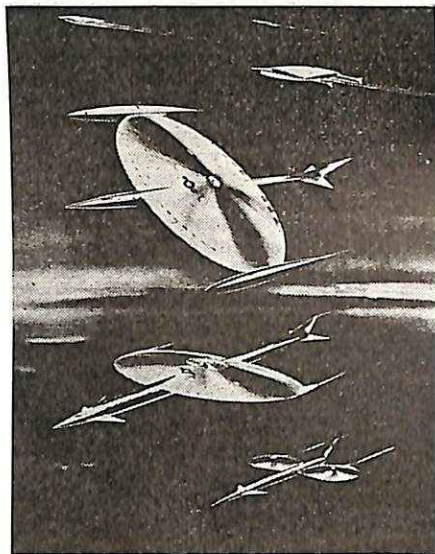
Οἱ ἐμπεριγνώμονες ἔχουν σχεδὸν συμφωνήσει ἐπὶ τοῦ τί εἶναι ὁ καρκίνος. Πρῶτον, δὲν εἶναι μί α ἀσθένεια, ὅπως ἀκριβῶς ἡ «μόλυνσις» δὲν εἶναι μί α ἀσθένεια. Οἱ καρκίνοι προκαλοῦν θραύσεις εἰς τὸ φυσικὸν καὶ τὸ ζωικὸν βασιλεῖον. Εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναπτύσσονται 200—300 εἶδη, καίτοι τὰ 90% τῶν καρκίνων τοῦ ἀνθρώπου ἀνήκουν εἰς 30 κοινὰς κατηγορίας. Οὕτω, ὁ ὅρος «καρκίνος» εἶναι συλλογικός. Ἐπίσης συμφωνοῦν σχεδὸν ὡς πρὸς τὸ ὅτι ὁ καρκίνος, ὅπουδήποτε ἐμφανισθῇ, εἶναι κατὰ βάσιν ὁ αὐτός: Πρόκειται περὶ μιᾶς ἀναπτύξεως κυττάρων τὰ ὁποῖα ἐπανεστάτησαν ἐναντίον τοῦ αὐστηροῦ χημικοῦ ἐλέγχου τοῦ σώματος. Συνήθως αἱ ὁρμόναι καὶ τὰ ἐνζύμα συνεργάζονται καὶ ρυθμίζουν τὴν ἰσορροπημένην ἀνάπτυξιν τῶν κυττάρων. Ὅπου ἐμφανισθῇ καρκίνος, τὰ ἄρρωστα κύτταρα πολλαπλασιάζονται μὲ ταχύτητα χιονοστιβάδος. Τὰ κύτταρα αὐτὰ καταναλίσκουν ἀναλόγαν «κυτταρικῆς»

ἀναπτύσσονται πάντοτε τοιαῦτα κύτταρα, ἀλλὰ συνήθως ὁ ἀμυντικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ σώματος εἶναι ἄρκετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ τὰ ἐξουδετερώσῃ. Ὡς ἀπεδείχθη

Ὁ δόκτωρ Χέλλερ διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Η.Π.Α.

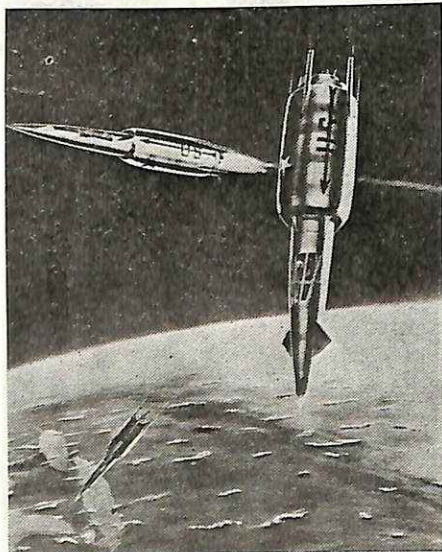

‘Αφ’ ὅτου ἐξετοξεύθη ὁ πρῶτος δορυφόρος περίξ τοῦ πλανήτη, ἡ φαντασία τῶν ἀνθρώπων ἐπρωχώρησεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε νὰ ἀναμένεται, ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ἡ ἐξαπόλυσις τῶν πρῶτων ἀστροναυτῶν εἰς τὸ διάστημα. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ ἐπιχειρήσις αὐτὴ θὰ βραδύνη. Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνικὴ ἔχουν νὰ ἐπιλύσουν τεράστια προβλήματα πρὶν ἀποτολμηθῇ ἡ ἀποστολὴ ἀνθρώπων εἰς τὸ ἄπειρον. Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, στρατιὰ εἰδικῶν ἀσχολεῖται μὲ τὴν νέαν ἐπιστήμην τῆς Ἀστροναυτικῆς, ἐνῶ οἱ καλλίτεροι σχεδιασταί, αἰωρούμενοι κάπου μεταξὺ φαντασίας καὶ πραγματικότητος, παρουσιάζουν εἰς τὸ κοινὸν τὰ διαστημόπλοια τοῦ μέλλοντος.

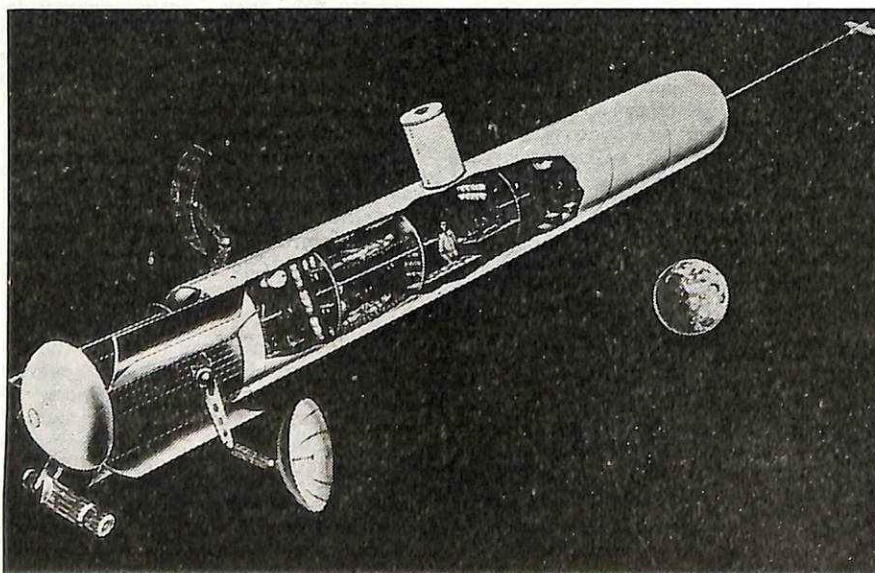

Ὁ φανταστικὸς ἱπτάμενος δίσκος ἔγινε τώρα φανταστικὸ διαστημόπλοιο.

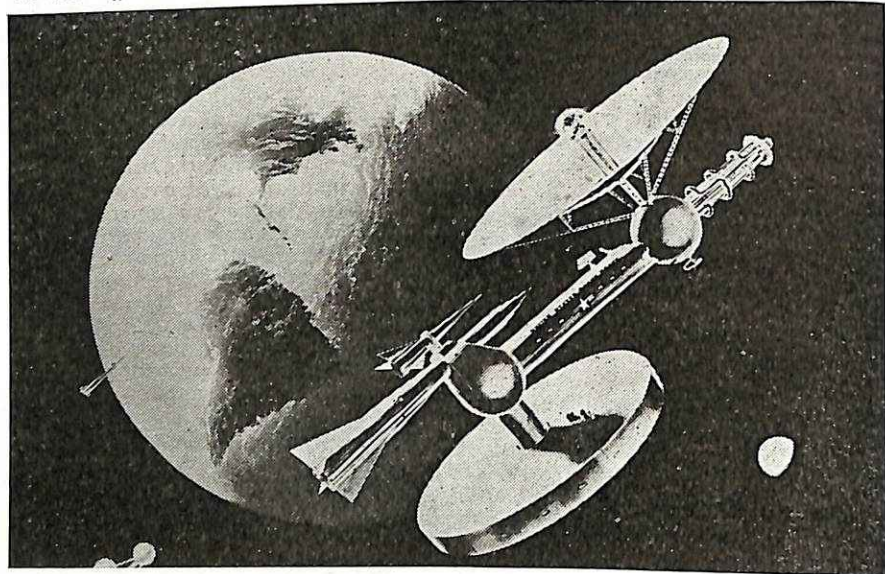
Διαστημόπλοιο μὲ ἓνα ἐπιβάτην πού θὰ τὸν ἐπιναφέρει ἀσφαλῶς εἰς τὴν Γῆν.

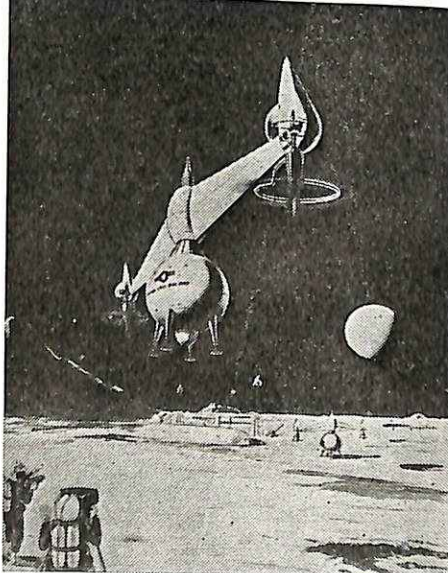
Μετεωρολογικὸς σταθμὸς τοῦ διαστήματος μήκους 11 μέτρων καὶ βάρους 65.000 λιβρῶν πού θὰ κινεῖται μὲ αὐτοκίνητη ἐνέργειαν διὰ τὴν πρόβλεψιν τοῦ καιροῦ.

Ἐφωδιασμένο μὲ τηλεοπτικὰ μηχανήματα τὸ κατωτέρω σκάφος θὰ μεταδίδῃ ἀπὸ τὸ διάστημα εἰκόνες καὶ ἐπιστημονικὰ στοιχεῖα πού θὰ λαμβάνονται εἰς τὴν Γῆν.

Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ προσγειοῦνται τὰ σκάφη εἰς τοὺς ἄλλους πλανήτας...

ΑΠΕΤΥΧΕΝ ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΗΣ ΚΕΡΑΛΑ

Ἡ Πολιτεία τῆς Κεράλα καταλαμβάνει μίαν στενὴν παραλιακὴν λωρίδα, μήκους 360 μιλίων εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν ἐσχάτιν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου. Ἐκτάσεως 15.000 τετραγωνικῶν μιλίων, κατοικεῖται ἀπὸ πληθυσμὸν 15 εκατομμυρίων καὶ ἔχει ὡς πρωτεύουσάν τὴν Τριβάνδρου.

Ἡ κατάληψις τῆς ἐξουσίας

Ἡ ἀρχὴ τῶν σημερινῶν γεγονότων πρέπει ν’ ἀναζητηθῇ εἰς τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1957 κατὰ τὰς ὁποίας οἱ κομμουνισταὶ ἐπέτυχον τὸ 35 ο/ο τῶν ψήφων τῆς τοπικῆς Βουλῆς μὲ 61 ἔδρας ἐπὶ 127. Χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν μερικῶν ἀνεξαρτήτων, τὸ Κ.Κ. ἐσχημάτισεν Κυβέρνησιν μὲ πλειοψηφίαν δύο ψήφων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ε. Μ. Σ. Ναμπουντιριπάντ, ὁ ὁποῖος, ἂν καὶ προερχόμενος ἀπὸ πλουσίαν καὶ ἀριστοκρατικὴν βραχμάνικὴν οἰκογένειαν, εἶχε προσχωρήσει εἰς τὸν κομμουνισμόν. Ἡ σχετικὴ αὐτῇ ἐκλογικὴ ἐπιτυχία τοῦ Κ.Κ. εἰς βάρος τοῦ, ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἰνδίων, κυβερνῶντος κόμματος τοῦ Κογκρέσσου, ὠφειλετο εἰς τὴν ὑπαρξίν 2.000.000 ἀνέργων καὶ τὸ ἐξαιρετικῶς δημογραφικὸν πρόγραμμα τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπέσχεθησαν αὐξήσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν, δημοσία ἔργα καὶ τὴν νομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων. Ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις ἠνέχθη τὴν δημιουργήσαν κατάστασιν ἐφ’ ὅσον μάλιστα οὐδὲν νομικὸν κώλυμα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Κ.Κ. ὑφίσταται εἰς τὸ Ἰνδικὸν Σύνταγμα. Παραλλήλως δὲ καὶ λόγοι ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐπέδρασαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Νεχρού νὰ μὴ ἀντιδράσῃ πολιτικῶς, δοθέντος ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἀκολουθεῖ πολιτικὴν αὐστηρὰς οὐδε-

περότητος ἐναντὶ τῶν δύο μεγάλων συνασπισμῶν. Ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις, ἐποφελουμένη τῆς κρατούσης ταύτης συγκυρίας, κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν τῆς Πολιτείας καὶ ἤρχισε θέτουσα εἰς ἐφαρμογὴν—μὲ ἀληθῆ περίσκεψιν, κατ’ ἀρχάς—τὸ προεκλογικὸν τῆς προγράμματος. Ἐπὶ δύο περίπου ἔτη ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κεράλα ἠξέλισετο ὁμαλῶς, κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον, διότι τὸ Κ.Κ.Ι. μὲ τὴν προοπτικὴν νὰ κατασιγάσῃ τοὺς φόβους τοῦ λαοῦ διὰ ριζικὰς μεταβολὰς καὶ νὰ δημιουργήσῃ εὐνοϊκὴν ἀτμόσφαιραν καθ’ ὅλην τὴν χώραν, συνέστησεν εἰς τοὺς τοπικοὺς ἡγέτας ν’ ἀποφύγουν τὰς ἀκρότητας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρότυπον τῆς Κεράλα νὰ εὐρη μιμητὰς καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἰνδικὰς πολιτείας, κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1962.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς ὁμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Κεράλα, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπέδωξε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸν πλήρη ἐλεγχόν τῆς 7.000 ἰδιωτικὰς σχολαί, τὰ ὁποῖα, διευθυνόμενα ὑπὸ Καθολικῶν καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀφρὲσιν Νάϊρς, ἐπιχορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ κράτους. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς κρατικῆς αὐτῆς ἐπιχορηγήσεως ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων νὰ διορίζον διδασκάλους ἀπὸ πλῆκακα καταρτισθέντα ὑπ’ αὐτῆς. Πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ παραδοθῇ ἡ παιδεία, διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, εἰς χεῖρας τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας, ἐξηγέρθησαν ὅλοι αἱ ἀντίθετοι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πολιτικαὶ ὁμάδες καὶ πλείστα κοινωνικὰ τάξεις.

Ἐκρυθμὸς κατάστασις

Ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις ὁμοῦ ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματός της, παρὰ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῶν ἄλλων κομμάτων, τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα, κατόπιν τούτου, ἐξαπέλευσαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον, γενικὴν ἐκστρατεῖαν ἀνυπακοῆς καὶ μὴ συνεργασίας μὲ τὰς ἀρχάς. Ἐδημιουργήθη οὕτω μία ἐκτάκτος ἐκρυθμὸς κατάστασις, τὴν ὁ-

ποῖαν ἡ Κυβέρνησις ἀντεμετώπισε διὰ τῆς βίας τῶν ὁπλῶν μὲ 15 τοὐλάχιστον νεκροὺς καὶ συλλήψεις χιλιάδων πολιτῶν.

Καθ’ ὃ μέτρον δὲν διεπιστοῦτο οὐδεμία τυπικὴ ὑπέρβασις τῶν νόμων ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις ἐβίσταξε νὰ ἐπέμβῃ διὰ νὰ μὴ προσφέρῃ ἐπιχειρήματα ἀντιδημοκρατικότητος εἰς τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν. Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Νεχρού μετέβη ἐπὶ τόπου καὶ προσεπάθησε νὰ συμβιβάσῃ τὰ διεσπῶτα, ἀλλὰ ἡ ἀδιάλλακτος στάσις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν κατέστησε ἀδύνατον τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. Αἱ ταραχαὶ ἐξηκολούθησαν καὶ ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κεράλα κατέστη ἀφόρητος, μὲ τὰς καθημερινὰς αἱματηρὰς συγκρούσεις τῶν διαδελωτῶν μὲ τὰς ἀφοσιωμένας εἰς τὴν τοπικὴν Κυβέρνησιν ἀστυνομικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς συλλήψεις πολιτῶν. Παραλλήλως ἐσημειώθη γενικὴ ἀντίδρασις καθ’ ὅλην τὴν χώραν διὰ τὰ διαδραματιζόμενα εἰς Κεράλα καὶ ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις ἔγινεν ὁ στόχος τῆς ἐπιθέσεως ὁλων τῶν κομμάτων καὶ τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ἀδράνειάν της. Ἡ πρωθυπουργὸς κ. Νεχρού ὁμοῦ ἀπέφυγε καὶ πάλιν νὰ χρησιμοποιοῖ τὰ ἐκτάκτα μέτρα πού προβλέπει τὸ Σύνταγμα εἰς παρομοίας περιπτώσεις, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὴν Κεράλα, αἱ ὁποῖαι ἐπρεπε νὰ διεξαχθοῦν τὸν Αὐγούστου, θ’ ἀπέληγον εἰς βάρος τῆς κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ τὴν ἐξηγάκαζον οὕτω εἰς παραίτησιν.

Ἀλλὰ οἱ κομμουνισταὶ, διασθανόντες τὸν κίνδυνον ν’ ἀποδοκιμασθοῦν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἀνέβησαν ἐπ’ ἀόριστον τὴν διενέργειαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκρυθμὸν κατάστασιν. Τὸ γεγονός τοῦτο, τὸ ὁποῖον διέμενε τὴν ἐλπίδα τοῦ κ. Νεχρού διὰ μίαν ὁμαλὴν λύσιν τοῦ ἀδιεξόδου, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἄρσιν τῶν διαταγμῶν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Νέου Δελχί. Τὴν 31ην Ἰουλίου ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ραγένδρα Πρασάδ ὑπέγραψε διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τῆς Πολιτείας Κεράλα ἀνατίθεται, ἐπ’ ὀνόματί του, εἰς τὸν Κυβερνήτην κ. Ραμακρίσνα Ράο, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε τὰ μέλη τῆς κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐδέχθη τὰς παραιτήσεις των. Τὸ ἰδιότυπον αὐτὸ προεδρικὸν καθεστὼς, τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1962.

Σοβαρὸς ὁ ἀντίκτυπος

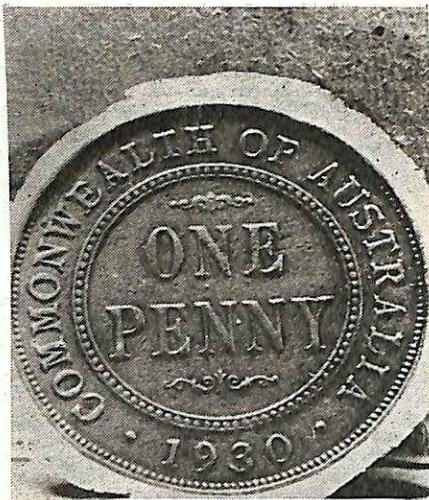
Ἡ παῦσις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν τῆς Κεράλα ἡ ὁποία περματίζει οἰκτρῶς τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον πείραμα τῆς συμβιώσεως κομμουνιστικῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῶν πλαισίων δημοκρατικοῦ κράτους δυτικοῦ τύπου, δὲν θὰ μείνῃ χωρὶς ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ἰνδίων. Ἐσωτερικῶς, θὰ λήξῃ ἡ σιωπηρὰ ἐκεχειρία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῶν Ἰνδίων ἐναντὶ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Νέου Δελχί, ἡ ὁποία διηκόλυσε τὴν πολιτικὴν διενοῦς οὐδετερότητος πού ἄσκει ἀπὸ ἐτῶν ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς κ. Νεχρού. Τὸ Κ.Κ.Ι. διεκήρυξεν ἤδη τὴν ἀπόφασίν του ν’ ἀρχίσῃ μίαν πανινδικὴν ἐκστρατεῖαν διαμαρτυρίας καὶ ταραχῶν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ διαταράξῃ τὴν κρατοῦσαν σχετικὴν πολιτικὴν εἰρήνην καὶ νὰ δόξῃ τὴν ἀντίθεσιν τῶν φυλῶν καὶ τῶν τάξεων. Ἐξωτερικῶς, θὰ ἔχῃ σοβαρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἰνδίων μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσίαν καὶ ἰδίως τὴν Κίνα, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται ὡς ὁ πᾶντων τοῦ ἀσιατικοῦ κομμουνισμοῦ. Αἱ διτταὶ ὁμοῦ ἐξελίξεις αὐταὶ θὰ ὠφελήσουν τὴν ἐπύρρυν τῆς Δύσεως, ἐφ’ ὅσον βεβαίως αἱ Ἡνωμένα Πολιτεία θὰ εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς μεταβολῆς πού θὰ σημειωθοῦν ἐκ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων τοῦ διεθνoῦς κομμουνισμοῦ μὲ τὴν Ἰνδικὴν Κυβέρνησιν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Μία γυναίκα πεσμένη εἰς τὸν δρόμον, εἶναι συνηθέστατο θέαμα στὴν Κεράλα. Δὲν ἔχει συμβεῖ ἀπολύτως τίποτα, ἀλλὰ ἡ γυναίκα ἐφαρμόζει τὴν μέθοδον τῆς παθητικῆς ἀνύνης πού ἐδίδαξε εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ὁ Γκάντι.

συλλέκται παλαιῶν νομισμάτων

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπωλήθη εἰς τὸ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας, ἓνα αὐστραλιανὸν νόμισμα τῆς μίας πέννας ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 3 λιρῶν καὶ 12 σελλινίων, ὃ δὲ ἀγοραστὴς ἦτο κατευχαραστημένος καὶ ἔλεγε, ὅτι τὸ ἡγόρασε πολὺ εὐθηνά. Ὅλοι δέ, ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν ἀγοραπωλησίαν, συνεφώνησαν ὅτι πράγματι τὸ ἡγόρασε πολὺ εὐθηνά. Φυσικὰ, ἡ πέννα αὕτη δὲν ἦτο ἓνα νόμισμα συνηθισμένον. Τὸ προσὸν τῆς συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἔφερεν ἐπ' αὐτῆς χαραγμένην τὴν χρονολογίαν 1930. Αἱ κοπεῖσαι κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸς πέννες εἶναι σπανιώταται. Τὸ 1930, τὰ νομίσματα τῆς μίας πέννας ἐκόπτοντο συνηθῶς πρὶν ληφθῇ ἡ σχετικὴ ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Θησαυροφυλάκιον, ἡ ὁποία ὁμῶς κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο οὐδέποτε ἐξεδόθη συνετελεσθεὶς οικονομικῆς κρίσεως. Ἐν ἀναμονῇ ὁμῶς τῆς ἀφίξεως τῆς ἐντολῆς εἶχον κοπῇ ἀρκετὰ νομίσματα, τὰ ὁποία ἀπεστάλησαν εἰς διάφορα μουσεῖα ἢ ἐκρατήθησαν ὡς δείγματα. Σήμερον τὰ νομίσματα αὐτὰ εἶναι περιζήτητα ἀπὸ τοὺς συλλέκτας.

Τοῦ εἶδους αὐτοῦ τὰ νομίσματα πωλοῦνται κατὰ κανόνα εἰς τιμὰς ἀπειρώς μεγαλυτέρας ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν. Οὕτω, ἀκόμη σπανιώτερα ἀπὸ τὴν αὐστραλιανὴν πένναν τοῦ 1937, ὅπως γνωρίζουν οἱ συλλέκται, ὑπάρχουν μόνον δύο νομίσματα τοῦ εἶδους αὐτοῦ, κοπέντα ὡς δείγματα. Τὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δύο τὰ ἔχει κάποιος Γκίλμπερτ Χέυντ. Τὸ εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ ἓνα Λονδρέζον ἔμπορον ἔργων τέχνης καὶ σπανίων ἀντικειμένων ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 16 λιρῶν καὶ σήμερον ἡ ἀξία του ἀνέρχεται εἰς 40 λίρας.

*

Τὸ ἔτος 1937 ὑπῆρξε φαίνεται ἔτος «γρου-σούζικο» διὰ τὰ νομισματοκοπεῖα ἀλλὰ, ἀπεναντίας, τυχερὸν διὰ τοὺς συλλέκτας. Διότι τὸ ἀγγλικὸν νόμισμα τῶν 3 πεννῶν τοῦ 1937 εἶναι καὶ αὐτὸ σπανιώτατον καὶ στοιχίζει πανάκριβα. Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς. Τὰ νομίσματα τῶν 3 πεννῶν ποῦ θὰ ἐκόπτοντο τὸ 1937 ἐπρόκειτο νὰ φέρουν ἐπ' αὐτῶν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ 8ου. Ὅταν οὗτος παρητήθη, ἡ κοπὴ τῶν φυσικὰ ἐματαιώθη. Ἐν τούτοις, μερικὰ κέρματα τῶν τριῶν πεννῶν ἔφθασαν μέχρι τῶν ἐμπόρων καὶ δι' αὐτῶν μέχρι τῶν συλλέκτῶν. Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν ἐπωλήθη εἰς τὸν Δουκά τοῦ Οὐίνδσορ ὁ ὁποῖος τὸ ἡγόρασε διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς κατοχῆς ἐνὸς νομίσματος μετὰ τὴν κεφαλὴν του. Κατὰ τὸν τελευταῖον πλειστηριασμόν, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξετέθη πρὸς πώλησιν ἓνα τοιοῦτον νόμισμα, ἡ τιμὴ του ἀνῆλθεν εἰς 250 λίρας! Κάποιος ἄλλος Ἀγγλος συλλέκτης ἐδοκίμασε μίαν ἀσχημον ἐκπληξίν, ὅταν προσέκοιμισε πρὸς ἐκτίμησιν εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον ἓνα νόμισμα τῶν τριῶν πεννῶν τοῦ 1937, διὰ νὰ τοῦ τὸ ἐκτιμήσουν. Τὸ Νομισματοκοπεῖον τὸ κατέσχεν!

Οἱ συλλέκται ἐν ἐνδιαφέροντι τόσον διὰ τὰ παλαιὰ νομίσματα, ὅσον διὰ τὰ σπάνια. Οὕτω, εἰς ἓνα πρόσφατον πλειστηριασμόν, μίαν ἀσημέννιαν πένναν τοῦ Ἑρρίκου τοῦ Γ' καὶ ἓνα ἀσημέννιον ἐξάπενον τῆς Ἐλισάβετ τῆς Α' κατεκυρώθησαν ἀντὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν

Νόμισμα μίας πέννας ἡλικίας 29 ἐτῶν πωλεῖται σήμερον εἰς τὸ 800 πλάσιον τῆς ὀνομαστικῆς του ἀξίας διότι «ἐκόπη» εἰς ἐποχὴν οικονομικῆς κρίσεως.

8 σελλινίων! Ἀπεναντίας, δύο φλωρίνια τοῦ Γεωργίου τοῦ Ε' κοπέντα τὸ 1934, ὡς ἀμνηστικά τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Μεταπολίτεως, κατεκυρώθησαν ἕκαστον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῆς 1 λίρας καὶ 12 σελλινίων. Ὅπως ἐξήγησεν εἰς κάποιον δημοσιογράφον ὁ γραμματεὺς τῆς Αὐστραλιανῆς Νομισματολογικῆς Ἑταιρίας τὰ νομίσματα αὐτὰ οὐδέποτε ἐκυκλοφόρησαν ἀλλ' ἐπωλούντο ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος ἀντὶ τριῶν σελλινίων. Τότε ἐλάχιστοι τὰ εἶχον ἀγοράσει.

*

Σχετικῶς σπάνια ἐπίσης εἶναι τὰ νομίσματα τῆς μίας κορώνας (ἀγγλικῆς) τοῦ 1928. Τελευταίως, ἓνα τοιοῦτον νόμισμα ἐπωλήθη ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 2 λιρῶν καὶ 8 σελλινίων, ἢ τοὶ πολὺ ἀκριβώτερον ἀπὸ παλαιότερα ἢ καὶ νεώτερα νομίσματα τῆς μίας κορώνας, ἐπειδὴ, κατὰ τὸν γραμματέα τῆς Αὐστραλιανῆς Νομισματολογικῆς Ἑταιρίας κ. Τὸμ Χάυλεϋ, ἡ ἡμερομηνία εἶναι πολὺ σπάνια. Περιζήτητα ἐπίσης, κυρίως ἀπὸ Ἀμερικανούς συλλέκτας, εἶναι τὰ περίφημα ἀσημένια δολλάρια, τὰ πασιγνώστα «σὶλβερ ντόλλαρς». Κατὰ τὸν ἴδιον πλειστηριασμόν, ἐξεποιήθη μέγας ἀριθμὸς τῶν, μετὰ χρονολογίας ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1926. Αἱ τιμαὶ τῶν ἐκμαίνοντο μετὰ τῶν 9 σελλινίων καὶ τῶν 25 σελλινίων καὶ ἔξ πεννῶν. Τὰ νομίσματα ἦσαν μᾶλλον συνηθισμένα, ἀλλ' οἱ ἀγορασταὶ τῶν ἦσαν κυρίως Ἀμερικανοὶ—ὄχι πάντοτε συλλέκται!

*

Ἀπειρώς περισσότερον ἐνδιαφέρουσα ὑπῆρξε ἡ πώλησις (διὰ πλειστηριασμόν πάντοτε) εἰς τὸ Σίδνεϋ, ὅπου ἀφθονοῦν οἱ συλλέκται, χρυσῶν νομισμάτων. Μία χρυσὴ αὐστραλιανὴ λίρα τοῦ 1931, ἀριστοῦργημα τοῦ νομισματοκοπεῖου τοῦ Πέρθ, ἐπωλήθη ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 6 λιρῶν καὶ 16 σελλινίων. Τὸ ἔτος ἑκείνο εἶχον κοπῇ ἐλάχιστοι νομίσματα τῆς μίας λίρας. Ἐκτοτε δὲν ἐκόπησαν πλέον χρυσὰ νομίσματα εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἐνα ὁρατότατο χρυσὸν πεντάλιτρο τοῦ Ἐδουάρδου τοῦ 7ου, μετὰ χρονολογίαν 1902, ἐπωλήθη ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 44 λιρῶν.

Μεταξὺ τῶν Αὐστραλῶν νομισματοσυλλεκτῶν, συναντᾷ κανεὶς τύπους πολλῶν περιέργους. Ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τοὺς γνωστότερους: Ὁ 15ετής Ρίτσαρντ Χάιντ, μαθητὴς Γυμνασίου τοῦ Σίδνεϋ, εἶναι ἓνα ἥσυχο καὶ μελετηρὸν παιδί τὸ ὁποῖον συλλέγει κυρίως ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ ρωμαϊκὰ, καθὼς καὶ ἀγγλικά νομίσματα. Συνήθως ἀγοράζει ἀπὸ κάποιον Λονδρέζον ἔμπορον ὁ ὁποῖος ἐκδίδει ἀρίστους καταλόγους. Ἐτερος συλλέκτης εἶναι ὁ κ. Τζῶν Ντίζον, ἐργάτης εἰς φράγματα. Ἡ μόνη λύπη τοῦ κ. Ντίζον εἶναι ὅτι ἡ ἐργασία του τὸν υποχρεώνει νὰ ταξιδεύῃ συνεχῶς εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἐπὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ παρίσταται εἰς δόλους τοὺς πλειστηριασμοὺς νομισμάτων.

ἀντικατάστασις τῶν κουρασμένων ἀρτηριῶν

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Σαιντ Μαίρη's τοῦ Λονδίνου ἐγίνε τελευταίως μίαν νέα σειρά ἐγχειρήσεων ἐπὶ ἀρτηριῶν, ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτο νὰ προστατευθοῦν ὠρισμένοι ἀσθενεῖς ἀπειλούμενοι ἀπὸ ἀποπληξίαν. Ὅσον οἱ ἱστοὶ μας γηράσκουν χάνουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐκτελοῦν καλὰ τὴν ἐργασίαν των. Τοῦτο ἀλλοθεύει ἰδίως διὰ τὰς ἀρτηρίας μας. Αἱ ἀρτηρίαι μας ἐκφυλίζονται γρηγορώτερα ἀπὸ ἄλλους ἱστούς, κατὰ διαφορὸν τρόπον, οἱ ὅποιοι εἶναι γενικῶς γνωστοὶ ὡς ἀρτηριοσκληρώσις. Παθαίνουν π.χ. στένωσιν, κλείουν ἐντελῶς: λεπτύνονται καὶ σπάζουν. Ἐὰν συμβῇ αὐτό, οἱ ἱστοὶ τοὺς ὁποίους ἐφοδιάζουν μετὰ αἵμα στεροῦνται ὀξυγόνου καὶ ἀχρηστεύονται. Αἱ ἀρτηριακαὶ παθήσεις αὐξάνονται καθημερινῶς καὶ ἐμφανίζονται εἰς ὅλοεν νεώτερα άτομα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τῆς Κορέας παρατηρήθησαν εἰς τὰ 80% τῶν Ἀμερικανῶν τραυματιῶν ἡλικίας 20-30 ἐτῶν ἀρτηριακαὶ παθήσεις. Σήμερα ἐπιτέλους εἶναι δυνατὴ ἡ ριζικὴ θεραπεία. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνὸς ἀσθενοῦς ὄργανου μετὰ ἓνα ὑγιὲς εἶναι πράγμα λογικόν. Αἱ δυσκολίαι μεταμοσχεύσεως ζῶντος ἱστοῦ ἀπὸ ἐνὸς ἀτόμου εἰς ἄλλο εἶναι τεράστιαι. Κατέστη ὁμῶς δυνατόν νὰ ὑπερνηθῶν εἰς τὰς μεταμοσχεύσεις τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ματιοῦ καὶ σήμερον ἡ ἰδία τεχνικὴ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν μεταμόσχευσιν ἀρτηριῶν. Εὐτυχῶς ἡ ἀρτηριακὴ ἀβηρία ἐμφανίζεται συνηθῶς εἰς μεμονωμένα μᾶλλον τμήματα καὶ ὄχι εἰς ὅλον τὸ ἀρτηριακὸν σύστημα ὥστε τὰ προσβεβλημένα μέρη νὰ μποροῦν νὰ ἀντικατασταθοῦν. Τὸ μυστικόν, τόσον τῆς μεταμοσχεύσεως τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ ὅσον καὶ τῶν ἀρτηριῶν εἶναι ὅτι μπορεῖ νὰ μεταμοσχευθῇ μετὰ ἐπιτυχίαν ἓνας τύπος ἱστοῦ καλούμενος ἰνώδης ἱστός. Ὁ κερατοειδὴς τοῦ ματιοῦ εἶναι ἰνώδης ἱστός, ὅρα ἀποτελεῖ τμήμα μῆδς ἀρτηρίας. Ὅταν τὸ νέον μόσχευμα συρραφῇ μετὰ τὰ ὑπολείμματα τῆς παλαιᾶς ἀρτηρίας, μερικὰ ἀπὸ τὰ κύτταρα πεθαίνουν, ὁ ἰνώδης ὁμῶς ἱστός χρησιμεύει ὡς πλαίσιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μόσχευματος. Ὅπως λοιπὸν σήμερα αἱ «τράπεζαι ὀφθαλμῶν» εἶναι κατὰ σύνηθες, τὸ ἴδιο θὰ συμβῇ καὶ μετὰ τὰς «τράπεζας ἀρτηριῶν» εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον.

Ἐνας εἰς τοὺς ἐννέα νεοϋρκέζους διαμένει εἰς οἰκήματα ἀπεριγράπτου ἀθλιότητος, ἐνῶ μεγάλες συνοικίαι τῆς πόλεως μεταβάλλονται εἰς ζούγκλαν μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ σκότους. Αἱ μαθήτριάι μερικῶν σχολείων εἶναι ἐνδεδυμένοι μετὰ παντελόνια διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς βιαίας ἐπιθέσεις τῶν συμμαθητῶν. Οἱ ἐγχρωμοὶ εἰσρέουν εἰς μεγάλους ἀριθμοὺς κατ' ἔτος προερχόμενοι ἀπὸ τὸν Νότον καὶ τὸ Πόρτο Ρίκο, καθ' ὃν χρόνον ἡ μεσαία ἀστική τάξις τῶν Ἀμερικανῶν ἐγκαταλείπει τὴν πόλιν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, διὰ νὰ μετοικήσῃ μακράν, εἰς τὰ ἀσφαλῆ προάστεια τῆς.

Ἡ ἄλλη ὄψις τῆς Ν. Ὑόρκης

Ἄν ω: Νεαρὸς γκάγκστερ συλλαμβάνεται μετὰ τὸν φόνο συναδέλφου του. Κάτω: Ὁ σημειούμενος μετὰ τὸ βέλος εἶναι ὁ περίφημος πυγμάχος Σούγκαρ (Ζαχαρένιος...) ἰδάλμα τῶν μαύρων, ἐνῶ προσπαθεῖ νὰ διαλύσῃ μετὰ νοθεύσεως τοὺς ἐξαγριωμένους ὁμοφύλους του ποὺ ἀπέκλεισαν τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα ζητούντες τὴν ἀπόλυσιν ἐνὸς κρατουμένου.

Τὸ καλοκαίρι στὸ Χάρλεμ εἶναι συνηθῶς ζεστὸ καὶ πνιγρὸ, ὅταν τὴν πνοὴ ἐνὸς τσακαλιοῦ. Τὸ καλοκαίρι τοῦτο δὲν ἦταν διαφορετικόν. Ἐλυονε θὰ ἔλεγε κανεὶς τὴς «παγωμένες» ὁσμέ τῶν λαϊκῶν «πολυκατοικιῶν» ὅπου Νέγροι καὶ Πορτορικανοὶ κοιμῶνται—κάποτε τέσσαρες, κάποτε πέντε, κάποτε δέκα, μέσα σὲ μικρὰ δωμάτια (τὸν χειμῶνα εἶναι πανευτυχεῖς ἐπειδὴ τὰ χυτὰ τους τοὺς θερμαίνουν). Ἡ δυσσομία τοῦ ἱδρώτους, τῶν ἀποσυντεθειμένων σκουπιδιῶν καὶ τῶν μουχλιασμένων σωλῆνων εἶναι κατὰ τὸ ἀνυπόφορον, ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ τραχύτερα ρουθούνια.

Παράδειγμα: ἓνα ἐπεισόδιον

Εὐνόσω οἱ ἡμέρες καὶ οἱ νύχτες γίνονται πιὸ ζεστές, οἱ τραγωδοῦνται αὐτοὶ καθάρων ἀέρα. Βγαίνουν στὰ παράθυρα, κάθονται στὰ φαγωμένα σκαλοπάτια τῆς πόρτας ἢ ἀκόμη καὶ πάνω στὰ πεζοδρόμια, σκουπίζοντας τὰ πρόσωπά τους μετὰ βρώμικα μαντήλια καὶ κυττάζοντας τὰ παιδάκια μετὰ κουρελιασμένα ἐσώρρουχα νὰ ἐμποδίζουν τὴν τροχαία, ἔτσι καθὼς παίζουν στοὺς δρόμους. Ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ τὰ μέρη αὐτὰ τυχαίνει νὰ περνοῦν γιὰ περιπόλιν μεγαλόσωμοι ἀστυφύλακες—πάντοτε δύο—δύο. Κάθε φορὰ ποὺ κάνουν τὴν ἐμφάνισιν των, οἱ συζητήσεις, σ' ἓνα πλήθος ἀγλοισπανικῶν διαλέκτων, σταματοῦν ἀπότομα. Τελευταίως, κάποιον βράδυ, σ' ἓνα ἐστιατόριον τοῦ Χάρλεμ, μίαν μεθυσμένην Πορτορικανὴν ἄρχισε νὰ ἐκσφενδονίσῃ πιάτα καὶ νὰ βρίζῃ δαιμονισμένα. Ὁ ἰδιοκτήτης φυσικὰ ἐκάλεσε τὴν ἀστυνομίαν καὶ δύο λευκοὶ ἀστυνομικοὶ, ὑπεχρέωσαν τὴν Πορτορικανήν, παρ' ὅλη τὴν ἀντίστασίν της, νὰ μπεῖ μέσα στὸ αὐτοκί-

νητο τῆς περιπόλου των προκειμένου νὰ τὴν ὀδηγήσουν στὸ τμήμα. Ἐκεῖνη ὁμῶς, ἐπάτησε τὸ «πεντάλ» τῆς ταχύτητος μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ τασκίῃ τὸ αὐτοκίνητον ἐπάνω εἰς ἓνα τοίχο. Φυσικὰ, μαεζήθηκε κόσμος καὶ κάποιοι νευρικοὶ ἀστυνομικοὶ ἔβγαλε τὸ περίστροφό του. Κάποιοι Νέγροι εἰτε θέλησε νὰ τὸν ἀφοπλίῃ εἰτε ἔπεσε κατὰ λάθος ἐπάνω του. Τὸ ὄπλο ἐξεπυροσκόπησε, ἐτραυματίσεν καὶ τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς ἀλλὰ κανέναν ἄλλο. Ὁ Νέγρος, συνελήφθη καὶ αὐτὸς μαζί μετὰ τὴν Πορτορικανήν. Μετὰ τὴν ταχύτητα τῆς ἀστραπῆς, ἡ λέξις «κτηνωδία τῶν ἀστυνομικῶν» διαδόθηκα στὸς δρόμους καὶ στὴς ταβέρνας τῆς συνοικίας καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἓνας ἐξαλλος ὄχλος 400 καὶ πλέον ἀτόμων ἐπολιόρησε τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τῆς 123ης οδοῦ. Τὸ πλῆθος ἔμεινε ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον ὥρας, μέχρις ὅτου ὁ πρωτοπυγμάχος «Σούγκαρ» Ραῖν Ρόμπινσον, τὸ εἶδωλο τοῦ Χάρλεμ, ἐπενέβη καὶ ἐπέτυχεν ν' ἀφίσουν ἐλεύθερον τὸν συλληφθέντα ὁμόφυλό του.

Τὴν ἐπομένην ἡμέρα, ἐπειδὴ τὰ πνεύματα ἐξηκολούθουν νὰ εἶναι ἐξημένα, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Στῆβεν Κέννεντυ ἐθεώρησε σκόπιμον νὰ ἐνισχύσῃ τὴν δύναμιν τοῦ τμήματος τῆς 123ης οδοῦ μετὰ 44 ἀκόμη ἀνδρας. Ἐπὶ, ἡ συνολικὴ του δύναμις ἀνῆλθεν εἰς 444 ἀνδρας. Τὸ ἀστυνομικὸν αὐτὸ τμήμα, καλύπτει μίαν περιοχὴν ἐκτάσεως δύο τρίτον μόλις τοῦ τετραγωνικοῦ μιλίου, ἀλλ' ἐκεῖ κατοικοῦν 122.000 ψυχὰς. Οἱ περισσότεροι τῶν κατοικῶν εἶναι Νέγροι. Πέρισσι, μετὰ τῶν 3.070 παραβάσεων τοῦ νόμου ποὺ ἐσημειώθησαν εἰς τὴν τέσον μικρὰν αὐτὴν περιοχὴν, ὑπῆρχον 28 δολοφονίαι καὶ 91 βιασμοί! Εἰς τοὺς πολιτικούς παράγοντας τοῦ Χάρλεμ ποὺ διεμαρτυρήθησαν γιὰ

τὴν αὐξησιν αὐτῆς τῆς ἀστυνομικῆς δύναμews, ὁ κ. Κέννεντυ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Μία ἐξέγερσις μετὰ φυλετικὰ αἷτια καὶ ἀφορμὰς θὰ ἦτο περισσότερο καταστροφικὴ καὶ ἀπὸ μίαν ἀτομικὴν βόμβαν...».

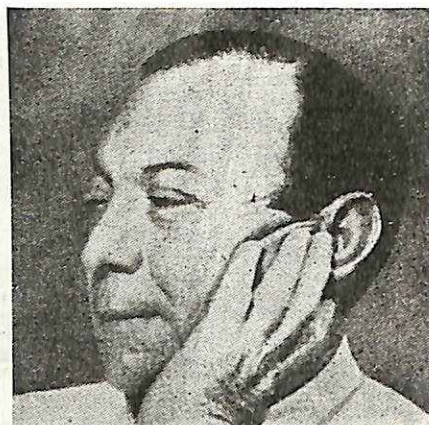
Φόνου, βιασμοί, κλοπαί

Ὁ λ' αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὴν μεγαλυτέραν μεγαλοπόλιν τοῦ κόσμου, τὸ πνευματικὸν κέντρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Παρ' ὅλα ταῦτα ἐπικρατεῖ μία τοιοῦτον εἶδος ἐντάσις, ὥστε μίαν μεθυσμένην γυναῖκα εἰς ἓνα ἐστιατόριον τοῦ Χάρλεμ νὰ παρομοιάζεται μετὰ τὸν ἐπικρουστήρα μῆδς ἀτομικῆς βόμβας. Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει ἀστυνομικὴν δύναμιν μεγαλυτέραν ἀπὸ τὸν στρατὸν πολλῶν χωρῶν—24.000 ἀνδρας. Καὶ ὁμῶς πέρυσι ἐσημειώθησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν 354 φόνου, 1.115 βιασμοί καὶ 6.064 κλοπαί. Εἰς τὰς συνοικίας αὐτάς, ὑπάρχουν δρόμοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς διαβάτας κατὰ τὴν νύκτα. Ὁρισμένα μάλιστα ἀπομακρυσμένα σημεῖα τοῦ περιφημοῦ Σέντραλ Πάρκ εἶναι ἐπικίνδυνα καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν. Πολλοὶ ὁδηγοὶ ταξί, περιλαμβανομένων καὶ Νέγρων, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀρνούνται νὰ «πάρουν κούρσα» διὰ τὸ Χάρλεμ. Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι ἡ μοναδικὴ πόλις εἰς τὸν κόσμον ἡ ὁποία διαθέτει νοσοκομεῖον δι' ἀνηλικίους ναρκωτικομανεῖς, δυναμι-κότητος 140 κλινῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι πάντοτε ὑπερπλήρες.

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Κέννεντυ

Εἰς πολλὰ σχολεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης ἡ χρῆσις ναρκωτικῶν καὶ τὰ σεξουαλικά ὄργια εἶναι συνηθέστατα. Εἰς τὸ γυμνάσιον Τζῶν Μάρσαλ τοῦ νεωτέρου, λ.χ. εἰς τὰ κορίτσια συνιστᾷται νὰ πηγαίνουν

κατά ζεύγη εις τὴν «τουαλέτταν» ἐπειδὴ πέρυσιν δύο ἀπὸ τὰς μαθητρίδας ἐβιάσθησαν μέσα εἰς τὸ κτίριον. Πέρυσιν πάντοτε, ἀπεβλήθησαν 1.498 μαθηταὶ ὡς ἀπολύτως ἀνυπότακτοι! Ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Κέννεντυ τὰ ἀποδίδει «εἰς συνθήκας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀστυνομία δὲν ἔχει κανένα ἔλεγχον—δηλαδή κοινωνικὰς, στεγασέως, μορφώσεως καὶ οἰκονομικὰς». Ἡ Νέα Ὑόρκη ἔχει περίπου 7,5 ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἐξ αὐτῶν εἰς ἐπὶ ὁκτώ, κοιμάται εἰς τρώγλην. Οἱ «τρωγλοδῦται» αὐτοί, μοιράζονται τὰς κατοικίας των μὲ 9.000.000 ποντικῶν, ὡς ὑπολογίζεται, οἱ ὅποιοι ἐπιτίθενται ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων καὶ τελευταίως κατέφαγαν ἕνα βρέφος. Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν τρωγλοδύτων αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τοὺς 900.000 Νέγρους καὶ τοὺς 670.000 Πορτορικανούς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πόλις ἔμπορεῖ ν' ἀφομοιώσῃ μεγάλας ομάδας Ἑβραίων, Ἱρλανδῶν ἢ Ἱταλῶν. Παραμένει ὁμως πάντοτε μία πόλις ἀλλεργικὴ εἰς τὸ «χρῶμα». Ὅπωςδὴποτε οἱ Πορτορικανοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν ὁλοένα εἰς τὴν πόλιν (40.000 περίπου κατ' ἔτος), ὅλοι των Ἀμερικανοὶ ὑπῆκοοι ἀλλὰ πλείστοι μὴ ἔχοντες ἰδέαν τῆς ἀγγλικῆς. Ἀπὸ τὸν Νότον, οἱ Νέγροι καταφθάνουν

Ὁ Δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Βάγκνερ δὲν ἔμπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ εἶναι καὶ τόσοσιν αἰσιόδοξος διὰ τὴν κατάστασιν.

εἰς ἀπροσδιορίστους μὲν ἀλλὰ πάντοτε μεγάλους ἀριθμούς εἰς τὴν μεγαλοπόλιν.

Νέα κτίρια καὶ ὁμως τρώγλες

Αἱ ἀρχαὶ κατέβαλαν ἐλικοκρινεῖς προσαθείας διὰ νὰ «ξεκαθαρίσουν» τὰς τρώγλες καὶ νὰ προμηθεύσουν εὐπρεπεῖς εὐθηνὰς κατοικίας. Ὅ,τι ὁμως καὶ ἕαν γίνῃ, οἱ τρώγλες πολλαπλασιάζονται μὲ μίαν ταχύτητα ἀπελπιστικὴν. Οἱ κάτοικοι τῶν τρώγλων αὐτῶν, μετατρέπουν εἰς τρώγλας καὶ τὰς νέας τῶν κατοικίας κάθε φορά πού ἐγίνεν ἀπόπειρα ἐκ νέου στεγασέως των! Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα εἶναι τὰ Φόρτ Γκρήν Χάουζς, στὸ Μπρούκλιν. Ἐστοίχισαν 20 ἑκατομμύρια δολλάρια, στεγάζουν 3.400 οἰκογενεῖς καὶ ἀπὸ μακρὰ διδοῦν τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς ὠραιωτάτου οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος. Ὅταν πλησιάσῃ κανεὶς ὁμως βλέπει πληθὺς σπασμένων παραθύρων, σὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐγκαταλελειμμένου ἐργοστασίου, ραγισμένους τοίχους, σπασμένες πόρτες καὶ ἀνεκυστήρας οἱ ὅποιοι χρησιμοποιοῦνται ὡς ἀποχωρητήρια!

Ἐπὶ πλέον, ὅταν μία οἰκογένεια δύο ἀνθρώπων ἀρχίσῃ ν' ἀποκτᾷ τόσα χρήματα ὅσα χρειάζεται διὰ νὰ διατηρῇ τὸ διαμέρισμά της εὐπρεπές, τότε παύει νὰ ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων πού δικαιοῦνται εὐθηνὴς στεγασέως καὶ ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίσῃ ἄλλου.

Ἀποχώρησις τῆς μεσαίας τάξεως

Ἐπὶ πλέον, ἕνας ὁλονὲν αὐξανόμενος ἀριθμὸς Νεοϋρκέζων—ἀνθρώπων κυρίως μὲ ἕνα ὁπωςδὴποτε εὐπρεπὲς εἰσόδημα—ἐγκαταλείπουν τὴν πόλιν διὰ νὰ ἀποκτήσουν εἰς τὰ προάστεια ἕνα σπίτι μὲ κήπον. Ἐτσι μὲ τὴν πάροdon τοῦ καιροῦ, ἡ Νέα Ὑόρκη καθίσταται ἡ πόλις τῶν πλουσίων, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀριθμητικῶς ἐλάχιστοι, διὰ ν' ἀποτελέσουν σημαντικὸν πολιτικὸν παράγοντα καὶ τῶν πολὺ πτωχῶν. Αὕτῃ ἡ ἐξαφάνισις τῆς μέσης τάξεως καὶ ἡ ἀντικατάστασίς της ἀπὸ τοὺς προλεταρίους ἐπιφέρει ἕνα διπλοῦν οἰκονομικὸν πλήγμα εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φεύγουν, δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀξιολογώτεροι φορολογούμενοι ἀλλὰ καὶ οἱ πελάται ἐκεῖνοι, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ἐπιχειρήσεις ἀνθοῦν. Καὶ αἱ ἀπαιτήσεις των ἀπὸ τὸν δῆμον εἶναι ἐλάχισται. Ἀπεναντίας, ἐκεῖνοι πού τοὺς ἀντικαθιστοῦν πληρώνουν ἐλαχίστους φόρους, ὅταν δὲν πληρώνουν διόλου καὶ ἀπαιτοῦν τεράστια ἔξοδα ἀπὸ τὸ κράτος—μεγάλας ἀστυ-

νομικὰς καὶ πυροσβεστικὰς δυνάμεις, νοσοκομειὰν περίθαλψιν κ.ο.κ.

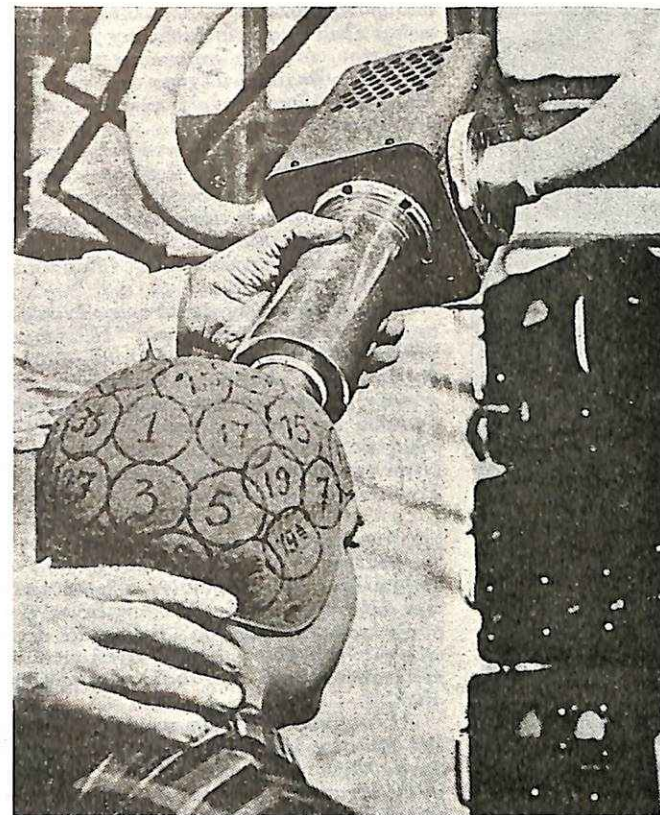
Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἡ Νέα Ὑόρκη εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀναζητᾷ συνεχῶς νέους πόρους. Χρειάζεται σήμερον περισσότερους ἀστυνομικοὺς, πυροσβέστας καὶ διδασκάλους. Πολλὰ ἀπὸ τὰ οἰκήματα τὰ ὁποῖα στεγάζουν σχολεῖα ἢ νοσοκομεία ἔχουν ἀνάγκην ριζικῆς ἐπισκευῆς ἢ ἀντικαταστάσεως. Ἐπὶ πλέον ἡ κίνησις τοῦ λιμένος τῆς μειοῦται βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς. Ὁ λιμὴν ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ εἶναι ὁ μεγαλύτερος τῆς χώρας. Ἀλλὰ πέρυσιν, ἐκ τοῦ καθ' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς χώρας ἐκτοπίσματος εἰς τόνους τῶν καταπλευσάντων σκαφῶν, ἡ Νέα Ὑόρκη εἶχε ποσοστὸν 26,7% ἐναντι 33,8% τοῦ 1952.

Ἀσφαλῶς ὑπάρχει ἀνάγκη μιᾶς πλέον ἢ δραστηριᾶς ἐνεργείας, τῆς λήψεως αὐστηροτάτων ἰσῶς καὶ ἐπείγοντων μέτρων, διὰ νὰ τεθῇ ἕνα τέρμα εἰς τὴν προϊοῦσαν παρακμὴν τῆς ἀμερικανικῆς μεγαλοπόλεως.

Αἱ νέαι πόλεις τῆς Βρεταννίας

Τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη ἕνα σημαντικὸν πείραμα κοινωνικῆς ἀναπτύξεως καὶ πολεοδομίας προσήλκυσε εἰς τὴν Βρεταννίαν ἀρχιτέκτονας ἀπὸ ὅλων τὸν κόσμον, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπισκεφθῶν 17 νέας πόλεις καὶ νὰ μελετήσουν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς μεθόδους βάσει τῶν ὁποίων ἐκτίσθησαν.

Ὅκτώ νέαι πόλεις ἐκτίσθησαν περὶ τοῦ Λονδίνου. Ἐπίσης δύο νέαι πόλεις ἀνεγείρονται εἰς τὴν κομῖταιν τοῦ Ντέραμ διὰ νὰ στεγάζουν αὐτοὺς πού ἐργάζονται εἰς τὰς βιομηχανίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐκτίσθησαν ἄλλαι τρεῖς εἰς τὸ Νορθάμπτονσαϊρ, εἰς τὸ Μονμάουθσαϊρ καὶ εἰς τὸ Φάϊφσάϊρ τῆς Σκωτίας. Ἀλλαι δύο ἐπίσης πρόκειται νὰ ἀνεγερθῶν πλησίον τῆς Γλασκώβρης εἰς Σκωτίαν. Τὸ σχέδιον τῶν περισσότερων πόλεων εἶναι παρόμοιον. Ἐκάστη πόλις ἔχει ἕνα μεγάλο εὐρύχωρον κέντρον περὶ τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ καταστήματα, τὸ πανδοχεῖον, ἡ ἐκκλησία καὶ καμμιὰ φορά μιὰ κοινοτικὴ αἵθουσα. Αἱ περισσότεραι πόλεις διαθέτουν ἐξαιρετικῶς μοντέρνα καταστήματα καὶ γραφεῖα. Εἰς ὠρισμένας ὁδοὺς ὅπου ὑπάρχουν καταστήματα ἐπιτρέπεται ἡ διάβασις μόνον πεζῶν. Τὰ πλησίον τοῦ κέντρον τῆς πόλεως καταστήματα εὐρίσκονται συνήθως ἐπὶ τῆς μῆδος πλευρᾶς τοῦ δρόμου. Οἱ τύποι τῶν οἰκῶν ποικίλλουν. Εἰς τὰς προσόμεναιων χρησιμοποιοῦνται πολλὰ καὶ διάφορα ὑλικά καὶ χρώματα. Ἴσως τὸ πλέον σημαντικὸν χαρακτηριστικὸν ὅλων εἶναι τὸ πολεοδομικὸν σχέδιον. Ὑπάρχουν πολὺ ὀλίγα εὐθείαι ὁδοὶ μὲ κατοικίας ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Ἀντιθέτως αἱ ὁδοὶ σηματοδοτοῦνται καμπύλας καὶ αἱ ἀδιέξοδοι πού ξεκινοῦν ἀπ' αὐτὰς καὶ οδηγοῦν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, καταλήγουν εἰς μικροὺς ἀνοικτοὺς χώρους. Μερικὰς φορές αἱ ὁδοὶ ἐναλλάσσονται μὲ δρόμους μόνον διὰ πεζοὺς πού περιβάλλονται ἀπὸ χλόην.

Ὁ «ἀνιχνευτὴς» ὄγκων

Ρῶσοι ἐπιστήμονες καὶ τεχνικοὶ ἐπενόησαν μηχανήμα διὰ τὸν ἐντοπισμὸν ὄγκων εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ὁ «ἀνιχνευτὴς», ὅπως ὀνομάζεται ἡ νέα συσκευή, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποκαλύπτῃ τὴν ἀκριβὴ θέσιν οἰουδήποτε ὄγκου εἰς τὸ σῶμα ἢ εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ νέον μηχανήμα εἶναι ἡ ραδιενεργὸς ἀκτινοβολία τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν σημείου, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑπάρξεως ὄγκου, τὸν ὁποῖον καὶ καταγράφει. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, προληπτικὴ ἐξέτασις διὰ τοῦ «ἀνιχνευτοῦ», ὁ ὁποῖος ἐδρίσκεται εἰς μεγάλην χρῆσιν σήμερον εἰς τὴν Σοβ. Ἐνωσιν. Πρὸς ἀσφαλεστέραν δὲ ἐντόπισιν τῶν τυχόν ὄγκων, καλύπτεται ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐξεταζομένου μὲ μίαν «σκούφιαν» ὅπου, σημειοῦνται δι' ἀριθμῶν τὰ ἀντίστοιχα κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἱατροῦ-χειριστοῦ τοῦ μηχανήματος.

Ὁ τροχὸς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς θρησκείας

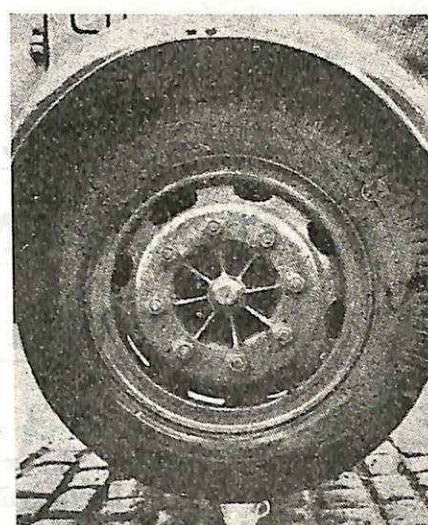
Ἐκκλησία μεταφέρεται δι' αὐτοκινήτου. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν κατοίκων ἐκ τοῦ χωρίου Μουλιννὲ τοῦ Καναδά, ὅπου ἤρχισαν μεγάλα ἀρδεντικά ἔργα, ἐζητήθη ὑπὸ τῶν πιστῶν ἡ μεταφορὰ τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας εἰς τὸ κέντρον τῆς νέας διαμονῆς των, πλησίον τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. Ἡ «ἐπιχείρησις» ἀνελήφθη ὑπὸ εἰδικευμένου συνεργείου καὶ ἡ ἐκκλησία, διανύσασα περὶ τὰ 50 χιλιομέτρα, ἐτοποθετήθη εἰς τὴν νέαν τῆς θέσιν, πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι θὰ ἔμπορουν νὰ παρακολοῦθον τὴν λειτουργίαν εἰς τὴν μικρὰν ἀλλὰ γνωστὴν ἐκκλησίαν των.

ματιές

στον

κόσμο

Χάριν διαφημίσεως

Ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν διαφήμισιν τῶν προϊόντων της, μία μεγάλη βιομηχανία ὑαλικῶν τοῦ Λονδίνου, ἐτοποθέτησεν κάτωθεν τῶν τροχῶν ἑνὸς φορτηγοῦ 6 τόνων, ἀπὸ ἕνα φλυτζάνι διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀτοχὴν τῶν ὑλικῶν της. Κατὰ μέσον ὁρον κάθε φλυτζάνι ἐδέχθη τὸ βάρος ἑνὸς καὶ ἡμίσεως τόννου, χωρὶς οὐδὲν νὰ θραυσθῇ.

Κινηματογράφος καὶ ταχυδρομεῖον

Ἐνα νέον ἀμερικανικὸν φιλμ, ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Ἰσπανοῦ ζωγράφου Γκόγια, προσέκαλεσεν μεγάλον πονοκέφαλον εἰς τοὺς παραγωγὸς ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς χώρας. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φιλμ φέρει τὸν τίτλον «Ἡ γυνὴ Μάρια» καὶ ἤρχισεν διαφημιζόμενον μὲ ἀφίσσες καὶ φωτογραφίες, ἀπεικονίζουσας τὴν «Μάρια» μὲ ἀδαμιαῖαν περιβολήν. Τὸ ταχυδρομεῖον ἠρνήθη τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ διαφημιστικοῦ ὑλικοῦ, χαρακτηρίσαν αὐτὸ ὡς ἠθικῶς ἀπαράδεκτον πρὸς ταχυδρόμησην. Ἡ κινηματογραφικὴ ἐταιρία United Artists ἀντέδρασεν κατὰ τρόπον λίαν πρωτότυπον. Παρουσίασεν ἰσπανικὸν γραμματόσημον, ἐν χορήσει σήμερον, τὸ ὁποῖον φέρει ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν παράστασιν τῆς γυναικὸς τοῦ ἰδίου ζωγράφου!

Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ

Αί τελευταῖαι ἀνακαλύψεις τοῦ Πειραιῶς ἔφεραν εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ παγκοσμίου ἀρχαιολογικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ διεθνὴς Τύπος ἡσχολήθη διὰ μακρόν, ὅχι μόνον μὲ τὰ εὐρήματα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως. Ὁ Αἰὼν παραθέτει, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, σύντομον ἀναδρομὴν τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τοῦ Πειραιῶς, ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν ἡμερῶν μας.

Μὲ τὴν, πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων, εὑρεσιν τῶν περιφήμων χαλκίνων ἀγαλμάτων εἰς τὴν γωνίαν Φίλωνος καὶ Γεωργίου Α' τοῦ Πειραιῶς, συμπληροῦνται ἀναμφισβητήτως σημαντικὰ κενὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς. Διότι, ἐκτὸς τῆς ἀρίστης τέχνης των, εἶναι καὶ τὰ μόνα τοῦ εἶδους των εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον.

Ὁ, φυσικοῦ μεγέθους, κοῦρος—παρ-

δείγματος χάριν—ἔργον τοῦ 530 πρὸ Χριστοῦ, δὲν ἔχει ἄλλον συνομήλικόν του ὁποῖον ὁ Δημιουργὸς του νὰ ἔχη κατασκευάσει ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὕλην. Μαρμάρειοι κοῦροι ὑπάρχοντες πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Χάλκινος, μόνον ὁ νεογεννημένος ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ἀγαλμα σῴζεται εἰς ἀκεραίαν κατάστασιν. Εἰς τὴν δεξιάν ἐκράτει φιάλην διὰ σπονδῆν καὶ εἰς τὴν ἀριστεράν τόξον. Ἐκεῖνο τὸ

ὁποῖον προκαλεῖ τὴν μεγαλύτεραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ κάποια ζωηρότης τῶν κινήσεων του, ἡ ὁποία σημειώνει τὴν μεταβασιν τῆς ἀρχαίας Τέχνης ἀπὸ τὴν ξοανόμορφον ἀκίνησιν εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ δού Αἰῶνος.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν εὐρέθη ὁ κοῦρος—11 Ἰουλίου—ἡ σκαπάνη ἔφερε εἰς τὸ λαμπρὸ φῶς τοῦ καλοκαιριοῦ χαλκίνην κόρην, ἔργον τοῦ 4ου αἰῶνος. Τὴν ἰδίαν ἐπίσης ἡμέραν ἀνεκαλύφθη καὶ ἡ μία ἐκ τῶν δύο Ἑρμαϊκῶν Στηλῶν.

Μίαν ἐβδομάδα ἀργότερον ἔγινε ἡ σημαντικώτερη ἀνακάλυψις. Ἡ ὑπερμεγέθης Ἀθηνᾶ (ὕψους 2,40), ἡ μοναδικὴ χάλκινη Ἀθηνᾶ ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, ἔργον τοῦ 5ου αἰῶνος. Εἰς τὴν ἀγκαλίαν τῆς ἦταν χάλκινη ἐπίσης Ἀρτεμις (τοῦ 4ου αἰῶνος), τὴν ὁποίαν μαζὶ μὲ τὴν θεὰν τῆς σοφίας ἐσώρυσαν οἱ Ῥωμαῖοι διὰ μεταφορὰν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Εἰς τὰ πόδια τῆς ἦτο χάλκινη προσωπὶς χρησιμοποιομένη ὡς στόλισμα τῆς σκηνῆς θεάτρου. Τὴν 18ην Ἰουλίου ὁμοίως οἱ ἀρχαιολόγοι εἶδαν πλησίον τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἄλλην Ἑρμαϊκὴν Στηλὴν, ἔργον καὶ αὐτὴν τοῦ 5ου αἰῶνος. Τελευταῖα ἀνακάλυψις ἦτο ξοανόμορφον ἀγαλματίδιον πελοπόρου θεᾶς, ἀρχαϊκῆς τέχνης (5ος αἰὼν).

Αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν γωνίαν Γεωργίου Α'—Φίλωνος θὰ συνεχισθοῦν, διότι οἱ ἀρχαιολόγοι πιστεύουν ὅτι ἐκεῖ οἱ Ῥωμαῖοι εἶχαν ἀποθήκην κλοπιμαίων ἀγαλμάτων. Ἡ σκαπάνη θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῆς εἰς τὸν κῆπον τοῦ Θεμιστοκλέους, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸ μήκος τῆς λεωφόρου Γεωργίου Α'. Παρ' ὅλον ὅτι οἱ εἰδικοί πιστεύουν ὅτι ὁ Πειραιεὺς κρύβει σημαντικὸν πλοῦτον εὑρημάτων, αἱ ἐργασίαι—πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον—θὰ συνεχισθοῦν μόνον εἰς τὰ προαναφερόμενα σημεία. Δὲν θὰ σταματήσουν ὁμοῦς αἱ ἀρεξάμεναι προσπάθειαι πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ συνεχομένου εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον μοναδικοῦ ἀκεραίου ἀρχαίου θεάτρου τοῦ Πειραιῶς (ἔργον τοῦ 4ου πρὸς τὸν 3ον αἰῶνος). Ἀλλὰ ἀποκαταστάσεις ἀρχαιοτήτων εἰς τὸν Πειραιᾶ δὲν πρόκειται νὰ γίνωνται πρὸς τὸ παρὸν.

Ἀλλὰ ἀρχαιοτέρες τῆς γείτονος εἶναι τὰ σωζόμενα περὶ τὴν Πειραικὴν Θεμιστοκλείαν Τεῖχην, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ καταρρεύσουν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν τὰ ταχύτερον μέτρα. Ὅπως ἐλήφθησαν μέτρα (περιφράξεις) τῶν Μακρῶν Τειχῶν καὶ τῆς Πύλης των, τῶν κατασκευασθέντων ἐπὶ Περικλέους.

Μία σύντομη ματιὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Πειραιῶς

Τὸ ἀθηναϊκὸν ἐπίνειον ἔζησε μαζὶ μὲ τὴν σημερινὴ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα, περιέπεσε εἰς τὴν ἀφάνειαν ὅταν ἡ παρακμὴ ἐσκέπασε μὲ τὸ σκοτάδι τῆς τοῖο-στεφῆς ἄστου καὶ ἐπαιξε, τὸ ἴδιον, σημαντικὸ ρόλον εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ζωὴ εἶχε ἤδη ἀρχίσει νὰ κυλᾷ γύρω ἀπὸ τὸν Ἰερόν Βράχον ὅταν ὁ Πειραιεὺς ἦτο ἀκόμη ἓνα ἄσχημο... νησί. Αἱ προσχώσεις ὁμοῦς τοῦ Κηφισοῦ ἐκάλυψαν τὰ ἀβαθὴ νερά εἰς τὸ μέρος τῆς σημερινῆς ὁδοῦ Ἀλιπέδου—ὅπου καὶ ὁ «λαῖμός» τῆς Χερσονήσου. Τὸ ὄνομα τῆς κοντινῆς εἰς τὴν ἀκτὴν νήσου Περαίας, εἶναι συνώνυμον τοῦ Πόρου, Περατῆς (τῆς Ἀκαρνανίας), Διαπόρι (τῆς Πρεβέζης) καὶ Πέραμα σημαίνει δὲ τὸ «πέραςμα».

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἰστο-

ρίας, Μινῶι, Πελασγοί, Καδμεῖοι καὶ οἱ Θράκες τῆς Βοιωτίας εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἡ ἐπίδρασις των ἐνεφανίσθη καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ. Φαίνεται ὁμοῦς ὅτι περισσότερον ἐπιβλήντες ἦσαν οἱ Μινῶι, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὸ ὄνομα τῶν εἰς τὴν Μανικίαν, τὸ σημερινὸν Τουρκολίμανον. Τὸ ἐπίνειον ἐδέχθη ἐπίσης φοινικικὴν καὶ περσικὴν ἐπίδρασιν.

Κατὰ τοὺς κλασσικοὺς χρόνους ὁ Πειραιεὺς ἦτο Δῆμος τῆς Ἀττικῆς, παργόμενος εἰς τὴν Ἰσποθοπτιδα φυλὴν.

Συμβαίνει ὁμοῦς κάτι περιεργον μὲ τὸν Πειραιᾶ. Εἶχε πάντοτε καλοὺς... πολεοδόμους. Ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον Ἰππόδαμον, ὡς τὸν Jchanberi καὶ τὸν Κλεάνθην. Καλὸς ἐπιστήμων ὁ Ἰππόδαμος ὁ Μιλησίον, ἐχάραξε τὸ σχέδιον τῆς φημισμένης διὰ τὴν ρυμοτομίαν τῆς ἀρχαίας πόλεως. Εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν σχεδίων τοῦ Ἰπποδάμου ἐβασίσθη ἐν μέρει ἡ ρυμοτομία τοῦ νεωτέρου Πειραιῶς.

Τὰ δυχρωματικά ἔργα

Κατ' οὐσίαν, ἡ ἱστορία τοῦ Πειραιῶς ἀρχίζει μεταξὺ τῶν ἐτῶν 490 καὶ 480 πρὸ Χριστοῦ. Ἔως ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ κίνησις τοῦ λιμένος του ἦτο ἀσήμαντη. Ὁ μεγαλοφυὴς ὁμοῦς Θεμιστοκλῆς—εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Πειραιεὺς ὀφείλει πολλὰ—κατάλαβε τί σημασίαν ἔχει διὰ τὰς Ἀθῆνας ἡ γειτνίασις μὲ ἓνα μεγάλο καὶ ὑπὴρμεο λιμάνι. Καὶ προβλέπων νέαν ἐκστρατείαν τῶν Περσῶν (μετὰ τὴν ἀποτυχίαν των εἰς τὸν Μαραθῶνα τὸ 490) κατεσκεύασε τεῖχος περίξ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Μανικίας, διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸν ναύσταθμον καὶ λιμένα ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ ἐπιθέσεις τῶν βαρβάρων.

Τὰ δυχρωματικά ἔργα τοῦ Θεμιστοκλέους διέκοψε ἡ ἐκστρατεία τοῦ Σέρξου κατὰ τῆς Ἑλλάδος (480), ἡ ὁποία ἐτελείωσε μὲ τὴν Ναυμαχίαν τῆς Σαλαμῖνος καὶ τὴν νίκην τοῦ Πανσανία εἰς τὰς Πλαταιῶς (479 π.Χ.).

Ὅταν—ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἀπὸ τὴν ἦτταν των εἰς τὴν Σαλαμίνα—οἱ Πέρσαι ἐλελήτησαν τὰς Ἀθῆνας, οἱ κάτοικοι τοῦ κλεινοῦ ἄστεως ἔδω ἐπεβίβασθησαν εἰς τὰ «ξύλινα τεῖχη» τῆς Πυθίας διὰ νὰ καταφύγουν εἰς τὰ γειτονικά νησιά.

Περικλῆς—Μακρὰ Τεῖχη—Θρασύβουλος

Ἀκολουθοῦν οἱ χρόνοι ἀκμῆς τῶν Ἀθηνῶν. Τότε ὁ Περικλῆς ἰδρύει τὰ Μακρὰ Τεῖχη, τὰ ὁποῖα συνέδεαν τὰς Ἀθῆνας μὲ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὸ Φάληρον. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀθηναϊκὸς λιμὴν εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην κίνησιν, τόσην, ὥστε νὰ συναγωνίζετο τὴν... σημερινήν. (Κατὰ μέσον ὁρον καταπλέουν εἰς τὸν Πειραιᾶ 1-2 πλοῖα τὴν ὥραν καὶ τότε εἰσέρχοντο εἰς τὸ ἐπίνειον περὶ τὰ 30 σκάφη ἡμερησίως).

Τὸν κερδῶν Ἑρμὴ ὁμοῦς συνηγωνίζετο ἡ Θεὰ Ἀφροδίτη· αἱ ἱερεῖαι τῆς εὐρισκαν ἐκεῖ πληθὴ πιστῶν ὥστε ν' ἀποκτήσῃ φήμην ἡ πόλις διὰ τὴν ἀνηθικότητά της.

Τὴν ἀκμὴν τοῦ Πειραιῶς διέκοψεν ὁ Πελοποννησιακὸς Πόλεμος. Κατ' αὐτὸν—κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λοιμοῦ—οἱ Ἀθηναῖοι κατέφυγαν κυρίως εἰς τὰ περαικὰ τεῖχη, ὅπου καὶ ἐπέθαναν κατὰ ἑκατοντάδας.

Ἡ τελευταία πράξις τῆς πολεμικῆς ἐκείνης τραγωδίας ἦταν καὶ ἡ δραματικώτερη. Μετὰ τὴν ἦτταν τῶν Ἀθηναίων, οἱ Σπαρτιάται ἀπατοῦν καὶ καθαιροῦνται τὰ Τεῖχη τοῦ Πειραιῶς, ἐργαζομένον τῶν

Ὁ μοναδικὸς χάλκινος κοῦρος ποῦ ἀνευρέθη ποτὲ εἰς τὸν κόσμον ἔχει κατασκευασθῇ ἀπὸ τὸν ἀγνωστον καλλιτέχνην τὸ 530 π. Χ.

Ἀνω: Ἡ Ἀθηνᾶ ἀνέπαφος παρουσιάζει ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς θεϊκῆς τῆς καταγωγῆς, ἐνὸς τὰ ἔγγραφα τῆς μακραιώδους παραμονῆς ὑπὸ τὸ ἑδάφος εἶναι εὐτυχῶς ἐλαφρά. Κάτω: Χάλκινον ὁμοίωμα κόρης, ἔργον τοῦ 4ου αἰῶνος π. Χ. Αἱ χεῖρες του θὰ συγκολληθοῦν διότι ἀπεσιπασθῇσαν κατὰ τὴν ἐκσκαφήν.

ἀνθρώπων ὑπὸ τοὺς ἥχους αἰλοῦ (Μάρτιος 404).

Οἱ ἐπόμενοι ἐννέα μῆνες (ἔως τὸν Δεκέμβριον τοῦ 404) ἐγνωμονοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ἐπαναφέρουν ὁ Θρασύβουλος καὶ οἱ ὁπαδοί του, ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ φρόνημα τῆς Φυλῆς. Μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ κατάληψιν τοῦ Πειραιῶς, ὁ Θρασύβουλος ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, φονεῖ τοὺς Τριάκοντα Τυράντους καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν Δημοκρατίαν.

Νέα περίοδος ἀκμῆς. Τότε ιδρύθησαν ὑπὸ τοῦ Κόνωνος ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης ἐπὶ τῆς Ἡετιωνείας Ἀκτῆς (σημερινῆς Ἑλενθέρας Ζώνης) καὶ ἐκτίσθησαν ὁ ναὸς τοῦ Διὸς Σωτήρος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς Σωτείρας, μετὰ ἀγαλμάτων κατασκευασθέντων ὑπὸ τοῦ Κηφισοδότου.

Κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Πειραιῶς ἐκτυλίσσεται κυρίως γύρω ἀπὸ τὴν Μονικίαν εἰς τὴν δυχρὴν θέσιν τῆς ὁποίας ὁ Ἀντίπατρος ἐκτίσσε φρούριον.

Αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Πειραιεὺς ἀηλλάλησαν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας μετὰ τὴν σύμ-

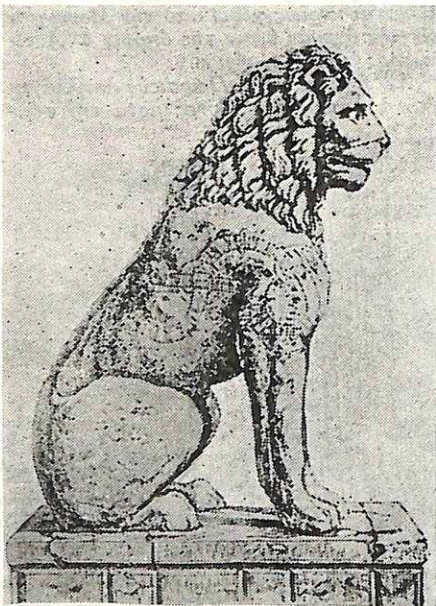
πηξιν τῆς Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας. Τότε πολλοὶ Πειραιεῖς ἐπισκευάζουν μὲ ἰδικὰς των δαπάνας τὰ τεῖχη, τοὺς νεωσοίκους, τοὺς λιμένας καὶ τὸ θέατρον τῆς Ζέας (σημ. Πασαλιμανίου), τὸ εὐρισκόμενον παραπλεύρως τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ διὰ τὸ ὁποῖον θεάτρον ἐκάμαμε λόγον ἀπορηνομένου.

Νέα λοιπὸν περίοδος ἡρεμίας, ἡ ὁποία ἐκράτησε καὶ μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους (146 π.Χ.). Ἡ ζωὴ ὁμοῦς τοῦ Πειραιῶς ἦτο ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν τῶν Ἀθηνῶν. Δι' αὐτὸ καὶ οἱ κάτοικοι του ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώνουν τὰ σφάλματα τῶν ἀρχαίων κατόικων τοῦ ἄστεως.

Ὁ Σύλλας καταστρέφει

Δὲν εἶχαν συμπληρωθῇ ἑξήντα χρόνια ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὅταν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλά-

δος ένας πλουσιώτατος περιπατητικός φιλόσοφος, ο 'Αθηναίος. Ο 'Αθηναίος μόλις είχε επιστρέψει από την Αθήνη του εχθρού των Ρωμαίων βασιλέως του Πόντου Μιθριδάτου Στ', όπου είχε σταλή ως πρέσβης. Κατόρθωσε να πείσει τον Μιθριδάτη να στείλει στρατόν προς απελευθέρωση της Ελλάδος, ενώ εις τας 'Αθήνας—μέ την δημαγωγίαν του—εξήγειρε τους αείψαιδας κατοίκους της κατά των κυριάρχων. Ο Μιθριδάτης έστειλε τον στρατηγόν 'Αρχέλαον εις την 'Ελλάδα και οι Ρωμαίοι τον Σύλλαν. Ο τελευταίος επολιόρκησε τας 'Αθήνας καθ' όλον τον χειμώνα του 87—86 π.Χ. Και ενώ οι κάτοικοι του 'Αστεως επέθαιναν από την πείναν, ο 'Αθηναίος εξη πλουσιοπαρόχος. Όταν ο Σύλλας εξεπόρθησε τας 'Αθήνας, έστρεψε την προσοχήν του εις τον Πειραιά, τὰ τεί-

Ο περίφημος Λέων του Πειραιώς. Μυστήριον καλύπτει τον ακριβή χρόνον τοποθετήσεώς του εις τον κήπον του Θεμιστοκλέους ή κατ' άλλους εις την είσοδον του λιμένος.

χη του οποίου ήσαν ανθεκτικώτερα του 'Αστεως. Η πολιορκία του Πειραιώς διεξήχθη με αργιότητα και κατέληξε εις ολοσχερή καταστροφήν της πόλεως. Οι Ρωμαίοι δεν άφησαν λίθον επί λίθου και ή λεηλασία ήτο τόσον μεγάλη, ώστε επί πολλούς αιώνας μετά, μερικά γυνωθεισά οικία απέμειναν, διά να δείχνουν ότι αυτό το μέρος ήτο κάποτε πόλις...

Η καταστροφή του Πειραιώς από τον Σύλλαν αποτελεί θλιβερόν σταθμόν εις την ζωήν της πόλεως. Τους αιώνας πού ακολουθούν το πάλοι ποτέ μεγάλο λιμάνι απονεκροείται. Η μόνη κίνησις πού παρουσιάζει είναι των... επιδρομών, οι οποίοι αγκυροβολούν εδώ, ενεργούντες τας επιθέσεις των κατά των 'Αθηναίων. Η μεταφορά της πρωτεύουσας εις το Βυζάντιον (330) θέτει τέλος εις τας επιδρομάς των Γότθων και 'Εροίων.

Ο Λέων

Από τότε έως το 1688 ή πόλις του Πειραιώς δεν έπαιξε κανένα σημαντικό ιστορικόν ρόλον. Όταν ή πό-

λις κατελήφθη διά πρώτην φοράν από τους Ένετους, μαζί με κυριάρχους άλλων ξε όνομα. Έτσι, έγινε «Λιμήν του Λέοντος» ή «του Δράκοντος», εκ του περιφήμου αγάλματος Λέοντος πού ήτο τοποθετημένος εις τον σημερινόν κήπον του Θεμιστοκλέους. Πότε έστίθη το πολυθρόνητο άγαλμα; Αυτό παραμένει πρόβλημα διά τους ιστορικούς. Γεγονός είναι ότι ήδη το 1318 αντίκρυζε τὰ ήνεμα νερά του λιμανιού. Και τὰ αντίκρυζε έως τον Μάρτιον του 1688.

Ήταν ή εποχή κατά την οποίαν οι Ένετοι—λίγους μήνες μετά την ανατίναξιν του Παρθενώνος από την βόμβαν του Μοροζίνι (16 Σεπτεμβρίου 1687)—έγκατέλειπαν την 'Αττική, φορτωμένοι δόξα και... άρχαία μάρμαρα. Περνώντας απ' τον Πειραιά, θέλυσαν να έχουν και από εκεί ένα ένθύμιον. Και διάλεξαν τον Λέοντα. Ο μαρμαρωμένος βασιλεύς των ζώων εγκατεστάθη εις τον Ναύσταθμον της Γαληνοτάτης, όπου και παραμένει έκτοτε.

[Οι δύο τάφοι]

Από τότε έως την απελευθέρωσιν του 1821 ο Πειραιεύς εξακολούθει να μην υπάρχη διά την 'Ιστορίαν. Έρχονται όμως οι χρόνοι της Παλιγγενεσίας και, μαζί μ' αυτός, ο Καραϊσκάκης, ο οποίος την 24 'Ιανουαρίου 1827 αποβιβάζεται εις τον Πειραιά, επιχειρών να λύση την πολιορκίαν των 'Αθηναίων από τους Τούρκους. Το μεγαλύτερον μέρος του επίγειου κατελήφθη ταχέως και μόνον οι έντός της Μονής 'Αγίου Σπυριδώνος Τούρκοι ήμύνοντο με πείσμα. Όταν έσπερήθησαν και το νερό, οι πολιορκούμενοι έπρότειναν να φύγουν υπόσπονδοι. Οι δικοί μας το έδέχθησαν, αλλά δεν έτήρησαν τὰ συμφωνήεντα και καθώς οι Τούρκοι εξέρχοντο, οι 'Ελληνες έφόνευσαν 150—200 από τους 300 οι οποίοι εγκατέλειπαν την Μονήν (16 'Απριλίον 1827).

Φθάνομεν εις τὰ μέσα του 'Ιουνίου 1835. Ο πριν από λίγας ημέρας αποθανών 'Ανδρέας Μιαούλης μεταφέρεται εις τάφον, ευρισκόμενον εις το δεξιόν τῷ εισερχόμενῳ στόμῳ του λιμένος Πειραιώς, όπου και εξακολουθεί να είναι. Ακριβώς απέναντι, παρά τον Κάβο—Κράκαρη, είναι ο τάφος του αποθανόντος το 461 π.Χ. εις την Μικρασιατικήν Μαγνησίαν μεγάλου Θεμιστοκλέους. Το ζήτημα της ακριβοῦς θέσεως του τάφου τον ήτο άλυτον έως το 1897, όποτε ο διακεκριμένος Πειραιώτης εκπαιδευτικός και αρχαιολόγος 'Ιάκωβος Δραγάτσης απέδειξε ότι ο Θεμιστοκλής είναι θαμμένος εις την προαναφερθεϊσαν θέσιν.

Τὰ δεινά των πολέμων

Τόν Δεκέμβριον του 1835 το άσημο χωριό των Μέσων Χρόνων συγκροτείται εις Αθήν, με πρώτον Δήμαρχον τον Κυριακόν Σερφιδιώτην. Από τότε έως το 1850 ή ζωή κυλά ήρεμα. Δημοουργείται όμως το έπεισόδιο του Πατισίου και, επί ενάμιση μήνα, ο Πειραιεύς υφίσταται τον άγγλικόν αποκλεισμόν, ο οποίος είχε σημαντικόν αντίκτυπον εις την οικονομικήν ζωήν της πόλεως. Πριν περάση τετραετία, γαλλικός και άγγλικός στόλος πλέει εις τον Πειραιά, αποβιβάζει στρατεύματα και καταλαμβάνει την πόλιν (Κριμαϊκός Πόλεμος). Η προτελευταία κατοχή του Πειραιώς έκοπήσε τρία χρόνια, έως την άνοιξιν του 1857. Ένα από τὰ πολλά δεινά πού έ-

προξένησε ήτο και ή μετάδοσις της χολέρας, ή όποια προεκάλεσε τον θάνατον τριών περίπου χιλιάδων κατοίκων του Πειραιώς και των 'Αθηναίων.

Από τότε και μέχρι το 1940 ή πόλις αναπτύσσεται άλματόδωξ. Και ή ανάπτυξις της δεν είναι μόνον οικονομική και πληθυσμιακή, αλλά και πνευματική και κοινωνική.

Την ειρηνικήν εξέλιξιν της πειραιϊκής ζωής διακόπτει ο Ιταλικός πόλεμος, κατά τον οποίον το επίγειον υφίσταται άπηνεις βομβαρδισμούς. Αί επιθέσεις των εχθρικών αεροπλάνων γίνονται έντονότεραι μετά την έναρξιν της γερμανικής εισβολής. 'Αλλά κατά την διάρκειαν της κατοχής ο Πειραιεύς υπέστη την καταστρεπτικώτερα αεροπορικήν επιδρομήν. Την 11ην 'Ιανουαρίου 1944 τὰ συμμαχικά αεροπλάνα έκονιορτοποίησαν τας λιμενικάς εγκαταστάσεις και κατέστρεψαν σημαντικόν αριθμόν οικιών. Σύμφωνα με στοιχεία της άρμοδίας υπηρεσίας του Δήμου Πειραιώς από το 1940—44 κατεστράφησαν από τους βομβαρδισμούς ολοσχερώς 669 ιδιωτικά λιθόκτιστοι οικοδομαί και ήμικατεστράφησαν 503, υπέστησαν δε βλάβας 1121. 'Επίσης κατεστράφησαν 2520 πληθόκτιστα οικήματα.

'Αλλά και ο φόρος αίματος των κατοίκων του Πειραιώς δεν ήτο μικρός. Έφονεύθησαν κατά τους βομβαρδισμούς 805 κάτοικοι, ενώ 11041 απέθαναν από τας κανονικάς της κατοχής. Οι Γερμανοί συνεπλήρωσαν την απογραφήν των άπωλειών με την έκτέλεσιν 1050 Πειραιωτών.

Ο. Σ.

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL AND ECONOMICAL REVIEW

EDITOR-DIRECTOR: OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE: 34, PANEPISTIMIOU AVE, ATHENS — GREECE

Phones: 614.885—614.886

Telegrams: TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION: American Dollars 18 English Pounds 6 and 7 shillings D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE: OTHON C. LEFAS-TETENES

Δ) σεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 Α.Ν. 1097 Κατοικία εκδότου: ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θησέως και 'Αλσους, 'Εκκλη.

Κατοικία δπευθύνου συντάξεως: Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, 'Ισμήνης 38, Γλυφίδα.

Κατοικία προέσταμ. τυπογραφείου: Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Ο πεζός δυσανασχετεί κατά του αυτοκινήτου. Ο οδηγός δυσανασχετεί κατά του πεζού και των άλλων αυτοκινήτων. Οι άστυφύλακες της Τροχαίας ταλαιπωρούνται καθ' όλην την ημέραν και δυσανασχετούν κατά πεζών και αυτοκινήτων. Και όμως τὰ κυκλοφορούντα αυτοκίνητα εις τας 'Αθήνας δεν είναι τόσα πολλά, οι πεζοί κινούνται άνέτως και οι κεντρικοί δρόμοι παρουσιάζουν ικανοποιητικήν βατότητα και άρκετόν πλάτος.

Εάν λάβωμεν ως κέντρον των 'Αθηναίων την 'Ομόνοϊαν και παρατηρήσωμεν την κίνησιν πεζών και αυτοκινήτων, θα καταλήξωμεν εις το συμπέρασμα ότι μία έλαχίστη περιοχή παρουσιάζει σχετικήν συμφόρησιν αυτοκινήτων. Και αναφέρεται σχετική διότι και εις τας ώρας της μεγάλης κινήσεως δεν σχηματίζεται συμφόρησις κυκλοφορίας, το άλλως λεγόμενον Jam Traffic, αλλά μία κίνησις συνηθεσάτη εις τας κεντρικάς οδούς μιας ξένης πρωτεύουσας. Και ή μικρά σχετικώς αυτή περιοχή περιλαμβάνει την όδον Πατησίων και από του Μουσείου-Μάρνη-Πλατεία Λαυρίου-Στουρνάρα-Πλατεία Κάνιγγος-Ακαδημίας μέχρι Παλαιών 'Ανακτόρων - Παπεπιστημίου - Σταδίου- 'Αγ. Κωνσταντίνου μέχρι 'Εθν. Θεάτρου- Πειραιώς μέχρι Θερμοπυλών-Αθηνάς μέχρι Μοναστηρακίου-Αιόλου μέχρι 'Αγίας Ειρήνης.

Πέραν της περιοχής αυτής τὰ αυτοκίνητα κινούνται άνέτως και διά την περιοχήν αυτήν, και όχι ολόκληρον, χρησιμοποιείται ολόκληρος σχεδόν αστυνομική δύναμις της Τροχαίας ενώ τὰ φωτα κινήσεως, τὰ όποία έτοποθετήθησαν πρόέτους, ουδέποτε θα χρησιμοποιηθούν κατά τας ώρας της μεγάλης κινήσεως.

Κατά τας λοιπάς ώρας τὰ φωτα είναι άχρηστα εκεί πού έχουν τοποθετηθή σή-

Διά της οδοῦ Σταδίου διέρχονται καθημερινώς περί τας 20 χιλ. αυτοκίνητα χωρίς να παρουσιάζεται, πλην ελαχίστων περιπτώσεων, «εμφιάλωσης» ως συμβαίνει εις άλλας οδούς με σημαντικώς μικροτέραν κίνησιν τροχοφόρων.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

μερον, διότι οδηγοί και πεζοί είναι προσεκτικοί εις τας διασταυρώσεις των κεντρικών αυτών οδών. 'Ας μη λησμονώμεν όμως ότι εις την ανωτέρω αναφερθεϊσαν περιοχήν, πλατεία, στενοί οδοί, περίβολοι εκκλησιών, ιστορικά κτίρια, έχουν μεταβληθή εις γκαράζ άστικών και ύπεραστικών λεωφορείων. Πλατεία Κάνιγγος-Πλατεία Λαυρίου-Χαυτεία-Πανεπιστημίου-Ακαδημία-Αγ. Κωνσταντίνος, οδοί Κουμουνοδούρου, Μενάνδρου, Μάγερ, είναι τοποί σταυθμεύσεως δεκάδων λεωφορείων.

Μεταφορά των άφετηριών

Η είκων είναι οίκτρα και δύναται να λεχθή μετά βεβαιότητας ότι εάν μεταφερθούν αι άφετηρία των άστικών λεωφορείων καθώς και τὰ τέρματα εις δύο περιοχάς εκτός των 'Αθηναίων, όπως λ.χ. τὰ πρόλλει και άπλως διασχίζουν την πόλιν, θα άναπνεύση το όλον κυκλοφοριακόν σύστημα. Διά τὰ ύπεραστικά δε εάν κτισθή ένας σταθμός, κατά τον τύπον των ευρωπαϊκών bus terminal από όπου θα γίνεται ή εκκίνησις των, προς πάσαν πόλιν και επαρχίαν της 'Ελλάδος, αυτοκινήτων, το πρόβλημα τίθεται πλέον εις σωστήν βάση, πράγμα πού θα έχη και άμεσον αντίκτυπον εις την τουριστικήν προσπάθειαν της χώρας.

Σήμερον τὰ λεωφορεία της Εύβοίας εκκινούν από μίαν άθλιαν μάντρα, ενώ από τον περίβολον 'Αγ. Κωνσταντίνου εκκινούν τὰ αυτοκίνητα Πελοποννήσου, από το 'Αλσος τὰ αυτοκίνητα Μεσσηνίας κ.λ.π. Ένα καφενείον μεταβάλλεται... εις πρακτορείον αυτοκινήτων και αυτό λέγεται ύπεραστική συγκοινωνία.

'Αλλ' έπίσης ή μεταφορά των δημοσίων υπηρεσιών και των ύπουργείων εκτός του κέντρου των 'Αθηναίων θα πρέπει να

άντιμετωπισθή έν καιρώ. Αί χιλιάδες των ύπαλλήλων θα παύσουν να κάμνουν δύο διαδρομάς την ημέραν προς το κέντρον της πόλεως και οι συναλλασσόμενοι με τας κρατικές ύπηρεσίας δεν θα συγκεντρώνονται εις το κέντρον, αλλά θα δημιουργηθή μία φυσική ροή ατόμων και αυτοκινήτων εκτός της κεντρικής περιμέτρου της πόλεως. Ένα μικρόν παράδειγμα ή μεταφορά όλων των στρατιωτικών ύπηρεσιών εις το Πεντάγωνον και του ύπουργείου 'Εμπορικής Ναυτιλίας εις Πειραιά. Είναι, πράγματι, άκατανόητον διατί το Γενικόν Λογιστήριον να εύρίσκειαι εις το κέντρον των 'Αθηναίων και όχι λ.χ. εις τὰ Πατήσια, εις τούς 'Αμπεμοκήπους ή όπουδήποτε άλλου.

'Ας επανέλθωμεν όμως εις το ζήτημα της ρυθμίσεως της κυκλοφορίας αυτοκινήτων και πεζών. Δύο συμπεράσματα εξαγονται. Το ένα άφορρά τους οδηγούς αυτοκινήτων, το άλλο τους πεζούς.

Οι οδηγοί

Οι οδηγοί έρασιτέχναι ή επαγγελματίαι είναι πειθαρχικοί. Δύο διαταγαί, μία παλαιά, περί μη χρησιμοποίησης των σειρήνων, μία πρόσφατος, περί μη χρησιμοποίησης δυνατών φωτών έντός της πόλεως, έφηρμόθησαν κατά μέγιστον ποσοστόν. Βεβαίως πρέπει από τους επαγγελματίας οδηγούς να εξαιρέση κανείς τους οδηγούς των φορτηγών αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών, οι όποιοι, έντός της πόλεως, περισσότερον όμως εκτός των 'Αθηναίων, άδιαφοροῦν τελείως προς πάσαν αστυνομικήν διάταξιν και πάντα κανονισμόν κυκλοφορίας.

Οι πεζοί

Διά τους πεζούς διαπιστούται ότι τους άφηρέθη έν μέρος ή πρωτοβουλία να σκέπτονται, αλλά πειθαρχούν, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, εις τους κανονισμούς κυκλοφορίας. Αναμένουν το σύνθημα του άστυφύλακος, εάν όμως ούτος άπουσίαση επανασταλάνεσθαι ή παλαιά γνωστή άναστατώνσις, πείθουσιν ότι οι πεζοί δεν απέκτησαν ακόμη συνείδησιν περί του πώς ύποχρεούνται να διέρχονται τας διαβάσεις.

Δυστυχώς αι ύπόγειοι διαβάσεις της 'Ομονοίας εις ουδέν ήλάττωσαν την κίνησιν των έπιφανειακών διαβάσεων, διότι και να βέλη τις να διέλθη ύπογείως από την όδον Πανεπιστημίου λ.χ. διά να εξέλθη εις την όδον 'Αγίου Κωνσταντίνου, θα χάση, κατά κανόνα, τον προανατολισμόν του λόγω έλλείψεως καταλλήλων καθοδηγητικών πινακίδων. 'Αλλ' εάν θεωρηθή ως γεγονός ότι ο πεζός συνήθίζει, όλίγον κατ' όλίγον, εις τους κανονισμούς της κυκλοφορίας, εις τὰ φωτα της Τροχαίας, και γνωρίζει πώς να συμπεριφέρεται έν σχέσει με τὰ αυτοκίνητα, τότε θα έπρεπε να γίνη έστῶ και εις μικράν έκτασιν ή δοκιμή των αυτομάτων φωτών της τροχαίας ήτοι εις τας διασταυρώσεις: Βασιλίσσης Σοφίας και 'Η-

ρώδου Ἀττικῆς, Βασ. Σοφίας καὶ Πλ. Ρηγίλλης, Λεωφ. Συγγρού καὶ Νέας Σμύρνης, Πατησίων καὶ Ἀγγελοπούλου, Πατησίων καὶ Ἀγίου Μελετίου.
Τοιοῦτοτρόπως εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ πρακτικότης ἢ μὴ τῶν τροχαίων σημάτων.

Εἰς τὰς ξένας πρωτεύουσας

1) Νέα Ὑόρκη: Ἡ ρυμοτομία τῆς πόλεως εἰς λεωφόρους παραλλήλους καὶ ὁδοὺς καθέτους εὐνοεῖ τὸ σύστημα τῶν φώτων Τροχαίας. Ὅταν ὁμως ὑπάρξῃ συμφορὰ εἰς ἓν σημεῖον ὡς, λόγου χάριν, τὴν πλατεῖαν Times, τότε τὰ φῶτα καταργοῦνται εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ οἱ ἀστυφύλακες ρυθμίζουν τὴν κίνησιν. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς καὶ παρόδους, ἀπαγορεύεται ἡ στάθμευσις αὐτοκινήτων. Ὅπου δὲ ἐπιτρέπεται, ὑπάρχουν αὐτόματοι συσκευαὶ ὅπου ἀντὶ ἐπτά καὶ πενήντα δρχ. εἶναι δυνατὴ ἡ στάθμευσις ἐπὶ μίαν ὥραν. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ τὰ πολυόροφα γκαράζ, ἀλλὰ ἡ στάθμευσις εἰς αὐτὰ στοιχίζει περὶ τῆς τριάντα δρχ. τὴν ὥραν. Ὡς ἐκ τούτου οἱ ὁδηγοὶ ὑπερβαίνουν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ «παρκάρουν» τὰ αὐτοκίνητὰ τῶν μακρὰν τοῦ κέντρου τῆς πόλεως χρησιμοποιώντας ἐν συνεχείᾳ τὸ λεωφορεῖον ἢ τὸν ὑπόγειον διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν.

2) Λονδίνον: Παντοῦ φῶτα Τροχαίας, ἀλλὰ εἰς τὸ City ἢ τὸ Πικαντίλλν μὲ τὴν μεγάλην κυκλοφορίαν οἱ ἀστυφύλακες ρυθμίζουν τὴν κίνησιν. Τὸ City τοῦ Λονδίνου ἔχει στενὰ δρομᾶκια, ὅπου μετὰ δυσκολίας κινεῖται τὰ τεράστια δρόμοφρα λεωφορεῖα, καὶ ὁμως δὲν ἐγένετο σκέψις διαπλατύνσεων ἢ διανοίξεων νέων ἀρτηριῶν. Καὶ εἰς τὸ Λονδίνον καὶ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, οὐδεμία ἀφετηρία ἀστικῶν λεωφορείων ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει. Ὅλα τὰ λεωφορεῖα ἀπλῶς διασχίζουν τὴν πρωτεύουσιν.

3) Μαδρίτη: Ἐδῶ τὸ σύστημα τῆς κυκλοφορίας ἔχει ὀλίγον ἀσπερὶ μορφήν. Ἡ κίνησις αὐτοκινήτων ὄχι καὶ τὸσον σημαντικὴ. Οἱ πεζοὶ ἀναμένουν τὸ πρᾶσινον φῶς διὰ νὰ διασχίσουν τὴν ὁδόν, ἐνῷ ὁ ἀστυφύλαξ ἐπιπροσθέτως σφυρίζει διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς τυχόν ἀφηρημένους πεζοὺς.

4) Μπουένος Ἀίρες. Εἶχον τοποθετηθεῖ φῶτα Τροχαίας εἰς τὰ ἴδια κεντρικὰ σημεῖα μὲ τὰ ἴδια μᾶς. Αἱ συγκρούσεις διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην, ἕως ὅτου τὰ φῶτα κατηργήθησαν. Μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως τοποθετοῦνται ἀστυφύλακες εἰς τὰ πλέον κεντρικὰ σημεῖα.

Διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν ὁμως εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ φυσιολογικὴ ἀποκέντρωσις τῆς πόλεως γίνεται βαθμιαίως. Πρὸ εἰκοσαετίας περίπου, καταστήματα, κινηματογράφοι, ζαχαροπλαστεῖα κ.λ.π. εὐρίσκοντο μόνον εἰς τὸ κέντρον τῶν Ἀθηνῶν. Σήμερον ἡ κατάστασις εἶναι τελείως διάφορος. Κάθε συνοικία ἔχει ἀποκτήσει παντὸς εἶδους καταστήματα, πρᾶγμα πού δὲν ἐξαναγκάζει τὸν κάτοικον τῆς ἀπομακρυσμένης περιοχῆς νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ κέντρον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἀποκέντρωσις θὰ ἐπιφέρει βαθμιαίως καὶ τὴν ἀποσυμφορήσιν, δὲν δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ ἀναμείνωμεν μοιρολατρικῶς τοιαύτην βραδυτάτην ἐξέλιξιν, ἢ ὅποια ἐνδέχεται τελικῶς νὰ μὴ ἀποδειχθῇ πανάκεια λόγῳ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων ὀχημάτων.

Δ. ΑΛΟΥΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΥΠΟΔΕΧΘΗ ΕΥΓΕΝΩΣ ΤΟΝ ΡΩΣΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἡ πολυσχιδὴς δρᾶσις τοῦ 31ου Προέδρου τῶν Η.Π.Α.

Τὴν Δευτέραν, 10ην Αὐγούστου, ὁ 31ος Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. κ. Χέμπερτ Χούβερ ἐώρτασε τὴν 85ην ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. Ὁ κ. Χούβερ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Προγραμμάτων Περιθάλψεως ἑκατομμυρίων θυμάτων τῶν δύο Παγκοσμίων Πολέμων.

Τὸ 1946, ὁ τότε Πρόεδρος Τρούμαν διώρισε τὸν κ. Χούβερ Συντονιστὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Προγράμματος Τροφίμων (προδρόμου τῶν προγραμμάτων Ἀμερικανικῆς Ἐξωτερικῆς Βοηθείας). Ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω ἰδιότητά του, ὁ κ. Χούβερ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, διὰ νὰ διαπιστώσῃ τὰς εἰς τρόφιμα ἀνάγκας τῶν.

Ὁ κ. Χούβερ ἐγεννήθη εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν τοῦ Οὐέστ Μπράντς εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Ἀϊόβας, κατοικεῖ δὲ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενεθλίων του, οὗτος συνωμίλησε μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐπὶ τῶν τριῶν βιβλίων τὰ ὅποια συγγράφει, μὲ γενικὸν τίτλον «Ἐν Ἀμερικανικῇ Ἐποσ».

Τὰ βιβλία αὐτὰ, εἶπεν, θὰ δείξουν πῶς ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς «χάρις εἰς τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν αὐταπάρνησιν του καὶ ἄνευ οἰσδήποτε οικονομικῆς ἀνταμοιβῆς, παρέσχε τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα τρόφιμα, ὑγειονομικὸν ὕλικόν καὶ ἐνδύματα, κατὰ τὴν παρελθούσαν 45ετίαν, δισώσας τὴν ζωὴν 1.400.000.000 ἀτόμων, πού θὰ εἶχον ἀποθάνει, ἄνευ αὐτῶν».

Ἡ ἀνθρωπιστικὴ δρᾶσις τοῦ κ. Χούβερ χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν περίοδον 1914-23, ὅτε οὗτος διένειμε τρόφιμα καὶ ἄλλον ὕλικόν, ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, εἰς τὰ θύματα πολέμου καὶ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐδρεύων, ἐναλλάξ, εἰς Ἀγγλίαν, Βέλγιον καὶ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, ὁ κ. Χούβερ διεχειρίσθη προγράμματα βοήθειας πρὸς τοὺς πολεμοπαθεῖς, τὸσον τῶν νικητῶν Συμμάχων ὅσον καὶ τῶν ἡττημένων χωρῶν.

Τὸ 1918, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος, πρὸς δάσωσιν τῶν θυμάτων τοῦ λιμοῦ, εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Ὡς ἐτόνισεν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 85ης ἐπετείου τῶν γενεθλίων του, τὰ ἀμερικανικὰ τρόφιμα καὶ τὸ ἄλλο ὕλικόν περιθάλψεως δίσωσε τότε ἑκατομμύρια λιμωτάντων Ρώσων. Ἡ βοήθεια αὕτη, συνέχισεν, ἀπτελεί «μῖαν γενναίαν φροντίδα» καὶ ἀνθρωπιστικὴν πράξιν, ἐκ μέρους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὅποια οὐδὲν ἀντάλλαγμα ἐζήτησαν.

Ὁ κ. Χούβερ ἀνεμνήσθη ὅτι τὸσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ συνεργάται του

Τὸ 1946, ὁ τότε Ἀμερικανὸς Πρόεδρος Χούβερ, ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλας πληγείσας ἐκ τοῦ πολέμου χώρας, ὡς Συντονιστὴς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Προγράμματος Τροφίμων τοῦ τότε Ἀμερικανοῦ Προέδρου Τρούμαν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ὁ κ. Χούβερ, περιστοιχίζόμενος ἀπὸ παιδιὰ τῆς Πολωνίας, τὸ 1946.

ἐν Ρωσίᾳ προσεκληθῆσαν εἰς τὸ Κρεμλῖνον, ὅπου τέσσαρες «Κομμισάριοι» (Ὑπουργοί) τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τόνισαντες ὅτι οὐδέποτε ἔλαβον ἢ παρασχεθεῖσα βοήθεια εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, εἰς πίστωσιν δὲ τούτου ἐπέδωσαν εἰς αὐτὸν περγαμνὴν.

Ὅμιλῶν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπισκέψεως τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. κ. Κροϋστσεφ, ὁ κ. Χούβερ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι οὗτος θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς τεραστίαις ἀγροτικὰς περιοχὰς τῶν Μεσοδυτικῶν Πολιτειῶν, ἰδίως δὲ ὅτι θὰ διαπιστώσῃ τὸν σημαντικὸν ρόλον τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν γεωργίαν.

Καταλήγων καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀντάλλαξιν ἐπισκέψεων μετὰ τῶν κ.κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ Κροϋστσεφ, ὁ κ. Χούβερ ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: «Τὸ ἐνδεχόμενον πολέμου μειοῦται, ἐφ' ὅσον οἱ λαοὶ διεξάγουν συνομιλίαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς θὰ ὑποδεχθῇ εὐγενῶς τὸν κ. Κροϋστσεφ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν παράδοσιν».

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθησαν, τὸν παρελθόντα μῆνα, μέτρα διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τῶν εισαγωγῶν ὑφασμάτων καὶ ταῦτα, ἐν συνεχείᾳ προηγουμένων ἀποφάσεων, ἀφορῶσιν τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον, ὅπως ἡ δεσμευτικὴ ἀπόφρασις διὰ τὰς εἰσαγωγὰς τοῦ Αὐγούστου 1958 καὶ τοῦ Ἀπριλίου 1959.

Τὰ πρόσφατα μέτρα, ὡς ἐτονίσθη ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς, ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἑγχωρίου βιομηχανίας καὶ τῆς ἀπασχολήσεως.

Ὡς, διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ πλάνου Φ280 ἀντὶ τοῦ Φ140 τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, οἱ ἐμποροὶ εἰσαγωγεῖς ὑφασμάτων ὑποχρεοῦνται νὰ προκαταβάλουν τὸ διπλάσιον τῆς ἀξίας τῶν εἰδῶν καὶ τῶν τελωνειακῶν δασμῶν.

Ἡ ἀντίδρασις τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἐντονος καὶ αἱ ὁργανώσεις τοῦ κλάδου ἐκινητοποιήθησαν διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς του καὶ τὴν πρόληψιν ἄλλων ἀποφάσεων περισσώτερον περιοριστικῶν τῆς δραστηριότητος τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ἐξ ἄλλου, οἱ βιομήχανοι ἐθεώρησαν τοῦτο ὡς εὐπρόσδεκτον, ἀλλὰ ὄχι ἀποτελεσματικὸν διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τῆς εἰσαγωγῆς ὑφασμάτων, θεωροῦντες ἀπαραίτητον τὴν λήψιν δραστηκωτέρων μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν περαιτέρω προστασίας ἀπὸ τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ἐμποροὶ ὑποστηρίζοντες τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν ἐτόνισαν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν, μολὶ μὲ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ νομίματος, ἐξυγίανεν τὴν οικονομίαν, προώθησε τοὺς συντελεστὰς παραγωγῆς, ἐπέτυχε τὴν ἰσοζύγιον τοῦ λογαριασμοῦ ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, ἰσορρόπησε

τὰς τιμὰς τῶν βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων, ἀποκατέστησε τὴν πίστιν τῆς χώρας μᾶς εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ ἐξωτερικόν, ἐξουδετέρωσε τοὺς δυσμενῶς ἐπιδρώντας ἐπὶ τῆς οικονομικῆς σταθερότητος ψυχολογικοὺς παράγοντας καὶ γενικῶς ἐξησφάλισε εἰς τὴν χώραν σταθερότητα τιμῶν καὶ νομίματος, ἀναγκαίως προϋποθέσεις περαιτέρω οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

«Ὅτι τὸ τρίτον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν κατεφέρθη μὲ τὴν ἀπροκάλυπτον πλῆον δικαιολογίαν τῆς προστασίας τῆς ἑγχωρίου βιομηχανίας. Ἐρωτᾶται δὲ: ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν, ἥτις τὸσον εὐμενῶς ἐπέδρασεν ἐφ' ὅλων τῶν τοιμῶν τῆς οικονομίας μᾶς, ἐστάθη μήπως ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας μᾶς γενικώτερον καὶ τῆς κλωστοῦφαντουργίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν τὰ τελευταῖα μέτρα, ἐδικώτερον, ἢ μήπως ἡ διατεινομένη σήμερον κρίσις εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ δι' αὐτὴν τὸν σκληρὸν πυρῆνα αὐτῆς, τὴν κλωστοῦφαντουργίαν ὀφείλεται εἰς αἰτία μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῶν εἰσαγωγῶν; Ὅτι ἡ μικρὰ εἰσαγωγὴ ὑφασμάτων ἀνεργήσῃ κατ' ἀξίαν εἰς 10,7 ο/ο (ἔτος 1956 καὶ μᾶλλον μικροτέρα κατὰ τὰ ἔτη 1957-58 ἐν σχέσει μὲ τὴν ἑγχωρίαν παραγωγὴν) δὲν παρημποδίζει τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τῆς κλωστοῦφαντουργίας, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐβοήθησε ταύτην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ εἰς τὴν

ἀνάγκην προσαρμογῆς τῆς εἰς τὰς διεθνεῖς ἐξελίξεις τοῦ κλάδου.

«Ὅτι ἀναμφισβήτητως, ἐκ τῶν εὐμενῶν ἐπιδράσεων τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη ἀποκτήσεως πάσης φύσεως ἀνταγωνιστικότητος καὶ ἡ ἐπίτευξις ἐξισορροπήσεως τῶν τιμῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὑψηλὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ ἐισοδήματος.

«Ὅτι, ἤδη, ἡ κλωστοῦφαντουργία προστατεύεται ἰσχυρῶς δι' ὑψηλοτάτων δασμῶν κυμαινόμενων ἀπὸ 50 ἕως 110 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων.

«Ὅτι τὰ αἰτία τῆς διατεινομένης κρίσεως κατ' ἀρχὴν ὀφείλονται εἰς τὴν οικονομικὴν ὑφεσιν ἣτις εἶναι γενικώτερον φαινόμενον, ἐπιδρὼν δυσμενῶς ἐφ' ὅλων τῶν τοιμῶν τῆς οικονομίας μᾶς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τῆς κλωστοῦφαντουργίας. Εἰδικῶς ὁμως διὰ τὴν κλωστοῦφαντουργίαν, ὡς συμβαίνει καὶ διὰ μένα τιμῆα τῆς βιομηχανίας μᾶς, ἡ παροδικὴ ὑφεσις τείνει νὰ καταστή μόνιμος, ἐφόσον αὕτη, ἐνῷ ἀνέργεται ἡ παραγωγικότης, θὰ ἐξακολουθῇ ν' ἀνεπύνηται εἰς τὸν μικρὸν καταναλωτικὸν μας ὅμιλον.

Καί, τέλος, διὰ τὰς τῶν μέτρων παρέχονται προνόμια εἰς τοὺς ὀλίγους μὲ τὴν ἐξασφάλισιν ὑψηλόμενων κερδῶν καὶ τῆς δυνατότητος τῆς ὑπ' αὐτῶν διαμορφώσεως τῶν τιμῶν.

Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς τάξεως τῶν Βιομηχάνων

Ἀπὸ βιομηχανικῆς πλευρᾶς ἐτονίσθησαν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

«Ὅτι ἡ δημιουργία ὑγινοῦς βάσεως ἀναπτύξεως τῆς ἑθνικῆς οικονομίας προϋποθέτει ἐπιτόπιον ἐξασφάλισιν, κατὰ πρῶτον λόγον τῆς καταναλώσεως τῶν παραγομένων ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων, ἢ ὅποια ἐγγυᾶται ὑψηλὴ ἀπασχόλησις τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ὁμως τῶν εἰσαγωγῶν, ἡ δραστηριότης τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς, ἰδίᾳ εἰς τὸν κλάδον τῆς κλωστοῦφαντουργίας, περιωρίσθη ἐπικινδύνως.

«Ὅτι ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1958 ἔχει ἀποθεματοποιηθῇ ποσοστὸν 40 ο/ο τῆς χειμερινῆς παραγωγῆς ὑφασμάτων καὶ ἡ παραγωγὴ ἑαρινῶν μαλλίων τοῦ ἔτους 1959 ἐμειώθη εἰς ποσοστὸν 35 ἕως 40 ο/ο τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1958. Οὕτω, βαθμιαίως, τὸ 1/3 τοῦ δυναμικοῦ τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐπιχειρήσεων ἐτέθη ἐν ἀργίᾳ, τὸ δὲ 1/4 ἀσχολεῖται περιοδικῶς ὑπὸ ἀντιοικονομικῶς συνθηκῶν.

«Ὅτι ἡ ἐλευθερία τῶν εἰσαγωγῶν συνετέλεσεν

εἰς τὸν ἐξαφανισμὸν τῆς ἑλληνικῆς κλωστοῦφαντουργίας καὶ διήρυνε τὸ περιθώριον τοῦ ἀσυνόδου πλουτισμοῦ τῶν διακινητῶν τῶν ξένων ὑφασμάτων.

Ἐπίσης οἱ βιομήχανοι ἐτόνισαν ὅτι ἐκτὸς τῶν νομισματικῶν μέτρων (τόκοι—πιστώσεις κλπ.) τὰ ὅποια οὐδένα ἠνώχλησαν, τὸ μόνον μέτρον πού ἐλήφθη μέχρις ὅρας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἦτο ἡ μετάταξις τῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ πλάνου Φ140 εἰς τὸν πλάνου Φ280. Καὶ τοῦτο μεταφράζεται εἰς ἐπιβάρυνσιν τοῦ κόστους τοῦ εἰσαγομένου ἐμπορεύματος κατὰ 2 ἕως 3 ο/ο, συνεπείᾳ τῶν ἐπὶ πλῆον χρησιμοποιουμένων κεφαλαίων διὰ τὸν χρόνον τῆς δεσμεύσεώς των. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοιζέται ὑπὸ τῶν βιομηχάνων ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονται πού ὑπάρχει ὁ κίνδυνος περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν.

Περαιτέρω, οἱ βιομήχανοι ἀνέφερον ὅτι ὑπὸ τῶν ἐμπόρων ὑποστηρίζεται ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ὑφάσματα πωλοῦνται εἰς ὑψηλὰς τιμὰς καὶ ὅτι ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία, τὰ ὑφάσματα θὰ εἰσῆγοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ

ἐπωλοῦντο εὐθηνότερα. Τούναντιον—ἐτόνισαν οἱ βιομήχανοι— θὰ ἠγόραζεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀκριβώτερα, ὅπως ἀγοράζει καὶ διὰ τὰ πωλούμενα ὡς εὐρωπαϊκὰ, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶναι πάντοτε τοιαῦτα.

«Ὅτι τὸ μέγα, διὰ τοὺς ἐμπόρους ἐν Ἑλλάδι, μειονέκτημα εἶναι ὁ ὑπερπαραγελματισμός. Τούτου συνέπεια ἡ συναγωνιστικὴ ὀξύτης καὶ, βεβαίως, ἡ μείωσις τῶν κέρδους.

«Ὅτι, ἐὰν οἱ ἐμποροὶ ἐσκέπτοντο ρεαλιστικώτερον, θὰ ἠδύνατο μεγάλως νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν συντελοῦντες οὕτω εἰς τὴν εὐμερίαν τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καί, συναισθηματικῶς, διὰ τῆς μείωσεως τῆς ὑποαπασχολήσεως.

Τέλος, ὅτι πρὸ τοῦ τελευταίου πολέμου ἡ Ἑλλάς ἦτο βιομηχανικῶς ἀνωτέρα ὅλων τῶν γειτόνων τῆς ἥτιο Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου, ἐνῷ αὐτὰ μᾶς ὑπερέβησαν ἡδὴ βιομηχανικῶς, ἐλλείψει προστασίας τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Στοιχεῖα παραγωγῆς καὶ ἀπασχολήσεως ἐργατικῶν χειρῶν

Κατόπιν τῶν ἐκδηλουμένων διαφωνιῶν ἐπὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ θέματος ἐπιβάλλεται νὰ συμβουλευθῇ κανεὶς λεπτομερέστερον τὰ σχετικὰ στοιχεῖα, διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀντικειμενικὴν ἀντίληψιν τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς σχέσεως εἰσαγωγῶν καὶ βιομηχανίας.

Βεβαίως, ἡ γενικωτέρα ἐξέτασις τοῦ εἰσαγωγικοῦ θέματος ἐπιβάλλει καὶ τὴν ἔρευναν κατὰ πόσον ἡ πολιτικὴ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν εἰσαγωγῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν ὀλην σταθερότητα τῆς οικονομίας μᾶς. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἀπήτει ἐνδεῶς ἐρευνᾶν καὶ θὰ ὀδηγεῖ πέραν τῶν συγκεκριμένων προβλημάτων. Κατὰ πόσον δηλαδὴ ἐπέτευχθη ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας ἐντὸς τῶν

1955-160
1956-161—Αὐξήσις ἐναντι τοῦ 1955—1.3 ο/ο
1957-174—Αὐξήσις ἐναντι τοῦ 1956—7.4 ο/ο
1958-193—Αὐξήσις ἐναντι τοῦ 1957—10.9 ο/ο

Ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων προκύπτει ὁ ἀκόλουθος δεικτικὸς βαρὺς βιομηχανικῆς παραγωγῆς μὲ βάσιν 1939=100:

1950-100
1951-114
1952-111
1953-125
1954-155

Ἡτοι προκύπτει σημαντικὴ αὐξήσις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν περίοδον τῆς καθιερώσεως τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν ἀπὸ τοῦ 1953.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας (τὰ ὅποια παρετέθησαν καὶ εἰς τὴν εἰσηγήσιν τοῦ προέδρου τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν) προκύπτει ἡ ἀκόλουθος πορεία τοῦ δεικτοῦ τῆς κλωστοῦφαντουργικῆς παραγωγῆς μὲ τὰ σχετικὰ ποσοστὰ αὐξήσεων:

Βάσις 1939=100	Σχέσις πρὸς μέ- σον ὄρον ἐτῶν 1950—52]	Σχέσις πρὸς ἔ- τος 1951
1950—107) 1951—124) 1952—117) 1953—127) 1954—149) 1955—137) 1956—138) 1957—153.5) 1958—166.5)	βάσις 116, 9.90 ο/ο 28.44 ο/ο 18.10 ο/ο 28.36 ο/ο 32.32 ο/ο 43.53 ο/ο	βάσις 124] 2.42 ο/ο 20.16 ο/ο 10.48 ο/ο 11.29 ο/ο 23.79 ο/ο 34.27 ο/ο

*Απὸ τὸν δειγματοληπτικὸν ἀριθμὸν τῶν 570 ἐπιχειρήσεων ἐκ τῶν 2.103, τὸν ὁποῖον ὁ Σύνδεσμος Βιομηχανῶν ἔλαβεν ὡς βάσιν ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1950 προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀπασχόλησιν εἰς τὴν βιομηχανίαν:

Δεκέμβριος 1950	ἄτομα	78.663
» 1952	»	78.155
» 1954	»	81.270
» 1956	»	79.168
» 1958	»	79.982

Ἡ διόγκωσις τῶν εισαγωγῶν πλήττει ἰδιαίτέρως τὴν κλωστοβιομηχανίαν

Απὸ τῆς συγκρίσεως διὰ τὴν πορείαν τοῦ συνόλου τῆς καθαρᾶς βιομηχανικῆς μέχρι τέλους Ἰουνίου τρ. ἔ. συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὴ ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνοδὸν καὶ κατὰ τὸ 1959.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ βασικὸν κλάδον τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, τὴν κλωστοῦφαντουργίαν, ἐπῆλθε σημαντικὴ πτώσις ἀπὸ μηνῶν.

Τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα εἶναι ἐνδεικτικά τῶν ἐξελίξεων τούτων.

Δείκτης καθαρᾶς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1959, μὲ βάσιν 1939=100 :

Ἰανουάριος	195,5
Φεβρουάριος	197
Μάρτιος	190,5
Ἀπρίλιος	199
Μάιος	194
Ἰούνιος	192

*Ἦτοι μέσος ὅρος 194,6, ἔναντι 193 μέσον ὄρον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1958.

Ἀντιθέτως ἡ παραγωγή τῆς Κλωστοῦφαντουργικῆς βιομηχανίας μὲ τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς: (*Ἐπεῖτα ἀπὸ ὑψος 176 τοῦ Νοεμβρίου 1958).

Ἰανουάριος	165,5
Φεβρουάριος	160
Μάρτιος	150
*Ἀπρίλιος	151,5
Μάιος	133
Ἰούνιος	139

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐνισχύουν τὸν ἱσχυρισμὸν

Οἱ ἔμποροι πεπεισμένοι ὅτι θὰ φέρονται τελικῶς μόνον των τὰ βάρη

Τὸ θέμα τῶν ὑφασμάτων, ὡς ἀφορῶν τὴν μεγαλύτεραν βιομηχανίαν τῆς χώρας καὶ τὴν εὐρύτεραν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἀσκέῖ βεβαίως σημαντικωτάτην ἐπίδρασιν εἰς τὴν ὅλην οἰκονομίαν. Ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀνυπολόγητοι καὶ βεβαιωμένοι ἀποφάσεις ἐπιφέρουν δυσάρεστα ἀποτελέσματα εἰς τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ.

Κατὰ συνέπειαν ἡ διατήρησις τοῦ πινάκος Φ280 ἡ ἀντικατάστασις τούτου διὰ μέτρων δασμολογικῶν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δέον νὰ ἐξετασθῇ.

Ἐλέγχθῃ ὅτι ἡ καθιέρωσις τοῦ πινάκος θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν εισαγομένων ὑφασμάτων κατὰ 2 ἕως 3 ο/ο. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἔμποροι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ δολλαρίου μὲ 84 δραχμὰς, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πινάκος Φ280, δημιουργεῖ μεγάλας δυσχερεῖς εἰς τὴν ἐξυρῆσιν κεφαλαίων, δεδομένης τῆς ὑπαρχούσης πιστοδοτικῆς στενότητος διὰ τὸ ἐμπόριον, ἐνῶ ἡ βιομηχανία χρηματοδοτεῖται ἀνέτως. Οὕτω ἡ διὰθεσις κεφαλαίων θὰ κοστίσῃ πολὺ περισσότερον καὶ θὰ ἔχῃ ἀμέσους συνέπειας εἰς τὰς γενικὰς ἐργασίας τοῦ ἐμπορίου ὑφασμάτων, ἐπιτυγχανομένης τοιοῦτοτρόπως μεγάλῃ ἀνασχετικῇ πιέσεως τῶν εισαγωγῶν μὲ δυσάρεστα ἀποτελέσματα διὰ τὸ σύνολον τῆς ἀγορᾶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν πάλιν τῆς ἐφαρμογῆς ηὑξημένου δασμολογίου θὰ ἔχωμεν τὰ ἴδια ἀποτελέσματα.

Ὑποστηρίζεται ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, ἡ βιομηχανία, ἐπιτυγχάνουσα τὴν αὐξησιν τοῦ κόστους τῶν εισαγωγῶν, ἐξασφαλίζει τὰς

*Ἦτοι ἡ ἀπασχόλησις εἰς τὴν βιομηχανίαν παρῆμεινε στάσιμος παρὰ τὴν οὐσιώδη—εἰς τὸ διπλάσιον σχεδὸν—αὐξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίοδον.

*Ἐς ἄλλου, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος (*Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία κατὰ τὸ ἔτος 1958) διὰ τὴν ἀπασχόλησιν καὶ τὴν ἐργατικὴν ἀπόδοσιν, προκύπτουν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ μὲ βάσιν 1952=100.

*Ἐτὴ	Παραγωγή	Ἀπασχόλησις	Προϊὸν κατ' ἐργάτην
1956	115	73	158
1957	131	74	177
1958	142	74	192

Ἐκ τοῦ πινάκος τούτου ἐξάγονται βασικά συμπεράσματα διὰ τὴν πορείαν τῆς ἀπασχολήσεως ἐν σχέσει μὲ τὴν παραγωγήν καὶ τὴν ἐργατικὴν ἀπόδοσιν.

Ἡ τοιαύτη τάσις εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκσυγ-

χρονισμοῦ τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἐπιχειρήσεων. Τούτο συνάγεται καὶ ἀπὸ τοὺς κάτωθι ἀριθμοὺς εισαγωγῆς κλωστοῦφαντουργικῶν μηχανημάτων (εἰς δραχμὰς.)

1954—	36.233.000
1955—	56.622.000
1956—	86.052.000
1957—	37.425.000
1958—	72.632.000

Σύνολον 288.964.000 πραγματοποιηθῆν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐλευθερίας τῶν εισαγωγῶν.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀριθμῶν ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐλευθερίας τῶν εισαγωγῶν ἡ ἐλληνικὴ βιομηχανία καὶ εἰδικώτερον ἡ κλωστοῦφαντουργία ἀνέπτυξεν ἔντονον δραστηριότητα καὶ 2) οὐδεμίαν αὐξήσις τῆς ἀπασχολήσεως ἐπῆλθε συνεπεία τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε λίαν ηὑξημένην ἐργατικὴν ἀπόδοσιν.

κλωστοβιομηχανίαν

φώσεως τῆς θέσεως τῆς κλωστοῦφαντουργίας, δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμηθοῦν πραγματικῶς αἱ ἐξελίξεις τῆς παραγωγῆς τοῦ κλάδου ἐν σχέσει μὲ τὰς εισαγωγὰς.

Ἐδῶ ὁμως δύναται νὰ γίνῃ καὶ σύγκρισις τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ὑπερπαγγελματισμοῦ εἰς τὸ ἐμπόριον μὲ τὸν ὑπερπαγγελματισμὸν εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀφοῦ χιλιάδες μικροβιομηχαναὶ καὶ ἐργαστήρια ἀναγκάζονται ἀποτελεσματικῶς τὴν ὥργανωμένην βιομηχανίαν, ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας ἐξάγομεν μόνον στοιχεῖα.

Τὸ ὅτι ἡ ὥργανωμένη βιομηχανία, συγχρονισθεῖσα καὶ προστατευομένη εἰς λογικὰ ἐπίπεδα, ἀντεπεξῆλθεν εἰς τὸν ξένον συναγωνισμόν, δὲν ἀμφισβητεῖται σοβαρῶς.

Ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος (*Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία κατὰ τὸ ἔτος 1957—σ. 96) διαπιστοῦνται τὰ ἑξῆς: Ἡ ἐξέλιξις, ἐξ ἄλλου, τῶν δεικτῶν παραγωγῆς, ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰσαγωγῆς ἀφ' ἑτέρου εἰδὸν βαμβακουργίας, ἀποτελεῖ ἐνδειξιν ὅτι ἐλαβε χώραν ὑποκατάστασις τῶν εισαγωγῶν διὰ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς.

Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐνισχύουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ὥργανωμένη βιομηχανία μὲ τὴν κριτικὴν συμπαράστασιν, ἐπέτυχε τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναγωνισμοῦ, εἰς περίοδον ἐσωτερικῆς καὶ διεθνούς οικονομικῆς σταθερότητος.

Καὶ οὕτω δύναται νὰ βασισθῇ ἡ ἂποψις ὅτι αἱ πρόσφατοι ἐξελίξεις τῆς κλωστοῦφαντουργίας δὲν ἐμελετήθησαν ἐπαρκῶς διὰ νὰ ληφθοῦν ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐνδεκνύμεναι ἀποφάσεις.

δρια τῆς ἐλληνικῆς καταναλώσεως, ἐνῶ στερεῖται ἐξαγωγικῶν δυνατοτήτων.

Ἀπαγόρευσις καθ' οἴονδῃποτε τρόπον τῶν εισαγωγῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐγχωρίου καταναλώσεως τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων δὲν θὰ ἐσήμαινε παρὰ προσωρινὴν κάλυψιν ἐνὸς περιωρισμένου ποσοστοῦ ἐλλείμματος τῆς βιομηχανίας ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν ἀγοράν, ἐνῶ ἀντιθέτως θὰ ἐστῆρει τὴν βιομηχανίαν τῶν προϋποθέσεων τῆς συναγωνιστικότητος. Τούτο καὶ συνετέλει εἰς βαθμιαίαν ἀνοδὸν τῶν τιμῶν, μὲ τὴν ὀριστικὴν μεταβίβασιν τοῦ ἐλλείμματος πολλαπλασιασῆς εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ περαιτέρω θὰ συνετέλει εἰς τὴν κάμψιν τῆς νομιματικῆς σταθερότητος.

Κατὰ συνέπειαν δύο προϋποθέσεις ὀφίστανται ὑγιоῦς ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος: Ἡ νὰ τοποθετηθῇ ἡ κλωστοῦφαντουργία εἰς εὐρύτερα πλαίσια καταναλώσεως, ἢ νὰ προγραμματισθῇ ἡ παραγωγή τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλληνικῆς καταναλώσεως. Τὸ πρῶτον φαίνεται δυνατόν ἐὰν καταβληθῇ σκληρὰ ἐργασία πρὸς πᾶσαν ἐξαγωγικὴν κατεῦθυνσιν μὲ ἀναλόγους ὀργανωτικὰς προσαρμογὰς τῆς βιομηχανίας,

Πάντως, ἐν συμπεράσματι κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν προσφάτων εισαγωγικῶν μέτρων, τὸσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν ἄρμιδων, ὅσον καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς βιομηχανίας δὲν προσκομίσθησαν στοιχεῖα δικαιολογούντα τὴν τοποθέτησιν τοῦ βιομηχανικοῦ προβλήματος ὅπως τὴν ἐνεφάνισεν ἡ λήψις τῶν μέτρων τούτων.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὡς γνωστόν, τὴν 25ην Ἰ'Ἀπριλίου 1959 ἤρχισε νὰ λειτουργῇ μία νέα ναυτικὴ δὸδς τεραστίας σημασίας διὰ τοὺς ἐμπορικoὺς στόλους ἀλλὰ κυρίως διὰ τὸν ἀμερικανικόν. Πρόκειται περὶ τοῦ συστήματος διωρύγων τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου, μήκους 2.400 μιλλίων. Ἡ νέα ναυτικὴ δὸδς θὰ συνδέῃ τὸν Ἀτλαντικὸν Ὑκεανὸν μὲ τὰς κεντρικὰς πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς μέσῳ τοῦ ποταμοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου καὶ τῶν Μεγάλων Λιμνῶν.

Διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἡ διώρυξ αὐτῇ ἔχει διττὴν ἄξιαν. Πρῶτον αἱ μεγάλας περιοχαὶ τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦν τὰ 60 ο/ο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καὶ συγκεντροῦνται τὰ 65 ο/ο τῆς βιομηχανικῆς δυναμικότητος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, καθίστανται προσιτα εἰς τὰ 80 ο/ο περίπου τοῦ παγκοσμίου ἐμπορικοῦ στόλου. Δεύτερον ἐπιτρέπει εἰς τὰ ἀμερικανικά φορτηγὰ πλοῖα νὰ μέτεχουν διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον μέσῳ τῆς διώρυγος τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου.

Διὰ τῆς νέας διώρυγος καθίσταται δυνατόν δι' ὅλα τὰ φορτηγὰ πλοῖα μέχρι καὶ 10.000 τόνων (ἐναντι τῆς ἀνωτάτης χωρητικότητος τῶν 3.000 τόνων πρὸ τῆς ἐκβαθύνσεως τῆς διώρυγος εἰς 27 πόδια) νὰ φορτῶνουν καὶ νὰ ἐκφορτῶνουν ἀπ' εὐθείας εἰς ὅλους τοὺς διαθέτοντας τὰς πρὸς τοῦτο ἐγκαταστάσεις λιμένας τῶν Μεγάλων Λιμνῶν. Ἐκτὸς ὁμως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἡ διώρυξ αὐτῇ θὰ συμβάλλῃ τὰ μέγιστα καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ.

Ἀναμένεται ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαὶ μέσῳ τῆς διώρυγος τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου θὰ αὔξηθοῦν ἐκ τῆς ἐπιδράσεως δύο κυρίως παραγόντων. Πρῶτον, ἡ πιθανὴ μείωσις τοῦ κόστους μεταφορᾶς διὰ τῆς διώρυγος λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως πλοίων μεγαλύτερας χωρητικότητος. Δεύτερον, ἡ σημαντικὴ μείωσις τοῦ κόστους τῶν διὰ ξηρὰς μεταφορῶν τῶν ἐμπορευμάτων πρὸς τοὺς λιμένας.

Ἡ ἐτήσια δυναμικότης τῆς νέας αὐτῆς θαλάσσιας δόδου ὑπολογίζεται ὅτι ἀνέρχεται εἰς 58,60 ἑκατομμύρια τόνους. Ὑπερολοθῇ ἐπίσης ὅτι κατὰ τὸ 1959, αἱ διὰ τῆς διώρυγος μεταφορὰὶ θὰ ἀνέλθουν εἰς 25 περίπου ἑκατομ. τόνους καὶ ὅτι θὰ αὔξηθοῦν εἰς 50 ἑκατομ. τόνους μέχρι τοῦ 1969. Τονίζεται σχετικῶς ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀνεμενομένης αὐξήσεως τοῦ διὰ τῆς διώρυγος διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου, ἀνερχομένου εἰς 85 ο/ο περίπου τοῦ συνόλου, θὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐμπορεύματα εἰς χύμα (σιτηρὰ, σιδηρομετάλλευμα, πετρέλαιον, ἀνθράξ κλπ.).

Τὰ διόδια τὰ ὁποῖα καταβάλλουν τὰ διερχόμενα διὰ τῆς διώρυγος ἐμπορικὰ πλοῖα καθορίζονται ἀναλόγως τοῦ μεταφερομένου φορτίου. Τὰ διόδια ταῦτα καθωρίσθησαν εἰς 42 σέντς κατὰ τόνον διὰ τὰ φορτία εἰς χύμα καὶ 95 σέντς κατὰ τόνον διὰ τὸ γενικὸν φορτίον. Ἐκτὸς τῶν διορίων αὐτῶν τὸ πλοῖον καταβάλλει καὶ ἄλλα διόδια ἀναλόγως τῶν κόρων του, καθωρισθέντα εἰς 6 σέντς κατὰ κόρον. Τὸ σύστημα τῶν διορίων αὐτῶν τῆς διώρυγος τοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου πρόκειται νὰ ἀναθεωρηθῇ μετὰ πενταετίαν καὶ θὰ καθορισθῇ εἰς ροιοῦτον ὕψος ὥστε νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς διώρυγος.

Ὁ ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν στόλος

Ἀξιόλογος ἐμφανίζεται ἡ αὐξήσις τῆς χωρητικότητος τοῦ ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν στόλου κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἡ αὐξήσις αὕτῃ ἀνῆλθε κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἰς 400.000 κόρους. Ἀναλυτικῶς ἡ αὐξήσις αὕτη, κατὰ τοὺς πρώτους ἑξ ἡμένας τοῦ 1959, παρουσιάζει τὴν ἑξῆς εἰκόνα :

Μ ἢ ν	Ἀριθ. σκαφῶν	Κ ὀ ρ ο ι
Ἰανουάριος	631	2.038.857
Φεβρουάριος	642	2.109.368
Μάρτιος	653	2.227.551
*Ἀπρίλιος	666	2.306.437
Μάιος	676	2.350.324
Ἰούνιος	693	2.436.474

Νέα ἐπιβατηγὰ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ναυτιλίας ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἄκτοπλοῖκα ἐπιβατηγὰ τὰ κά-

τωθὶ προσφάτως ἀγορασθέντα σκάφη : «Αἰγυὺς» (*Ἡπειρωτικῆς Ἀτμπολίας), «Μάρτσονες Γκράχαμ»(Διαπολύη), «Κρήτη»(Ἀτμπολίας Αἰγαίου) «Μάχη» (Τρίπου), «Στέλλα» (Ζαρρῆ) καὶ «Ἀρκαδίαν».

Κατάπλοι φορτηγῶν

Παραθέτομεν κατωτέρω πινάκα τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς ἐκάστης σημαίας εἰς τοὺς κατάπλους φορτηγῶν πλοίων εἰς τοὺς κυριωτέρους ἐλληνικοὺς λιμένας, κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον τοῦ 1959 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ 1958 :

Σημαία	Α' Τρίμηνον	
	1958	1959
Ἑλληνικὴ	20,88 ο/ο	23,95 ο/ο
Βρετανικὴ	8,52 ο/ο	8,98 ο/ο
Ἀμερικανικὴ	9,13 ο/ο	10,29 ο/ο
Βελγικὴ	0,09 ο/ο	—
Γαλλικὴ	0,08 ο/ο	0,14 ο/ο
Γερμανικὴ	6,92 ο/ο	9,26 ο/ο
Γιουγκοσλαβικὴ	—	2,28 ο/ο
Δανικὴ	0,66 ο/ο	0,87 ο/ο
Ἰταλικὴ	12,58 ο/ο	13,33 ο/ο
Νορβηγικὴ	5,36 ο/ο	4,98 ο/ο
Ὀλλανδικὴ	3,26 ο/ο	3,96 ο/ο
Παναμαϊκὴ	4,15 ο/ο	2,15 ο/ο
Ρωσικὴ	—	1,57 ο/ο
Σουηδικὴ	5,96 ο/ο	5,12 ο/ο
Τουρκικὴ	0,88 ο/ο	0,13 ο/ο
Λοιπὰ	21,53 ο/ο	12,38 ο/ο

Ἐπ' ἀνταλλαγῇ ναυπηγήσεις

Ἐγνώσθη ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ μελέτης τῶν προτάσεων ξένων οἰκῶν διὰ τὴν ναυπήγησιν ἄκτοπλοικῶν σκαφῶν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἐλληνικῶν καπνῶν, ἀπεφάσισε ὅπως προτιμηθοῦν ἀγοραὶ εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐξαχθοῦν διὰ πρῶτην φορὰν ἑλληνικὰ καπνὰ (ἐσοδαῖς 1955—56, συνολικῆς ἀξίας 5.000.000 δολλαρίων). Κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθη ὅπως ναυπηγηθοῦν τέσσαρα ἄκτοπλοῖκα σκάφη, δύο διὰ μεγάλους ἀποστάσεις καὶ δύο μικρότερα, δυνάμενα νὰ μεταφέρουν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 500—600 ἐπιβάτας.

Ἐγγραφαὶ εἰς τὰ ἐλλ. νηολόγια

Ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον εξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐνεγράφησαν εἰς τὰ ἐλληνικά νηολόγια, βάσει τοῦ νόμου περὶ προσελκύσεως κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, 54 σκάφη συνολικῆς χωρητικότητος 473.367 κόρων. Ἐς ἄλλου κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὑπεβλήθησαν σχετικαὶ αἰτήσεις ἐγγραφῆς διὰ 12 σκάφη ἀντιπροσωπεύοντα 70.764 κ.ο.χ. Ἐς αὐτῶν 11 εἶναι φορτηγὰ καὶ 1 δεξαμενόπλοιο.

Ἀνεκινώθη ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον 15ῷήμερον τοῦ Ἰουνίου ἐνεγράφη εἰς τὰ ἐλληνικά νηολόγια μόνον ἑν σκάφος. Ἐς ἄλλου ὑπὸ τῆς ἐταιρίας Στ. Λιβανοῦ ὑπεβλήθη πρότασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτιλίας διὰ τὴν ὕψωνσιν τῆς ἐλληνικῆς σημαίας ἐπὶ 11 πλοίων ἡλικίας 2-5 ἐτῶν.Ἐς αὐτῶν τὰ πέντε εἶναι νεότευκτα καὶ δικαιοῦνται φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰ ἐλληνικά νηολόγια. Διὰ τὰ λοιπὰ ἑξ ἐτήτηθ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ναυτιλίας ἐγκρίσις τῶν ὑπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν χορηγήσεως φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς μέχρις ὅτου συμπληρωθοῦν ἐπὶ ἑτῇ ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεως των. Ἐφ' ὅσον τοῦτο γίνῃ τελικῶς δεκτὸν πιστεύεται ὅτι, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐντάξεως εἰς τὰ ἐλληνικά νηολόγια πλοίων ἡλικίας ἄνω τῶν δύο καὶ μέχρις ἑξ ἐτῶν.

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουεῒξ

Συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν δελτίον ποῦ ἐκδίδει ἡ Διοίκησις τῆς Διώρυγος τοῦ Σουεῒξ, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1960 θὰ εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιήσων τὴν διώρυγα σκάφη ἔχοντα βύθισμα 11 μέτρων. Μέχρι τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς θὰ ἔχῃ τερατισθῇ τὸ ὄγδον κατὰ σειρὰν πρόγραμμα βελτιώσεως τῆς διώρυγος, ποῦ θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διέλευσιν σκαφῶν κατὰ 10.000 τόνους μεγαλύτερων τῶν ἤδη διερχομένων ἐκ τῆς διώρυγος.

Ὡς προστίθεται εἰς τὸ δελτίον αἱ ἐργασίαι τοῦ σχεδίου Νάσερ πρὸς εὐρυνσιν τῆς θαλάσσιας

αὐτῆς δόδου θὰ ἀρχίσουν πρὸ τοῦ τερ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ — ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1958

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧΜΑΙ	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	ΔΡΑΧΜΑΙ
Α'. ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ		Α'. ΚΕΦΑΛΑΙΑ	
1. Τρέφεκα 'Ελλόδοι-Α/αίος Κατα- θέσεων	152.457.673,80	1. Αρχικών Κεφάλ. βάσει έκτμ. Ν.Δ. 2970/54 κατ'επα- ξίους Ν.Δ. 3733/57	2.420.572.319,40
2. Ταμείον	396.078,30	Β'. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	
Β'. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΟΛΑΡΙΑ		1. Προηγούμενων Χρήσεων	299.890.335,10
1. Δάνεια Κ.Ε.Δ. κατ' Α.Μ.Α.Γ.Δ.	2.504.523,41	2. Χρήσεων 1958	109.620.000,—
2. Δάνεια Κ.Ε.Δ. κατ' Α.Μ.Α.Γ.Δ.	46.380.324,05	Γ'. ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ	
3. Απατήσεις επί τω Μίξασα	8.475.896,46	1. Προβλέψεις κατά τὸ άρθρ. 8 Ν.Δ. 2970/54	234.050.619,30
4. Απατήσεις επί τω Μίξασα	4.180.119,31	2. Προβλέψεις μεταγενεστέων χρήσεων	50.833.635,30
5. Απατήσεις επί τω Μίξασα	1.802.640,07	Δ'. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ	
Π. Δάνεια ἡγερμένα παρά Τραπε- ζα	26.866.288,81	1. Έπιτόκων κατ' Σκευών :	290.350,—
2. Δάνεια δὴ Κεφάλαια Κληρονομί- ας	2.687.367,29	α) Μέχρι 31-12-1957	377.742,10
3. Εἰσπλητ. Χρημ.σας Α.Τ.Ε.	138.236,07	β) Χρήσεις 1958	668.092,10
ΠΙ. "Ετερα Δάνεια ἐπὶ ἐμπρηγμάτων ἀσφαλεί- ας	93.424.471,34	Ε'. ΕΤΕΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	
Γ'. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		1. Μη δεδουλευμένοι τόκοι ..δολ. 293.201,29 π/30 δρχ.	8.796.038,70
1. "Αντιστάλ. Τράπ. εἰς. Χρημ.σας Δρ.	157.580.316,70	2. Διόφοροι λ/μοι υπό ἐκκαθάριαν	2.111.645,55
2. "Απατήσεις ἐξ ἐκ/σεως περίου- σας	4.062.907,80	ΣΤ'. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ	
Δ'. ΕΤΕΡΟΙ ΛΟΓΙΣΜΟΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ		1. Περιουσιακά στοιχεία ἐξ ἀναγκ.	10.907.684,25
1. Περιουσιακά στοιχεία ἐξ ἀναγκ.	44.456.612,—	2. Έπιτόκων κατ' Σκευών	1.609,65
2. Έπιτόκων κατ' Σκευών	1.756.566,30		
	Δρχ. 3.127.144.295,10		Δρχ. 3.127.144.295,10

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ "ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ", τού "Ετους 1958		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
ΧΡΕΩΣΙΣ	ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ "ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ", τού "Ετους 1958	ΔΡΑΧΜΑΙ	ΔΡΑΧΜΑΙ
Α'. ΕΒΟΛΑ			
1. Εἰς Γενικά Έξοδα			
α) Μισθοί, ἀμοιβὰι Συμβούλων καὶ Ἑργοδοτικὰ ἐπιστολ. εἰς "Ασφ. Ταμεία ..	5.048.438,—		1. Έπιτόκων προηγ. χρήσεως 1957
β) Στέγαστα : ἐνοίκια, θερμανσις, κοινόχρηστα, φωτισμός καὶ δαπάναι ἔργων/σώας εἰς νέα ἱερὰτα	1.467.586,90		2. Τόκοι εἰς δολάρια § 4.072.327,23 π/30= Δρχ
γ) Δαπάναι δι' ἀμοιβὰς Ὀρκωτῶν Λογιστῶν καὶ λοιπῶν Ἑμπειρογνομόνων ..	993.688,50		Π. Τόκοι εἰς δραχμὰς.....
δ) Δαπάναι Δημοσιεύσεων	452.673,—		3. Ἔτερα Ἔξοδα
ε) Λοιπὰ Δαπάναι	611.483,10 Δρ.	8.573.869,50	1. Διόφορὰ ἐξ ἐκτομήσεως περιουσιακῶν στοιχείων κτλ/θέντων ἐκ πλειστηριασμῶν
2. Εἰς Προμηθ. Τραπεζῶν			Π. Λοιπὰ ἔσοδα
α) Καταβλ. εἰς Τραπεζ. προμηθ. Α'. ἐξ.μ. 1958	7.498.361,90		
β) Προβλέψεις διὰ τὴν πληρωμὴν ἀρτιμένης προμηθείας Β'. ἐξαμηνίας 1958 ..	7.500.000,—	14.998.361,90	
Β'. ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ			
1. Αποσβέσεις ἐπιτόκων, μισθῶν, βιβλίων, τηλεφ. Κέντρον καὶ αὐτοκινήτου ...		377.742,10	
2. Αποσβέσεις διὰ τὴν πληρωμὴν ἀρτιμένης προμηθείας Β'. ἐξαμηνίας 1958 ..		109.620.000,—	
Γ'. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ			
1. Αποθεματοποιημένα ἔσοδα ἐκ τῶνων δολ.		1.609,65	
Δ'. ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΕἰΣ ΝΕΟΝ			
		133.571.583,15	133.571.583,15

ΟΙ ΕΛΕΓΚΤΑΙ
Χ. ΔΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ν. ΚΟΚΚΙΝΟΣ
Θ. ΜΑΓΓΑΝΑΡΑΣ

Έν "Αθήναις τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1959
Ο ΠΡΟ-ΕΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΥ Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Η ΦΩΝΗ ΕΝΟΣ ΙΝΔΟΥ

ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Ολοι οι 'Ινδοι πιστεύουν με φανατισμόν εις την οικονομικήν εξέλιξιν.
'Η ἀφροσύνης των εις τὸ ἰδεώδες αὐτὸ εἶναι τόσο μεγάλη ὥστε τοῦ ἀποδίδουν ἀρετάς ἀπαδούσας πρὸς τὴν φύσιν του καὶ ἀναζητοῦν τὴν αἰτίαν ὅλων τῶν κακο-
τυχιῶν των εις τὴν ἀπουσίαν του. Φθάνουν νὰ παραδέχονται μερικά σχή-
ματα ὅπως τὰ ἀκόλουθα: «Διατὶ οἱ ἄνθρωποι ψεύδονται; 'Επειδὴ εἶναι
πτωχοί». «Διατὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι τυραννικοί; 'Επειδὴ εἶναι πτωχοί» Διατὶ
αὶ δημοκραταὶ ἐξελλίσσονται εις δικτατορίας; 'Επειδὴ εἶναι ὑπανάπτυκτοι».

Η οικονομική ἀνάπτυξις εἶναι βεβαίως κάτι τὸ εὐκταῖον, τοῦ ὁποῖου ἡ πραγματοποίησις θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώκε-
ται μετὰ ζήλου. Ἀραγε ὁμως ἡ μὴ ἐπαρ-
κὴς οικονομικὴ ἀνάπτυξις ὄντως ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τῆς χρεωκοπίας τοῦ κυβερνητικοῦ ἐκείνου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης, ὕστερα ἀπὸ πολ-
λὰς δοκιμασίας καὶ πλάνας, ἐθεώρησεν ὡς τὸ καταλλήλοτερον καὶ εὐνοϊκώτερον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης προ-
σωπικότητος, τοῦ συστήματος ἐκείνου εἰς τὸ ὁποῖον καὶ οἱ ἰσχυρότεροι ἀντί-
παλοὶ τοῦ ἀποτίουν φόρον τιμῆς, προσπαθοῦντες νὰ ἀποκρύψουν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λαϊκὴ Δημοκρατία» τὸν πραγ-
ματικὸν χαρακτῆρα τοῦ ὁλοκληρωτι-
μοῦ των;

Τὰ γεγονότα ὁμιλοῦν

Τὰ πρόσφατα παραδείγματα δὲν συνη-
γοροῦν ὑπὲρ μιᾶς καταφατικῆς ἀπαντή-
σεως εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο. Μήπως ἔνεκα τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ἐχρεωκόπησεν ἡ δημοκρατία εἰς τὴν Βιρ-
μανίαν; 'Η Βιρμανία εἶναι ἀναμφισβη-
τήτως ὑπανάπτυκτος βιομηχανικῶς ἀκό-
μῃ καὶ γεωργικῶς ἀλλὰ τοῦτο εἶχε ἐλα-
χίστην σχέσηιν μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δι-
κτατορικοῦ καθεστώτος ἐκεῖ. Οἱ λόγοι τῆς ἐπικρατήσεώς του πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν
εἰς τὴν κακὴν διακυβέρνησιν τοῦ τόπου καὶ
καὶ εἰς μίαν διαφθοράν μεταξὺ τῶν ἀνω-
τέρων λειτουργῶν, ἡ ὁποία κατέστρεφε
πᾶσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Κράτος.
'Επὶ πλέον ὑπῆρχεν ἡ ἀνικανότης, τὸσον
τῶν κρατούντων ὅσον καὶ τῶν ὑπολοίπων
πολιτικῶν πού θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τοὺς
διαδεχθοῦν, νὰ ἀπασχοληθοῦν μετὰ
ἄλλα, πλὴν τοῦ οικονομικοῦ, προβλήματα
τῆς χώρας—ὅπως τὴν ἀποκατάστασιν
τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως εἰς τὸ μεγαλύ-
τερον μέρος τῆς ἐπικρατείας, τὴν κατα-
στολήν τῆς κομμουνιστικῆς ἐξεγέρσεως
καὶ τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Κάρεν, καθὼς
καὶ τὸν τερματισμὸν τῆς κινεζικῆς κομ-
μουνιστικῆς διεισδύσεως εἰς τὴν περιοχὴν
τῶν συνόρων.

'Η δημοκρατία εἰς τὴν Βιρμανίαν κα-
τελύθη ὅχι ἐπειδὴ ἡ χώρα ἦτο πτωχὴ,
ὅχι ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἐκβιομηχανισμένη, ὅχι
ἐπειδὴ ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ-
ται ἀπὸ ἀναλφαβήτους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἰθὺ-
νοσα τάξις, ἡ ὁποία ἀσφαλὺς δὲν ἀπο-
τελεῖται ἀπὸ ἀναλφαβήτους, καὶ ἡ ἐξ
αὐτῆς ἀποτελεσθεῖσα κυβέρνησις, ἐχρεω-
κότησεν ἠθικῶς. Διατὶ εἶναι τὸ Πακι-
στὰν δικτατορία; 'Επειδὴ εἶναι οικονο-
μικῶς ὑπανάπτυκτον; Ἐάν ἦτο ἐξελιγ-
μένον εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν μετὰ τὴν ἴτα-
λίαν λ.χ. θὰ διέφευγε τὴν σημερινὴν του
μοῖραν; Οὐδεὶς ἠμπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ
με βεβαιότητά, ἀλλὰ ἡ πιθανότης εἶναι
πολύ μικρά.

Ἐνθυμούμαι μίαν συζήτησιν με φί-
λους μου κάποιον βράδυ εἰς τὸ Δελχί,
ὀλίγον πρὶν ληφθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ δι-

χοτομήσεως. Τοὺς ἔλεγα: «Πρὸς Θεοῦ,
ὅχι διχοτόμησιν. Μοιραίως θ' ἀποβῇ ἐ-
πιβλαβής. Ἐξαιρέσει ἐλαχίστων ποῖοι
εἶναι οἱ ἄνθρωποι με ἰσχυρὸν χαρακτῆρα
οἱ ὁποῖοι θὰ γίνοντι ἡγέται τοῦ νέου
Κράτους; Οἱ περισσότεροι θὰ ἐπιδιώξουν
νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς σκοποὺς των καὶ
τὰ μέγιστα των συμφέροντα. Ἐξ ἄλλου,
δὲν διακρίνονται διὰ τὴν ἰκανότητα
συνεργασίας των. Διατὶ νὰ καταλήσω-
μεν εἰς μίαν δικτατορίαν ὅπως εἰς τὴν
Μέσσην Ἀνατολήν;»

Τὰ σφάλματα ὅχι τῶν μαζῶν, τῶν
ἀναλφαβήτων, τῶν πτωχῶν καὶ τῶν
ἀπλῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τῆς ἡγέτιδος
τάξεως, τῆς μορφωμένης καὶ ἰκανῆς νὰ
σκέπτεται, συχνότατα διεφθαρμένης, ἐ-
γωπαθοῦς, ἀνευθύνου, ἀπροθύμου νὰ
σκεφθῇ ὅ,τι ἄλλο πλὴν τοῦ συμφέροντός
της καὶ τῶν κυβερνήσεων τῶν ἀποτελου-
μένων ἀπὸ στελέχη τῆς τάξεως αὐτῆς, προ-
ετοίμασαν τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἀνοδὸν εἰς
τὴν ἐξουσίαν τοῦ αὐταρχικοῦ Ἴσκεντέρ
Μίρζα, ὁπαδοῦ τῆς «ἐλεγχομένης δημο-
κρατίας», ὁ ὁποῖος προητοίμασε μετὰ τὴν
σειράν του τὸν δρόμον εἰς τοὺς στρατιω-
τικούς.

'Η Ἰνδονησία ἐπίσης, εἶναι ἀσφαλὺς
ὑπανάπτυκτος ἀλλὰ πλουσία εἰς ἐξαγω-
γὰς. Χώρα μικροῦ διόκτου, ὅπου κανεῖς
σχεδὸν δὲν ἐπαινοῦσε, ἤρχισεν ὡς ἂν
δημοκρατία ἀλλὰ κατέληξεν εἰς τὸν ὁ-
λοκληρωτισμὸν, λόγῳ τῆς διαφθορᾶς καὶ
τοῦ ἀνευθύνου τῶν ἐλθόντων εἰς τὰ πράγ-
ματα καὶ λόγῳ τῆς ἀπροθυμίας των νὰ
ἀναγνωρίσουν τὸ δικαίον αἷτημα τῆς το-
πικῆς αὐτονομίας τῶν ἐκτὸς τῆς Ἰάβας
περιοχῶν, μερικὰ ἐκ τῶν ὁποίων παρά-
γουν τὰ πολυτιμότερα τῶν ἐξαγομένων
προϊόντων.

Πρόσχημα παρὰ αἰτία

Λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ εὐρύτερα συμφέρον-
τα τῆς χώρας δὲν ἔλαβον ἀπὸ τὴν δη-
μοκρατικὴν κυβέρνησιν τὴν προσοχὴν
τὴν ὁποίαν ἤξιζαν, ἡ δημοκρατία ἐ-
πλήρωσε τὸ τίμημα. Κακὴ κυβέρνησις,
διαφθορά, ἀδυναμία θελήσεως καὶ ἀ-
προθυμία λήψεως ὀρθῶν ἀποφάσεων
ἀπὸ τοὺς πολιτικούς, ὠδήγησαν μίαν
τόσον οικονομικῶς ἀνεπτυγμένην, πλου-
σίαν καὶ πολιτισμένην χώραν, ὅπως ἡ
Γαλλία, ν' ἀναζητήσῃ μίαν προστασίαν εἰς
τὴν δικτατορικὴν κυβέρνησιν τοῦ στρα-
τηγοῦ Ντὲ Γκώλλ, τοῦ πλέον καλοπροαι-
ρέτου καὶ με εὐρείας ἀντιλήψεως καὶ ἰδα-
νικά ὅλων τῶν δικτατόρων καὶ τῶν κυ-
βερνητῶν τοῦ αἰῶνος, ἀλλ' ὁπωσδήποτε
ὁμως δικτάτορος.

'Η ἔλλειψις οικονομικῆς ἀναπτύξεως
ἀποτελεῖ μᾶλλον πρόσχημα παρὰ αἰτίαν
τῶν δικτατοριῶν. Ἐνα ἐντιμὸν καὶ εὐθὺ
δημοκρατικὸν σύστημα, ἐκπληροῦν ἀπο-
τελεσματικῶς καὶ με ἀκεραιότητα τὸν
βασικὸν του προορισμὸν, δὲν ὑπάρχει λό-
γος νὰ φοβῆται ὅτι θὰ ἀντικατασταθῇ
ἀπὸ τὴν δικτατορίαν ἐάν δὲν κατορθώσῃ

νὰ ἐπιτύχῃ ἓνα πολὺ ὑψηλὸν ἐπίπεδον
οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Μέρος τοῦ προ-
ορισμοῦ του φυσικὰ ἀποτελεῖ καὶ ἡ φρον-
τίς νὰ μὴ ἀφήνῃ τὸν πληθυσμὸν νὰ
πεινᾷ λόγῳ αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν
τροφίμων. Ἐνα σύστημα τὸ ὁποῖον
ἐξασφαλίζει ὅλα αὐτὰ καὶ ἀφήνει εἰς
τὸ ἄτομον μίαν πραγματικὴν, δημοκρα-
τικὴν ἐλευθερίαν, ἐλευθερίαν λόγου, σκέ-
ψεως καὶ ἐκφράσεως, ἰσότητά των πο-
λιτῶν ἐνώπιον τοῦ νόμου, ἐλευθέρους καὶ
ἐντίμους ἐκλογὰς καὶ αἶρει τὰς ἐντόνους
οἰκονομικὰς ἀνισότητας, χρησιμοποιοῦν
τὸν πλοῦτον τοῦ ἔθνους χάριν τοῦ γενη-
κοῦ ἀγαθοῦ, ἔχει ἐξυπαισμένην τὴν ἐμ-
πιστοσύνην τοῦ λαοῦ καὶ δι' αὐτῆς καὶ
τὴν μακροβιότητά του. Μόνον μία ἐπι-
τυχὴς συνωμοσία ἀντικοινωνικῶν στοι-
χείων ἠμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὸ τέλος
του.

Ἐνα ζωντανὸ παράδειγμα

Αἱ Ἰνδία τελοῦν ὑπὸ δημοκρατικὸν
καθεστῶς ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ἐνδεκαε-
τίαν καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Ἰν-
δοὺς εἶναι ἀπολύτως ἰκανοποιημένοι,
ὥστε νὰ μὴ διαγράφεται κίνδυνος ἀλ-
λαγῆς τοῦ καθεστώτος. Ἀνεξαρτήτως
τῶν δυσκολιῶν πού θὰ προκύψουν μελ-
λοντικῶς, δημοκρατία καὶ Ἰνδία εἶναι
δύο ἔννοιαι συγγενεῖς, ἀλληλένδετοι.
Εἰς τίποτε ἄλλο δὲν ἀνταποκρίνεται καλ-
λίτερον τὸ ἰνδικὸν πνεῦμα ἀπὸ τὴν προ-
σεκτικὴν συζήτησιν, τὴν ἀνατομικὴν ἐ-
κάστης ἀπόψεως, τὴν προσεκτικὴν καὶ
ὑπομονετικὴν παρακολούθησιν τῶν ἀπό-
ψεων τῶν ἀντιφρονούντων, τὴν ἀπάντη-
σιν εἰς αὐτοὺς πάντοτε με εὐγένειαν καὶ
πράοτητα. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ
πνεῦμα τῆς γνησίας δημοκρατίας.

Πολλοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ἀμφι-
βολίας. Ἄλλ' ἐάν αἰ ἀρεταὶ αὐταί,
ἀπαντῶνται ἀλλοῦ εἰς μεγαλύτερον βα-
θμὸν, τότε μόνον ἡ καλὴ τῆς τύχῃ ἔσω-
σε μέχρι στιγμῆς τὴν χώραν αὐτὴν ἀπὸ
τὴν δικτατορίαν. Καὶ ἐάν ἡ καλὴ τῆς τύχῃ
τὴν ἐγκαταλείψῃ, δὲν ἀποκλείεται εἰς τὸ
μέλλον νὰ ὀλισθήσῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀ-
βυσσον.

Αἰσθησις εὐθύνης

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ διαφθορά καθέ
ἄλλο παρὰ ἄγνωστος εἶναι μεταξὺ τῶν
κυβερνητικῶν κύκλων τῶν Ἰνδιῶν, παρὰ
τὸ γεγονὸς ὅτι ἡζήθη ἐπὶ περισσότερον
κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀνεξαρτησίας, ἐν τού-
τοις οὐδέποτε ἔφθασεν εἰς τὰ ὕψη ἐκεῖ-
να πού ἔφθασεν εἰς τὴν Ἰνδονησίαν, τὴν
Βιρμανίαν ἢ τὸ Πακιστάν. Πῶθάν οἱ
συγγενεῖς κάποιου ὑπουργοῦ νὰ τυγχά-
νουν μίαν εὐνοίας, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς οὐ-
δέποτε ἀναμειγνύεται εἰς τὴν μαύρην
ἀγοράν. Τὸ βλέμμα τοῦ κοινοῦ εἶναι ἀ-
γρυπνον καὶ ἡ γλώσσα του ὀξεῖα. Ἐνας
ὑπουργός, εἰς τὸν ὁποῖον καταλογίζονται
ὥρισμένα πράγματα δυσάρεστα, εἶναι
ὑποχρεωμένος νὰ παραιτηθῇ, παρὰ τὴν
ἐπιθυμίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ νὰ τὸν
κρατήσῃ πλησίον του. Ὁ ὑπουργὸς τῆς
'Εθνικῆς Ἀμύνης κατηγορεῖται διὰ τὴν
σύναψιν μερικῶν περιέργων συμβολαίων
καὶ παρὰ τὰ ὅσα ὁ πρωθυπουργὸς λέγει
διὰ νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ, ἐν τούτοις θὰ
ἀκούσῃ καὶ αὐτὸς τὰ ὅσα πρέπει. Ὅλα
αὐτὰ, μαρτυροῦν μίαν αἰσθησιν εὐθύνης.
Καὶ ἡ αἰσθησις αὐτὴ τῆς εὐθύνης, ἡ-
μποροῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ
εὐάλωτον καθίστου, μέχρι στιγμῆς τοῦ-
λάχιστον, τὸ ὄχρυν τῆς ἰνδικῆς δημο-
κρατίας.

Α. Δ. ΓΚΟΡΒΑΛΑ

ΠΑΡΑΜΕΡΙΖΕΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ;

(Συνέχεια εκ της σελ. 21)

δου. Η αντίδρασις όμως όλων των συμμάχων κατέληξεν εις την σύγκλησιν διασκέψεως των υπουργών των Ήξωτερικών, από την επιτυχίαν της οποίας οι Αμερικανοί εξήρτησαν την άποδοχην της διασκέψεως επί ανωτάτου επιπέδου.

Η στάσις των Συμμάχων

Η συνάντησις των ήγετων των δύο γιγαντιαίων δυνάμεων δυσηρέστησεν εμφανώς όλους σχεδόν τους συμμάχους των Ήνωμένων Πολιτειών και, από απόψεως ανατολικού συνασπισμού, την Λαϊκήν Κίναν. Ο φόβος διμερών συνομιλιών και ενδεχομένης συνεννόσεως μεταξύ Ήνωμένων Πολιτειών και Σοβιετικής Ένωσεως υπέρ τας κεφαλάς των άλλων χωρών, προκαλεί άνησυχίας εις την Γαλλίαν, την Γερμανίαν και την Ιταλίαν, αι όποιαί και δέν άπέκρυψαν την ψυχρότητά των. Η θέσις της Άγγλίας είναι κάπως ιδιόζουσα, διότι εις αυτήν όφειλεται κατά κύριον λόγον ή διευκόλυνσις της έπαφής, άν και οι Βρεταννοί άνέμενον και συμμετοχήν των.

Η πλέον όμως δυσηρεστημένη σύμμαχος είναι ή Γαλλία. Φέρουσα βαρέως την μεταπολεμικήν ύπαγωγήν της εις δύναμιν δευτέρας τάξεως, άγωνίζεται, διά της άποκτήσεως της άτομικής βόμβας και του σχηματισμού ενός εύρωπαϊκού συνασπισμού υπό την ήγεσίαν της, να διεκδικήση ίσοτιμίαν έναντι των δύο παγκοσμίων δυνάμεων. Ο διάλογος Αμερικής και Ρωσίας πραγματοποιούμενος καθ' ήν στιγμήν δέν έχει άκόμη περατώσει τά φιλόδοξα αυτά σχέδια, συντρίβει τās έλπίδας της να έμφανισθή εις την τράπεζαν των μεγάλων με τό δικαίωμα ενός άληθώς ίσοτίμου τετάρτου (ό τρίτος είναι ή Άγγλία) συνομιλητού.

Ειδικότερον ή Δυτική Γερμανία παρακολουθεί με άγωνίαν την προσέγγισιν των δύο γιγάντων και κατέχεται από άγχος μήπως ή συνεννόησις των άποβή εις βάρος της.

Πρός καθυσύχασιν των συμμαχικών αυτών φόβων, ό πρόεδρος Αϊζενχάουερ έσπευσεν από της πρώτης στιγμής—συμφωνούντος και του κ. Κρούτσερ—να διακηρύξη ότι δέν θα διεξαγάγη διαπραγματεύσεις άλλ' άνεπίσημους κατατοπιστικές συνομιλίας. Ταυτοχρόνως δέ άπεφάσισε να έπισκεφθή τον κ. Μάκ Μίλλαν εις Λονδίνον, τον κ. Ντέ Γκώλλ εις Παρίσιους και τον δρ. Άντενάουερ εις Βόννην, διά να παράσχη διαβεβαιώσεις ότι δέν πρόκειται ν' αναλάβη δεσμεύσεις έναντι του Σοβιετικού συνομιλητού του και ν' άκούση τās επί του προκειμένου άπόψεις των.

Τι θα προκύψη από τον διάλογον

Αί εικασίαι διά την πιθανήν έκβασιν εκ των συναντήσεων Αϊζενχάουερ—Κρούτσερ περιορίζονται από τό γεγονός ότι —όπως διηυκρινίσθη σαφώς από άμφοτέρας τās πλευράς—δέν θα υπάρξουν διαπραγματεύσεις, άλλ' άνεπίσημοι και μη δεσμεύουσαι ανταλλαγαι άπόψεων έφ' όλων των διεθνών προβλημάτων και διαφορών. Ο τρόπος αυτός, υπό τās παρούσας συνθήκας, φαίνεται ως ό πλέον σώφρων, άν ληφθή υπ' όψιν ότι μία βεβιασμένη διάσκεψις επί ανωτάτου επιπέδου θα έδημιούργει, εις περίπτωσιν άποτυχίας της, πραγματικώς τραγικόν άδιέξοδον και άνυπερβλήτον κρίσιν εις τās διεθνείς σχέσεις με άνυπολογίστους συνεπείας. Η έν προκειμένω χαρακτηριστική άδυναμία της τετραμερούς ύπουργικής διασκέψεως της Γενεύης να καταλήξη εις θετικήν λύσιν, προεξώφησε έν τινι μέτρω και την έκβασιν της διασκέψεως των ήγετων. διότι δέν ύπάρχει ειδικός λόγος να πιστευήται ότι θα έπετύγχανον οι πρωθυπουργοί εκεί πού άπέτυχαν οι άμεσοι συνεργάται των. Υπό τό φώς των δεδομένων τούτων προεκρίθησαν αι «άνεπίσημοι» έπαραι, αι όποιαί έχουν και τό πλεονέκτημα ότι άφήνουν άνοιχτούς όλους τους βαθμούς των προσφυγών διά ν' άποφευχθούν αι κρίσιμοι καταστάσεις. Χωρίς να είναι δυνατόν να προδικασθώ τό άποτέλεσμα εκ των άμοιβαίων έπισκέψεων και συζητήσεων Αϊζενχάουερ—Κρούτσερ, πρέπει να θεωρηται ως βέβαιον ότι θα συντελέσουν, πάντως, εις την βελτίωσιν του διεθνούς κλίματος και την διάνοξιν της όδοϋ προς την κατά στάδια ρύθμισιν των έκκρεμών προβλημάτων. Η αισιόδοξος αυτή προοπτική δέν συνάγεται εξ εύσεβών πόθων, άλλα βάσει των έν ύψει έξελίξεων. Τό γεγονός ότι οι ήγέται των δύο αντιπάλων γιγαντιαίων δυνάμεων—εκ των όποιων, έν τελευταία αναλύσει, εξαρτώνται αι τύχαι του κόσμου—άπεφάσισαν να παρακαθήσουν «ένώπιος ένώπιω» και να συζητήσουν ως άνθρωποι προς άνθρωπον όλα τά έπίδικα προβλήματα, καθιστά βάσιμον την έλπίδα ότι, εκ του έλευθεροστόμου και έλεύ-

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Άπεστάλσαν αι έκδόσεις:

Δελτίον Έλληνογερμ. Έπιμελητηρίου.
Δελτίον Ιταλικού Έπιμελητηρίου.
Ναυτικά Νέα
Ναυτιλιακά Χρονικά
Ναυτίλια
Ναυτιλιακή έφημερίς
Έθνική Άνασυγκρότησις
Άρχιτεκτονική
Ο Φίλος των ζώων
Έλληνικοί όρίζοντες
Κοινή Γνώμη
Δελτίον Έκθέσεως Θεσσαλονίκης
«ΕΙΚΟΝΕΣ»
Ξενία
Σουδανικά νέα
Έφημερίς «Μαραθών» Βραζιλίας
Έφημερίς «ή Νότιος Αμερική»
Έφημερίς «ή Φωνή των Άποδημωών»
Η Αμυνα των Φορολογουμένων
Έφημερίς της Νέας Υόρκης
Έφημερίς των Lloyd
Bauen und Wohnen
Baumeister
Connaissance des Arits
Fair Play
Independance
The Baltic international conference
Norwegian shippin Nees
The Syren
Έπιθεώρησις της Τουριστικής Λέσχης της Γαλλίας.
Plaisir de France
Κυκλαδικός κόσμος
Ηλία Ζιώγα: Ο Έλληνισμός της Αμερικής αυτός ό Άγνω-

στος
Ιωάν. Δραγουγή: Κατηγορώ τους συμμάχους
Οικονομικά Νέα: Τεύχος Ιουλίου
Δελτίον Άγροτικής Τραπέζης: Ιουλίου—Αύγούστου
Ναυτιλιακά Νέα: 2 τεύχη μ. Αύγούστου
Σουδανικά Νέα: Έκδοσις Χαρτούμ
Ο Λογιστής: Τεύχος Αύγούστου—Σεπτεμβρίου
Οικονομικόν Δελτίον Έμπορικης Τραπέζης της Έλλάδος
Δελτίον Έλληνικής Έταιρίας Προγραμματισμού
Δελτίον Έλληνικής Βιβλιογραφίας
Δελτίον Έπιμορφωτικής Έταιρίας

"ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,"

Έξώχως ενδιαφέρον διά την πλούσιαν και ποικίλην ύλην του, ύποδειγματικόν δέ διά την τυποτεχνικήν του έμφάνισιν, έξεδόθη τό 297ον τεύχος του έγκυροτέρου δημοσιονομικού, οικονομολογικού και τεχνολογικού περιοδικού της χώρας μας «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ».

Μετά του έν λόγω τεύχους κυκλοφορεί και τό 7ον τεύχος του Β' Τόμου του ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ—συνεκτιδόμενου, ως δωρεάν παραρτήματος, μετά του περιοδικού—όπου δημοσιεύονται έκτενείς και λεπτομερειακάί βιογραφίαι των δημιουργών και παραγόντων της οικονομικής ανάπτυξεως και κοινωνικής προόδου της χώρας μας Ίω. Βαρβάκη, Ίω. Λ. Μεσσινέζη, Λέοντος Μεσσινέζη, Κλεομ. Οικονομίδου, Λεοντ. Οικονομίδου, Μεγ. Οικονομίδου, Παν. Οικονομίδου, Σπήλ. Οικονομίδου, Χαρίλ. Οικονομίδου και Μιχ. Ρινοπούλου.

(Αμφότεραι αι άναφερόμεναι έκδόσεις κυκλοφορούν μόνον μεταξύ συνδρομητών. Γραφεία: Ήρώδου Άττικού 5, Αθήναι. Τηλέφωνα: 72-390, 71-109, 74-875).

χιστα διπλωματικού αυτού διαλόγου, είναι δυνατόν να προκύψη τό τέλος του φαύλου κύκλου της σημερινής παραλόγου, νόθου και έπικινδύνου διεθνούς καταστάσεως.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΑΠ' Ο,ΤΙ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Έπιτρέπατέ μου να σας εκφράσω τά θερμά και πλέον ειλικρινή συγχαρητήρια διά την ώραίαν σας έκδοσιν. Πιστεύω ότι τό περιοδικόν αυτό ζηχεται να πληρώση ένα κενόν εις την Ελλάδα. Διότι από πολλού ήτο αισθητή ή έλλειψις ενός σοβαρού περιοδικού, ικανού να διαφωτίση τόν μέσον αναγνώστην επί των μεγάλων προβλημάτων του τόπου μας και του κόσμου. Είναι ιδιαιτέρως παρήγορον ότι, επί τέλους, έξεδόθη και ένα περιοδικόν πού δέν είναι άφιερωμένο στην λογοτεχνίαν. Όχι ότι δέν αγαπώ τά γράμματα και τās καλās τέχνας (έχω σπουδάσει ιστορίαν της τέχνης), αλλά δέν είμαι πεπεισμένος ότι μετάξυ του λογοτεχνικού και του λαϊκού περιοδικού δέν ύπάρχει χώρος διά την έκδοσιν περιοδικών όπως «ό Αιών», προς παρακολούθησιν των εκδηλώσεων ενός λαού και εις άλλους τομείς της δημοσίας του ζωής.

Π. Β. Πεκλάρης

Accredited press correspondent
to the United Nations and the
United States.
225 Burns street Forest Hills
L.I.N.Y.

...παρακαλώ δεχθήτε τά πλέον θερμά συγχαρητήρια διά τό εκλεκτόν περιεχόμενον της επιθεωρήσεώς σας, ή όποία ένημερώνει τους πάντας εις την πολιτικήν, οικονομικήν, αλλά και κοινωνικήν ζωήν της χώρας μας, διά των άρθρων των εκλεκτών συνεργατών σας.

Τίνα Ποταμιάνου
Πολυγνώτον 2—Αθήναι

Θερμά συγχαρητήρια διά τόν ΑΙΩΝΑ, τό ώραϊόν αυτό και πλούσιον εις περιεχόμενον ποιήλης ενδιαφερούσης ύλης περιοδικόν σας.

Η. Ζαννέτος
Δικηγόρος—Αθήναι

Συγχαρητήριά διά τό λαμπρόν περιεχόμενον του περιοδικού μας.

Άγγελος Μεταξάς
Λήμαρχος Γλυφάδας

Ο «Αιών» είναι περιήρημον περιοδικόν και πληροί ικανοποίησεως τόν αναγνώστην.

Α. Άντωνόπουλος
πλοίαρχος Α.Σ.

...Διεξήλθον μετά προσοχής τά περιεχόμενα του ΑΙΩΝΟΣ και ως μου επιτραπή να σας εκφράσω τά πλέον θερμά μου συγχαρητήρια.

Σώτος Καρανάνης

Η Διεύθυνσις του περιοδικού αισθάνεται υποχρέωσιν να άναδημοσιεύση άποσπάσματα σχολίων του τύπου διά την έκδοσιν του ΑΙΩΝΟΣ.

«Αί στήλαι αύται δέν έσπευσαν να διατυπώσουν γνώμην επί της έκδόσεως του «Αιώνος», της πρώτης μηνιαίας επιθεωρήσεως του τύπου των μεγάλων αμερικανικών περιοδικών. Άνέμενον και τό 4ον τεύχος διά να διαπιστώσουν ότι ο Αιών ως περιοδικόν πολιτικής οικονομικής και κοινωνικής έρευνής ανταποκρίνεται πλήρως εις τους σκοπούς τους όποιους έταξεν εις έαυτό. Υπό την διεύθυνσιν του κ. Όθανος Κ. Λέφα-Τετене, ό όποιος είναι και ιδρυτής του, ο Αιών εξετάζει με άπόλυτον αντικειμενικότητα τά θέματα της ελληνικής και παγκοσμίου επικαιρότητος και τοποθετεί επί άδιαλείπτων βάσεων λογικής και γνώσεως τά συμπράγματα. Πρέπει να όμολογηθή ότι εις την πορείαν του περιοδικού τύπου, κατά τās τελευταίας δεκαετίας, ή έκδοσις του «Αιώνος» άποτελεί μίαν από τās πλέον επιτυχείς πρωτοβουλίας, και περιποιεί τιμήν εις τους έκδότας.

Έφημερίς
«Ναυτιλιακά Νέα»

...έθεώρησα σκόπιμον να δώσω ιδιαίτεραν σημασίαν εις τό τόσον κατατοπιστικό άρθρον του ήμετέρου περιοδικού «ό έλληνισμός της διασποράς» λόγω των στοιχείων άτινα περιέχει. Ως εκ τούτου τό άρθρον σας άνεδημοσιεύθη εις τό περιοδικόν «έλληνικοί όρίζοντες» της Αλεξανδρείας.

Έλευθέριος Μαρμούνας
Έκδότης-Διευθυντής περιοδικού
«έλληνικοί όρίζοντες»

Με εξαίρετικήν ύλην, πλούσιον περιεχόμενον και ενδιαφερόνσα άρθρογραφίαν συνεχίζει τās κατά μήνα έκδόσεις του ή λαμπρά επιθεώρησις «ό Αιών». Εις την Διεύθυνσιν του «Αιώνος» ή «Ναυτίλια» άποστέλλει εγκάρδια συναινετικά συγχαρητήρια.

«Ναυτίλια»

Από την ώραία έκδοσίν σας πήρα διά την έν Βραζιλία εκδιδομένην Έλληνόφωνον έφημερίδα ΜΑΡΑΘΩΝ άρθρα σας, μεταξύ των όποιων την θαυμασίαν άνάλυσιν του θέματος περί Αποδημίου Έλληνισμού.

P. Papathanakis
Rua Jose Mouteiro 298
(Braj) S. Paolo

...Ο Αιών άποτελεί σταθμόν εις τά χρονικά των ελληνικών περιοδικών έκδόσεων, του είδους των πολιτικών, οικονομικών εντύπων.

Άριστέιδης Άναγνώστου
Δημοσιογράφος

Έπιθυμώ να σας συγχαρώ διά τό λίαν ενδιαφέρον περιεχόμενον, την έπιμελημένην εμφάνισιν, την σοβαρότητα των έξεταζόμενων θεμάτων, την πλούσιαν εικονογράφησιν και τά τόσα άλλα προτερήματα τά όποια καθιστούν τόν «Αίωνα» μίαν άρτίαν καθ' όλα έκδοσιν.

Γαβριήλ Μουσάκης
Έφημερίς Έθνους
Σαντιάγο Χιλής

Μετ' ιδιαιτέρας ευχαριστήσεως άνέγνωσα τό περιεχόμενον του «Αιώνος» τόν όποτον βρήκα του άπολύτου ενδιαφέροντός μου. Τό γεγονός τούτο με ώθησεν εις τό να τό συστήσω ένθερμως και εις άλλους όμογενείς, με άποτέλεσμα την όμόφωνον αναγνώρισιν του περιοδικού σας ως έξαιρετικού εντύπου.

S. Alexandratos
Mombasa—Kenya

...Ιδιαίτεραν έντύπωσιν ένεποίησεν ότι ο Αιών δέν έδίστασεν, εις τά πρώτα του άκόμη βήματα, να άσχοληθή με ένα ύψιστον θέμα πού άπασχολεί από της άπελευθερώσεως και έντεθεν τās έκάστοτε Κυβερνήσεις, τό θέμα «Σιδηρόδρομος και Αυτοκίνητον». Άνεπηρέαστος από παραδόσεις, προκαταλήψεις ή τυχόν ύποδείξεις έτοποθέτησεν τό θέμα ως έχει και δέν έδίστασε να άποκαλύψη ότι ο Γερμανός καθηγητής Φρόντε έπρότεινε την ιδίαν λύσιν με των Αμερικανών ειδίκων κ. Κάλμπερτ. Είναι λίαν παρήγορος ή διπίστωσις ότι εάν τά μεγάλα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα εύρον τιμίους και ειλικρινείς συμπαράστατας από τās στήλας σοβαροτάτων εντύπων της μορφής του «Αιώνος» θα είναι και κατά μέγα ποσότητα δυνατή ή θεολογιστική επίλυσις των.

«Τό Βολάν»

Περιοδικόν των αυτοκινητιστών

Έξεδόθησαν
τά τρία τελευταία έργα
του κ. Δημήτρη Πουρνάρα

1) «Έλευθέριος Βενιζέλος», ή πρώτη πλήρης βιογραφία του, δύο τόμοι χιλίων και πλέον σελίδων μεγάλου σχήματος. Έκκυκλοφόρησαν επίσης εις φθνηότερας έκδόσεις τά τέσσαρα πρώτα μηνιαία τομείδια 15 δρχ. έκαστον και 27 έβδομαδιαία τεύχη των 6 δρχ. έκαστον. 2) «Χαρίλαος Τρικούπης», ή πρώτη πλήρης βιογραφία του, δύο τόμοι. 3) «Κατηγορώ Ι», Ιστορία της Κυπριακής Έπανάστασεως της Ε.Ο.Κ.Α. και της προσφότου καταπαύσεως του ενόπλου άγώνος, δύο τόμοι. Έκκυκλοφόρησαν επίσης εις φθνηότερας έκδόσεις τά τέσσαρα πρώτα μηνιαία τομείδια των 10 δρχ. έκαστον και 24 έβδομαδιαία τεύχη των 6 δρχ. έκαστον. Με την έκδοσιν του δευτέρου τόμου της βιογραφίας του Έλευθ. Βενιζέλου, παραδίδεται διά πρώτην φοράν εις την δημοσιότητα πλήρης ή ιστορία του πολυετούς έμφυλου σπαραγμού, ό όποιος ήρχισε τό 1915 με την συνταρακτικήν διάστασιν του βασιλέως Κωνσταντίνου προς τόν πρωθυπουργόν του και συνεκλόνησε κυριολεκτικώς την Ελλάδα.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 13)

γισμών, αϊ δημοτικά δαπάναι δια τούς τουρκικούς τομείς ἐπλησίαζον τὰ 20% τῶν ἀντιστοίχων δημοτικῶν προϋπολογισμῶν. Ἐφώνεον οἱ Τούρκοι δημαγωγοὶ καὶ δημοκόποι (πάντοτε ὑπάρχουν παντοῦ) ὅτι μετὰ τὸ καθεστὼς τῶν ἐνιαίων Δήμων, ἡ ἐλληνικὴ πλειοψηφία, διέθετε τοὺς ἐκ τῶν Τούρκων δημοτῶν πόρους, χάριν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐγκατέλειπε εἰς τὴν τύχην τῶν τοῦς τουρκικοὺς τομείς τῶν πόλεων. Ἡδὴ διὰ τῶν συνταγματικῶν διατάξεων, βάσει τῶν συμφωνιῶν, οἱ ἀτυχεῖς κάτοικοι τῶν τουρκικῶν τομέων θὰ κληθοῦν νὰ πληρῶσουν τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀφελείας τῶν ἐναντὶ τῆς δημοκρατίας. Δυστυχῶς, κατὰ τὸν ἀλύγιστον ἱστορικὸν νόμον, δὲν πληρῶνουν πάντοτε οἱ δημαγωγοί, πληρῶνουν ὅμως πάντοτε ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς ἐπίστευσαν. Ὁ σωβινισμὸς καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς τουρκικῆς παιδείας, δὲν ἐδίδασκεν τοὺς Τούρκους διὰ κάποιον Κλέωνα, κάποιον Ἀλκιβιάδην καὶ τόσους ἄλλους. Τὸ «ταξίμ» εἶναι μίᾳ λέξις. Κάτι ποὺ οὔτε καὶ ὁ πανίσχυρος Βασιλεὺς Σολομῶν, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐφαρμόσῃ.

Εἰς τὸ ζήτημα τῶν Δήμων λοιπόν, ἡ ἐρευνα τῶν κειμένων τῶν συμφωνιῶν, δὲν ἀποκαλύπτει ἐλληνικὴν, ἀλλὰ τουρκικὴν ὑποχώρησιν. Καὶ διερωτῶνται οἱ Κύπριοι. Μήπως ὁ θόρυβος περὶ ἐλληνικῶν ὑποχωρήσεων, προέρχεται ἀπὸ τὴν πλευρὰν ποὺ ὑφίσταται τὰς ζημίας καὶ ἀντιμετωπίζει τὸ ἐκ τῆς δημαγωγίας ἀδιέξοδον;

Τὸ θέμα τῶν βάσεων

Τὸ ζήτημα τῶν βρετανικῶν στρατιωτικῶν βάσεων, ρυθμίζεται ἀπὸ τὴν προσηρτημένην εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ Λονδίνου δὴλωσιν τῆς βρετανικῆς Κυβερνήσεως, ὅπου ἐν παραγράφῳ (B) ὀρίζονται τὰ ἑξῆς:

«...Ἐφαίρει δύο περιοχὰς εἰς (α) Ἀκρωτήριον—Ἐπισκοπὴ—Παραμῆλι καὶ (β) Δεκλεία—Πέργαμος—Ἅγιος Νικόλαος—Ξυλοφάγου αἵτινες θέλουν παραμείνῃ ὑπὸ πλήρη βρετανικὴν κυριαρχίαν, δέχεται (ἡ βρετανικὴ κυβερνήσις) νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου...»

Εἰς σχετικὸν παράρτημα τῆς προσηρτημένης δηλώσεως συμφωνεῖται «ἡ ἀσκήσις πλήρους ἐλέγχου ἐντὸς τῶν τοποθεσιῶν τούτων... ὡς καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῆς παραμονῆς παντὸς προσώπου μὴ ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου». Αἱ περιοχαὶ (α) καὶ (β) ἀνωτέρω, ρητῶς ἀναφερόμεναι εἰς τὰ κείμενα τῶν συμφωνιῶν, περιλαμβάνουν περίπου 20 χιλιάδας Κυπρίους. Σύμφωνα μὲ τὰ κείμενα τῶν ἐγκριθεισῶν συμφωνιῶν, οἱ Κύπριοι αὐτοὶ θὰ ἡδύναντο νὰ διαταχθοῦν ὅπως ἐγκαταλείψουν τὰς περιοχὰς αὐτάς καὶ (ἀποζημιούμενοι βεβαίως), νὰ ἐγκατασταθοῦν ἄλλοι. Καὶ ἐὰν ἀκόμη συνέβαινε αὐτό, δὲν θὰ ὑπῆρχε ὑποχώρησις ἐναντὶ τῶν συμφωνιῶν οὔτε καὶ θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη προσ-

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΛΙΝΘΟΚΕΡΑΜΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΑ & ΣΙΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11

Τηλ. 32-227, 74-131

Διαθέτομεν οἰανδήποτε ποσότητα τούβλων Χαλκίδος ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους καὶ μετὰ παράδοσιν εἰς οἰκοδομὴν δι' ἰδίων μεταφορικῶν μέσων καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Ἀττικῆς.

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ:

ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΔΟΥΣ • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ • ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

θέτων προφορικῶν δεσμεύσεων. Δὲν συνέβη ὅμως τίποτε παρόμοιον.

Ὁ ἀντίτυπος εἰς τὸ Λονδίνον

Εἰς τὸ Λονδίνον, μετὰ συνεχεῖς καὶ ἐπιπόνους διαπραγματεύσεις, κατωρθώθη, πρέπειν ἀπολογηθῇ καὶ χάρις εἰς τὴν βρετανικὴν διαλλακτικότητά, αἱ περιοχαὶ νὰ περιορισθοῦν βαθμιαίως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτάς κατοικούντων Κυπρίων νὰ μειωθῇ σημαντικώτατα. Ἡδὴ, ἀντὶ τῶν εὐρῶν ἐκτάσεων ποὺ προβλέπουν αἱ συμφωνίαι, δὲν ὑπάρχουν παρὰ τέσσαρα μόνον χωρία συνολικοῦ πληθυσμοῦ 4.000 κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων τρία ἐλληνικά καὶ ἓν τουρκικόν. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὰ συνεχίζονται αἱ συνεννοήσεις, ὥστε τελικῶς νὰ ὑπάρχουν βέσιμοι ἐλπίδες ὅτι οὔτε εἰς Ἑλληνικήν

Κύπριον θὰ μείνῃ εἰς χῶρον τελοῦντα ὑπὸ βρετανικὴν κυριαρχίαν.

Ποῦ εἶναι ἡ ὑποχώρησις κατόπιν αὐτῶν; Ποῦ αἱ πρόσθετοι προφορικὰ δεσμεύσεις; Μήπως ὁ στρατηγὸς Γρίβας, διερωτῶνται οἱ Κύπριοι, ἐπέσε θυμὰ ἀνακριβῶν πληροφοριῶν; Εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ μὴ ἀνέγνωσε τὰς συμφωνίας ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΟΚΑ, πρὶν δώσῃ τὴν ἐντολήν τῆς πρὸς αὐτὰς συμμορφώσεως; Ἐσφαλε μήπως τότε; Οὐδεὶς εἰς τὴν Κύπρον τοῦ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα νὰ ἐσφαλε. Ἡ ἐπανόρθωσις ὅμως τοῦ σφάλματος τῆς 9ης Μαρτίου γίνεται μετὰ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπεχειρήθη τὸν Ἰούλιον; Οἱ Κύπριοι Ἑλληνας, πρόθυμοι ἀναντιρρήτως νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Διγενῆ τῶν παντοῦ, δοκιμάζουν ἤδη κάποιον ἐκπληξιν καὶ μεγάλην πικρίαν διὰ τὰ συμβαίνοντα.

Κ. Α. ΡΟΥΣΣΕΝ

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εἰς κάθε δεκαπενθήμερον ἡ ΤΥΧΗ σᾶς προσφέρει τώρα ταχείας καὶ μεγάλας πιθανότητας.

Ἀνὰ δωδεκάδας:

Α' Λαχνὸς	Δρχ.	900.000
Β' Λαχνὸς	Δρχ.	300.000
Γ' Λαχνὸς	Δρχ.	150.000

ΤΑ ΝΩΠΑ ΓΕΩΡΓ. ΠΡΟΪΟΝΤΑ

(Συνέχεια εκ τής σελ. 21)

Εἰς Σκύδραν διὰ τὸ ὅποιον διετέθησαν 3.850.000 δρχ. 5) Ἰδρυσις ἐργοστασίων ἐπεξεργασίας κίτρων εἰς Ἡράκλειον Κρήτης. Προβλεπομένη δαπάνη 2.500.000 δρχ. 6) Ἐγκαταστάσεις ἀποπρασινισμοῦ ἐσπεριδοειδῶν εἰς Αἴγιον καὶ Ξυλόκαστρον. Προβλεπομένη δαπάνη 250.000 δρχ. 7) Ἰδρυσις ξηραντηρίου ἐρυθροῦ πιπεριοῦ εἰς Μακεδονίαν. Προβλεπομένη δαπάνη 4.600.000 δρχ. 8) Ἰδρυσις κυτιοποιείου κονσερβῶν εἰς Θεσσαλονίκην. Προβλεπομένη δαπάνη 3.500.000. 9) Ἰδρυσις κέντρων συσκευασίας σταφυλῶν Ἀρχανῶν Κρήτης. Προβλεπομένη δαπάνη 1.000.000. Καὶ 10) Ἰδρυσις εἰς Μακεδονίαν ἐργοστασίου χυμῶν μήλων δυναμικότητος 6.500 τόννων καὶ μετὰ προοπτικὴν αὐξήσεως αὐτῆς μέχρι 10.000 τόννων.

Σκοπὸς τῶν ἀνωτέρω ἐγκαταστάσεων εἶναι ἡ ὑπὸ βελτιωμένους ὁρους διαλογῆς, συσκευασίας, ἐπεξεργασίας, διακινήσεως καὶ ἐμπορίας τῶν ὀπωροκηπευτικῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ διαθέσεως τῆς παραγωγῆς εἰς ἱκανοποιητικὰς τιμὰς, διὰ τὸν παραγωγὸν ἀφ' ἑτέρου, τὸς ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος προϊόντων, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χαμηλῶν τιμῶν προμηθειᾶς τῶν.

Βεβαίως πρέπει νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὰ ἔργα τοῦ 1959 καὶ ἡ μεγάλη λαχναγορά τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ὅποιαν διετέθησαν 100.000.000 δρχ. ἐκ δωρεᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ 40.000.000 ρδχ. ἐκ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων.

Ἐξ ὧν τῶν ἀνωτέρω προκύπτει συμπερασματικῶς ὅτι τὰ μεγάλα προβλήματα τῶν φαρτῶν γεωργικῶν προϊόντων εἶναι τὰ τῆς διακινήσεως τῶν καὶ τῶν ἀποθηκευτικῶν καὶ ψυκτικῶν χώρων, ὡς καὶ ἡ ἰδρυσις μεγάλης ἀγορᾶς, ἡ ρύθμισις τοῦ κόστους τῶν μεταφορῶν, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ μειωθῇ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δι' ἐπιδοτήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατόν ἡ ψαλλὶς μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν ἀπολαμβανόμενων ὑπὸ τῶν παραγωγῶν καὶ τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν μεταναλωτῶν. Ἐπίσης καθίσταται σαφὲς ἡ ἀνάγκη τῆς μεγαλύτερας ἐξαγωγῆς ὀπωροκηπευτικῶν, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν σημαντικὴν συναλλαγματικὴν πηγὴν.

Ὑπάρχει κάθε λόγος νὰ πιστεύεται ὅτι τὸ μακρὰς πνοῆς πενταετὲς πρόγραμμα θὰ καλύψῃ τὰς ἐν λόγω ἐλλείψεις καὶ ἀδυναμίας τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μας, πρὸς ὅλους τὸς ὅρους τῶν ἀγροτῶν ὅσον καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Β. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ;

(Συνέχεια εκ τής σελ. 25)

7) Ἐὰν ἡ ἐνότης εἶναι τόσο ἐπιθυμητή, τότε τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὴν ἐμποδίζει;

Πρῶτον ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ αἱ γεωγραφικαὶ καὶ ἐθνικαὶ διαφοραὶ, αἱ ἀναμνήσεις παλαιῶν κακῶν. Τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον ὅμως τὸ ὅποιον ἴσως ἐμποδίσῃ διὰ παντὸς τὴν ἑνωσιν τῶν Ὀρθόδοξων καὶ τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τὴν Καθολικὴν, εἶναι τὸ δόγμα τῶν καθολικῶν περὶ τοῦ ἀλαθῆ-του τοῦ Πάπα. Οἱ Προτεστάνται ἀποκλείουν ἔστω καὶ σκέψιν περὶ ἀποδοχῆς τοῦ δόγματος αὐτοῦ, οἱ δὲ Ὀρθόδοξοι θεωροῦν ἐπίσης τὸ δόγμα τοῦτο ὡς ἀπολύτως ἀπαράδεκτον. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἔχει Ποντίφηκα. Ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει ἀπλῶς μίαν ἐκκλησιαστικὴν θέσιν. Εἶναι «πρῶτος μεταξὺ ἰσῶν», ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοῦ ἀναγνωρίζεται «ἀλάθητον». Περιέργως τὸ δόγμα αὐτό, τὸ ὅποιον εἶναι ἀρχαῖον, δὲν καθωρίσθη σαφῶς παρὰ μόνον κατὰ τὸ τελευταῖον οἰκουμηνικὸν συμβόλιον τοῦ 1870.

8) Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ «ἀλάθητον» θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἑνωσις μεταξὺ Ὀρθόδοξων καὶ Καθολικῶν;

Κατὰ κάποιον τρόπον, τὰ πράγματα εἶναι ὥριμα. Κατὰ τὴν γνώμην Καθολικοῦ ἐμπειρογνομόνου, ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἑδραν τῆς ἐκτὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου, ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῶν πιστῶν τῆς εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ Παραπετάσματος. Ἡ θέσις λοιπὸν τοῦ Πατριάρχου Ἀθηνῶν, θὰ τὸν καθίστα μᾶλλον εὐνοϊκὸν πρὸς τὴν ἑνωσιν, διότι οὕτω πᾶς θὰ βελτιούτο ἡ θέσις του. Ἀλλ' ἀπεναντίας πάλιν, ἡ ἀδυναμία αὐτῆς θ' αὐξήσῃ τοὺς φόβους του ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑνωσιν.

Σημαντικὸς παράγων εὐνοῶν τὰς ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Πάπας Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος διῆλθε πολλὰ ἔτη μεταξὺ τῶν ὀρθόδοξων κοινοτήτων τῶν

Βαλκανίων καὶ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Εἶναι ὁ πρῶτος Πάπας ἀπὸ τοῦ 13ου αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπισκεφθῇ τὸ ἄλλοτε ἀκμάζον Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἀθηναγὸρας εἶπεν: «Ἐὰν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κληθῇ (εἰς τὴν οἰκουμηνικὴν σύνοδον), θ' ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους μόνον ἐὰν εἰς αὐτὸ ἤθελον κληθῇ ἀντιπρόσωποι ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν κόσμον». Ἀλλ' ἀφοῦ οἱ Ὀρθόδοξοι παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μετὰ τὸν Διαμαρτυρομένους εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβόλιον, τοῦτο θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπραγματευθοῦν μετὰ τὴν Ρώμην. Πιθανῶς ὁ Πάπας Ἰωάννης καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀθηνῶν θὰ συναντηθοῦν ἰδιωτικῶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

Ὅπως καὶ νὰ ἔχουν τὰ πράγματα, σημερινοῦ ἡ κατάστασις εὐνοεῖ περισσότερο παρὰ ποτὲ μίαν προσέγγισιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὅλοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ προβοῦν τελευταίως εἰς παραχωρήσεις. Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία θὰ ἦτο διατεθειμένη ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς περὶ τῆς ἀγαμίας τῶν κληρικῶν. Τὸν Φεβρουάριον ὁ Ὀρθόδοξος ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, ἐπισκέφθη τὸν Πάπαν εἰς τὴν Ρώμην, ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν ἀναφυῆς. Ἦτο ἡ πρώτη τοιαύτη ἐπίσκεψις ὅστερ' ἀπὸ 350 ἔτη. Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι κληρικοὶ καὶ θεολόγοι, διατηροῦν ἐγκαρδιωτάτας προσωπικὰ καὶ φιλικὰς σχέσεις. Ὅπως δὲ ποτε τὰ οἰκουμηνικά συνέδρια, θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ δοθοῦν ἐξηγήσεις διὰ τὰς διαφορὰς καὶ τὰς πικρίας τοῦ παρελθόντος. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει καὶ ἑνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀλλ' αἱ Ἐκκλησίαι θ' ἀρχίσουν νὰ συνεργάζωνται στενότερον ἐναντίον τῆς ἀπειλῆς τοῦ ὕλισμου. Ἐνα πνεῦμα χριστιανικῆς χάριτος θ' ἀναπτύχῃ μεταξὺ τῶν πιστῶν διαφορετικῶν δογμάτων. Καὶ ἐὰν οἱ σημερινοὶ Χριστιανοὶ δὲν ἡμπορέσουν ἴσως νὰ γονυπετήσουν οἱ εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν διὰ νὰ προσευχηθοῦν, ἀσφαλῶς θὰ ἔχουν ἐλπίδας ὅτι ἴσως αὐτὸ νὰ συμβῇ μετὰ τὰ τέκνα τῶν.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΕΘ-ΕΛΛΕ

ΜΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΕΝΑ
ΝΕΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΪΟΝ
ΑΦΡΩΔΟΥΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΟΥ

"Γνώμη"

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

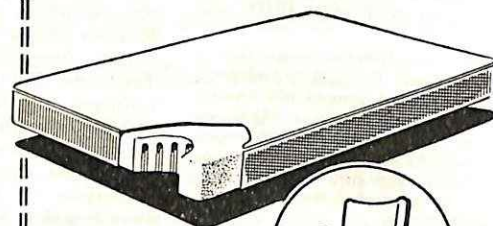
Στρώματα διά
Σπίτια
Ξενοδοχεία
Νοσοκομεία

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

Ταπεσαρίες διά
Αυτοκίνητα
Λεωφορεία
Αεροπλάνα

ΑΦΡΟΣΤΡΩΜ

Απαραίτητο διά
Θέατρα
Κέντρα
Κινηματογράφους.

ΕΚΘΕΣΙΣ: ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΘΕΛ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 11 ΤΗΛ. 23.430

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστη-
μάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839,
καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΠΒΑΝΚ,,

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περσέως 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιεῖ

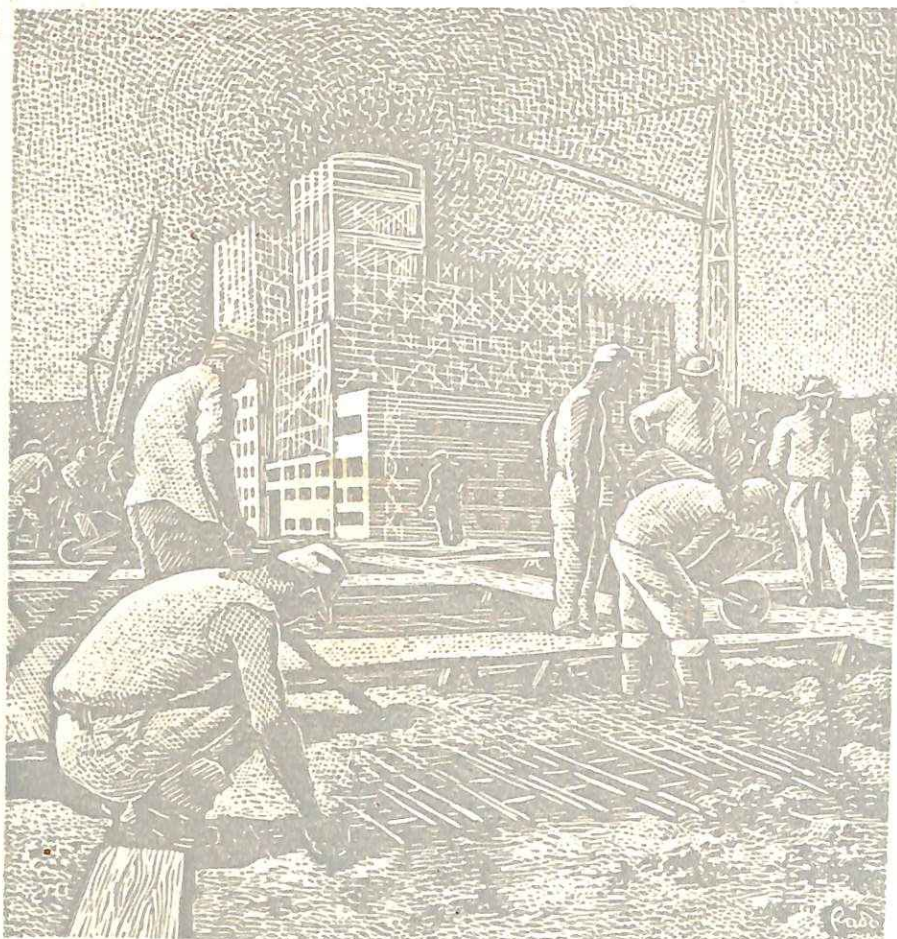
29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ένα πολυδύναμον βιομηχανικόν κέντρον δημιουργείται
 εις την Πτολεμαίδα, με βάσιν τούς λιγνίτας της περιοχής.
 Πρό του τέλους του τρέχοντος έτους, θα είναι έτοιμος
 πρὸς λειτουργίαν ὁ πρῶτος ἐκεῖ σταθμὸς ηλεκτροπαρα-
 γωγῆς τῆς Δ.Ε.Η. ισχύος 70.000 κιλοβατ. Δευτέρα
 μονὰς 125.000 κιλοβατ. θα εγκατασταθῇ μετὰ τριετίαν
 καὶ τρίτη μονὰς ὀλίγον ἀργότερα. Οἱ λιγνίται Πτολε-
 μαίδος ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν Ἑλλάδα πραγματικὴν
 ἀφθονίαν ηλεκτρικῆς ἐνέργειας με χαμηλὸν κόστος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ